

ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ
ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ

ನೇಸರು

ತಿಂಗಳೋಲೆ

₹ 5/-

PAGES 60

APRIL 2026

Nesaru Tingalole

Vol. XLIV - 04

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ವರ್ಷ
Mysore Association's Centenary Year (1926-2026)

ನೇಸರು ತಿಂಗಳೋಲೆ ಮೊದಲ ಸಂಚಿಕೆ - ಜನವರಿ 1983

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ

THE MYSORE ASSOCIATION, BOMBAY

393, Bhaui Daji Road, Matunga, Mumbai - 400 019. | Tel.: 2403 7065
Email : mysoreassociation.mumbai@gmail.com

ನಮ್ಮ ಜಾಗತಿಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತು....

1926ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬಯಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಈ ವರ್ಷ ಇದು ನೂರು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿತು. ಕಳೆದ ನೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕ, ನೃತ್ಯ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು, ನೂರಾರು ಹೆಸರುವಾಸಿ, ಉದಯೋನ್ಮುಖ ಭಾರತದ, ಕರ್ನಾಟಕದ, ಕನ್ನಡದ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿ ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾತಾಗಿದೆ.

ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ 2016ರಲ್ಲಿ 90 ವರ್ಷಗಳ ಮೈಲಿಗಲ್ಲನ್ನು ದಾಟಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಗ ಲಭ್ಯವಿರುವ ತಂತ್ರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು, ಮುಂಬಯಿಯ ಹೊರಗೂ ಪಸರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರತೀ ವರ್ಷ ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದರಂತೆ ಜಾಗತಿಕ ಕನ್ನಡ ಕವನ, ಕಥೆ, ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ-ರಚನಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದೇ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತೆಯೇ ಮೂರು ಕವನ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮೂರು ನಾಟಕ ರಚನಾ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮೂರು ಕಥಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಬಹುಮಾನ ವಿಜೇತರನ್ನು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಕರೆಸಿ ನಮ್ಮದೇ ಸಭಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಯ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಡಾ. ಎಚ್. ಎಸ್. ವೆಂಕಟೇಶಮೂರ್ತಿ, ಡಾ. ಜಯಂತ ಕಾಯ್ಕಿಣಿ, ಡಾ. ಜಿ. ವಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಶ್ರೀ ಡುಂಡಿರಾಜ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಕನ್ನಡದ ಹೆಸರಾಂತ ಕವಿಗಳೂ, ಶ್ರೀಮತಿ ವೈದೇಹಿ, ಡಾ. ವ್ಯಾಸರಾಜ ನಿಂಜೂರ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಸುನಂದಾ ಕಡಮೆ, ಶ್ರೀಮತಿ ವಸುಮತಿ ಉಡುಪ, ಡಾ. ರಘುನಾಥ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಮಿತ್ರಾ ವೆಂಕಟರಾಜ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಹಿರಿಯ ಲೇಖಕರೂ, ಮತ್ತು ಡಾ. ಭರತ್ ಕುಮಾರ್ ಪೊಲಿಪು, ಡಾ. ಬಿ.ವಿ.ರಾಜಾರಾಂ, ಶ್ರೀ ಹುಲುಗಪ್ಪ ಕಟ್ಟೀಮನಿ, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಪ್ರಭು, ಶ್ರೀಮತಿ ಅಹಲ್ಯಾ ಬಲ್ಲಾಳ್, ಪ್ರೊ. ಎಚ್. ಎಸ್. ಉಮೇಶ್ ಇತ್ಯಾದಿ ನಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ದಿಗ್ಗಜರೂ ತೀರ್ಪುಗಾರರಾಗಿ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನಾವು ನೆನೆಯುತ್ತಾ ವಂದಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ವರೆಗೆ (ನಮ್ಮ ಸದ್ಯದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ) ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ 1630 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೋಂದಣಿಯಾಗಿದ್ದು ಒಟ್ಟು 2,32,000/- ರೂ ಮೊತ್ತದ ನಗದು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟು 57 ಜನ ಬಹುಮಾನ ವಿಜೇತರಿದ್ದಾರೆ.

ಇದೇ ಸ್ಪರ್ಧಾ ಸರಣಿಯ ಮುಂದುವರಿದ ಭಾಗವೇ ಈ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಬಾರಿಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು. ಇದು ನಮ್ಮ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ವಿಶೇಷ ಸಂಭ್ರಮ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ವರ್ಷ ಈ ಮೂರೂ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಹುಮಾನಗಳ ಮೊತ್ತವೂ ಸಹ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಏರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಬಾರಿಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳ ಒಟ್ಟು ಬಹುಮಾನದ ನಗದು ಮೊತ್ತ ರೂ. 1,89,000/- ಗಳಷ್ಟಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಈ ಎಲ್ಲ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆಯಾಗಿರುವ ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಡಾ. ಗಣೇಶ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಿಶೇಷ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ನಮ್ಮ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳು, ಹಾಗೂ ಬಹುಮಾನಿತರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಯಶಸ್ಸು ಸಿಗಲಿ ಎಂಬ ಶುಭ ಹಾರೈಕೆಗಳು.

ನಾರಾಯಣ ನವಿಲೇಕರ್

ಗೌ. ಸಂಪಾದಕರು
ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ:

ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥ್

ಕೆ. ಮಂಜುನಾಥಯ್ಯ

ಕೆ. ಕಮಲ

ನಾರಾಯಣ ನವಿಲೇಕರ್

ಗಣಪತಿ ಶಂಕರಲಿಂಗ

ನೇಸರುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಬರಹಗಳಿಗೆ
ಆಯಾ ಲೇಖಕರೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಅಲ್ಲಿ
ಮೂಡಿ ಬಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ
ಸಂಸ್ಥೆಯು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲ.

- ಸಂ.

The views expressed by the
contributors in this journal
are theirs and not of the
Association and the
Association is not in
anyway responsible for the
same.

- Ed.

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ:

ನೇಸರು

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್
393, ಭಾವುದಾಜಿರಸ್ತೆ, ಮಾಟುಂಗ
ಮುಂಬಯಿ - 400 019.

© 24037065

Email:

mysoreassociation.mumbai@gmail.com

Website:

www.mysoreassociation.in

ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲರುವ

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್

ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್

ಬಹುಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಬಹು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ತವರೂರಾದ ಮುಂಬಯಿ
ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದಿಸಲು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ,
ಭಾಷೆಗಳ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಲವಾರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ
ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಕಳೆದ ಒಂದು
ಶತಮಾನದಿಂದ ಬಹಳ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಹಾಗೂ ಅಪ್ರತಿಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದೆ.
ಕನ್ನಡ ನಾಡು, ನುಡಿ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನ
ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ತರವಾದುದು. ಜಾತಿ, ಮತ, ಧರ್ಮ ಎಂಬ ಭೇದ ಎಣಿಸದೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಿಂತ ಸಂಸ್ಥೆ ದೊಡ್ಡದು
ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಧ್ಯೇಯವನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನ ತನ್ನ
ಕಾರ್ಯ ವೈಖರಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ.

ಹೊರನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸದಾ
ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ನಾಟಕ
ಮುಂತಾದ ಲಲಿತಕಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದು ಪ್ರಶಂಸನೀಯ ಸಂಗತಿ. ಮೈಸೂರು
ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಭೆಗಳಿಗೆ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಎಲ್ಲರ ಪ್ರತಿಭೆಗಳಿಗೆ ಸದಾ
ನೀರೆರೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಇಂದು ಹೊರನಾಡಿನ ಕನ್ನಡಿಗರ ಆಶೋತ್ತರಗಳಿಗೆ
ಸ್ಪಂದಿಸಿದೆ. ಕಲಿಕೆಗೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಹಿಡಿದ ವೃದ್ಧರವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ
ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಮರೆಸಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆ.

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ
ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ 10 ವರ್ಷದಿಂದ ಹೊರನಾಡು
ಹಾಗೂ ಒಳನಾಡಿನ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗಾಗಿ ಕಥೆ, ಕವನ, ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುತ್ತಾ
ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿರುವ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್,
ತನ್ನ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಆಚರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಾದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಇರುವ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗಾಗಿ ಕಥೆ, ಕವನ,
ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ಹಾಗೂ ಶಿಶುಗೀತೆಗಳ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಜೇತರಾದವರಿಗೆ
ಬಹುಮಾನವನ್ನಿತ್ತು ಸನ್ಮಾನಿಸುವ ಈ ಶುಭ ಅವಸರದಲ್ಲಿ 'ನೇಸರು ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ'ಯನ್ನು ಹೊರತರುತ್ತಿದೆ.
ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದ ಎಲ್ಲ ಕಥೆ, ಕವನ, ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ಹಾಗೂ ಶಿಶುಗೀತೆಗಳನ್ನು
ಒಂದೆಡೆತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಮೊತ್ತ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲೂ
ಅತ್ಯಂತ ತಾಳ್ಮೆ, ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಓದಿ, ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ಬಹುಮಾನಕ್ಕೆ ಆಯ್ಕೆ
ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ತೀರ್ಪುಗಾರರಿಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದ ಎಲ್ಲ ವಿಜೇತರಿಗೂ ನಮ್ಮ
ಮನದಾಳದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿರುವ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನ ಭವಿಷ್ಯ ಮತ್ತಷ್ಟು ಉಜ್ವಲವಾಗಿ
ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಲಿ ಎಂದು ಮನಸಾ ಹಾರೈಸುವೆ.

ನೇಸರು ಜಾಗತಿಕ ಶಿಶು ಕವನ ಸ್ಪರ್ಧೆ - 2025

ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ :

“ನನಗೂ ಒಂದು ರೋಬೋ ಸಿಕ್ಕರೆ...”

✍️ ತಾ. ಶ್ರೀ. ಗುರುರಾಜ್

ನನಗೂ ಒಂದು ರೋಬೋ ಸಿಕ್ಕರೆ...

ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳುವ ರೋಬೋ
ಬಂದಿಹುದಂತೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ
ದುಡ್ಡು ಕಾಸು ಎಷ್ಟೋ ಹೇಗೋ
ಸಿಗಲಿ ಒಂದು ನನ ಕೈಗೆ

ಬಟ್ಟೆ ಪಾತ್ರೆ ಧಳಫಳಗುಟ್ಟಿಸಿ
ತೋರುವೆ ಜಾದು ಅಮ್ಮನಿಗೆ.
ಹಬ್ಬದ ಅಡುಗೆ ಚಕ್ಕನೆ ಮಾಡಿಸಿ
ಅಚ್ಚರಿ ಕೊಡುವೆ ಅಪ್ಪನಿಗೆ.

ರೋಬೋ ತೋರಿ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬುವೆ
ಪುಟಾಣಿ ಪುಕ್ಕಲು ತಮ್ಮನಿಗೆ.
ಹಗಲು ಇರುಳು ಕುಣಿಯುತ್ತ ಆಡುವೆ
ಹೆದರೆವು ಇನ್ನು ಗುಮ್ಮನಿಗೆ?

ಗೆಳೆಯರಿಗೆಲ್ಲ ಬೀಗುತ ಹೇಳುವೆ
ರೋಬೋ ನನ್ನಯ ಸಖನೆಂದು.
ಕಳ್ಳರ ಸುಳ್ಳರ ಮೂಳೆಯ ಮುರಿಯುವೆ
ಮೋಸಕೆ ಬಾಗೆನು ನಾನೆಂದು.

ದೂರದ ದಾರಿ ಅಜ್ಜಿಯ ಊರಿಗೆ
ದಣಿವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವೆವು
ಹೊಲದಲಿ ನಮ್ಮ ದುಡಿಮೆಯ ಜೋರಿಗೆ
ಅಜ್ಜನ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆಯುವೆವು

ಆಟಕು ಪಾಠಕು ರೋಬೋ ಜೋಡಿ
ಎಲ್ಲರ ಒಳಿತಿಗೆ ಬಳಸುವೆನು
ಹೊಸತನ ಕಲಿತು ಮಾಡುವೆ ಮೋಡಿ
ಕನಸನು ಸಾಧಿಸಿ ಬೆಳೆಯುವೆನು.

ಪರಿಚಯ : ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಾ. ಶ್ರೀ. ಗುರುರಾಜ್ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಡಾ. ಗುರುರಾಜ್ ಎಸ್. ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ, ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಕ,

ಅನುವಾದಕ ಹಾಗೂ ನಿಘಂಟು ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಅನುಭವ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ. ಪಡೆದಿದ್ದು ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈವರೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕವನಸಂಕಲನ, ಎರಡು ನಾಟಕ, ಅನುವಾದದ 15 ಹಾಗೂ 6 ಸಂಪಾದಿತ ಮತ್ತು ಪರಾಮರ್ಶನ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನುವಾದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಇವರು ಪ್ರೊ. ಡಿ. ಸಿ. ಅನಂತಸ್ವಾಮಿ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಪೇಜಾವರ ಸದಾಶಿವರಾವ್ ಕಾವ್ಯ ಪುರಸ್ಕಾರ, ಪಂಡಿತ. ಪುಟ್ಟರಾಜ ಗವಾಯಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪುರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಭಾಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ನಾಟಕ, ಕವಿತೆಗಳು ತಮಿಳು ಹಾಗೂ ಮಲಯಾಳಂಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿವೆ.

ಪ್ರಮುಖ ಕೃತಿಗಳು : ಖಾಲಿ ಜಾಗವಿದೆ ಇನ್ನೂ...!, ನದಿ ಹೊಳೆಗಿಲ್ಲ ತಿರುಗು ಹಾದಿ, Tears the Sea has Drunk and other Poems, Stretched Angles, A Flight in the Tempest & Feeding the Sea. Hunter

ದ್ವಿತೀಯ ಬಹುಮಾನ :

“ಅಮ್ಮನ ಡಬ್ಬ”

✍️ ಡಾ. ಟಿ. ಎಚ್. ಲವಕುಮಾರ್

ಡಾ. ಟಿ. ಎಚ್. ಲವಕುಮಾರ್ ನಾಟಕಕಾರರಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಎರಡೂ ರಂಗ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನೀನಾಸಂ ಪದವಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆ, ಕನ್ನಡ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹಾಗೂ ಮನಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಪಡೆದ ಇವರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಂತ ಜೋಸೆಫರ ವಾಣಿಜ್ಯ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಇವರ ರಂಗಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದೆ.

Inclusion of Theatre in Education: Problems and Possibilities. (ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ರಂಗಭೂಮಿ ಅಳವಡಿಕೆ: ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳು) ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಕುರಿತ ಇವರ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿ ನೀಡಿದೆ. ಜತೆಗಿರುವನು ಚಂದಿರ.

ಉರಿಯ ಉಯ್ಯಾಲೆ, ತುಕ್ತನ ಕನಸು, ಹೆಣದ ಮನೆ, ಕಣಿವೆಯ ನೆರಳಲ್ಲಿ, ಯಶೋಧರೆ ಮಲಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಕತ್ತಲೆ ದಾರಿ ದೂರ ಸೇರಿದಂತೆ 22 ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.

Shoemaker's prodigious wife, The Gash, Mother Of 1084, Bobby's Story, Death of an Actress, Our Town, Woyzeck ಮತ್ತು A Midsummer Night's Dream ಸೇರಿದಂತೆ 12 ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಗೋರರ ಡಾಕ್ ಫರ್, ರಿತಿ ಕಿ ಕಹಾನಿ ಮತ್ತು ಕಾಬೂಲಿವಾಲಾ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. 2024 ರಲ್ಲಿ 'ಗಯಾತ್' ಎನ್ನುವ ಕಿರುಚಿತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮಾಧಿಗಳು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ (ಕವನ ಸಂಕಲನ), ಮಳೆ ಹನಿಯ ಜಾಡು ಹಿಡಿದು ಮತ್ತು ಬೆದರು ಬೊಂಬೆ (ಮಕ್ಕಳ ನಾಟಕಗಳು). ಕಿಚ್ಚಿಲ್ಲದ ಬೇಗೆ (ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ನಾಟಕ). ಕಿಂಡಿ (ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ನಾಟಕ- ಕಾಗಿನೆಲೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿತ) ಜೊತೆಗೆ 47 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೀದಿ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ನೂರಾರು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಬರವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ದೀಪಾವಳಿ ಕವನ ಸ್ಪರ್ಧೆ (2025) ಸೇರಿದಂತೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಗಣರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ಅನೇಕ ರಂಗ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಅಮ್ಮನ ಡಬ್ಬಿ

ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು ಬಸವ
ಓದಲು ಶಾಲೆಗೆ ಮೊದಲೇ ಬರುವ
ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮುದ್ದಾಗಿ ಬರೆವ
ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚಿನ ಶಿಷ್ಯನು ಬಸವ

ಅವನಿಗೆ ಇದ್ದುದು ಒಂದೇ ಹುಚ್ಚು
ಕುರುಕಲು ತಿನ್ನುವ ಆಸೆಯು ಹೆಚ್ಚು
ಅಮ್ಮನು ಕೊಟ್ಟ ಡಬ್ಬಿಯ ಬಿಸುಟು
ತಿಂದೇ ತಿನ್ನುವನು ಕೇಕು ಬಿಸ್ಕೇಟು

ಅನ್ನವ ಕಂಡರೆ ಅಸಡ್ಡೆ ಪಡುವನು
ಮುದ್ದೆ ಎಂದರೆ ನಿದ್ದೆ ಎನುವನು
ಬೇಳೆ ಕಂಡರೆ ಗೋಳನು ಕರೆವನು
ತರಕಾರಿ ಎಂದರೆ ಕಹಿಕಹಿ ಎನುವನು

ಪರೀಕ್ಷೆ ದಿನವು ಬಂದೇ ಬಂದಿತು
ಬೇಕರಿ ಅವನನು ಕೂಗಿ ಕರೆಯಿತು
ಕಾಡಿಸಿ ಪೀಡಿಸಿ ತಿಂದೂ ಕುಡಿದು
ಹೊಟ್ಟೆಯು ಹುಬ್ಬಿತು ಹಿಂದೂ ಮುಂದು

ಗಿರಗಿರ ಸುತ್ತಿತು ಬಸವನ ತಲೆಯು
ಗೊರಗೊರಗುಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿತು ಗಂಟಲು
ನೋಡ ನೋಡುತಾ ಉಬ್ಬಿತು ಹೊಟ್ಟೆ
ಅಂಕಪಟ್ಟಿಯಲಿ ಮೂಡಿತು ಮೊಟ್ಟೆ

ಡಾಕ್ಟರು ಬಂದು ಸೂಚಿಯ ಕೊಟ್ಟರು
ಕುಡಿಸಿ ಟಾನಿಕ್ಕು ಬರೆದರು ಮಾತ್ರ
ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ರಾತ್ರಿ ಪೂರಾ
ನುಂಗಿ ಮಾತ್ರ ಕುಡಿದನು ನೀರಾ

ತಿಳಿದನು ಅಮ್ಮನ ಡಬ್ಬಿಯ ಮಹಿಮೆಯ
ಅರಿತನು ಅಪ್ಪನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಮತೆಯ
ಹೇಳಿದ ಬಾಯ್ ಬಾಯ್ ಬೇಕರಿಗೆ
ಆದನು ಗುಡ್ ಬಾಯ್ ಫ್ಯಾಮಿಲಿಗೆ

ತಮ್ಮ ಹುಟ್ಟೂರಾದ ಬೆಂಗಳೂರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜಿಲ್ಲೆ, ದೊಡ್ಡ ಬಳ್ಳಾಪುರ ತಾಲೂಕಿನ ತಿಪ್ಪೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ)ಎನ್ನುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ರಂಗಭೂಮಿ, ಕಲೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಕಾಲೇಜು ಶ್ರಮಣ ರಂಗ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿ ಥಿಯೇಟರ್ ಫೋರಂ- ನಾಡಿನ ಕಾಲೇಜು ರಂಗಭೂಮಿ, ಸಾಮುದಾಯಿಕ ರಂಗಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಬೀದಿ ನಾಟಕಗಳ ಮೂಲಕ ವಿಭಿನ್ನ ರಂಗಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ.

ತೃತೀಯ ಬಹುಮಾನ :

“ಪುಟ್ಟಯ ಮಳೆ ರಜೆ”

✍ ರಮ್ಯ ಕೆ. ಜಿ.

ಪರಿಚಯ: ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಡಿಕೇರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮೂರ್ನಾಡು ಗ್ರಾಮದವರಾದ ರಮ್ಯ ಕೆ. ಜಿ. ಅವರು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವವರು. ಇವರು ಶ್ರೀ ಗುರುವಪ್ಪ ಕೆ. ಟಿ. ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೇಬಿ ಕೆ. ಜಿ. ದಂಪತಿಗಳ ಪುತ್ರಿ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎ. (ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ) ಪದವಿ ಪಡೆದಿರುವ ಇವರು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಯ ಫಲವಾಗಿ ಹೊರ ಬಂದ ಕವನ ಸಂಕಲನ "ದಾಹಗಳ ಮೈ ಸವರುತ್ತಾ". ಈ ಕೃತಿಗೆ ಇವರ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ 'ಕೊಡಗಿನ ಗೌರಮ್ಮ ಪ್ರಶಸ್ತಿ' ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವರು ಕೇವಲ ಕವನಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಗಜಲ್ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೃತಿಗಳು:

1. ಅಮ್ಮ ಚೂರು ನಿಟಕೆ ಮುರಿಯೇ (ಮಕ್ಕಳ ಪದ್ಯಗಳ ಸಂಕಲನ)
2. ಗಾಳಿಯಾಡುತ್ತಿರಲಿ ಗಾಯ (ಕವನ ಸಂಕಲನ)
3. ಬೆನ್ನ ಹಾದಿಯ ಚಿಟ್ಟೆ (ಗಜಲ್ ಸಂಕಲನ)

ಇವರು ಕೇವಲ ಲೇಖನಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ

ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು, ಜಿಲ್ಲೆ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ವಿವಿಧ ಕವಿಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕವನಗಳನ್ನು ವಾಚಿಸಿ ರಸಿಕರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಪುಟ್ಟಿಯ ಮಳೆ ರಜೆ

ಜೋರು ಮಳೆಯು ಬಂದಿತು
ತೋಡು ತೋರೆಯು ತುಂಬಿತು
ಹಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳ ಮೀರಿ ಹರಿದು
ಒಡ್ಡು ಕಟ್ಟಿ ಒಡೆಯಿತು...

ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಪುಟ್ಟಿ
ಮಳೆಯ ಆಟ ನೋಡುತ್ತಾ
ಶಾಲೆ ಬೇಡ ಎಂದಳು
ಅಮ್ಮನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಾ...

ಬುದ್ಧಿ ಮಾತು ಹೇಳಿ ಅಮ್ಮ
ತುಂಬ ಮುದ್ದುಗರೆದರು
ಜಾಣಿಯಂತೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ
ಕಲಿತು ಬಾ ಎಂದರು

ಒಲ್ಲೆ ಒಲ್ಲೆನನುತ ಪುಟ್ಟಿ
ಬ್ಯಾಗು ಹಾಕಿ ನಿಂತಳು
ಮೋರೆ ಸಪ್ಪೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಅಪ್ಪನೆಡೆಗೆ ನಡೆದಳು

ಪೇಪರ್ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಅಪ್ಪ
ಮಗಳ ನೋಡಿ ನಕ್ಕರು
ರಜೆಯು ಇಂದು ಶಾಲೆಗೆ
ಹೋಗಬೇಡ ಎಂದರು

ರಜೆಯು ಸಿಕ್ಕ ಸುದ್ದಿಗೆ
ಪುಟ್ಟಿ ಜಿಗಿದು ಕುಣಿದಳು
ಗೆಲೆಯರನ್ನು ಕರೆದು ಮನೆಗೆ
ಆಟಕ್ಕೆಂದು ಹೊರಟಳು

ಭಾಗದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಲೇಖಕಿಯರ ಸಂಘದ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿಯೂ ಇವರು ಸಕ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು: ಇವರ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಆದರ್ಶ ಶಿಕ್ಷಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ರಾಣಿ ಚೆನ್ನಮ್ಮ ಸಾಧನಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಹಾಗೂ 2022ರ ವರ್ಷದ ಸಾಧಕಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಲಭಿಸಿವೆ.

ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಬಹುಮಾನ :

“ಬಾರೋ ಭೂಮಿಯ ಕಂದ”

ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಸುರೇಶ್ ಭಾಂಗಿ

ಪರಿಚಯ: ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಸಾಧಕಿ ಇವರು ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕಲಾ ಲೋಕದ ಅಪರೂಪದ ಪ್ರತಿಭೆ. ಇವರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿ ಬದುಕು ನಿಜಕ್ಕೂ ಮಾದರಿ.

ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿ: ಇವರು ಕನ್ನಡ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹಾಗೂ ಇತಿಹಾಸ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎ (M.A) ಪದವಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಡಿಪ್ಲೋಮಾ ಇನ್ ಕೌನ್ಸಿಲಿಂಗ್ ಹಾಗೂ ಡಿಪ್ಲೋಮಾ ಇನ್ ಕಮ್ಯುನಿಕೇಷನ್ ಸ್ಕಿಲ್ ಪೂರೈಸಿರುವ ಇವರು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಸರಕಾರಿ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕಲೆ: ಆಧುನಿಕ ವಚನಕಾರ್ತಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಇವರ ಒಂದು ಕವನ ಸಂಕಲನ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಸದ್ಯ 5 ಕೃತಿಗಳು ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಇವರು ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಗಾಯಕಿ, ವಾಗ್ಮಿ ಹಾಗೂ ನೃತ್ಯ ಸಂಯೋಜಕಿಯೂ ಹೌದು.

ಸಮಾಜ ಸೇವೆ: ಕೌನ್ಸಿಲರ್ ಆಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಇವರು, ತಮ್ಮದೇ ಆದ ‘ಫಿನಿಕ್ಸ್ ಫೌಂಡೇಶನ್’ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮೀಣ

ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಇವರು, ತಮ್ಮದೇ ಆದ ‘ಫಿನಿಕ್ಸ್ ಫೌಂಡೇಶನ್’ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮೀಣ

ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಇವರು, ತಮ್ಮದೇ ಆದ ‘ಫಿನಿಕ್ಸ್ ಫೌಂಡೇಶನ್’ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮೀಣ

“ಬಾರೋ, ಭೂಮಿಯ ಕಂದ”

ಚಂದಮಾಮ ಓಡಿ ಬಾ
ನನ್ನಯ ಜೊತೆಗೆ ಆಡು ಬಾ
ಕೊಬ್ಬಿ, ಸಕ್ರಿ ಕೊಡತ್ತೀನಿ
ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಾರಿ ಬಾ || ಪ ||

ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸುತ್ತುವೆ
ಇರುಳ ಕಳೆದು ಬೆಳಗುವೆ
ಭೂಮಿ ಚಂದ ಕಾಣುವಂತೆ
ಬೆಳದಿಂಗಳ ಸುರಿಸುವೆ

ದಿನವೂ ನಿನ್ನ ನೋಡುತ್ತಾ
ತುತ್ತು ತಿನ್ನುವೆ ಆಡುತ್ತಾ
ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತಾ
ಆಡುವೆ ನಾ ತಕಧಿಮಿತಾ

ನೀನು ಬಹಳ ಚಂದ
ನೋಡಲು ಬಲು ಆನಂದ
ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಬೆಳಕು ನಿನ್ನಿಂದ
ಬಾರೋ ಭೂಮಿಯ ಕಂದ

ಬಾರೋ ಮಾಮಾ ಭೂಮಿಗೆ
ಬಾರೋ ನನ್ನ ಶಾಲೆಗೆ
ಅ-ಆ-ಇ-ಈ. ಕಲಿಸುವೆ
ಕನ್ನಡ ಕಸ್ತೂರಿ ಓದಿಸುವೆ

ನಿನ್ನಲಿ ಏನೋ ಸೆಳೆತವಿದೆ
ಅಲೆಯೂ ಕೂಡ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದೆ
ಭೂಮಿ ಸುತ್ತುವ ನಿನ್ನಾಟ
ನಮಗೂ ಕೂಡ ಒಂದ್ ಪಾಠ.

ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಬಹುಮಾನ :**“ಬಸವಣ್ಣ”****ಸತ್ಯವತಿ ಭಟ್, ಕೊಳಚಪ್ಪು****ಬಸವಣ್ಣ**

ಗಿಣಿ ಗಿಣಿ ಗೆಜ್ಜೆಯ ನಾದವ ಕೇಳಲು
ಮಕ್ಕಳು ಬಂದರು ಮನೆ ಮುಂದೆ
ಬಸವನ ಕುಣಿಸುತ್ತ ರಂಗನು ಬರಲು
ಬಸವನು ನಿಂತನು ತಾ ಹಿಂದೆ (1)

ರೇಶ್ಮೆಯ ಸೀರೆ ರಂಗಿನ ಶಾಲು
ಬಸವನ ಹೆಗಲನು ತುಂಬಿತ್ತು
ಕೊಂಬಿನ ಕೆಳಗಡೆ ಬೆನ್ನಿನ ಹಿಂಗಡೆ
ಬಣ್ಣದ ಸಿಂಗರ ಮೂಡಿತ್ತು (2)

ಅಂಗಗಳ ಬದಿಯಲಿ ಮೂಟೆಯನಿರಿಸಿ
ರಂಗನು ಪೇ ಪೇ ಊದಿದನು
ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಹಾಕುತ
ಬಸವನು ಕುಣಿಯಲು ತೊಡಗಿದನು (3)

ದಾನವ ಪಡೆಯುವ ಕೈಯ್ಯನು ತೋರಿಸೂ
ರಂಗನು ಹೇಳಲು ಬಸವಣ್ಣ
ಮುಂದಕೆ ಬಾಗಿ ಬಲಕೈ ಊರಿ
ಅಚ್ಚರಿ ಪಡಿಸಿದ ನಮ್ಮನ್ನ (4)

ವಿಧ ವಿಧ ಆಟವ ಆಡಲು ಬಸವನು
ಸಂತಸವಾಯಿತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ
ಕೇಕೆಯ ಹಾಕಿ ಕುಣಿ ಕುಣಿದಾಡಿ
ಹರುಷವ ತೋರಿದರಾಗಳಿಗೆ (5)

ಅಮ್ಮನು ಬಂದಳು ಸೀರೆಯ ತಂದಳು
ಬಸವನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಹಾಕಿದಳು
ಎಲೆಯಲಿ ತುಂಬ ಅನ್ನವ ನೀಡಿ
ರಂಗಗೆ ಊಟವ ಬಡಿಸಿದಳು (6)

ತೋಟದಿ ಬೆಳೆದ ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣನು
ಮಕ್ಕಳು ಕೊಟ್ಟರು ಬಸವನಿಗೆ
ಊಟವ ಉಂಡು ಕಾಸನು ಪಡೆದು
ರಂಗನು ತೆರಳಿದ ಮನೆ ಮನೆಗೆ (7)

ಈಗಿನ ಕಾಲದಿ ಕಾಣಲು ವಿರಳವು
ಹೋಗಿಹನಲ್ಲಿಗೆ ಬಸವಣ್ಣ
ಮಕ್ಕಳ ಮನಸನು ರಂಜಿಸೆ ಮುದದಲಿ
ನಲಿಯುತ ಬಾರೋ ನೀನಣ್ಣ (8)

ಪರಿಚಯ: ವಯಸ್ಸು: 81. (02-10-1944)

ಕಾಸರಗೋಡು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೊಳಚಪ್ಪು ಊರಿನವರಾದ ಇವರು ಎಳವೆಯಲ್ಲೇ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿದ್ದರೂ, ಸಂಸಾರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ನಂತರ ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಹಲವಾರು ಪ್ರಬುದ್ಧ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಒಡನಾಟದಿಂದ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಾದ ಕಥೆ, ಕವನ, ಭಾವಗೀತೆ, ಶಿಶುಗೀತೆ, ಮಕ್ಕಳ ಕವನ, ಗರ್ಭುಲ್, ಷಟ್ಪದಿ, ವೃತ್ತಗಳು, ಸಾಂಗತ್ಯ, ಅಕ್ಕರಿಕೆ ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವಾರು ಲೇಖನ, ಕಥೆ, ಕವನಗಳು ನಿಯತ ಕಾಲಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಈಗಾಗಲೆ ಒಟ್ಟು ಹನ್ನೆರಡು ಸಂಕಲನಗಳು ಲೋಕಾರ್ಪಣೆಗೊಂಡಿವೆ.

1. ಗೊಂಚಲು - ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ (2004).
2. ಅಂಬಾ ಅಂಬಾ ಮಕ್ಕಳ ಕವನ ಕೃತಿ.(2004).
3. ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು.-ಮಕ್ಕಳ ಕವನ ಕೃತಿ (2019).

ಈ ಕೃತಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಬೆಂಗಳೂರು ಇದರಿಂದ 2019-20ನೇ ಸಾಲಿನ ದತ್ತಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದವರಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ನಾ. ಡಿಸೋಜ ಮತ್ತು ರಾಜರತ್ನಂ ದತ್ತಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಲಭಿಸಿರುತ್ತದೆ.

4. ನವಿಲಗರಿ -ಮಕ್ಕಳ ಕವನಕೃತಿ.(2021). ಇದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಬೆಂಗಳೂರು ಇದರಿಂದ 2020-21ನೇ ಸಾಲಿನ ದತ್ತಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯು ಲಭಿಸಿದೆ.
5. ಮುತ್ತು ಅಮ್ಮನ ಕೈತುತ್ತು -ಮಕ್ಕಳ ಕವನ ಕೃತಿ.(2022)
6. ಸ್ವಾತಿ ಮುತ್ತು - ಮುಕ್ಕಕ ಸಂಕಲನ.(2023). ಈ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಮಂಡ್ಯದ ಅಡ್ವೈಸರ್ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವತಿಯಿಂದ 2023ನೇ ಸಾಲಿನ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ಅಡ್ವೈಸರ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಲಭಿಸಿರುತ್ತದೆ.
7. ದಿಗಂತದಾಚೆಗಿನ ನೋಟಗಳು.(ಗರ್ಭುಲ್ ಸಂಕಲನ -2024).
8. ಮತ್ತೆ ನಕ್ಕಳು ಪ್ರಕೃತಿ.(ಕವನ ಸಂಕಲನ -2024)
9. ಕುಂದಣದ ಹರಳುಗಳು. (ಷಟ್ಪದಿ ಸಂಕಲನ -2024).
10. ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಹೆಗ್ಗುರುತು.(ಕೌಟುಂಬಿಕ ಕಥಾ ಹಂದರ -2025).
11. ಮುಷ್ಟಿ-ಸಮಷ್ಟಿ.(ಚುಟುಕು ಸಂಕಲನ -2025)
12. ಹೆಜ್ಜಾಲದ ಬಿಳಲುಗಳು (ಕೌಟುಂಬಿಕ ಕಥಾ ಹಂದರ-2. (2026).

ಸಂದ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು:

ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಹಿರಿಯ ವೈದೇಹಿ ಪುರಸ್ಕಾರ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿ ಎಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದೊರಕಿರುತ್ತದೆ .

ಕೊಡಗಿನ ಗೌರಮ್ಮ ಕಥಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ ದಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ.

2024 ರಲ್ಲಿ ಕಾಸರಗೋಡಿನ ಕನ್ನಡ ಭವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ನಾಡೋಜ ಕಯ್ಯಾರ ಕಿಂಞ್ಣಣ್ಣ ರೈ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯು ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಧನೆಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಲಭಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಸಾಹಿತಿ, ಕಾದಂಬರಿಗಾರ್ತಿ ಅನುಪಮಾ ನಿರಂಜನ ಇವರ ಜನಮ ದಿನದ ಪ್ರಯುಕ್ತ 2024 ರಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಕಥಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಕೇರಳ ಗಡಿನಾಡ ಘಟಕ ಕಾಸರಗೋಡು ಇದರ ವತಿಯಿಂದ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಸನ್ಮಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. 2026ನೇ ಸಾಲಿನ ಗೋವಿಂದ ಪೈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರಧಾನ ಕಾಸರಗೋಡು ಕನ್ನಡ ಭವನದಲ್ಲಿ. ನವಿಲಗರಿ ಸಂಕಲನದಿಂದ ಆಯ್ದು ಶಿಶುಗೀತೆಯೊಂದು ಕೇರಳದ ಮೂರನೇ ತರಗತಿಯ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದುವಿಕೆಗಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅನೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ, ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದು, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸನ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದು, ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ, ಉದಯೋನ್ಮುಖ ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಅಳಿಲು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

2024 ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯಾದ ಅಲ್ಮೋಬಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಕುರಿತು ಜನ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಿ, ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ವತಿಯಿಂದ ಗೌರವದ ಅಭಿನಂದನೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕಳೆದ ನಲವತ್ತು ವರುಷಗಳಿಂದ ದಿನ ನಿತ್ಯ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಈ ಇಳಿ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಇವರ ಆರೋಗ್ಯವು ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲು ಮೂಲ ಕಾರಣ ಎನ್ನಲು ತುಂಬಾ ಹೆಮ್ಮೆಯೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಂಗಳೂರಿನ ಯೆರ್ಯಾಡಿ ಕೊಂಚಾಡಿಯ ಕೊಪ್ಪಲಕಾಡು ಎಂಬಲ್ಲಿ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ವಾಸ್ತವ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಾದ ಗರುಲ್, ಛಂದಸ್ಸು, ಷಟ್ಪದಿ, ವೃತ್ತಗಳನ್ನು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಬರೆಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಗಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದುದು ತಾಯಿ ಸರಸ್ವತಿಯ ಅನುಗ್ರಹವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತೀರ್ಪುಗಾರರು:

ಶ್ರೀಮತಿ ಕಲಾ ಭಾಗ್ವತ್

ಪರಿಚಯ : ಕಲಾ ಭಾಗ್ವತ್ ಮೂಲತಃ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೊನ್ನಾವರ ಸಮೀಪದ ಹಳದೀಪುರದವರು. ವಿಜ್ಞಾನ ಪದವೀಧರರಾದ ಇವರು ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ರ‍್ಯಾಂಕ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಪದಕವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಪಿಎಚ್. ಡಿ. ಅಧ್ಯಯನ ಹಾಗೂ ಅಧ್ಯಾಪನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಕಣಕಾರರಾಗಿರುವ ಇವರ ಕಥೆ, ಕವಿತೆ, ವಿಮರ್ಶಾ ಲೇಖನಗಳು, ಪ್ರಬಂಧಗಳು, ಬಿಡಿ ಬರಹಗಳು ಅನೇಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಹಿಂದುಸ್ತಾನಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ, ಲಘು ಸಂಗೀತ, ಗಮಕ ಗಾಯನ ಇವರ ಇಷ್ಟದ ಹವ್ಯಾಸಗಳು. ಆರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಇವರು ಹಲವು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಅನಿಸಿಕೆ: ಮೊದಲ ಸುತ್ತಿನ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಅಂಶಗಳು: ಸಾಹಿತ್ಯವು ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಒಂದು ಮಾಧ್ಯಮ. ಬಾಲ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಮಕ್ಕಳ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ವಿಕಾಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಲ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಶಿಶುಗೀತೆಯು ಬಾಲ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ಅಂಗ. ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿ, ಮನೋ ಶಕ್ತಿ, ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಆದ ಕಾರಣವೇ ಬದಲಾಗುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಸರಳವಾಗಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ರಂಜನೀಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ರಚಿಸಬೇಕಾದ ಶಿಶು ಗೀತೆಗಳು ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾಡಿ ಕುಣಿದು ಕಲಿವ ನಲಿವ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಶಿಶು ಗೀತೆಗಳು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ರಚನೆಯಾಗಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆ. ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರು, ಕೈಯಾರ ಕಿಣ್ಣಣ್ಣ ರೈ, ದಿನಕರ ದೇಸಾಯಿ ಇನ್ನಿತರರ ರಚನೆಗಳ ಮುಂದುವರೆದ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ನಾವಿಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯಷ್ಟು ಶಿಶುಗೀತೆ ರಚನೆಕಾರರಾದರೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಅಭಿಮಾನದ ಸಂಗತಿ. ಈ ಹರಿವು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಶಿಶುಗೀತೆಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾಗಬೇಕು. ಇಂತಹ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮಾಟುಂಗಾ, ಮುಂಬೈ ಇವರು ಆಯೋಜಿಸಿದ ಜಾಗತಿಕ ಶಿಶುಗೀತೆ ರಚನೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯು ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹವಾದುದು.

ಜಾಗತಿಕ ಶಿಶುಗೀತೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 191 ಕವಿತೆಗಳಿದ್ದವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ, ಪ್ರೌಢವಾದ ಗೀತೆಗಳು ಅಷ್ಟೊಂದು ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ನಿತ್ಯದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅನುಭವವಾಗುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ಲಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಓದುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮೌಲಿಕ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಲಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿ ಕಳಚಿದ ಗದ್ಯದ ಸಾಲುಗಳಂತೆ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಉಪದೇಶದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಲಾಲಿ ಹಾಡುಗಳಂತೆಯೂ ಇದ್ದವು. ಇನ್ನು, ಅಚ್ಚ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದಗಳ ಹಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿರುವ ಶಿಶುಗೀತೆಗಳೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಇದ್ದವು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೈ ಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಆಯ್ಕೆಯಾದ 20 ಗೀತೆಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಹಾಡಿನ ಲಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವಂತಿವೆ. ಕವಿತೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳಿಗೂ ಶುಭಾಶಯಗಳು

ಎಚ್. ಡುಂಡಿರಾಜ್

ಪರಿಚಯ: ಪದ್ಯ ಹಾಗೂ ಗದ್ಯ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಗಣನೀಯ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿರುವ ಸಮಕಾಲೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಲೇಖಕರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾಗಿರುವ ಡುಂಡಿರಾಜ್ ಅವರ 70 ಕೃತಿಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಹನಿಗವನಗಳ ರಾಜ, ಚುಟುಕು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಎಂದೇ ಜನಮನ್ನಣೆ ಗಳಿಸಿರುವ ಡುಂಡಿರಾಜ್ ಈ ವರೆಗೆ 6500ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಹನಿಗವನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಆ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಛಾಪನ್ನು ಒತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾಟಕಕಾರರಾಗಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ಇವರ 'ಪುಕ್ಕಟೆ ಸಲಹೆ' ನಾಟಕ ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ಹಲವು ಪ್ರಮುಖ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅಂಕಣ ಬರೆದಿರುವ ಡುಂಡಿರಾಜ್ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 2011 ರಿಂದ ಉದಯವಾಣಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ 'ಹನಿದನಿ' ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಒಂದು ಹೊಸ ಹನಿಗವನ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದು ಇದೊಂದು ದಾಖಲೆ ಅನ್ನಬಹುದು. ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೂ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಡುಂಡಿರಾಜರ ಕವನ ಹಾಗೂ ಲೇಖನಗಳು ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಂಡಿವೆ.

ಜನಪ್ರಿಯ ವಾಗ್ಮಿಗಳೂ ಆಗಿರುವ ಡುಂಡಿರಾಜ್ ಅಮೆರಿಕ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಸಿಂಗಾಪುರ್, ದುಬೈ, ಕತಾರ್ ಹಾಗೂ ಬಹರೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಸನ್ಮಾನಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಬಾನುಲಿ ನಾಟಕ ರಚನಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯನಾಟಕ ಪುರಸ್ಕಾರ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಪುಸ್ತಕ ಬಹುಮಾನ, ಕಡೆಂಗೋಡ್ಲು ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಮುದ್ದಣ ಕಾವ್ಯ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಯು.ಎ.ಇ. ಧ್ವನಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ ಚುಟುಕು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮಾಣಿಕ ರಾವ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ದತ್ತಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಇವು ಡುಂಡಿರಾಜರಿಗೆ ಸಂದ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು.

ಮೂಲತಃ ಉಡುಪಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕುಂದಾಪುರ ತಾಲೂಕಿನ ಹಟ್ಟಿಕುದ್ದು ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಡುಂಡಿರಾಜ್ ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎಸ್ಸಿ. ಪದವಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ 36 ವರ್ಷ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಎ.ಜಿ.ಎಂ. ಆಗಿ ನಿವೃತ್ತರಾದ ಬಳಿಕ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅನಿಸಿಕೆ: ಮುಂಬೈ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ವಿವಿಧ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಕವನವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ಲಾಘನೀಯ. ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಓದುವಂತಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಕವನ ರಚನೆ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಕವನದ ವಸ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಬರೆಯಬೇಕು. ಭಾಷೆ, ಲಯ, ಛಂದಸ್ಸು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂತಿಮ ಸುತ್ತಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಎಲ್ಲ 20 ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಗುಣಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಓದಿ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಹಲವು ಕವನಗಳು ಸಮಾನ ಅಂಕ ಪಡೆದವು. ವಸ್ತು ಹಾಗೂ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸತನವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಐದು ಕವನಗಳನ್ನು ಆರಿಸಲಾಯಿತು. ಬಹುಮಾನ ವಿಜೇತರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಯುದ್ಧದ ಭೀಕರತೆ

'ಚರಿತ್ರೆ'ಯಲ್ಲಿ ಪುಟ-ಪುಟಗಳಲ್ಲೂ 'ಯುದ್ಧದ ವರ್ಣನೆಗಳು! ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಗೆಲುವು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸೋಲು! ನಾವು ಓದಿ-ಓದಿ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದವು. ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಿಂದ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನರಕ ಸದೃಶ ದೃಶ್ಯಗಳು! ರಕ್ತದ ಕೋಡಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. 'ಬಾಂಬ್', ವಿಮಾನಗಳ ಹಾರಾಟದ ಸತತ ಧಾಳಿಯ ಭಯಂಕರ ಶಬ್ದ, ಬೆಂಕಿಗೆ ಆಹುತಿಯಾದ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಮನೆಗಳು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ಒಂದೇ, ಎರಡೇ? ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹೆಣಗಳ ರಾಶಿ. ಅದನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡು ಆಹಾರ, ನೆರಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕಾಲ್ನಡೆಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ನಿಂತಿರುವ ಜನಗಳು, ಮನುಷ್ಯರು ರಾಕ್ಷಸರಾಗಿ ಹೋಗಿರುವ ದೃಶ್ಯಾವಳಿಗಳು ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ 'ಯುದ್ಧಗಳು ಎಂದರೆ ಇಷ್ಟು ಭೀಕರವೇ ಎಂದೆನಿಸಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕೊನೆ ಎಂದು? ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಓಶೋರವರ ಮಾತುಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು, ನಿಜ ಎಂದೆನಿಸಿತು. "Save the World From War, Spread Meditativeness" ಎಂಬುದಾಗಿ ದಾರಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂಬರುವ ಯುದ್ಧವನ್ನು ತಡೆಯದಿದ್ದರೆ, ಈ ಧರೆಯಲ್ಲಿ, ಯಾರೂ ಯಾವುದೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. (ಗಿಡ ಮರಗಳು, ಪಕ್ಷಿ-ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಮನುಷ್ಯರು) ಜೀವರಾಶಿ ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ನಶಿಸಿ ಹೋಗುವುದು ಖಂಡಿತ ಎಂದು 'ಎಚ್ಚರಿಕೆ' ಯ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಹಂಕಾರ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ 'ಹೃದಯ' ಗಳಿಗೆ, ರಾಕ್ಷಸರ ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತೇ? ಓಶೋ (OSHO) ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ "ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ, ಮನನ ಮಾಡಿ, ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ,ಜಗತ್ತನ್ನು ಉಳಿಸಿ! ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಧನ-ಕನಕವಿದ್ದರೂ, ಈ ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಒಂದು ಸೂರ್ಯೋದಯವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಒಂದೇ ಒಂದು 'ಗುಲಾಬಿ' ಹೂವನ್ನು ಅರಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ನೀವೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಈ ಧರೆಯಲ್ಲಿನ ಸುಂದರತೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಮೂರನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧ ನಿಲ್ಲಿಸಲೇಬೇಕು! ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸುಂದರತೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದು, ಇದನ್ನು ಉಳಿಸುವುದು ರಕ್ಷಿಸರ ಹಿಡಿತದಿಂದ ! ಅಷ್ಟೇ ನಮಗೆ ಉಳಿದಿರುವ ದಾರಿ! ಅಲ್ಲವೇ?

- ಶ್ರೀಮತಿ ವನಜಾರಾಜನ್

ನೇಸರು ಜಾಗತಿಕ ಸಣ್ಣ ಕಥೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ - 2025

ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ :

“ಹರಕೆ ಹುಂಜಿ”

✍ ವಿವೇಕ ಬೆಟ್ಟುಳಿ

ಪರಿಚಯ: ಇವರು ಉತ್ತರಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕುಮಟಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಬೆಟ್ಟುಳಿ ಗ್ರಾಮದವರು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಿರಸಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಂಡ್ರಾಜಿ ಎಂಬ ಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕುಮಟಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಹಿರೇಗುತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿರುವುದು. ಡಿಗ್ರಿ ಕುಮಟಾದಲ್ಲಿ ಬಿಇಡಿ ಯನ್ನು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿರುವರು.

ಕಳೆದ 22 ವರ್ಷದಿಂದ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ ಕಲೆಕ್ಟಿವ್ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆ ಜನರ ಪ್ರಥಮ ಆಧ್ಯತೆಯಾಗಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಿಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಆಶಯ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಈ ಆಶಯದೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶ, ಉತ್ತರಾಖಂಡ, ಬಿಹಾರ, ಛತ್ತಿಸ್‌ಗಢ, ಜಮ್ಮು, ಆಂಧ್ರ, ತೆಲಂಗಾಣ ಹಾಗೂ ಮೇಘಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವೆನು. ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೇಘಾಲಯ ಹಾಗೂ ಉತ್ತರಾಖಂಡ ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಇರುವುದು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ 15 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಡನಾಟ ಇರುವುದು, ಊರು ಸುತ್ತುವುದು, ಓದುವುದು, ಆಗಾಗ ಬರೆಯುವುದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲ್ಲೂ ಹವ್ಯಾಸ. ಉತ್ತರಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಲೇಖನ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಇರುವರು. ಕರಾವಳಿ ಮುಂಜಾವು ದೀಪಾವಳಿ ವಿಶೇಷಾಂಕ, ಮಂಗಳ ವಾರಪತ್ರಿಕೆ, ಮೊಗವೀರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೇ ದ್ಯಾಟ್ಸ್ ಕನ್ನಡ, ಕನ್ನಡ- ಕಲಿ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಲೇಖನಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವುದು.

ಕುಮಟಾದಲ್ಲಿಯೇ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಮುದಾಯದ ಆಸಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲು ತನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

“ಯೇ ಬಳಗಿ ನಾಳೆ ಬೆಳಗಿಸರಿಗೆ ಆ ಕೆಂಪನನ್ನು ಗೂಡಿನಿಂದ ಬಿಡಬೇಡ ಬಿಡಬೇಡ. ನಾಳೆ ದಂಡಿಸಲಗ ಜಟಕನ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಆ ಹುಂಜನ ಹಿಡಿದ ಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಕೋಳಿ ಬಿಟಾಕು” ಬೆರಪ್ಪನ ಊಟದ ನಂತರ ಕವಳ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

“ ಆ ನಿನ್ನ ಕೆಂಪ ಗುಡಿಗೆ ಬಂದರೇ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ ಅವ್ವಿ ಹಿಡಿಯುದು, ಅದು ಹೋದ ವಾರದಿಂದ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಕಂಡಿದು” ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಅಜ್ಜನಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

“ಅಜ್ಜ ಬಾ ಈಗಲೇ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದಿವಾ.. ಮಾಡನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಕಂಡರೆ ಸುಮ್ಮನೇ ಹೋಗಿ ಹಿಡಿದಿಬಹುದು” ಮೊಮ್ಮಗ ಹರಿ ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸಿದನು.

“ ಓದಕಣ ಪೋಕರಿ, ಓದುದು ತಪ್ಪಸಣಕ್ಕೂ ಸಿಕ್ಕರೇ ಸಾಕು. ರಾತ್ರಿಗೆ ಕೋಳಿ ಹಿಡಿತನ ಕಡಾ” ನಗುತ್ತಾ ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬೇರಪ್ಪ ಬೇರೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಗ್ಗನಾದನು.

“ನಾಳೆ ಹುಂಜ ಕೈಗೆ ಸಿಗದೇ ಹೋಗಲಿ” ಎಂದು ಹರಿ ಶಾಪ ಹಾಕುತ್ತಾ ರಜಾ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತರಗತಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹಿಡಿಶಾಪ ಹಾಕುತ್ತಾ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆ ಕೇರಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೋಳಿಗಳು ಹಾಗೂ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಎಲ್ಲಾ ಮನೆಯ ಕೋಳಿಗಳ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇರಪ್ಪ ಈ ಕೆಂಪು ಹುಂಜ ರಾಜನಂತೆ ಇತ್ತು. ಕಡು ಕೆಂಪು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ, ದಷ್ಟ ಪುಷ್ಪವಾದ ಶರೀರ, ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೆಂಪಾದ ಕೀರಿವ, ಹೊಳೆಯುವ ಕಣ್ಣು, ಗಡುಸಾದ ಕಾಲು, ಇರುವ ಈ ಹುಂಜನ ಆಕಾರ ನೋಡಿಯೇ ಬೇರೆ ಯಾವ ಹುಂಜವೂ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೋಳಿ ಮರಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಬರುವ ಕಾಗೆ, ಬೆಕ್ಕು, ಹಾವು, ಹದ್ದುಗಳಿಗೆ ಈ ಹುಂಜ ವೈರಿಯಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದವರ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಹುಂಜನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಕೇರಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣು ಕೋಳಿಗಳ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಿಯಕರ ಇದೇ ಹುಂಜ ಆಗಿತ್ತು ಎಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಂಪು ಹುಂಜನನ್ನು ಬೆರಪ್ಪ ಕರೆಯುವುದೇ ಕೆಂಪ ಎಂದು.

ಬೆರಪ್ಪನ ಮೊಮ್ಮಗ ಹರಿಗೆ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಸಿಡುಬು ಆದಾಗ ಬಳಲೆಯ ದಂಡಿಸಲಗ ಜಟಕನಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿನ ಪೂಜಾರಿಯ ಮಾತಿನಂತೆ ಕೆಂಪು ಹುಂಜವನ್ನು ಹರಕೆ ನೀಡುವುದಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದನು. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಆಗ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಈ ಮರಿಯನ್ನು ಮಾದನಗೇರಿಯಿಂದ ತಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕತೊಡಗಿದನು. ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲರೂ ವಿಶೇಷವಾದ ಆರೈಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯ ಎಲ್ಲರೂ ಆಹಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಚಹಾ ಕುಡಿಯುವಾಗ ತಿನ್ನುವ ತಿಂಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ಒಟ್ಟಾರೆ ಇತರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಳಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕೆಂಪ ಕೋಳಿಗಳ ರೌಡಿಗಳಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ರಾಜಾ ರೋಷವಾಗಿ ಬರುವುದು, ಉಳಿದ ಕೋಳಿಗೆ ಉಪಟಳ ಕೊಡುವುದು, ಒಣ ಹಾಕಿದ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು ನಿರಂತರವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕೆಂಪನ ಉಪಟಳಕ್ಕೆ ಮನೆ ಮಂದಿ ಮಂದಿ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದರೇ ಬೇರಪ್ಪ ಯಾವಾಗಲೂ ಅದರ ಪರವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದ. ನಂತರ “ಊರಿತಿ ಅಲ್ಲಾ ಊರಿಯಾ.... ಹಬ್ಬ ಬರಲಿ. ನೀನಗೆ ಮಾಡಸೆ ಆವಾಗ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬೇರಪ್ಪ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು.

ದಂಡಿಸಲಾಗ ಜಟಕನ ಹಬ್ಬ ಮೇ 15 ಆ ದಿನ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ದಿನನಿತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದ ಮಾವಿನ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಕೆಂಪ ಕ್ಯೋ..ಕ್ಯೋ ಕೋ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಎಂದಿನಂತೆ ಮನೆ ಮಂದಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಬ್ಬಿಸಿದನು.

ದಿನನಿತ್ಯದ ಚಟುವಟಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಬೆಳಗಿನ ಉಪಹಾರದ ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಕೋಳಿ ಹುಂಜನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಉಪಹಾರ ಮಾಡಿದರು.

ಬೇರಪ್ಪ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಓರೆಯಾಗಿ ಕೋಲು ನೀಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೋಳಿಯನ್ನು ಕರೆಯತೊಡಗಿದನು.

ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಳಿಗಳು ಬಂದು ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ತಿಂದರೂ ಆ ಕೆಂಪ ಮಾತ್ರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕೋಳಿ ಹಿಡಿಯುವ ಬೇರಪ್ಪನ ಐಡಿಯಾ ವಿಫಲವಾದಾಗ ಮೊಮ್ಮಗ ಹರಿ “ನಿನಗೆ ರಾತ್ರಿಗೆ ಹಿಡಿಯುವ ಅಂದರೆ ಬೇಡ ಅಂದೆ” ಎಂದು ಅಜ್ಜನನ್ನು ಛೇಡಿಸಿದನು.

“ಸಂಜೆ 4 ಗಂಟೆಗೆ ಹಿಡಿದರೂ ಸಾಕು... ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬರುವಾಗ ಬಾಗಿಲ ಹಾಕಿ ಹಿಡಿದರೆ ಆಯಿತು. ಹರಿ ನೀ ಈಗ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗು. ಕಡೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನೋಡುವಾ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬಳಗಿ ಗಂಡ, ಮಗನಿಗೆ ಅವರವರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರೆಸಿದಳು.

ಆ ಕೇರಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಕೋಳಿಗಳ ಕೂಗಾಟ ಜೋರಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ದಂಡಿಸಲಾಗ ಜಟಕನಿಗೆ ಕೋಳಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಎಲ್ಲಾ ಸಹಪಾಠಿಗಳ ಕೂಗಾಟ ಕೇಳಿದ ಕೆಂಪ ತನ್ನದ ಗಡಸು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಳಿಗಳಿಗೂ ಕೋ..ಕೋ ಕ.. ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಈ ಆಪತ್ತು ತನಗೂ ಬರಬಹುದೆಂಬ ಯಾವ ಸುಳಿವು ಕೆಂಪನಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಂದಿನಂತೆ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಪ್ರೇಯಸಿ ಕಪ್ಪು ಹೆಂಟಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದನು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 12 ಗಂಟೆಗೆ ಹರಿ ತನ್ನ ಕ್ಲಾಸ್ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು.

ತಾನೇ ಕೆಂಪನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಜ್ಜ-ಅಜ್ಜಿಯರ ಶಬ್ದಾಸಂಗಿ ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದನು. ಹಾಗೇ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತನಾದನು. ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಜಗುಲಿಯ ಒಳಗಿನ ತನಕ ಹಾಕಿ ಕಾದನು,

ಅಪಾಯದ ಅರಿವಿಲ್ಲದೇ ಕೆಂಪ ಮತ್ತು ಆತನ ಪ್ರೇಯಸಿ ಇಬ್ಬರೂ ಬೇಗ ಬೇಗ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಇಬ್ಬರೂ ಮನೆ ಜಗುಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ತಕ್ಷಣ ಹರಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹಾಕಿದನು.

“ಕೋಳಿಗಳು ಒಂದೇ ಸಮನೇ ಕೂಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು. ಕೆಂಪನು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಕೂಗಿದನು. ತಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಳಿಗಳು ಚೀರಾಟ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು.

ಈ ಕೂಗಾಟದ ನಡುವೆಯೇ ಹರಿ ಕೆಂಪನ ಹಿಂಬಂದಿಯಿಂದ ಪುಕ್ಕವನ್ನು ಹಿಡಿದನು.

ತಕ್ಷಣ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಕೆಂಪ ರಭಸದಿಂದ ರಕ್ತೆ ಬಿಡಿಸಿ ಹಾರುತ್ತಾ ಹರಿಯ ಕೈಯಿಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಕುಟ್ಟಿತು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಕೆಂಪನ ಪ್ರೇಯಸಿ ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗಿ ಹರಿಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು “ಕೊ... ಕೊ... ಕೊ....ಎಂದು ಕೂಗಿತು.

ಕೆಂಪನ ಹೊಡೆತ, ಹೆಂಟಿಯ ಬೆದರಿಕೆ ಹೊರಗಡೆ ಕೋಳಿಗಳೆಲ್ಲದರ ಕೂಗಾಟ ಕೇಳಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ ಹರಿ ಕೂಗುತ್ತಾ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಓಡಿ ಹೋದನು.

ಮನೆಯ ಮುಂಬಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹರಿಯ ಅಜ್ಜಿ ಬಳಗಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ತಿಳಿದರಲಿಲ್ಲ. “ಏನಾಯಿತು ಹರಿ” ಎಂದು ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದು ಬಂದು ಜಗುಲಿಯ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಂತೆ ಕೋಳಿಗಳು ಓಡಿ ಹೋದವು.

ಹರಿಯು ಅಕ್ಷರಶಃ ನಡುಗುತಾ ಇದ್ದು ಅವನ ಬಳಿ ಬಂದ ಬಳಗಿ ಅವನ್ನು ಎದೆಗೆ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು. “ಯಾಕೆ ಮಗನೇ ಒಬ್ಬನೇ ಆ ಹುಂಜನ ಹಿಡುಕೆ ಹೋದೆ? ಎನ್ನುತಾ ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು

“ಒಹೋ ಘನಕ್ಕೆ ಕಚ್ಚಿದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಅಜ್ಜ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿಯುವ ಬಾ” ಎಂದು ಅವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆತಂದಳು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ ಬಳಗಿ ಬೇರಪ್ಪನಿಗೆ ಕೆಂಪ ಹರಿಗೆ ಕಚ್ಚಿದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಿದಳು.

“ನಾಕೆ ತಾಸು ತಡಕಣಿ..ಇಂದೇ ಅದರ ಉಪಟಳ ಮುಗಿಯುವುದು. ರಾತ್ರಿ ಅದರ ಸಾರು ಮಾಡುವ ಏನಾ ಹರಿ.” ಎಂದು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬೇರಪ್ಪ ಊಟ ಮಾಡಿದನು.

“ಅಜ್ಜ ಈ ಹುಂಜನ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತದ್ದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಖಾಯಿಲೆ ಕಡಿಮೆ ಆಯ್ತಾ? ಜಟಕ ಅಷ್ಟು ಪವರಪುಲ್ ದೇವರಾ” ಹರಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

“ಹಾಂ ಮಗನೇ ಈ ದೇವರು ನಂಬಿದವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿವರೆಗೂ ಯಾರನ್ನೂ ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ”

“ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಾಂಡಗುದಿಗೆ ಜ್ವರ (ಪ್ಲೇಗ್) ಎನ್ನುವುದು ಬಂದು ಊರಲ್ಲಿ ಜನರು ಸಾಯ ತೊಡಗಿದರು. ಆಗ ಈ ಜಟಕನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ದೇವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಮನೆಯವರು ರಾತ್ರಿ ಬೆತ್ತವೊಂದನ್ನು ಹೊರ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಒಳಗೆ ಮಲಗಿದರಂತೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಬೆತ್ತ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಊರ ಹೊರಗೆ ಗಜನಿಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಬಿದ್ದಿತ್ತಂತೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ಜ್ವರ ಈ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ”

“ಹಿಂದೆ ಹಳ್ಳೀರು ಗೋವಾಕ್ಕೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಮಾಡಬಾರದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಪೋಲಿಸರು ಹಿಡಿದು ಜೈಲಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಅವರ ಹರಕೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಬಿಡುಗಡೆ ಆಯ್ತಂತೆ”

ಈ ರೀತಿಯ ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳಿವೆ ಮಗನೆ. ನಿನಗೂ ಸಹಾ ಖಾಯಿಲೆ ಕಡಿಮೆ ಆಗಲಿಕೆ ಅದೂ ಒಂದು ಕಾರಣ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಬೇರಪ್ಪ ಹೇಳಿದನು.

“ಅಜ್ಜ ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ಹುಂಜ ಕೈಗೆ ಸಿಗದೇ ಇದ್ದರೇ?” ಹರಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

“ಬಾ ನೋಡುವಾ ಆ ಜಟಕನ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ಅದೇ ಆಗುವುದು” ಅಜ್ಜ ಉತ್ತರಿಸಿದನು.

ಊಟದ ನಂತರ ಬೇರಪ್ಪ, ಹರಿ, ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ವಿತೋಪ, ನಾಗರಾಜ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಕೆಂಪನನ್ನು ಓಡಾಡಿಸತೊಡಗಿದರು. ಬೆಳಿಗ್ಗಿನಿಂದ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಕೆಂಪನಿಗೆ ತನಗೆ ಬಂದಿರುವ ಆಪತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವಿತ್ತು.

ಹಾರುತ್ತಾ ಓಡುತ್ತಾ ಆಗಾಗ ಕೋ..ಕೋ..ಕೋ..ಎಂದು ತನ್ನ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸುತ್ತಾ ಕೆಂಪ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸುಸ್ತು ಮಾಡಿದ್ದ.

“ಕೋಳಿ ಓಡಿಸಿ ಹಿಡಿಯುವ ಓಡಾಟದಲ್ಲಿ ವಿತೋಪ ಬೇರಪ್ಪನ ಬಚ್ಚಲ ಮನೆಯ ನೀರು ಹೋದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಆಯ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದನು.

“ಓಹೋ..ವಿತೋಪಣ್ಣ ಬಿದ್ದ” ಎಂದು ಹರಿ ಕೂಗಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಹರಿಯ ಅಕ್ಕ ನೇತ್ರಾ ನೋಡಿದ್ದು ವಿತೋಪನಿಗೆ ಇಷ್ಟ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕೋಳಿ ಹಿಡಿದು ನೇತ್ರಾಳ ಮುಂದೆ ಹೀರೋ ಆಗಲು ಬಂದ ವಿತೋಪ ಜಿರೋ ಆಗಿ ಮನೆಗೆ ನಡೆದನು.

ವಿತೋಪ ಬಿದ್ದ ತಕ್ಷಣ ಉಳಿದವರು ತಮ್ಮ ವೇಗವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರು. ಕೆಂಪನಿಗೆ ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

“ಹೇ..ಮಕ್ಕಳೇ ಕೆಂಪ ಸಿಗದೇ ಇದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಾ... ಕಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಹೊಡೆಬೇಡಿ”ಎಂದನು ಬೆರಪ್ಪ

ಮರದ ಮೇಲೆ ಕೆಂಪ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತು ಕೋ..ಕೋ ..ಕೋ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಅಣಕಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು.

2ರಿಂದ 4 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಓಡಾಡಿದರು ಕೆಂಪನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಹಬ್ಬ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಕೋಳಿಗಳ ಬಲಿಯೂ ಮುಂದುವರೆದಿತ್ತು. ಕೆಂಪ ಯಾರಿಗೂ ಸಿಗದೇ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದನು.

ಬೇರಪ್ಪನಿಗೆ ಬೇರೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕೋಳಿಯೊಂದಿಗೆ ದೇವರ ದರ್ಶನ ಪಡೆದು “ಜಟಕ ಮಹಾರಾಜ ನನ್ನಿಂದ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪಾದರೆ ಮಾಫಿ

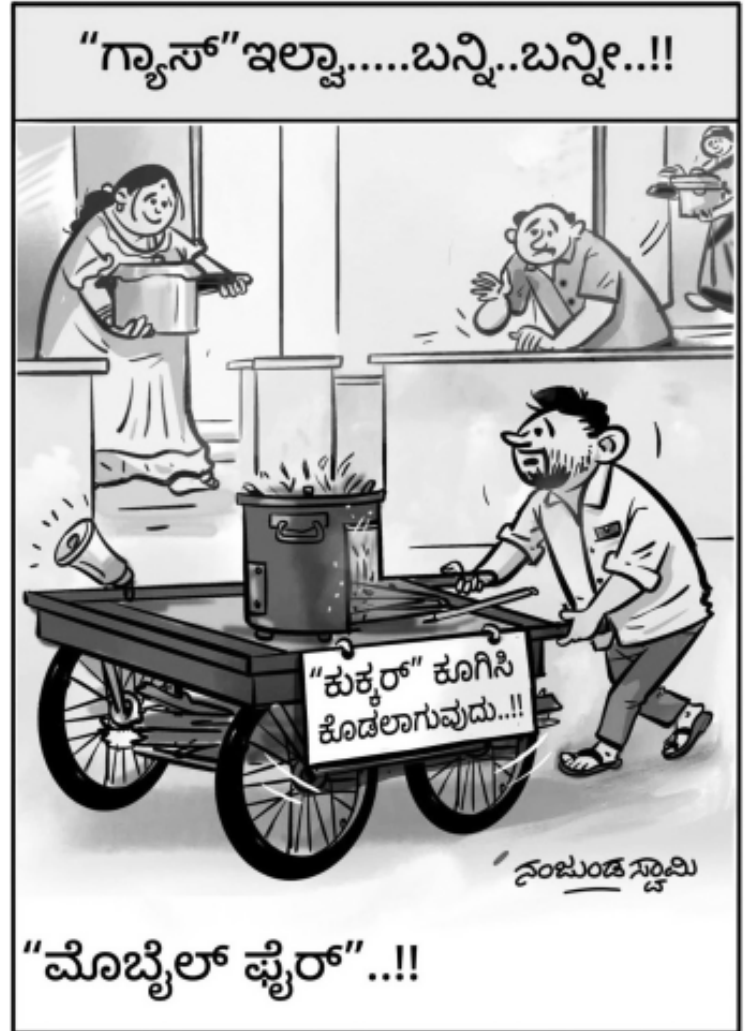
ಜಟಕನಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತ ಹುಂಜನನ್ನು ಬಲಿ ಕೊಡದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಬೇರಪ್ಪ ಆತಂಕದಿಂದಲ್ಲೇ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರಿದನು.

ಮರುದಿನವೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಲು ಪೂಜಾರಿ ಬಳಿ ಹೋದನು

“ಕೆಂಪು ಹುಂಜ ಸಿಗಲಿಲ್ಲಾ . ಹೆದರಬೇಡ.. ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಜೋಡಿ ಬಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಹರಕೆ ತೀರಿಸು.” ಪೂಜಾರಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಆದೇಶಿಸಿದನು.

ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಬೇರಪ್ಪ ಮನೆಗೆ ಜೋಡಿ ಕೋಳಿ ಮರಿಗಾಗಿ ಹುಟ್ಟುಕಾಟ ನಡೆಸಿರುವನು.

ದೇವರಿಂದಲೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಕೆಂಪ ಆ ಕೇರಿಯ ಅನಭಿಷಕ್ತ ದೊರೆ. ಅದೇ ಹಳೆಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಕೂಗುತ್ತಾ ನಡೆದಾಡುತ್ತಿರುವನು.

“ಮೊಬೈಲ್ ಫೈರ್” ..!!

ದ್ವಿತೀಯ ಬಹುಮಾನ :**“ನಲದ ಗಾಯ”****ಜಯರಾಮಚಾರಿ**

ಪರಿಚಯ : ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜನನ. ಬೆಳೆದದ್ದು ಬೆಂಗಳೂರು. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಜೆ.ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಡಿಪ್ಲೋಮಾ(2007), ಯು.ವಿ.ಸಿ.ಇ.ಯಲ್ಲಿ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ (2012) ಮುಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. 2013 ರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೆಟ್ರೋದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ. ಸದ್ಯ ಸ್ಟೇಷನ್ ಸೂಪರಿಂಡೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾಗತಿಹಳ್ಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ರವರ “ಟಿಂಟ್ ಶಾಲೆ” ಯಲ್ಲಿ ಡಿಪ್ಲೋಮಾ ಇನ್‌ಫಿಲ್ಡ್ ಮೇಕಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಿರುಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದು. ಒಂದು ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶನ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ಲಾಗರ್ ಜೊತೆಗೆ “ಸುಯ್ ಟಪಕ್” ಚಾನೆಲ್‌ನ ಯೂ ಟೂಬರ್ ಅಲ್ಲದೇ ಕ್ಲಬ್ ಹೌಸಿನಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಓದಿನ ಜಾತ್ರೆಯಾದ ಓದು ಜನಮೇಜಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಅಡಕಸಬಿ ಅಡ್ಡ ಸುರು ಮಾಡಿದವರು. ಹಳೆ ಬಾಟ್ಟಿ ಹೊಸ ವೈನು & ಬಾ ಗುರು ತಗೋ - ಪ್ರಯೋಗದ ರೂವಾರಿ. ನನ್ನವನ ಬಯೋಗ್ರಫಿ ಮತ್ತು ಕಿಲಿಗ್ ಇವರ ಜನಪ್ರಿಯ ಕೃತಿಗಳು. ಮುಂದಿನ ಕೃತಿ ‘ಪ್ರೀತಿಲಿ ಬಿದ್ದ ಪಾಪಸ್ಥಳ’ (2026) ಕಿಲಿಗ್ ಕಾದಂಬರಿಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟೀಮನಿ ಯುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ (2024) ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರಜಾವಾಣಿ, ಬುಕ್ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೇರಿದಂತೆ ಇತರ ಕಥಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ.

ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳ ಗೆಳೆಯ ದಿವಾಕರ ಸತ್ತ.

ನಾನಾಗ ಬಸಿನ ಕಿಟಕಿ ಪಕ್ಕದ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಫೇಸ್‌ಬುಕ್ ಸ್ಕ್ರೋಲ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ‘ದಿವಾಕರ ಇನ್ನಿಲ್ಲ’ ಎಂಬ ಪೋಸ್ಟ್ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆ ಪೋಸ್ಟಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಅಳುವ ರಿಯಾಕ್ಟ್‌ನ್ ಇತ್ತು. ಏಳು ಸಂತಾಪದ ಕಮೆಂಟ್‌ಗಳು.

ಪೋಸ್ಟಿನ ಫೋಟೋದಲ್ಲಿ ದಿವಾಕರ ನಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪೋಸ್ಟಿಗೆ ರಿಯಾಕ್ಟ್ ಮಾಡೋದ? ಕಮೆಂಟ್ ಮಾಡೋದ? ಇಲ್ಲ, ದಿವಾಕರನ ನಂಬರಿಗೆ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿ ಅವನ ಮನೆಯವರ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡೋದ? ಒಂದು ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ.

ಹೊರಗೆ ಧೋ ಎಂದು ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಜೋರು ಮಳೆ. ಭತ್ತಿ ಮರೆತು ಬಂದಿದ್ದೆ, ಅಕಾಲಕ್ಕೆ ಸುರಿವ ಮಳೆಗೆ ಭತ್ತಿ ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುವುದು? ಬಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಳಿದು ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಯತ್ತ ಹೊರಟೆ.

ಮನೆಗೆ ಬಂದವನೇ ಬ್ಯಾಗನ್ನು ಸೋಫಾ ಮೇಲೆ ಎಸೆದು, ಸಾವು ತಂದ ನೆನಪುಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಮಳೆಯಿಂದ ಹನಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ ವಾಷಿಂಗ್ ಮಷಿನ್‌ಗೆ ತುರುಕಿ, ಟವಲ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಶವರ್ ಆನ್ ಮಾಡಿದೆ, ಇಷ್ಟೊತ್ತು ದಿವಾಕರನ ನೆನಪುಗಳ ಸೂತಕ ಹೊತ್ತ ತಲೆಗೆ ಬಿಸಿನೀರು ಬಿದ್ದು ಹಾಯ್ ಎನಿಸಿತು.

ದಿವಾಕರನ ನಗು, ಹೊತ್ತಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ದಿವಾಕರನ ಕರೆಗಳು, ಅವನ ಮಾತುಗಳು, ಭರವಸೆಗಳು, ಎದೆ ಸೀಳುವ ಅಕ್ಷರಗಳು, ಅವನ ಭ್ರಾಂತು, ಅವನ ದುಃಖ, ಅವನ ನಿರಾಳತೆ, ಅವನ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ ಎಲ್ಲವೂ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಒಟ್ಟಿಗೆ ಓದಿದ, ಹಾಡಿದ, ಕವಿತೆ ಕಟ್ಟಿದ, ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹೊಸದೆ ಗೆಳೆಯ ಸತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನೋಡದೆ ಹೇಗೆ ಇರೋದು? ಎದ್ದು ಕುಳಿತೆ. ಮೈ ಸಣ್ಣಗೆ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಣ್ಣಂಚಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ ನಾಲ್ಕು ಹನಿಗಳು. ಕೊನೆಯ ಬಾರಿ ಒಮ್ಮೆ ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಬೇಕೆನಿಸಿತು.

ಕೋಲಾರದ ಬಸ್ ಒಳಗೆ ಕೂತೆ. ಡ್ರೈವರ್ ಬಂದು ಇಂಜಿನ್ ಆನ್ ಮಾಡಿ ಕೂತಿದ್ದ, ಸಾವಿನ ಸುದ್ದಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ನಡುಗುವಂತೆ ಇಡೀ ಬಸ್ ಇಂಜಿನ್ ಸದ್ದಿಗೆ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಫೇಸ್‌ಬುಕ್ ತೆರೆದರೆ ದಿವಾಕರನ ಸಾವಿನ ಸುದ್ದಿ, ಅವನ ಫೋಟೋಗಳು, ರಿಪ್ ಕಮೆಂಟ್‌ಗಳು, ಅವನ ಕವಿಮಿತ್ರರೆಲ್ಲ ‘ಛೇ ನೆನ್ನೆ ತಾನೇ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿದ್ದ ಅಟೆಂಡ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ’ ‘ಹೋದ ವಾರ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿದ್ದ, ಪಿಕ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ’ ‘ಕುಡಿದಿದ್ದ’ ‘ಕುಡಿತವೇ ಅವನಿಗೆ ಸಾವಾಯ್ತು’ ‘ಅಷ್ಟೊಂದು ಕುಡಿಯಬಾರದು’ ಎಂದೆಲ್ಲ ಬಡಬಡಿಸಿದ್ದರು. ಸತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ಸತ್ತ ಮೇಲೂ ಆಡಿಕೊಂಡು ಬೇಳೆ ಬೇಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವವರು. ಸತ್ತವನಿಗೆ, ಸಾವಿಗೆ ಒಂದು ಗೌರವ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ನೋಡಲಾಗದೆ ಮೊಬೈಲನ್ನು ಜೇಬಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ.

ಕುಡಿಯಲು ಟೀ, ಹಚ್ಚಲು ಸಿಗರೇಟು, ಕೇಳಲು ಕಿವಿಗಳು, ಒಂದಿಷ್ಟು ನೆಲ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ದಿವಾಕರ ಇಡೀ ದಿನ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವ್ಯಾವು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ಅವನ ಒಳಗಿನಿಂದ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ ಜೀವ ಜ್ವಾಲೆಗಳು, ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿರುದ್ಧದ ಆಕ್ರೋಶ, ಬದುಕಿನೆಡೆಗಿನ ಪ್ರೀತಿ, ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ಯುದ್ಧ, ಕಾವ್ಯ, ರಾಜಕೀಯ...

ಅವನೆಂದು ಚಪ್ಪಲಿ ಹಾಕಿದ್ದು ನಾನು ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಕೋಲಾರದಿಂದ ಅವನ ಊರಿಗೆ ಆಟೋ ಹತ್ತಿ ಕೂತೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಊರಿನಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಕಿ.ಮೀ ದೂರದ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದ ಸೇತುವೆ ಕೆಳಗೆ ದಿವಾಕರನ ಉಸಿರಿಲ್ಲದ ದೇಹ ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅವನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ರಟ್ಟು, ಬಿಳಿ ಹಾಳೆಗಳು, ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಯ ಪೆನ್ನು, ಇದ್ದಿಲ ವಜ್ರದ ಸಾಲುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದೆ.

ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಊರಿನ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ದಾಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಅತಿಯಾದ ಕುಡಿತದಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಚಯವಾಗಿದ್ದ ಸೇತುವೆ ಕೆಳಗೆ ಅನಾಥವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ದಿವಾಕರನ ಉಸಿರಿಲ್ಲದ ದೇಹವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಮನೆಗೆ ವಿಷಯ ತಲುಪಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಆಮೇಲೆ ಮಿತ್ರರಿಗೆ, ಫೇಸ್‌ಬುಕ್‌ಗೆ ಹೀಗೆ ದಿವಾಕರನ ಸಾವು ಸೇತುವೆಯಿಂದ ತೇಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ತಲುಪಿತ್ತು.

ಆಟೋ ದಿವಾಕರನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು. ದಿವಾಕರನ ಉಸಿರಿಲ್ಲದ ದೇಹವನ್ನು ಮಲಗಿಸಿದ್ದರು, ನೆಲದ ಮೇಲೊಂದು ಕಾಟ್, ಕಾಟ್ ಮೇಲೊಂದು ಚಾಪೆ, ಚಾಪೆ ಮೇಲೊಂದು ಕೌದಿ, ಕೌದಿ ಮೇಲೆ ದಿವಾಕರ, ಅವನ ತುಟಿಯ ಹತ್ತಿರ ಜಿದ್ದಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಹಾರಾಡುತ್ತಿರುವ ನೋಣಗಳು, ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅವನ ಮುಖ ಸವರಿದೆ, ಅವನ ಮುಖ ಕಪ್ಪಾಗಿತ್ತು, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಲಾಗಿತ್ತು, ಆಯಾಸಕ್ಕೆ ದಣಿದು ಮಲಗಿದ್ದಾನೆನೋ ಅನ್ನುವಷ್ಟು ಶಾಂತತೆ ಮುಖದಲ್ಲಿತ್ತು.

ಒಮ್ಮೆಲೇ ದುಃಖವೊಂದು ಎದೆಯ ಒದ್ದಿತು, ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಶುರುಮಾಡಿದೆ, ಅತ್ತಷ್ಟೂ ನೆನಪುಗಳು ಮೂಡುತ್ತ ಮೂಡಿದ ನೆನಪುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಅಳು ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ನೋಡಿ ಅವನ ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದ, ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಸತ್ತ ದಿವಾಕರನನ್ನು ಬೈಯುತ್ತಾ, ಅವನನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಅವನು ಕೂಡ ಅತ್ತ, ಇಬ್ಬರು ಅತ್ತು ಸಮಾಧಾನ ಆದಮೇಲೆ “ಬನ್ನಿ ಒಂದು ಸಿಗರೇಟು ಸೇದಿ ಬರೋಣ” ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ.

“ದಿವಾಕರ ಯಾಕೆ ಚಪ್ಪಿ ಹಾಕ್ತಿರ್ಲಿಲ್ಲ ಗೊತ್ತ ನಿಮಗೆ?” ಸಿಗರೇಟಿನ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತ ಕೇಳಿದ, “ಇಲ್ಲ” ಎಂದೆ, ಏನೇ ಕೇಳಿದರೂ ಒಂದು ಮುದ್ದಾದ ನಗು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದ ದಿವಾಕರನ ಮುಖ ನೆನಪಾಯ್ತು.

“ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ಅವನತ್ತ ಹಾಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಬೇರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಕಾಲೇಜಿಗಾಗಿ ಊರು ಬಿಡೋ ಮುಂಚೆ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಗೌಡ ಮನೇಲಿದ್ದ ಚಪ್ಪಲಿ ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ, ವಿಷ್ಯ ಗೌಡುಗೆ ಅದ್ಯಾರ್ ಹೇಳುದೋ ಏನೋ ಒಟ್ಟಿಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು., ಕಡ್ ಮೇಲೆ ನಿಧ್ಧೆ ಬರ್ಲಿಲ್ಲಂತೆ ಅದನ್ನೇ ಹಾಕೊಂಡು ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೂ ರಜೆಗೆ ಊರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಅದೇ ಚಪ್ಪಲಿ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಗೌಡ ದಿವಾಕರನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಾರಿಸಿದ್ದ, ಅವತ್ತಿಂದ ದಿವಾಕರ ಚಪ್ಪಲಿ ಹಾಕೋದೇ ಬಿಟ್ಟು, ಮಳೆ ಗಾಳಿ, ನೆಲ ಕಲ್ಲು ಏನೂ ಲೆಕ್ಕ ಇಲ್ಲ ಬರಿಗಾಲಿನಲ್ಲೇ ಇರ್ತಿದ್ದ, ಆ ಗೌಡ ಕೊನೆ ಕೊನೆಗೆ ಆನೆಕಾಲು ರೋಗ ಬಂದು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲ್ಕೊಂಡೆ ಸತ್ತೋದ” ಎಂದ.

ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪನೆಯ ದಟ್ಟ ಮೋಡಗಳು ಕವಿದು ಮಳೆ ಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಮತ್ತು ‘ದಿವಾಕರನ ಬಾಡಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಇರಿಸೋದು?’ ಎನ್ನುವ ಗೊಂದಲದ ನಡುವೆ ಅವತ್ತೇ ಸಂಜೆ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಸಿಗರೇಟು ಎಳೆದ ಅವನ ಗೆಳೆಯನ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ಮಾಡೋ ನಿರ್ಧಾರ ಆಯಿತು.

ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳೆಂದರೆ ದಿವಾಕರನಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಹಾಗಾಗಿ ಅವನ ಗೆಳೆಯರು ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಇಲ್ಲದೆ ಮಣ್ಣು ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಸಂಜೆ ಆರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಗೆಳೆಯರ ಜೊತೆಯೇ ದೇಹವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡರು, ದಿವಾಕರನ ಮನೆಯಿಂದ ಒಂದೂವರೆ ಕಿಲೋಮೀಟರಿಗೆ ಅವನ ಗೆಳೆಯನ ಜಮೀನಿತ್ತು, ತೆರೆದ ಆಟೋದಲ್ಲಿ ದಿವಾಕರನ ದೇಹ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಟೆವು.

ಆಗಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಗುಂಡಿ ತೋಡಲಾಗಿತ್ತು, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಮೋಡಗಳು ನೆರೆದಿದ್ದವು, ದಿವಾಕರನ ದೇಹದ ಮೇಲಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆ ಕಳಚಲಾಯ್ತು, ಒಂದು ಬಿಳಿ ಪಂಚೆಯಿಂದ ಸುತ್ತಲಾಯ್ತು, ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಲಾಯ್ತು, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಒಂದಿಡೀ ಮಣ್ಣನ್ನು ದಿವಾಕರನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಎಸೆದರು, ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು, ಕೆಲವರು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದರು, ನಾನು ಅಳುತ್ತಲೇ ಕೊನೆಯ ಬಾರಿ ದಿವಾಕರನ ಮುಖ ನೋಡಿ ಹಿಡಿ ಮಣ್ಣು ಹಾಕಿದೆ, ಎದೆ ಹಿಂಡಿದಂತಾಯ್ತು, ಅಳು ಉಕ್ಕಿ ಬಂತು, ಅವನ ನೆನಪುಗಳೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಿಗೆ ದಾಳಿಯಿಟ್ಟವು. ನೋಡನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಲಾಯ್ತು, ಮಣ್ಣಿನ ಸಮಾಧಿಯಾಯ್ತು, ಸಮಾಧಿಯ ಆಳದಲ್ಲಿ ದಿವಾಕರ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಈ ಜಗದ ಜೊತೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮುಗಿಸಿದ್ದ, ಅವನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆ, ಎಂದೂ ಮೆಟ್ಟದ ಚಪ್ಪಲಿ, ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯಂತ ಕವಿತೆಗಳು, ಇನ್ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಗೆಳೆಯರು, ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಮಾತಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರೀತಿ ಈ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಇದ್ದವು.

ಅವನ ಗುರುಗಳು ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ಹಾರ ತಂದು ಸಮಾಧಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರು, ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕವರಿತ್ತು ಆ ಕವರಿನಿಂದ ಹೊಸ ಹವಾಯ್ ಚಪ್ಪಲಿ ತೆಗೆದು ಸಮಾಧಿಯ ಪಾದದ ಭಾಗದ ಬಳಿ ಇಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲೇ ಸಮಾಧಿ ಮೇಲೆ ಕುಸಿದು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅತ್ತರು.

ಅಳುತ್ತಲೇ ಆಟೋ ಹತ್ತಿದೆ. ಬದುಕಿನ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋಗಿದ್ದ ದಿವಾಕರ ನನಗೆ ಕೊನೆಯ ಬಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ನೆನಪಿನ ಕಡೆಗೆ ಮನಸು ಎಡತಾಕುತ್ತಿತ್ತು. ಕುಡಿದು ಬಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಲಾಗದೆ ಬಂದ ಆರೇಳು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ.

ಆ ಸಂಜೆ ಗಾಂಧಿನಗರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕುವಾಗ ಎದುರಿಗೆ ಧುತ್ತನೆ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದ. ಕೈಕಾಲುಗಳು ವಿಟಮಿನ್ ಕಳಕೊಂಡು ಸಣ್ಣಗಾಗಿದ್ದವು, ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಳೆಗುಂದಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿದ್ದವು, ಬಿಳಿ ಕೂದಲುಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇಣುಕಿದ್ದವು, ಗಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯೇ ಇತ್ತು, ದೊಗಳೆ ಶರ್ಟ್ ಹಾಕಿದ್ದ, ತೇಪೆ ಹಾಕಿದ ಪ್ಯಾಂಟ್, ಎಂದಿನಂತೆ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಒಮ್ಮೆಲೇ ಎದುರು ಸಿಕ್ಕ ದಿವಾಕರ ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನರ್ತಕಿ ಬಾರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ, ಅವನ ದಾಹ ದೊಡ್ಡದಿತ್ತು, ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವನಿಗೂ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಹೇಳಿ “ನಡೆಯೋ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದೆ, “ಬೇಡ ನಾನು ಊರಿಗೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ ಬಸ್ ಚಾರ್ಜಿಗೆ ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡು” ಎಂದ, ಅವನಿದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಲ್ಲೇ ಕುಡಿದು ಮಲಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇತ್ತು, ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ಪೆಗ್ ಆದಮೇಲೆ ಮನೆಗೆ ಆಟೋದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ಹೋದಾಗ ಆಗಲೇ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ದಾಟಿತ್ತು. ಊಟ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹಾಲ್ ನಲ್ಲೇ ಸೋಫಾ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ “ನೋಡೋ ಅದು ಬಚ್ಚಲು ಮನೆ, ಅದು ಅಡುಗೆ ಮನೆ ನೀರು ಕುಡಿಬೇಕೆಂದರೆ ಕುಡಿ, ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು ಅನಿಸಿದರೆ ಮಾಡು, ಗೊತ್ತಾಗದಿದ್ದ ನನ್ನ ಎದ್ದೇಳಿಸು” ಎಂದು ಅವನ ಪಕ್ಕ ಒಂದು ಚೊಂಬುವಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ತಂದು ಇಟ್ಟೆ, ಬೆಡ್‌ರೂಮಿಗೆ ಹೋದೆ, ಆಗಾಗ

ದಿವಾಕರನ ವಿಷಯ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಹೆಂಡತಿ ಏನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ, ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವಾಗ ತನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಮಗಳನ್ನು, ಅವಳ ನಿರಾಕರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅತ್ತಿದ್ದು ನೆನಪಾಯ್ತು, ವಿಫಲ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಅವನು ಬಲು ನೊಂದಿದ್ದ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಹಾಲ್ ಗೆ ಬಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಮಲಗಿದ್ದ, ಸೋಫಾ ಮೇಲಿದ್ದವನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ, ಹಾಲ್ ನಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರ ವಾಸನೆ, ಹೆಂಡತಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಪಡಸಾಲೆಯ ಕಿಟಕಿ ಬಳಿ ನಿಂತು ಕರೆದಳು, ದಿವಾಕರ ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಚ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದ, ದಿವಾಕರನ್ನು ಎದ್ದೇಳಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗದರಿದೆ, 'ಅದು ಉಚ್ಚೆಯಲ್ಲ ಚೊಂಬಿನಿಂದ ಬಿದ್ದ ನೀರು' ಎಂದು ವಾದಿಸಿದ, ಅದನ್ನೇ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಅದನ್ನು ಬೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿ ನಾಲಗೆ ಮೇಲೆ ಸವರಿಕೊಂಡ, ನೋಡಲಾಗದೆ "ಸರಿ ಬಿಡು" ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದೆ. ನಾನು ಹೆಂಡತಿ ಸೇರಿ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿದೆವು.

ಅವನಿಗೆ ಏನನಿಸಿತೋ "ನಾನು ಹೊರಡ್ತೀನಿ" ಎಂದು ಚಡಪಡಿಸತೊಡಗಿದ, ಅವಮಾನ ಆಗಿರಬೇಕು. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರಿಂದ "ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ನಮಗೇನು ಬೇಜಾರಿಲ್ಲ ಸುಮ್ಮೆ ಇರು ನಾಸ್ತಾ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವ" ಎಂದೇ, ಹೆಂಡತಿಯೂ ಅದೇ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದಳು, ತುಂಬಾ ಚಡಪಡಿಸಿದ ಎದ್ದೇಳೋದು ಕೂರೋದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ತೀರಾ ಸೋತವನಂತೆ ಅಸ್ವಸ್ಥನಂತೆ ಕಂಡ.

"ಸಿಗರೇಟು ಸೇದಿ ಬರ್ತೀನಿ" ಎಂದ, "ಸರಿ" ಎಂದ.

ಬಾಗಿಲು ದಾಟಿ ಹೋದವನು ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಫೇಸ್ಬುಕ್ ತೆರೆದು ನೋಡಿದೆ ದಿವಾಕರ ಬರೆದ ಕೊನೆಯ ಪದ್ಯ ಅವನ ಫೇಸ್ಬುಕ್ ವಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಕುಳಿತತ್ತು.

ತೃತೀಯ ಬಹುಮಾನ :

"ಅರ್ಥದಾರಿ"

ಮುನವ್ವರ್ ಜೋಗಿಬೆಟ್ಟು

ಪರಿಚಯ: ಜನಿಸಿದ್ದು ಬೆಳ್ತಂಗಡಿ ತಾಲೂಕಿನ ಇಳಂತಿಲ ಗ್ರಾಮದ ಜೋಗಿಬೆಟ್ಟು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸರಕಾರಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಬನ್ನಂಗಳ. ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೆ.ಜಿ.ಎನ್ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಮಿತ್ತೂರು. ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನ್ ಕಾಲೇಜು ಉಳ್ಳಾಲ. ಎಂ.ಬಿ.ಎ. ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಪಿ.ಎ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪಡೆದರು. ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್. 2021ರ ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ದೀಪಾವಳಿ ಕಥಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ 'ಜಿನ್ಸ್' ಕಥೆಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ, 2022ರ ವೀರಲೋಕ ವಿಜಯಕರ್ನಾಟಕ ಕಥಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ 'ಸಿದ್ದೀಕನ ಮೂಸೆ' ಕಥೆಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ.

ಪ್ರಕಟಿತ ಕಥಾ ಸಂಕಲನಗಳು "ಜಿನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪರ್ಫಿಯನ್ ಕ್ಯಾಟ್". "ಟಚ್ ಮೀ ನಾಟ್" ಕಥಾ ಸಂಕಲನ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿತ್ತು . ಪ್ರಕಟಿತ ಕವನ ಸಂಕಲ 'ಇತ್ತೀನ ಒರತೆಗಳು'.

ಟೋಟೋ ಸೃಜನ ಶೀಲ ಬರಹ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ-2023ರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆ. 2025ನೇ ವರ್ಷದ ಬಿಹಾರದ ಪಾಟ್ನಾದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ನಡೆಸಿದ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ್ದರು. ಇವರ "ಜಿನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪರ್ಫಿಯನ್ ಕ್ಯಾಟ್" ಕಥಾ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ 2024ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಂದಿದೆ.

ನಾಡಿನ ವಿವಿಧ ಕಥಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ಕಥೆಗಳು ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಬಹುಮಾನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇವರ ಬರಹಗಳು ನಾಡಿನ ವಿವಿಧ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಇವರ ಕಥೆ-ಕವಿತೆ- ಬರಹಗಳು ನಾಡಿನ ವಿವಿಧ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ.

ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಗ್ಗ ತುಂಡಾಗಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಯಕ್ಷಗಾನದ ಪೋಸ್ಟರ್ ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ನೆನಪುಗಳು ರುಮ್ಮನೆ ಧುಮುಕಿ ಬಂದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಂಜಾದವು. "ಉಂಡು ಸಖಿ ಒರು ಕೊಲ ಮುಂದಿರಿ ವಾಂಇಡುವನಾಯಿ ನಾಲನ ಕೈಯಿಲ್ ಉಂಡು ಪ್ರಿಯ ಕಲ್ಪಿಲೊರಾಶ ಮುಂದಿರಿ ತಿನ್ನಿಡುವಾನ್"

ಒಂದು ಗೊಂಚಲು ದ್ರಾಕ್ಷಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಬಳಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಮಾತ್ರವಿದೆ ಎಂದು ತನ್ನ ಬಡತನದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಲಾಪದಂತೆ ಅರಿಯಿರಬೇಕು ರಾಜರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹಸನಾಕರ ಉಚ್ಚ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆ ಹಾಡು ಅತೀವವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಸದಾ ಕಾಲ ಕಾಡಿತ್ತು. ನಾನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಅವರ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ತಲೆಯೆಲ್ಲೊಂದು ಮುಂಡಾಸು, ಸೋಡಾ ಬುಟ್ಟಿಯಂತಹ ಕನ್ನಡಕ, ಬೆಳ್ಳಿಗಾದ ತುಸು ನೀಳ ಗಡ್ಡೆ, ಬಿಳಿಯ ಪೈಜಾಮು ತೊಟ್ಟ ಹಸನಾಕರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರ ಪ್ರಾಣ ಗೆಳೆಯ ನಮ್ಮೂರಿನ ತಾಳ ಮದ್ದಳೆಯ ಅಪ್ರತಿಮ ಅರ್ಥದಾರಿ ವಾಸುದೇವರು 'ನೆಹರು ಕಾಕ್' ಎಂಬ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಲ್ಲಾ ಅವರು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಪಿಳ್ಳೆ ಹಾಡುಗಳು,

ಮಲಯಾಳಂ ಕಿಸ್ಸಾ ಬೈತ್ಲಳು ನಮ್ಮ ಕಿವಿಗೂ ತಲುಪಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಪಂಚವೇ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬದ್ಧ ನ ವಿಜಯದ ಪ್ರಸಂಗ ಹಾಡಿನ ಮೂಲಕ ಆರಂಭಗೊಂಡು ಅದರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ಅವರ ಬದಲಾಗುವ ಹಾವ ಭಾವ ಶೈಲಿಗಳಿಗೆ ಮಾರು ಹೋಗಿ ಪರವಶರಾಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅವರು ಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದ ದುರಹಂಕಾರಿ ಫರೋವನನ್ನೇ ಅನುಕರಿಸಿ ಹೂಂಕರಿಸುವಾಗ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಫರೋವನಂತೆಯೂ, ಪ್ರವಾದಿ ಮೂಸಾ ವೀರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನಷ್ಟೇ ಆವೇಶವನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯ ದೃಶ್ಯಕಾವ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಇಸ್ಲಾಮಿಕ್ ಕಲೆಯ ಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗದ ಶೈಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಮನೆಮನೆಗೂ ಹೋಗಿ ಕಥಾಪ್ರಸಂಗ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಸನಾಕ ಈಗ ಹಠತ್ತಾಗಿ ಬೈನ್ ಹ್ಯಾಮರೇಜ್ಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದವರು ಆರೇ ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ತೀರಿಕೊಂಡರು. ನನಗೀಗಲೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನೆನಪಿದೆ; 2008 ರಲ್ಲಿ ಐಪಿಎಲ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಯಾಗಲು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಹೋದ ದಿನಗಳಿಂದ ಚೂರು ಮಂಕಾಗಿದ್ದರು. ಮಗ್ರಿಬ್ ನಮಾಝಿನ ಬಳಿಕ ಹತ್ತಿರದ ಮನೆಗೆ ತೆರಳಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳು. ಅವರು ಬೈನ್ ಹ್ಯಾಮರೇಜ್ ತುತ್ತಾಗುವ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಸಿಡ್ನೀಕ್ ಮಸೀದಿಯಲ್ಲಿ ವಾಗ್ದದಕ್ಕೆ ನಿಂತಂತೆ. ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸೌದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಉದ್ದ ಗಡ್ಡ ಬಿಟ್ಟು ಮರಳಿ ಬಂದಿದ್ದ ಆತ "ನಿಮ್ಮ ಯಕ್ಷಗಾನ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲ. ನೀವು ಧರ್ಮವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವವರು. ಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗವೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗ" ಅಂತ ಕಟುವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದ್ದನಂತೆ. "ಇಲ್ಲಪ್ಪಾ ನಿನ್ನ ಅಜ್ಜನಿಗಿಂತ ಹಿರಿತಲೆಮಾರನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಿರತವನು. ಕಿಸ್ಸಾ ಪದ್ಯಗಳು- ಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿರುವವೇ, ಚರ್ಚೆಗೆ ನಾನಿಲ್ಲ. ನೋಡು, ಕೊಂಬೆಗಳು ಹೂವು ಬಿಟ್ಟು- ಕಾಯಿಯಾದವು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಬೇರನ್ನು ಎಂದೂ ಮರೆಯಬಾರದು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಸೀದಿಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮಲಗಿದವರು ಎದ್ದೇಳಲೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ.

ಆ ಬಳಿಕ ಕೋಗಿಲೆ ಹಾಡದ ಮಾಮರವನ್ನು ನೋಡಲು ನಾನು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ, "ನಿಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ನಾವನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಹೇಗೆ?" ಅಂದಾಗ ಎಡಕ್ಕೆ ಸೆಳೆದ ತುಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪಡಿಪಾಟಲು ಪಟ್ಟು "ನೀ... ನೀನು ವಸುದೇವರ...ಕಾಣು" ಅಂತ ಕಣ್ಣು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ನನಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಸಿ ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಜೋರಾಗಿ ಅತ್ತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ಬಳಿಕ ದುಬೈಗೆ ಹೋದ ನನಗೆ ವಾಸುದೇವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವರೀವರ ಪರಸ್ಪರ ನೆರಳಿನಂತೆ ಬದುಕಿದ್ದರು. ವಾಸುದೇವರು ತಾಳಮದ್ದಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣ ಅರ್ಥದಾರಿಯಾದರೆ, ಹಸನಾಕ ಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗದ ಅದ್ಭುತ ವಾಗ್ವಿಚಾರಿದ್ದರು. ವಾಸುದೇವರ ಮಗನಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ವರ್ಗವಾದವರು ಮತ್ತೆ ಊರಿಗೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೋದಾಗ ಅವರಿಸಿದ ಖಿನ್ನತೆ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಅವರಿಸಿ ಈಗ ಹಸನಾಕರು ತೀರಿ ಹೋದದ್ದು ನೆನದು ನನಗೆ ದುಃಖವಾಗಿತ್ತು.

ಬಸ್ಸು ಸ್ಟೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ತಲುಪುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಂಜೆ ಕಳೆದಿತ್ತು. ಅದಾಗಲೇ ತಡವಾಗಿತ್ತು. ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿ ರಿಕ್ಷಾ ಹತ್ತಿ "ಉರ್ವ ಮಾರಿಯಮ್ಮ ದೇವಸ್ಥಾನ" ಅಂದೆ. ರಿಕ್ಷಾ ನಾರಾಯಣ ಗುರು ಸರ್ಕಲ್ ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿತು. ದೇವಸ್ಥಾನದ ದಾರಿಯ ಇಕ್ಕೆಲಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ಯೂಬ್ ಲೈಟು ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ರಸ್ತೆ ಜನಸ್ತೋಮದಿಂದ ಕಿಕ್ಕಿರಿದಿತ್ತು. ರಿಕ್ಷಾ ಜನರ ಮಧ್ಯೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಿರಲಿಲ್ಲ. "ಅಲ್ಲ ಮಾರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಜಾತ್ರೆ ಇಷ್ಟು ವಿಪುಲವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ?" ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದೆ. "ಅದು ಜಾತ್ರೆಯ ಜನ ಅಲ್ಲ ಸಾರ್.. ಇವತ್ತು ಉರ್ವ ಗ್ರೌಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂರುಲಕ್ಷದ ಅಂಡರ್ ಆರ್ಮ್ ಮ್ಯಾಚ್ ಇದೆ, ಟೋರ್ಪೊಡೋಸ್ ಖಾನ ತಂಡದವರದ್ದು. ಅದ್ದೇ ಜನ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನೀವಿಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲೊಳ್ಳಿ. ಆ ಲೈಟು ಕಂಬ ಕಾಣ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇ ಎಡಕ್ಕೆ ದೇವಸ್ಥಾನ" ಅಂತ ಟ್ರಾಪಿಕ್ ಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನುಗ್ಗು ನುರಿಯಾಗುವುದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಇಳಿಸಿ ರಿಕ್ಷಾ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದ್ದ. ಅದಾಗಲೇ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಾಳ ಮದ್ದಲೆ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಕಮೆಂಟಿಯೂ ತಾರಕದಲ್ಲಿದ್ದು. ಜನ ಗ್ಯಾಲರಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿದ್ದರು. ಕಮೆಂಟಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಹೆಸರಾಂತ ವೀಕ್ಷಕ ವಿವರಣೆಗಾರ ಸ್ಟಾರ್ ನವಾರು "ಅಗ್ಲಿ ಗೇಂಡ್.. ಗೇಂಡ್ ಬಾರು ತಯಾರ್ ಹೋ ರಹೀ ಹೈ, ಗೇಂಡ್‌ನೋ ರುಮೀನ್ ಕೋ ಚುಮ್ಮಾಲಗಾಕರ್". ತಾಳ ಮದ್ದಲೆಯ ಜಾಗತಿಯ ತಾರಕ ಸದ್ದಿನೊಂದಿಗೆ ಸಮ್ಮಿಳನಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರ ಕಿರಿಕಿರಿಯೊಂದು ಉಂಟು ಮಾಡಿತ್ತು.

ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬದಿಯಲ್ಲಿನ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥದಾರಿಯೊಬ್ಬರು ಮೈಕ್ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಅರ್ಥದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಭೀಮನೇ ಆವಾಹಿಸಿದಂತೆ ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿದ್ದರು.

'ಬಿಚ್ಚಿದ ನಿನ್ನ ಮುಡಿ ಹೀಗೆ ಇಳಿಬಿದ್ದೇ ಇರಲಾಗಿ, ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೀರು ಸುರಿಯುತ್ತಲೇ ಇರಲಾಗಿ, ಕಮಲಮುಖಿಯೇ, ವೀರ ಭೀಮನು ಕೋಪ ಹೀನನೆ?'

ದ್ರೌಪದಿಯ ವಸ್ತ್ರಾಪಹರಣ ಕಥೆಯು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಲುಪುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಕಮೆಂಟರಿಯ ಸದ್ದು ತಾರಕಕ್ಕೆರಿ ಹಿಮ್ಮೇಳದ ವಾದ್ಯ ಆಗಾಗ ತಪ್ಪಿ ಇರಿಸು ಮುರಿಸುಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೇ ಇಲ್ಲದ ಬಹುತೇಕ ಖಾಲಿ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೆರಡು ವಯೋವೃದ್ಧರು ಕುಳಿತು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟದ ಮಧ್ಯೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬಜಾಯಿಸುವ ಡಿಜೆ ಸದ್ದಿಗೆ ಮಹಾ ಭಾರತವೇ ಗೌಣವಾಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಭಾಗವತರಿಗೆ ಹಿಡಿದಿಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗತೊಡಗಿತು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಲ್ಲದೆ ತೆರೆಮರೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗ, ತಾಳ ಮದ್ದಲೆಯು ಕಲೆಯ ಶರಶಯ್ಯೆಯನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹಸನ್ ಕಾಕರ ನೆನಪುಗಳು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ನುಸುಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಯಾವುದೋ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯ ತೊಡಗಿತು.

ತಾಳ ಮದ್ದಲೆ ಮುಗಿದು ಅರ್ಥದಾರಿಗಳು ಎದ್ದು ಹೊರಡುವವರಿದ್ದರು. ನಾನು ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಅರ್ಥದಾರಿಯ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತೆ. ಅವರು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅರ್ಥದಾರಿಯ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದವರೇ, "ನೀವು ಯಾರು ?" ಎಂದು ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದ್ದರು.

"ವಾಸು ದೇವರು ಇಲ್ಲಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. "ಅವರು ಕಾಲವಾಗಿ ವರ್ಷ ಎರಡಾಯಿತು. ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಯದವರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. "ಹೌದು ನಮ್ಮೂರಿನವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತೀರಿ ಹೋದ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಕ್ಷಮಿಸಿ" ಎಂದು ಅವರನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟೆನಲ್ಲ ಎಂಬ ಅನಾಥಭಾವದೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಅವರೇನೋ ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಲಿಸಲೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಆಟ ಕುತೂಹಲದ ಹಂತಕ್ಕೆ ತಲುಪಿತ್ತು. ಮಂಗಳೂರಿನ ಘಟಾನು ಘಟಿ ತಂಡಗಳಾದ ಯುನೈಟೆಡ್ ಎಂಎಫ್ ಸಿ- ಕೆ ಎಫ್ ಸಿ ಕೋಡಿಕಲ್ ಫೈನಲ್ ಹಂತಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದ್ದವು. ಕಮೆಂಟರಿ ಅಬ್ಬರವೇ ಆಟದ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿತ್ತು.

"ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಥದಾರಿಕೆ ಅದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು" ಎಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಲಿಸದಿದ್ದರೂ ಸುಳ್ಳೇ ಹೇಳಿದ.

"ಎಂಥ ಅರ್ಥದಾರಿಕೆ- ಎಲ್ಲಿಯ ತಾಳಮದ್ದಲೆ ಈಗಿನವರಿಗೆ, ಆ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ ಕಳೆಯಿತು. ಕಂಡಿರಲ್ಲ... ಎಷ್ಟು ಜನ ಬಂದರೆಂದು- ಈಗ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಹುಚ್ಚೇ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತಲ್ಲ" ಅವರು ಕರ್ಕಶ ಕಮೆಂಟರಿಯ ಸದ್ದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ವಿಷಾದದಿಂದ ನುಡಿದರು.

"ನಾನಂತೂ ಆಲಿಸಿದೆ. ಎಂಥಹ ಅದ್ಭುತ ಕಥಾ ಹಂದರ. ನನಗೆ ವಾಸುದೇವರ ನೆನಪು ಕಾಡಿತು" ನಾನು ಅವರ ಸಮಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ಸುಳ್ಳೇ ಹೇಳಿದೆ.

"ಸಂತೋಷ ಸಂತೋಷ" ಎಂದವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಬಂದೆ.

ನನ್ನ ಒಳ ಮನಸ್ಸು ಹಸನಾಕರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿನ ಮೂಸಾರನ್ನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು, ಮಹಾಭಾರತದ ಕರ್ಣನನ್ನೂ ಕುಂತಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಎಷ್ಟು ತಾಳೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು. ಹಸನಾಕ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಮೇಲೆ - ವಾಸು ದೇವರು ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಬಳಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳೆಷ್ಟು ಸಂಕೀರ್ಣವಾಯಿತು, ಎಂದನಿಸಿತು. ವಾಟ್ಸಪ್ಪು ತೆರೆದರೆ ಈ ಬಾರಿ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗದ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕಮೆಂಟಿಯ ಅಬ್ಬರದ ನಡುವೆ ನಾನೊಂದು ವಾಯ್ಸ್ ಹಾಕಿದೆ

"ಅಲ್ಲ ಈಗ ಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗ ಯಾರು ಕೇಳಾರೆ, ಅದೂ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನನ್ನದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ದಿನ ದಯವಿಟ್ಟು ಹತ್ತಿರ ಎಲ್ಲೂ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಯೋಜಿಸಬೇಡಿ. ಕೇಳುಗಿಲ್ಲದ ಎಂತ ಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗ?" ಆ ವಾಯ್ಸ್‌ನ ಕೊನೆಗೆ

"ಲಾಸ್ ಬಾಲ್ ಕೋ ಚೇ ರನ್ ಚಾಹಿಯೇ..." ಎಂಬ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಕಮೆಂಟರಿಯೂ ರೆಕಾರ್ಡಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಆಟ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ನೋಡಿ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿದೆ.

ಕೊನೆಯ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿ ಉಪ್ಪಿನಂಗಡಿ ಪೇಟೆಗೆ ಬಂದಿಳಿದಾಗ ಇಡೀ ಪೇಟೆಯೇ ನಿಶಬ್ಧವಾಗಿ ಮಲಗಿತ್ತು. ಪೇಟೆಯಿಂದ ಊರು ತಲುಪಲು ಎರಡು ಕಿ.ಮೀ ನಡೆಯಬೇಕು. ಆಟೋದಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಮನಸ್ಸಾಗದೆ ಆ ಹಳೆಯ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಳ್ಳಲು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆ. ನೇತ್ರಾವತಿ ಸೇತುವೆ ಮಧ್ಯ ತಲುಪಬೇಕಾದರೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ವಯೋವೃದ್ಧರು ಊರ ದಾರಿಗೆ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. 'ದಾರಿಗೆ ಜೊತೆಯಾದರಲ್ಲಾ' ಎಂದು ಬೇಗನೆ ಅವರತ್ತ ನಡೆದರೆ ಅವರು ನನಗಿಂತ ವೇಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ

ಅವರ ಸ್ವಷ್ಟ ಗುರುತು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಬಲ್ಲಿನ ಹೋಲ್ಡರಿನಂತಹ ಜುಟ್ಟಿನ ವಾಸುದೇವರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ರುಮಾಲು ಧರಿಸಿ ಎಡಕ್ಕೆ ಸಣ್ಣಗೆ ವಾಲಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಸನಾಕ. ಆ ಅಮವಾಸ್ಯೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೂರಿನ ಅಪ್ರತಿಮ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಿಬ್ಬರು ಕಾಸರಕನ ಮರ ದಾಟಿ ಪೆದಮಲೆಯ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿದ್ದರು. ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಎದೆ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳ ತೊಡಗಿತು. ಆಗಲೇ ನೆನಪಾದದ್ದು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತೀರಿ ಹೋದ ವಿಚಾರ. 'ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸತ್ತರೆ ಬ್ರಹ್ಮ ರಾಕ್ಷಸ- ಮುಸ್ಲಿಮರು ಸತ್ತು ಬಂದರೆ ಆಲಿ ಭೂತ!' ಎರಡೂ ಭೀಕರ ಶಕ್ತಿಗಳು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವುದು ತಿಳಿದಂತೆ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಗ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಫೋನ್ ತೆಗೆದು ಟಾರ್ಚ್ ಹಾಕಲು ನೋಡಿದೆ. ಆದರೆ ಕೈ ತಪ್ಪಿ ರೀಲ್ಯೊಂದು ಪ್ಲೇ ಆಯಿತು.

"ಮಾಗ್ನಿ ಫೀಶಿಯಂಟ್ ಶಾಟ್ ಫುಂ ಧೋನಿ, ಇಂಡಿಯಾ ಲಿಫ್ಟ್ ದ ವರ್ಲ್ಡ್ ಕಪ್ ಆಫ್ ಟೆಂಟಿ ಎಯ್ಸ್ ಇಯರ್ಸ್" ಅನ್ನುವ ರವಿಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಉದ್ಘಾರ. ನಾನು ಆ ನಿಶಬ್ಧಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಹಾಕಿದ ಭಯಕ್ಕೆ ಫೋನ್ ಸ್ಕ್ರೀನನ್ನು ಆಫ್ ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ನೋಡಿದೆ. ಆ ಎರಡೂ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅದಾಗಲೇ ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ತಂಗಾಳಿಯೊಂದು ಬೀಸಿದಾಗ ಆ ಮೋರಿ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗು ಹಾಕಿದ್ದ ಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗದ ಫೋಸ್ಪರ್ ಕಿಲ ಕಿಲನೆ ನಕ್ಕಂತೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡಿತು.

ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಬಹುಮಾನ :

“ಕೊನೆಯವಳು”

✍ ಭವ್ಯಾ ಪಿ. ಆರ್. ನಿಡ್ವಳ್ಳಿ

ಪರಿಚಯ: ಭವ್ಯಾ.ಪಿ.ಆರ್ ನಿಡ್ವಳ್ಳಿ ಇವರು ಪುತ್ತೂರಿನ ನಿಡ್ವಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮದ ಪೂಯ್ಯಕಂಡ ದಿ ರಾಮಣ್ಣ ಗೌಡ ಹಾಗೂ ಜಾನಕಿ ದಂಪತಿಗಳ ಪುತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವರು. ಇವರು ಬೆಳದಿಂಗಳಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ, ತಾಲೂಕು ಹಾಗೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ ಕಡಬ ತಾಲೂಕು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಮಕ್ಕಳ ಕವಿಗೋಷ್ಠಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಅನೇಕ ಬರಹಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ಯಕ್ಷಗಾನ ತಾಳಮದ್ದಲೆ ಇವರ ನೆಚ್ಚಿನ ಹವ್ಯಾಸ ಆಕಾಶವಾಣಿ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಉದ್ಯೋಷಕಿಯಾಗಿ ಕೆಲ ಕಾಲ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಣೆ.. ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಂಧ ಮಂಡನೆ, ಉಪನ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಇವರ ಪತಿ ಕವಿ ಸಾಹಿತಿ ಆಗಿರುವ ಹರೀಶ್ ಮಂಜೊಟ್ಟಿ ಇವರೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಸಾಂಗತ್ಯ ಎಂಬ ಕವನ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಸಂಸ್ಥೆ ಪಟ್ಟಿ ಹಾಗೂ ವಿವೇಕಾನಂದ ಕಾಲೇಜಿನ ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಪಿಎಚ್ ಡಿ ಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಪುತ್ತೂರಿನ ವಿವೇಕಾನಂದ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಕಳೆದ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

"ಅಲ್ಲೇ ಪದ್ದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀನಾಕೆ ಅಷ್ಟು ದೂರದ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ನಾವೇನು ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದೇವಾ? ಇನ್ನು ನಮಗೂ ವಯಸ್ಸಾಯ್ತು. ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರು ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೆಟಲ್ ಆದವರು ಇನ್ನು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋದಿಕ್ಕೆ ಬರ್ತಾರ ಹೇಳು? ನಮಗೂ ಇನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ ತಿನ್ನೋಕೆ ಆಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಏನು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಅಲ್ಲೇ? ನಿನಗೂ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲಾ ಪದ್ದು" ಎಂಬ ಅಣ್ಣನ ಮಾತು ಪದ್ಮಿನಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮತ್ತೆ ರಾಡಿಗೊಳಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ರೈಲಿನ ಕಿಟಕಿ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯನ್ನು ವಾಲಿಸಿ ಕುಳಿತ ಪದ್ಮಿನಿಯ ಮನಸ್ಸು ಬೇಡ ಬೇಡ ಎಂದರೂ ರೈಲು ಮುಂದೆ ಹೋದಂತೆ ತನ್ನ ಬಾಳಿನ ನೆನಪುಗಳು ಮಾತ್ರ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ಪದ್ಮಿನಿ ಮಲೆನಾಡಿನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೆ ಹೊದ್ದು ಮಲಗಿದ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಐದು ಜನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಹಾಗೂ ಇಬ್ಬರು ಅಕ್ಕಂದಿರ ಪ್ರೀತಿಯ ಕೊನೆಯ ತಂಗಿಯೇ ಪದ್ಮಿನಿ. ಊರಿಗೊಬ್ಬೇ ಪದ್ಮಾವತಿ ಎಂಬಂತೆಯೇ ಪದ್ಮಿನಿಯ ಬಾಲ್ಯ ಅದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು. ಅಪ್ಪಯ್ಯ 'ಪದ್ಮಿನಿ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ 'ಪದ್ದು' ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತರಲ್ಲಿದ್ದರೂ ದಿನನಿತ್ಯದ ನಿತ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಡತನವಿರಲಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡಣ್ಣ ಹರೆಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಲೇ ಅವ್ವ ಮನೆಗೊಂದು ಸೊಸೆ ಬೇಕೆಂದು ಹರ ಹಿಡಿದು ಕೂತಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಪ್ಪಯ್ಯ ದೊಡ್ಡಣ್ಣನಿಗೆ ಮದ್ದೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡಿಬಿಡೋಣ ಎಂದು ವಿವಾಹ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಪದ್ಮಿನಿಗೆ ಕೇವಲ ಹತ್ತು ವರ್ಷ. ಉದ್ದನೆಯ ಮಿನುಗುವ ಜರಿ ಲಂಗ ದಾವಣಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪದ್ಮಿನಿ ಮದುವೆ ಮನೆ ತುಂಬ ಓಡಾಡಿ ಆಡಿದ ದಿನವನ್ನು ನೆನೆದು ಸಣ್ಣಗೆಯ ನಗು ನಕ್ಕಳು. "ಅಲ್ಲೇ ಪದ್ದು ಈಗ್ಗೆ ನೀ ಅಣ್ಣನ್ ಮದ್ದೆಗೆ ಇಷ್ಟ್ ಮುಷಿ ಪಡಿಯಾ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಮದ್ದೆ ಅದೆಷ್ಟು ಗೌಜಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ಯಾರು ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣಂದು" ಅಂದಾಗ ನಾಚಿ ನೀರಾಗಿದ್ದನ್ನು ಮೌನವಾಗಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಳು ಪದ್ಮಿನಿ.

ಹೀಗೆ ತುಂಬು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಿನಿಯ ಬದುಕು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದಲೇ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಣ್ಣಂದಿರಿಗೆ ಮದ್ದೆಯಾಗಿ ಅತ್ತಿಗೆಯಂದಿರು ಮನೆ ತುಂಬುವಾಗ ಸಂಸಾರದ ಸಂಭ್ರಮ ಇನ್ನಷ್ಟು ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮನೆಗೆ ಮೊದಲ ಕುಡಿ ಬಂದಾಗಲಂತೂ ಪದ್ಮಿನಿ ಸ್ವತಃ ಅಮ್ಮನಂತೆ ನಿಂತು ಮಗುವನ್ನು ಲಾಲಿಸಿದ್ದಳು. ತೊಟ್ಟಿಲು ತೂಗುತ್ತಾ ಹಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನೊಳಗೊಂದು ತಾಯ್ತನವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದ್ದಳು. ತಾನು ಮೈ ನೆರೆದಾಗಲಂತೂ ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಪಾಯಸದೊಟ ಹಾಕಿದ್ದರು.

ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ ಅಕ್ಕಂದಿರು ತವರು ಮನೆಗೆ ಬರುವಾಗಲಂತೂ ತಾನೂ ತನ್ನ ಇನಿಯನೊಂದಿಗೆ ಕರುಳ ಕುಡಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುವ ದಿನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನೊಳಗೇ ಮುಷಿಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದ್ದಳು. ಕಲ್ಪನೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುಷಿಪಡೋದನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕೆ? ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಪದ್ಮಿನಿ ಅಂತು ಥೇಟ್ ಹೆಂಗರುಳು. ಹೀಗಾಗಿ ಪದ್ಮಿನಿಯ ಭವಿಷ್ಯದ ಸುಂದರ ಕಲ್ಪನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅದಾಗಲೇ ಕುದುರೆ ಓಟದಂತೆ ಶರವೇಗದಿಂದ ಸಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೊನೆಯ ಅಣ್ಣ ರವಿಯ ಮದ್ದೆ ಆದಾಗಲಂತೂ ಪದ್ಮಿನಿಯ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಮದ್ದೆ ಎಂಬ ಒಳಗೊಳಗಿನ ಮುಷಿ ಪದ್ಮಿನಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹಾವಾಭಾವದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಾಣಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲೂ ಮದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪದ್ಮಿನಿಯನ್ನು ಪಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿಯ ಅನಂತು ಕದ್ದು ಕದ್ದು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಪದ್ಮಿನಿಯ ಮನದೊಳಗೆ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಪ್ರೀತಿಯ ಒರತೆ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡದ್ದು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗಷ್ಟೇ ತಿಳಿದಿತ್ತು. "ಇನ್ನು ಪದ್ಮಿನಿಯ ಮದ್ದೆಗೆ ಊರಿಗೆ ಚಪ್ಪರ ಹಾಕಿಸ್ಬೇಕು ಗೌಡೆ" ಎಂದು ಹಳ್ಳಿ ಜನ ಹೇಳಿದ್ದು ಪದ್ಮಿನಿಗೆ ನೆನಪಾಗಿ ಮುಖದಲ್ಲೊಂದು ವ್ಯಂಗ್ಯ ನಗು ಅರಿವಿಲ್ಲದೇ ತೇಲಿ ಹೋಯಿತು.

ಹೀಗೆ ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಮದ್ದೆ ಸಂಭ್ರಮ ತೊಟ್ಟಿಲ ಸಂಭ್ರಮ ಹಬ್ಬದೊಟಗಳು ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದ ಒಂದು ಹಂತಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂಥರಾ ಸುಸ್ತಾದಂತೆ ಕಂಡರು. ಮದ್ದೆ ಮನೆ ಹಬ್ಬಗಳಿಗೆ ಎಂದು ಮಾಡಿಟ್ಟ ಸಾಲ, ಜಮೀನಿನಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಲಾಭ ಕೈ ಸೇರದೆ ಇದ್ದಾಗ ಉಂಟಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಹೀಗೆ ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮದ್ದೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೈರಾಣಾದಂತೆ ಕಂಡರು. ಇತ್ತ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಕೂಡಾ ಅವರವರ ಬದುಕನ್ನು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಗೋಜಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಇತ್ತ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಪದ್ಮಿನಿಯ ಮದ್ದೆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡುವುದು

ಕಾಣಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ದಿನ 'ಯಾಕೋ ಹಸಿವಿಲ್ಲ ಪದ್ಧು ಗಂಜಿ ಬೇಡ ಇವತ್ತು' ಎಂದು ಮಲಗಿದ ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಬೆಳಗಾದರೂ ಏಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಸಿಯಾದರೂ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರು ನನ್ನ ಮದ್ದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ಪದ್ಮಿನಿಗೆ ಅಲ್ಲೂ ನಿರಾಸೆಯಾಯಿತು. ಇತ್ತ ವಯಸ್ಸು ಮೂವತ್ತಾಗಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅತ್ತ ಅನಂತನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳಲಾಗದೆ ಪದ್ಮಿನಿ ಸೋತು ಹೋದಳು. ಇತ್ತ ಅನಂತು ಒಂದು ದಿನ ಬಂದು "ನೋಡು ಪದ್ಧು ನನಗೂ ಕಾದು ಕಾದು ಸಾಕಾಯ್ತು. ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ನಿನ್ನ ಮದ್ದೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇತ್ತ ನನ್ನ ಅಪ್ಪಯ್ಯನು ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಗಂಡು ದಿಕ್ಕು ಅವರಿಗೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಬೇರೆ ಮದ್ದೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ತನ್ನ ಮದ್ದೆ ಕಾಗದವನ್ನು ಕೈಗಿತ್ತವನೇ ಬಿರಬಿರನೇ ನಡೆದುಹೋಗಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪದ್ಮಿನಿಯ ಮೊದಲ ಕನಸು ಮುರಿದುಬಿತ್ತು. ಇದರ ಮಧ್ಯೆ ಅಪ್ಪಯ್ಯನು ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಷರಶಃ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಳು. ಆಗಾಗ "ನೋಡು ರಾಜಾ ಪದ್ಧುಗೂ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು ಅವಳಿಗೂ ಒಂದು ಗಂಡು ದಿಕ್ಕು ಅಂತ ಬೇಕಲ್ಲೇನೋ" ಅಂತ ಅಂದಾಗಲೆಲ್ಲ "ಮಾಡ್ತಾ ಬಿಡಮಾ ಅವಳಿಗೇನೂ ಮಹಾ ವಯಸ್ಸಾಯ್ತು ಹೇಳು? ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಮಾಡಿಟ್ಟ ಸಾಲವನ್ನೇ ಇನ್ನೂ ತೀರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಇವಳ ಮದ್ದೆಗೆ ಸಾಲ ಮಾಡಿದ್ವೆ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯ ಏನಮ್ಮಾ ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿರು" ಎಂದು ಅವನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿದ್ದ. ನನಗೋ ಯಾಕೋ ಬದುಕಿನ ವಾಸ್ತವ ಬಲು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ನನಗೋ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ವೇದಾ ತನ್ನ ಸಂಸಾರದ ಜೊತೆ ತವರು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅದೇನೋ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಂಕಟ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. "ಏನೇ ಪದ್ಧು ಇನ್ನೂ ಮದ್ದೆ ಆಗಲ್ಲೇನೇ? ತಾಯಿ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಅದೆಷ್ಟು ಅಂತ ಚಾಕರಿ ಮಾಡ್ತಿಯಾ. ಸ್ವಂತ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೋ" ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೇಳುವಾಗ ಅದೆಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಅತ್ತು ಅತ್ತು ಕರಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಮನದೊಳಗೆ ಸ್ಫುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗದೇ ಅದೆಷ್ಟೋ ರಾತ್ರಿ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಆಕಾಶ ದಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಗತವೆಂಬಂತೆ ಮಾತಾಡಿ ಅತ್ತು ಕರಗಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಮನೆ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬದುಕಲ್ಲಿ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಏಕಾಂಗಿತನದ ನೋವು..ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಡುವ ಅಭದ್ರತೆ..ಕಾಡಿ ಕದಡುವ ಸಾಂಗತ್ಯದ ಆಸೆ ಎಲ್ಲವೂ ಪದ್ಮಿನಿಯನ್ನು ದಿನೇ ದಿನೇ ಕುಗ್ಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಗೋಜಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋದರೆ ಪದ್ಮಿನಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿದಿನ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಮುಷಿಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿಯೇ ಆಗಸಕ್ಕೆ ತೇಲಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. 'ಅನಂತುವಿಗೆ ಮಗಳಾಯಿತಂತೆ' ಎಂದು ಅಮ್ಮ ಅಂದಾಗಲಂತೂ ಹೆಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಗೌರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜೋರಾಗಿ ಅತ್ತದ್ದನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪದ್ಮಿನಿಯ ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳು ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡವು.

ಅದೊಂದು ದಿನ ಅಪ್ಪಾ ಸತ್ತಾಗಲಂತೂ ಪದ್ಮಿನಿ ಅಕ್ಷರಶಃ ಒಂಟಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಅವಳ ಬೂದಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಜಾನಕತ್ತೆ ರಾಜಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಉಸುರಿದ್ದು ಕೇಳಿ ಅಕ್ಷರಶಃ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದಳು ಪದ್ಮಿನಿ. "ನೋಡು ರಾಜ ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಅಪ್ಪಾ ಇಬ್ಬರೂ ಕಾಲವಾದರು. ಇನ್ನು ಈ ಪದ್ಮಿನಿಯ ಕಥೆ ಎಂತದು ಮಾರಾಯ. ವಯಸ್ಸು ನಲವತ್ತೆದು ದಾಟಿತು. ಅವಳನ್ನು ಇನ್ನು ಯಾರು ಮದ್ದೆ ಆಗ್ತಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಕೇರಿಯ ಶಂಕ್ರಯ್ಯನ ಹೆಂಡ್ತಿ ತೀರಿಕೊಂಡಂತೆ. ಅವನ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ದೂರದೂರಲ್ಲಿ ಇರುವುದಂತೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಶಂಕ್ರಯ್ಯನಿಗೂ ದಿಕ್ಕು ಸಿಕ್ಕಂತೆ ನಿನ್ನ ತಂಗಿಗೂ ನೀನು ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಊರು ನಿನ್ನನ್ನು ಅವನೊಬ್ಬ ಅಣ್ಣ ತಂಗಿಗೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆರೋಪ ಹೊರಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ನೋಡು" ಎಂದಿದ್ದರು.

ಇತ್ತ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದಿನ ದೂಡುತ್ತಿದ್ದ ಪದ್ಮಿನಿ ಅಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಬದುಕು ಪದ್ಮಿನಿಗೆ ಭಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಅಣ್ಣಂದಿರಲ್ಲ ಆಸ್ತಿಗಾಗಿ ಕಿತ್ತಾಡಿದರು. ಅದರಲ್ಲೂ "ಪದ್ಮುವಿಗೆ ಮದ್ದೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಇನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಪಾಲು ಏಕೆ?" ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಪದ್ಮಿನಿ ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಒಂದೇ ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನವರು ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದ ಇವರು ನನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವ ಅರಿವಾದಾಗ ಪದ್ಮಿನಿಯ ಕನಸು ಕಂಡ ವಯಸ್ಸಿಗೂ ಅಸಹ್ಯವೆನಿಸಿತು. ಇತ್ತ ಮನೆಯ ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಅಂಜಿ ಅನಂತನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ. ಅತ್ತ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವರು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಮೌನವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಒಂದು ಹೆಂಗರುಳು. ನನಗೂ ಭಾವನೆಗಳಿವೆ ಎಂಬುವುದು ಅರ್ಥವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ ನಾನು ನನಗೋಸ್ಕರ ಬದುಕುವುದು ಯಾವಾಗ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪದ್ಮಿನಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಚಲಿತಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ಅದೊಂದು ದಿನ ಸೂರ್ಯ ಉದಯಿಸಿದಾಗ ಪದ್ಮಿನಿಯ ಮನದೊಳಗೂ ಏನೋ ಒಂದು ಬೆಳಕು ಕಂಡಂತಾಗಿ ರಪರಪನೇ ಬ್ಯಾಗ್ ತುಂಬಿಸಿ ಹೊರಡಲು ಅಣಿಯಾದಳು. ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ವೇದಾ ದೂರದೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಮ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು. "ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಾ ನಿನಗೂ ಒಂದು ಬದುಕು ಸಿಕ್ಕಂತೆ ಆಗಬಹುದು" ಎಂದಿದ್ದಳು. ಹೌದು ನನಗೋಸ್ಕರ ನಾನು ಬದುಕಬೇಕು. ಈ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣವಿರಾಮ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದವಳೇ ತನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶರಣಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮೌನವಾಗಿಯೇ ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟಳು.

ಹೀಗೆ ದೂರದ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸಮಾಜಕ್ಕಾಗಿ ಬದುಕಿದ ಪದ್ಮಿನಿಗೆ ಅದೊಂದು ದಿನ "ಅತ್ತೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಸಾಕಿ ಬೆಳೆಸಿದವರು. ನನ್ನ ಮದ್ದೆಗೆ ನೀವು ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ" ಎಂದು ರಂಪ ಹಿಡಿದ ಅಣ್ಣನ ಮಗನ ಮಾತಿಗೆ ಪದ್ಮಿನಿಯ ಮನ ಮಮ್ಲ ಮರುಗಿತ್ತು. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನನ್ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವಾದವನು. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನನ್ನೊಳಗೆ ತಾಯ್ತನವನ್ನು ತುಂಬಿದವನು. ಆಮೇಲೆ ಆರೇಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕಿ ಸಲಹಿದರೂ ಪದ್ಮಿನಿಗೆ ಮನೆಯ ಮೊದಲ ಕುಡಿ ಮಂಜು ಮೇಲಂತೂ ಪರಮ ಪ್ರೀತಿಯಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಆತನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಪದ್ಮಿನಿ ಪುನಃ ಮಲೆನಾಡಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದಳು. ಎರಡು ದಿನ ಮದುವೆ ಕಣ್ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಪದ್ಮಿನಿ ಹೊರಡಲುನುವಾದಾಗ ಇದೇ ಅಣ್ಣ" ಪದ್ಮಿನಿ ಪುನಃ ಯಾಕೆ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೀಯಾ. ನೋಡು ನಮಗೂ ವಯಸ್ಸಾಯ್ತು. ನೀನಿಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ನಮಗೆ ಬೇಯಿಸಿ ಆದರೂ ಹಾಕಬಹುದಲ್ಲೇ. ನಿನಗಾದರೂ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಹೇಳು. ನಮಗೂ ಆಧಾರವಾದಂತೆ ನಿನಗೂ ದಿಕ್ಕು ಇದ್ದಂತೆ ಆಯ್ತು. ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಬಿಡು ಪದ್ಮಿನಿ ಎಂದಾಗ ಅಣ್ಣನ ಕೊನೆಯ ಆಸೆಯೂ ಆತನದ್ದೇ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವ ಅರಿವಾಗಿ ಅಸಹ್ಯಹುಟ್ಟಿತು ಪದ್ಮಿನಿ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಆದ್ರೆ ಎಲ್ಲರ ಬದುಕಿನ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಂಡ ನನ್ನೊಬ್ಬಳ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಂಬ ವಾಸ್ತವ ಅರಿವಾದದ್ದೇ ತಡ ದೀರ್ಘವಾದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಪದ್ಮಿನಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಈ ಮನೆ ಈ ಸಂಬಂಧದ ಋಣ ಮುಗಿಯಿತೆಂದು ಕೊನೆಯ ಬಾರಿ ಎಂಬಂತೆ ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಹಾಗೂ ಅವನ ಭಾವಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಕೈ ಮುಗಿದು ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟಳು.

"ರೀ ರೈಲು ನಿಂತು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಾಗಿದೆ ಇಳಿಯೋದಿಲ್ಲೇನಿ" ಎಂದಾಗ ಪದ್ಮಿನಿ ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಅಯ್ಯೋ ಎಂತಹ ದೀರ್ಘ ಅಲೋಚನೆ ಎಂದು ರೈಲು ಇಳಿದು ಅಟೋ ಹಿಡಿದು ಆಶ್ರಮದ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟುವಾಗ ಅದಾವುದೋ ಹೊಸತೊಂದು ಬದುಕಿಗೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು ಪದ್ಮಿನಿಗೆ.

ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಬಹುಮಾನ :

“ದರಗು ಉಅಯ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಆಶಯ”

ಅಶ್ವಿತಾ ಶೆಟ್ಟಿ ಇನೋಳಿ

ಪರಿಚಯ: ಮುಂಬೈ ನಿವಾಸಿ ಅಶ್ವಿತಾ ಶೆಟ್ಟಿ ಇವರು ಮೂಲತಃ ಮಂಗಳೂರಿನ ಇನೋಳಿಯವರು. . ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ರ್ಯಾಂಕಿನೊಂದಿಗೆ ಪಡೆದಿರುವ ಅಶ್ವಿತಾ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರು ಖಾಸಗಿ ಬೋಧಕಿಯಾಗಿ ಹಾಗೂ ದಕ್ಷಿಣ ಮುಂಬೈಯ ವಿವಿಧ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ತೆರಳಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಸೇವಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹಲವಾರು ಸಣ್ಣ ಕಥೆ, ಕವನ, ಲೇಖನ, ಪ್ರವಾಸ ಕಥನಗಳು ನಾಡಿನ ಹಲವಾರು ಪತ್ರಿಕೆ, ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿದೆ.

ಕಳೆದ 2023ರಲ್ಲಿ ಇವರ ಚೊಚ್ಚಲ ಕೃತಿ ‘ಮರ್ಸಿಡಿಸ್ ಬೆಂಚ್’ನ ಹಿಂದೆ ಎಂಬ ಕಥಾ ಸಂಕಲನದ ಕೃತಿ ಲೋಕಾರ್ಪಣೆಗೊಂಡಿದೆ.

ಮೀರಾ ಅಂದು ಎದ್ದೇಳುವಾಗ ಗಂಟೆ ಆರು. ದಿನ ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ಎದ್ದು ತನಗೂ ಮಗನಿಗೂ ಬೆಳಗಿನ ಉಪಹಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟದ ಡಬ್ಬ ತಯಾರಿಸಿ ಸುಮಾರು ಏಳು ಗಂಟೆಗೆ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಮೀರಾಳಿಗೆ ಇಂದೇಕೋ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಜಡ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಟ್ಟು ನಿಂತು ಎರಡು ವರ್ಷವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಕಾಲ ಗಂಟುಗಳು ಜೋಂಪು ಹಿಡಿದಿದ್ದವು. ವರ್ಷವೇನು ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ, ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಐವತ್ತು ತುಂಬಿತ್ತು ಮೀರಾಳಿಗೆ. ಆದರೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸುಸ್ತು ಎಂದು ದೂರಿಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮಗ ವಿನೋದ್ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸದೆ ಚಹಾ ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಬಿಸ್ಕೆಟ್‌ನ್ನು ತಿಂದು ಅಮ್ಮ ಮಗ ಇಬ್ಬರೂ ಚಹಾ ಕುಡಿದರು. ನಿನ್ನೆ ಚಮೇಲಿಯ ಫೋನಿತ್ತು. ‘ಅಮ್ಮ ಇವರಿಗೆ ಸ್ಕೂಟರ್ ಬೇಕಂತೆ’. ತಲೆ ಗಿರಂದಿ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಳೆದ ಬಾರಿ ಸ್ಕಾಟ್ಟೋನ್ ಬೇಕೆಂಬ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ವಿನೋದ್ ಮತ್ತು ಮೀರಾ ಹೇಗೋ ಈಡೇರಿಸಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ಬಾರಿ ಏನಾದರೂ ಕೊಡಲೇಬೇಕು, ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಮತ್ತು ಮೊಮ್ಮಗು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರಲಿ ಎಂದು ಬೆದರಿಸುವ ಅಳಿಯನ ಫೋನಿಗೆ ಭಯಭೀತಿತಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು ಮೀರಾ.

ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ವಾಪಿಯಿಂದ ಮನ್ಸೂಕ್ ಭಾಯಿ ಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ವಿರಾರಲ್ಲಿರುವ ವರ್ತಕ್ ವಾಡಿಯ ಜೋಪಡಿಯಂತಹ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನೇ ಸ್ವರ್ಗ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಳು ಮೀರಾ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಆಕೆಯ ಕನಸಿನ ‘ಬೊಂಬೈ’ ನಗರವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಮಾಯ ನಗರಿಯ ಹೃದಯ ಭಾಗ ಎಂದೇ ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ದಕ್ಷಿಣ ಮುಂಬೈಯಲ್ಲೆ ಗಂಡನ ಕೆಲಸ. ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಮೀರಾಳಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಹತ್ತು ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಹಳದಿ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಮನ್ಸೂಕ್ ಭಾಯಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ತನಕ.

ವಿರಾರ್‌ನಿಂದ ಮುಂಬೈ ಸೆಂಟ್ರಲ್‌ಗೆ ಲೋಕಲ್ ಟೈನಲ್ಲಿ ಒಂದುವರೆ ಗಂಟೆ ಪ್ರಯಾಣ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಳಿದು ಮುಂದಕ್ಕೆ 10 ನಿಮಿಷ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಸಿಗುವುದೇ ನವಜೀವನ್ ಸೊಸೈಟಿ. ಮುಂಬೈನ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಹಾಗೂ ಹಳೆಯ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ. ಇಲ್ಲಿನ ಒಂದು ವಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಮನೆಗಳ ಕಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಮುನ್ನಿಪಾಲಿಟಿ ಲಾರಿಗೆ ತುಂಬಿಸುವುದು, ಕಟ್ಟಡದ ವರಾಂಡವನ್ನೆಲ್ಲ ಗುಡಿಸಿ ಒರೆಸಿ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವುದು, ಟೆರೇಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಗಿಡಗಳಿಗೆಲ್ಲ ನೀರು ಹಾಕುವುದು ಇದೆಲ್ಲ ಮುನ್ಸೂಕ್‌ಭಾಯಿಯ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಮನ್ಸೂಕ್ ಭಾಯಿಯ ಆಕಾಲ ಮರಣದ ನಂತರ ಆತನ ಕೆಲಸ, ಅನುಕಂಪದ ಮೇರೆಗೆ ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಮೀರಾಳಿಗೆ ದೊರಕಿತು.

ಬೆಳಗಿನ ಏಳು ಗಂಟೆಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ವಿರಾರ್‌ನಿಂದ ಟೈನ್ ಹಿಡಿದು ಮುಂಬೈ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಇಳಿದು, ತನ್ನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಪಹಾರದ ಬ್ಯಾಗ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಸೊಸೈಟಿ ತಲುಪುವಾಗ ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಂಟೆ 9 ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎದುರು ಸೆರಗು ಹಾಕಿ ಗುಜರಾತಿ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಸೀರೆ ಉಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೀರಾ ಸೊಸೈಟಿ ಮುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ತನ್ನ ಸೀರೆಯ ನೆರಿಗೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ಪೊರಕೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಹೊರಗೂ ಒಳಗೂ ಧೂಳೋರೆಸಿ, ಕಸಗುಡಿಸಿ, ಒರೆಸಲು ಕೆಲವೇ ಗಂಟೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆನಂತರ ಮನೆ ಮನೆಗೆ ತೆರಳಿ ಕಸ ಒಟ್ಟು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ. ಹನ್ನೆರಡನೇ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಹೇಶ್ ಭಾಯ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಕೂಡ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಶಿಫಾರಸು ಮೇರೆಗೆ ತಾನೆ ಮೀರಾಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ದಕ್ಕಿದ್ದು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಮೀರಾಳಿಗೆ.

ಬಾದಾಮಿ ರಂಗನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಮೀರಾ ನೋಡಲು ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಳ್ಳಗಾಗಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಕೂದಲು ಇಣುಕುತ್ತಿದ್ದ ಕೂದಲನ್ನೆಲ್ಲ ಪೋಣಿಸಿ ಒಂದು ಸೂಡಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಾಡಿ ಹೋಗುವ ಮೀರಾಳ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ನಗು ಮಾತ್ರ ಬಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ನಗುವಿನಲಿ ನೋವಿನ ಛಾಯೆ ಇದ್ದರೂ ಗುರುತಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೀರಾಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಕ್ಕರೆ. ಈ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲೇ ನಾಲ್ಕನೇ ಫ್ಲೋರಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮನಿಕ್ ಲಾಲ್ ಎಂಬಾತ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮೀರಾಳನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಧೂಳು ಒರೆಸಿ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿದ್ದು, ಹೆಂಡತಿ ತೀರಿ ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದವು ಎಂದು ಆತನ ಸುದ್ದಿ ನೆರೆಹೊರೆಯವಳು ಮೀನ ಬೆನ್ ತಿಳಿಸಿದ್ದಳು ಮೀರಾಳಿಗೆ. ಸದಾ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಮನಿಕ್ ಲಾಲ್ ಬಿಳಿ ಶರ್ಟ್ ಕಪ್ಪು ಕೋಟ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲಿ

ಎಂದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ . ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಧೂಳು ಒರಿಸುವಾಗ ಆ ದಪ್ಪ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಎತ್ತಿಡಲು ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟಂತೆ ಓದಲೂ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟಿದ್ದಳು ಮೀರಾ. ಆದರೆ ಗುಜರಾತಿ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಏಳನೇ ಕ್ಲಾಸ್ ಪಾಸಾಗಿದ್ದ ಮೀರಾಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಓದಲು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಖ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದಂತೆಯೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮನಿಕ್ ಲಾಲ್ ಗೆ ಮಾತು ಕಡಿಮೆ. ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ಯಾರಾದರೂ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನ ಕೆಳಗಡೆ ಜೋರಾಗಿ ಬೊಬ್ಬೆ ಹೊಡೆದು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೈದು ಚೆಂಡನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ, ಮನಿಕ್ ಲಾಲ್‌ನ್ನು ಕಂಡರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಡ ಕೆಳಗಿನ ಅಸಮರ್ಪಕ ಕಾರ್ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಇಲ್ಲ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಮಹೇಶ್ ಭಾಯ್ ಯ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಸದಾ ಕಿಡಿಕಾರುತ್ತಿದ್ದ ಮನಿಕ್ ಲಾಲ್ ಒಬ್ಬ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನ ವಿಲನ್ ಆಗಿದ್ದ.

ಬ್ಯೂಟಿಷಿಯನ್ ಕೋರ್ಸ್ ಮುಗಿಸಿದ ಚಮೇಲಿಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಸಂಬಂಧ ಕೂಡಿಬಂತು. ಈಗ ಮದುವೆ ಬೇಡ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ದುಡಿದು ದುಡ್ಡು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಮಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದೆ ಆತುರದಿಂದ ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದಳು ಮೀರಾ. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮನ್ಸುಕ್ ಭಾಯಿ ಇಲ್ಲ. ಮಗ ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವನು, ಏನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ದಿಕ್ಕು ತೋಚದೆ ಮಹೇಶ್ ಭಾಯನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಆತ ನಾನು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಗ್ರೂಪಿಗೆ ಮೆಸೇಜ್ ಹಾಕ್ತೇನೆ ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವರು ನೋಡುವ ಎಂದ. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್ ಭಾಯಿ, ಒಂದು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಒಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಮಿರಾಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ. ಮೀರಾಳ ಹರ್ಷ ಹೇಳತೀರದು. ಅಲ್ಲದೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕೆಲವು ಹೆಂಗಸರು ಸೀರೆ, ಲೆಹೆಂಗಾ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಲಂಕಾರಿಕ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಿದರು. ಮೀರಾಳೂ ಅಳಿಯನಿಗೆ, ವಾಚು, ಉಂಗುರ ಮತ್ತು ಇತರ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಟ್ಟು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಆರಾಮವಾಗಿಯೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದಳು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮಹೇಶ್ ಭಾಯಿಯೇ ಕಾರಣ, ಪಾಪ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಮಗಳ ಸಮೇತ ಬಂದು ಆತನಿಗೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ತಿಳಿಸಿದ್ದಳು.

ಸದಾ ತನ್ನ ದಪ್ಪಗಿನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲೇ ತಲ್ಲಿನನಾಗಿರುವ ಮನಿಕ್ ಲಾಲ್ ಅಂದು ತನ್ನ ಮನೆ ಕೆಲಸ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಡಲನುವಾದ ಮೀರಾಳನ್ನು, ಕನ್ನಡಕ ಧರಿಸಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಮುಖವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕತ್ತದೆಯೇ ಕೇಳಿದ "ಮಗಳ ಮದುವೆ ಮುಗಿಯಿತೆ?"

ಓಹೋ! ಈಯಪ್ಪನಿಗೆ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿತ್ತಾ ನನ್ನ ಮಗಳ ಮದುವೆ ಎಂದು? ಬಹುಶಃ ಮಹೇಶ್ ಭಾಯ್ ಗ್ರೂಪಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರಬೇಕು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮೊದಲೆಂದೂ ವಿಚಾರಿಸದವನು ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು ಎಂದು ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ "ಆರಾಮವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು" ಎಂದು ಚುಟುಕಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ ಹೊರನಡೆದಳು ಮೀರಾ.

ಅಂದು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ನಲ್ಲಿ ದಾಂಡಿಯ ರಾಸ್. ನಾನಾ ಅಲಂಕಾರದ ಗಾಗ್ಲ ಚನಿಯ ಚೋಲಿ ಹಾಕಿದ ಮಕ್ಕಳು, ಮಹಿಳೆಯರು ದಾಂಡಿಯ ಕೋಲನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಾ ಓಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಡಿಜೆ ಸಂಗೀತ ಕಿವಿ ಕಿವುಡುಗೊಳಿಸುವಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳು ದೊಡ್ಡವರು ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಸಂಗೀತದ ತಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಇತ್ತು. ಮಹೇಶ್ ಭಾಯ್ ಅಂದು ಮೀರಾಳನ್ನು ಕುರಿತು "ಇವತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಇದೆ, ಎಲ್ಲರ ಊಟ ಆದ ನಂತರ ಕಸದ ವಿಲೇವಾರಿ ಆಗಬೇಕು. ಆನಂತರ ನೀನು ಇವತ್ತು ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದನು. ಮೀರಾಳಿಗೆ ಇದು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮಹೇಶ್ ಭಾಯ್ ಹೇಳಿದವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಚಮೇಲಿಯ ಮದುವೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಎದ್ದು ಬರುವ ಮೀರಾ ದಣಿದಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲದೆ ಇಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ದಣಿದಿದ್ದಳು. ದೂರದಿಂದಲೇ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮನಿಕ್ ಲಾಲ್ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಮಹೇಶ್ ಭಾಯಿಗೆ "ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ಯಾರೂ ಜೋರಾಗಿ ಲೌಡ್ ಸ್ಪೀಕರ್ ಹಾಕುವಂತಿಲ್ಲ, ಕಾನೂನೇ ಇದೆ. ತಕ್ಷಣ ಬಂದ್ ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲಾದ್ರೆ ನಾನು ಪೊಲೀಸಿಗೆ ಪೋನ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ "ಎಂದು ಬೆದರಿಸಿದ. ಎಲ್ಲರೂ ಮನಿಕ್ ಲಾಲಿಗೆ ಶಪಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ರಸಕ್ಷಣಗಳು ತಪ್ಪಿ ಹೋದದ್ದಕ್ಕೆ ಗೋಣಗುತ್ತಾ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಮೀರಾ ಮನಸ್ಸಲ್ಲೇ "ಈಯಪ್ಪ ಇದೊಂದು ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ" ಎಂದು ಖುಷಿಪಟ್ಟಳು.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಚಮೇಲಿಯ ಗಂಡನ ಕಾಟ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಪದೇ ಪದೇ ನನಗೆ ಅದು ಬೇಕು ಇದು ಬೇಕು ಎಂಬ ಬೇಡಿಕೆ. ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು ಎಂದು ಚಮೇಲಿಗೆ ಬೆದರಿಕೆ. ಏನೋ ಮದುವೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರೂಢಿ ಎಂದು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಈಗ ಕೀಟಲೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಸಣ್ಣ ಮಗು ಬೇರೆ. ಜಗಳ ಬೇಡ ಎಂದು ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಆತನ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ್ದಳು ಮೀರಾ. ಆದರೂ ಸಮಾಧಾನ ಇಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಬೇಕು ಎಂಬ ದುರಾಸೆ ಆತನಿಗೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಾಡಿಕೊಡಲಿ? ಎಲ್ಲಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಡಲಿ? ಅದೇ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ ಮೀರಾಳಿಗೆ ಅಂದು ನಿದ್ರೆಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ತುಸು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿದಂತಾಯಿತು. ನೋಡಿದರೆ ಮಗ ವಿನೋದ್ ಚಹಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಲಘುಬಗೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ಮೀರಾ ಚಹ ಕುಡಿದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ತಯಾರಾದಳು.

ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮೀರಾಳಿಗೆ ತಲೆ ನೋಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಂಬೈ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಇಳಿದು ಭಾರವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ನವಜೀವನ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮುಟ್ಟಿದಳು. ಇವತ್ತು ಯಾಕೋ ಕೂಡುದಿಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಗ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಮಹೇಶ್ ಭಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಮನೆಗೆ ವಾಪಸ್ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಮೇಲಿನ ಮಹಡಿಯ ಕಸವನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಮಹಡಿ ತಲುಪಿ ಮನಿಕ್ ಲಾಲ್ ಅವರ ಮನೆಯ ಬೆಲ್ ಒತ್ತಿದಳು

ಅಷ್ಟೇ ! ಅಲ್ಲೇ ತಲೆ ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಳು ಮೀರಾ! ಕಸ ಕೊಡಲೆಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ ಮನಿಕ್ ಲಾಲ್ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಮೀರಾಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರಗೂಡಿ ಸಮೀಪದ ನಾಯರ್ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ಮೀರಾಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿ ಕರೆಸಿದರು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಸ್ಟೇಸ್ ಹಾಗೂ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಇಲ್ಲದೆ ಹೀಗಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮುದ್ದು ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ರೆಸ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ಎರಡು ವಾರಗಳ ಬಳಿಕ ಮೀರಾ ಬಹಳಷ್ಟು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಬಂದವಳು ಸೀದಾ ನಾಲ್ಕನೇ ಮಹಡಿಗೇ ಬಂದು ಮನಿಕ್ ಲಾಲ್ ಅವರ ಬಾಗಿಲ ಬೆಲ್ ಒತ್ತಿದಳು. ಯಾರು ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಓಹೋ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಮನಿಕ್ ಲಾಲ್ ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಂತರ ಹೊಳೆದು ಮೀರಾ ಅವರ ನೆರೆಮನೆಯ ಮೀನಾ ಬೆನ್ ಅವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸತೊಡಗಿದಳು.

"ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ? ಮನಿಕ್ ಲಾಲ್ ಅವರು ಲಾಯರ್ ಅಂತೆ ! ನಾನು ಹುಷಾರಿಲ್ಲದೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿ ನಿನ್ನ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಏನು ಚಿಂತೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರಂತೆ. ಅದಕ್ಕವಳು ಪಾಪ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು .ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ನಿನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಹೇಳು ಹೀಗೆಲ್ಲ ಪದೇ ಪದೇ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಮನೆಯವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕಿರುಕುಳ ಆಗುತ್ತೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಆತನ ಮೇಲೆ ಕೇಸು ಹಾಕಬಹುದು, ಬೇಕಾದರೆ ಕೇಸು ಹಾಕಲು ನಾನೇ ಹೆಲ್ಪ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಎಂದು ಕೂಡ ಹೇಳಿದರಂತೆ . ಚಮೇಲಿ ಇದನ್ನೇ ಆಕೆಯ ಗಂಡನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಈಗ ಆತ ಹೆದರಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆ ಕೊಡ್ತಾ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು ಮೀರಾ !

"ನನಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು ಕಣೇ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಇದ್ದೆ ಅವರ ಜೊತೆ. ಚಮೇಲಿಯ ಮದುವೆಗೂ ಅವರೇ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಿದವರಲ್ಲಾ? ಮತ್ತೆ ನೀನೇನು ಅನ್ನೋಂಡೆ ಆ ಐನೂರು ಕೊಟ್ಟ ಮಹೇಶ್ ಭಾಯಿಂದ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಸಂಗ್ರಹ ಆಯ್ತು ಅನ್ನೋಂಡೆಯಾ ! ಮೀನಾ ಬೆನ್ ನಗುತ್ತಾ ವಿವರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಮೀರಾ ಮಾತಿಲ್ಲದೆ ಮೂಗಿಯಂತಾದಳು.

ತೀರ್ಪುಗಾರರು:

ಶ್ರೀ. ಶರದ್ ಸೌಕೂರು

ಪರಿಚಯ : ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಶರದ್ ಸೌಕೂರು ಉತ್ತರಕನ್ನಡದ ಹೊನ್ನಾವರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪೂರೈಸಿದರು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ವೊಂದರಲ್ಲಿ ನೌಕರಿಗೆ ಸೇರಿ ದೇಶದ ವಿವಿಧೆಡೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಈಗ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನಿವೃತ್ತ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಕಥೆ, ಕವಿತೆ, ಲೇಖನಗಳು ವಿವಿಧ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿವೆ.

ಕಾಗದದ ದೋಣಿ : ಕನ್ನಡದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಮುಂಬಯಿಯ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ಮಿನುಗು ತಾರೆಯಂತಿರುವ ಮೈಸೂರು ಎಸೋಸಿಯೇಶನ್ ತನ್ನ ಶತಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ತುಂಬ ಅಭಿಮಾನದ ಸಂಗತಿ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಿದ ಕಥಾಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ತೀರ್ಪುಗಾರನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಕೋರಿಕೆ ಬಂದಾಗ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ತಬ್ಬಿಬ್ಬುಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅನಾಮಿಕನಾದ ನನಗೇಕೆ ಈ ಉಸಾಬರಿಯೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡೆನಾದರೂ ಪತ್ರದ ಒಕ್ಕಣೆಯಲ್ಲಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದ ಕಳಕಳಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕ ಆಗ್ರಹ, ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಕಥನ ಕಲೆಯ ಬಗೆಗಿನ ನನ್ನ ಆಸಕ್ತಿ ಆದರಗಳು ಹಾಗೂ ಹಿರಿಯಕ್ಕೆ ಮಿತ್ರಾ ಅವರು ಜೊತೆಗಿದ್ದಾರೆಂಬ ಧೈರ್ಯಗಳಿಂದಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ನೂರಿಪ್ಪತ್ತೇಳು ಕತೆಗಳ ಪಾರ್ಸಲು ಬಂದೊಡನೆ ಅದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಕತೆಗಳಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಒಡ್ಡಿಕೊಂಡೆ.

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕತೆಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಡುವುದು ನನ್ನ ಮುಂದಿದ್ದ 'ಟಾಸ್ಕ್' ಆಗಿತ್ತು. ಓದಲು ಆರಂಭಿಸಿದಂತೆ ಕಥಾಲೋಕದ ಒಂದು ಮಿನಿ ವಿಶ್ವರೂಪ ದರ್ಶನವಾದಂತಾಯಿತು.

ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗೀಯ ಸಮಾಜದ ಸುಖ ದುಃಖಗಳು... ಮೂರ್ತ ಹಾಗೂ ಅಮೂರ್ತ ಹೋರಾಟಗಳು...ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೇಂದ್ರಿತ ಆಧುನಿಕ ಬದುಕಿನ ತುಮುಲಗಳು... ಶೋಷಿತರ ಬದುಕಿನ ದಟ್ಟ ಚಿತ್ರಣಗಳು ...ನೋವು ನುಂಗಿ ಪ್ರೀತಿ ಹಂಚಿದ ಉದಾತ್ತ ಮಹಿಳೆಯರು...

ಪುತಿನ ಬಲುಹಿಂದೆ ಹೇಳಿಹೋದರಲ್ಲ :

ವೆತೆಗಳ ಕಳೆಯುವ ಕತೆಗಾರ

ನಿನ್ನ ಕಲೆಗೆ ಯಾವುದು ಭಾರ?

ಆವುದು ವಿಸ್ತರ ಯಾವುದು ದುಸ್ತರ

ನಿನಗೆಲೆ ಹರ್ಷದ ಹರಿಕಾರ!

ಚಿತ್ತಾಲರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೆನಪಾಯಿತು: 'ಕತೆ ಹೇಳುವದೊಂದು ಪುಣ್ಯದ ಕೆಲಸ' ಇಂಥ ಮಾತೊಂದನ್ನು ಹೇಳುವ ಮೊದಲು ಅವರು ಎಂಥ ಕೃತಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿರಬಹುದು!

ಕೊಟ್ಟ ಸಮಯದೊಳಗೆ ನನ್ನ ಟಾಸ್ಕನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಕತೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪಾಸಲು ಮಾಡಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟೆನೇ?

ಕಾಡುವ ಗುಣವುಳ್ಳ ಕೆಲವು ಕತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಗುಣವನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿರದ ಈ ಎಲ್ಲ ಕತೆಗಾರ ಕತೆಗಾರ್ತಿಯರಿಗೆ ಈ ಕಾಗದದ ದೋಣಿಯ ಮುಖಾಂತರ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿರುವ ಮೈಸೂರು ಎಸೋಸಿಯೇಶನ್‌ನಿಗೂ ಸಹ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಮಿತ್ರಾ ವೆಂಕಟ್ರಾಜ್

ಪರಿಚಯ : ಇವರು 1948 ಜುಲೈ 11 ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕುಂದಾಪುರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. 'ರುಕುಮಾಯಿ, ಹಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಅವಳು' ಅವರ ಕಥಾಸಂಕಲನ, ಮೌಖಿಕ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಕಲನ ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬೆಳಕು ತುಂಬಿ, ಮುಗಿಲು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಎಟಕಿಸಿ ಮುಂತಾದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕತೆಹೇಳಿ - ಮುಂಬೈ ಲೇಖಕಿಯರ ಕಥಾಸಂಕಲನ), ಬೆಳಕಿನಡೆಗೆ - ಮುಂಬೈ ಲೇಖಕಿಯರ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಅವರ ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿಗಳು. ಒಂದು ಬಸ್ಸಿಗೆ ಒಯ್ಯುವುದಿತ್ತು ಕಥೆಗೆ ದಿಲ್ಲಿಯ ಕಥಾಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಹಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಅವಳು ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ರತ್ನಮ್ಮ ಹೆಗಡೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ವರ್ಷದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಲೇಖಕಿಯರ ಸಂಘದ ಹೆಚ್. ವಿ. ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ದತ್ತಿನಿಧಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕಾಂತಾವರದ ವರ್ಧಮಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಅವರನ್ನರಸಿ ಬಂದಿವೆ.

ಅನಿಸಿಕೆ : ಮೈಸೂರು ಎಸೋಸಿಯೇಶನ್ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ 'ಜಾಗತಿಕ ಸಣ್ಣ ಕಥಾಸ್ಪರ್ಧೆ'ಗೆ ಬಂದ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕತೆಗಳನ್ನು ಓದುವ ಸದಾವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೂ, ಎಲ್ಲ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದ ಕತೆಗಳ ಓದು ನನಗೆ ಖುಶಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ, ಬಹುಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಕತೆಯ ಆಯ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಕಠಿಣವಾಯ್ತು. ಅಂದರೆ, ಇಪ್ಪತ್ತು ಕತೆಗಳೂ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿವೆ. ಹೆಚ್ಚಿನವು ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ ಕತೆಗಳು. ಇಲ್ಲಿನ ಕತೆಗಳ ಕಥಾ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯವಿದೆ. ನಿರೂಪಣೆಗಳು ಮನಮುಟ್ಟುವಂತಿವೆ. ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ಆಡಂಬರ, ಘೋಷಣೆಗಳಲ್ಲದ ವಾಸ್ತವ ಚಿತ್ರಣ ಇಲ್ಲಿನ ಕತೆಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಕತೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು, ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದರಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಷ್ಟಕರ. ಯಾವುದೇ ಕತೆಯಾದರೂ, ತನ್ನದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಂಥದ್ದು. ಶತಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮೈಸೂರು ಎಸೋಸಿಯೇಶನ್‌ಗೆ ಹಾರ್ಡಿಕ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು ಮತ್ತು ಶುಭಾಶಯಗಳು. ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ನಿಮಗೂ, ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ನನ್ನ ಮನಸಾರೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಮತ್ತು ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಬಹುಮಾನಿತ ಕತೆಗಳ ಕುರಿತು:

'ಹರಕೆ ಹುಂಜ' ಕತೆಯು ಯಾವುದೇ ತೋರಿಕೆ ಆಡಂಬರಗಳಿಲ್ಲದ ನೇರ ನಿರೂಪಣೆಯ ಕತೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಸರಳತೆ. ಸಾದಾತನಗಳೇ ಕತೆಗೆ ಮೆರುಗನ್ನು ನೀಡಿವೆ. ತಕ್ಷಣವೇ ಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು. ಕೆಂಪು ಹುಂಜವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಅಂಗಳ ತುಂಬ ಓಡಾಡಿದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಕತೆಯ ಸರಳ ನಿರೂಪಣೆ, ವಾಸ್ತವತೆ ಮತ್ತು ಇದ್ದೂ ಇರದಂಥ ಹಾಸ್ಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡುತ್ತವೆ. ಕತೆ ಕಟ್ಟುವ ಕೈವಾಡವಿಲ್ಲದಂತೆ ನೈಜವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ.

'ನೆಲದ ಗಾಯ' ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಿತನ ಅಕಾಲ ಮರಣದ ಸುದ್ದಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಮಾಡುವ ವಿವಿಧ ಭಾವತರಂಗಗಳು ಅತ್ಯಂತ ನೈಜವಾಗಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿವೆ. ಅದೇ ನೆನಪಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಗೆಳೆಯನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

'ಅರ್ಥದಾರಿ' ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಸ್ಲಿಂ ಕಥಾನಕಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಸನಾಕರನ್ನು ಹಾಗೂ ತಾಳಮದ್ದಳೆಯ ಅಪ್ರತಿಮ ಅರ್ಥದಾರಿ ವಾಸುದೇವರನ್ನೂ ಆಪ್ತವಾಗಿ ನೆನೆಯುತ್ತ ಬದಲಾದ ಕಾಲದ ಬಗೆಗಿನ ಹಳಹಳಿಕೆಯ ಸಹಜ ಕಥಾನಕವಿದೆ.

'ಕೊನೆಯವಳು' ಕಥಾವಸ್ತು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದೇ ಆದರೂ, ಕತೆ ಹೇಳುವ ರೀತಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಟ್ಟುವಂತಿದೆ. ಬದುಕಿನ ಸೋಲನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ತನ್ನದೇ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ನಾಯಕಿಯ ನಿಲುವು ಗಮನೀಯ.

'ದರಗು ಉಲಿಯ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಆಶಯ' - ಮುಂಬಯಿಯ ಹಲವು ಸ್ತರಗಳ ಬದುಕಿನ ಒಂದು ಆಪ್ತ ಚಿತ್ರಣ.

ನೇಸರು ಜಾಗತಿಕ ಜಾಗತಿಕ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ಸ್ಪರ್ಧೆ - 2025

ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ :

“ನಾಲಿ ಭಾರತ”

ವೆಂಕಟೇಶಪ್ರಸಾದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ

ಪರಿಚಯ : ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯಲ್ಲಾಪುರ ತಾಲೂಕಿನ ಹೊನ್ನಗದ್ದೆ ಇವರ ಹುಟ್ಟೂರು. ವಯಸ್ಸು ಇಪ್ಪತ್ತಾರು. ಇವರು ಸಿ.ಎ ಪದವೀಧರನಾಗಿದ್ದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಂಗಭೂಮಿಯ ಔಪಚಾರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲ. ಕಾಲೇಜಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ, ಮಾಡಿದ ರಂಗ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಪ್ರಯೋಗ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಕುರಿತು ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆ. ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳು, ಕವನಗಳು, ಬೀದಿ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದು ಇದು ಇವರ ಮೊದಲ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ.

ಪಾತ್ರ ವರ್ಗ: (ಪ್ರವೇಶಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ)

ಗಾಂಧಾರಿ

ಸುಮತಿ - ಗಾಂಧಾರಿಯ ಸಖಿ

ಕುಂತಿ

ದ್ರೌಪದಿ

ಕುಂತಿ ಮತ್ತು ದ್ರೌಪದಿಯ ಸಖಿಯರು, ದೂತ, ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುವ ಧ್ವನಿಗಳು.

(ಗಾಂಧಾರಿಯ ಅಂತಃಪುರ. ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು. ಕಿಟಕಿಯ ಪರದೆಗಳು ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯಿದೆ. ಸಖಿ ಸುಮತಿ ಬಂದವಳು ಕಿಟಕಿಯ ಪರದೆಗಳನ್ನು ಸರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಪರದೆಗಳು ಸರಿದಂತೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಹರಡುತ್ತದೆ. ಸುಮತಿಗೆ ಈಗಿನ ಕಾಲಮಾನಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಅರವತ್ತರ ವಯಸ್ಸು. ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಗಾಂಧಾರಿಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಗಾಂಧಾರಿ ಕೋಣೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಳೆ. ಸುಮಾರು ನೂರಾಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷದ ವೃದ್ಧ. ಇಂದಿನ ಕಾಲಮಾನದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷ ಎನ್ನಬಹುದು. ಕೂದಲು ಹರಡಿಕೊಂಡಿದೆ, ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಲೆಬಾಗಿಸಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಳೆ.)

ಸುಮತಿ : ಇದೇನಿದು ತಾಯಿ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಿ?

ಗಾಂಧಾರಿ : ನಾನು ಬೆಳಕನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷದ ಮೇಲಾಯಿತು ಸುಮತಿ. ಈಗ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀಯಲ್ಲ!

ಸುಮತಿ : ಹಾಗಲ್ಲ... ಕಿಟಕಿಯ ಪರದೆಗಳನ್ನೂ ತೆರೆದಿಲ್ಲ. ಮುಂಜಾವಿನಿಂದ ಪರಿಚಾರಕರು ಯಾರೂ ಇತ್ತ ಬರಲಿಲ್ಲವೇನು?

ಗಾಂಧಾರಿ : ನಾನೇ ಬೇಡ ಎಂದೆ. ನೀನೂ ತೆರೆಯುವ ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಅಂತಃಪುರದ ಸೂತಕ ಸೂರ್ಯನಿಗೂ ಅಂಟಬೇಕೇನು?!

ಸುಮತಿ : ಅಲ್ಲ... ತಾಯಿ, ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ... ಆದರೆ...

ಗಾಂಧಾರಿ : ನೀನೂ ಸಾಂತ್ವನದ ಬಿಸಿ ತುಪ್ಪವನ್ನು ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸುರಿಯಲು ಬರಬೇಡ ಸುಮತಿ. ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಮಾಡು.

ಸುಮತಿ : ಅದಲ್ಲ ತಾಯಿ... ನಿಮಗಿದು ಇಷ್ಟವಾಗದು ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಘಟಿಯಲ್ಲಿ ಕುಂತಿದೇವಿಯವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣಲು ಬರುತ್ತಾರಂತೆ. ಅವರ ಸಖಿ ತಿಳಿಸಿಹೋದಳು... ಅದಕ್ಕೇ...

ಗಾಂಧಾರಿ: ನಾನು ಇಂದು ಯಾರನ್ನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತು. ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೆನಲ್ಲ ನಿನಗೆ?! (ಸುಮತಿ ಉತ್ತರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗಾಂಧಾರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ) ಹ್ಲೂಂ... ಅರ್ಥವಾಯಿತು ಬಿಡು, ಅವಳಿಗ ರಾಜಮಾತೆಯಲ್ಲವೇ! ನೀನಾದರೂ ಹೇಗೆ ತಡೆಯಲಾದೀತು? ಇದೊಂದು ದಿನವಾದರೂ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಆಗಲಿಲ್ಲವೇ ಆ ಹೆಂಗಸಿಗೆ!! ಇಂದೇ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಸಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನಾನು ಬೇರೆ ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದೇನೆ. ಸರಿ. ಈ ಕೂದಲನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಟ್ಟು.. ಅಲ್ಲೊಂದೆರಡು ಕಂಠಾಭರಣಗಳು ಬಿದ್ದಿರಬೇಕು, ಇತ್ತ ಕೊಡು...

(ಸುಮತಿ ಆಭರಣವನ್ನಿತ್ತು ಕೂದಲು ಹೆಣೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಗಾಂಧಾರಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುವಾಗ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.)

ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ಸಹೋದರಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಹೀಗೆ ಅಸ್ಥವ್ಯಸ್ಥವಾಗಿ... ಊಹುಂ... ತಮ್ಮನ್ನು ಇಂತು ನಿರಾಭರಣಿಯಾಗಿ ಎದುರುಗಾಣುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ.. (ಅದನ್ನೇ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ)

ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಅಗೌರವ ಸೂಚಕವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು.

ಸುಮತಿ: ತಾಯಿ... ಸ್ವಾಗತಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಏನು ಕೊಡುವುದು?

ಗಾಂಧಾರಿ : ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕೇನು ನಿನಗೆ, ಇಷ್ಟು ವರ್ಷದ ಮೇಲೂ?!

ಸುಮತಿ : ಅಲ್ಲ.. ಅವರಿಗೆ ಸೀರೆಯನ್ನೋ, ಆಭರಣಗಳನ್ನೋ ಕೊಡಲಾಗದಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ..

ಗಾಂಧಾರಿ : ಹೃಂ.. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜಪಮಾಲೆಗಳು ಇರಬೇಕಲ್ಲ? ಅದರಲ್ಲೇ ಒಂದೆರಡನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸು.

(ಸುಮತಿ ಜಪಮಾಲೆಗಳನ್ನು ತಟ್ಟಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸುತ್ತಾಳೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಅತ್ತಿತ್ತ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಒಂದಷ್ಟು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಓರಣವಾಗಿ ಜೋಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಕುಂತಿ ತನ್ನ ಸಖಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಬಿಳಿ ಸೀರೆಯನ್ನು ಉಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಜಪಮಾಲೆ ಇದೆ. ಗಾಂಧಾರಿಗಿಂತ ಐದು-ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಚಿಕ್ಕವಳು. ಸುಮತಿ ಕಿವಿಯ ಬಳಿ ಬಂದು ಕುಂತಿದೇವಿ ಆಗಮಿಸಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಗಾಂಧಾರಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದಕ್ಕಿಂದು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ.)

ಕುಂತಿ : ವಂದನೆಗಳು ಅಕ್ಕ.

ಗಾಂಧಾರಿ : ಬನ್ನಿ ಸಹೋದರಿ.. ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ತಮ್ಮನ್ನು ಇಂತು ನಿರಾಭರಣಿಯಾಗಿ..

ಕುಂತಿ : ಅಯ್ಯೋ.. ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ ಅಕ್ಕ.

(ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮುಂದೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು ತಿಳಿಯದು. ಸುಮ್ಮನೇ ಪರಸ್ಪರ ಉಡುಗೊರೆಯ ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಸಖಿಯರ ಬಳಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಕುಂತಿ ತನ್ನ ಸಖಿಯೆಡೆಗೆ ನೋಡಲಾಗಿ ಅವಳು ಹೊರ ನಡೆಯುತ್ತಾಳೆ.)

ಗಾಂಧಾರಿ : ಬನ್ನಿ... ಆಸೀನರಾಗಿ..

(ಇಬ್ಬರೂ ಏನು ಮಾತನಾಡುವುದೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೂರುತ್ತಾರೆ. ಸುಮತಿ ಏನೋ ಕೆಲಸ ಇರುವವರಂತೆ ಹೊರನಡೆಯುತ್ತಾಳೆ.)

ಗಾಂಧಾರಿ : ಸೌಖ್ಯವೇನು?

ಕುಂತಿ : ಹೌದು... ತಾವು?

ಗಾಂಧಾರಿ : ಹೃಂ... ಸೌಖ್ಯವೇ (ಸಣ್ಣದಾಗಿ ನಗುತ್ತಾಳೆ.)

(ಮತ್ತೆ ಸಂಕೋಚ ಭರಿತ ಮೌನ. ಗಾಂಧಾರಿಗೆ ಇದು ಸಾಕಾಯಿತು.)

ಗಾಂಧಾರಿ : (ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು) ಈ ರಾಜಕಾರಣದ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳು ಎಂತಹಾ ಬಂಧನ ಅಲ್ಲವೇ? ನಮಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ಆಕ್ರೋಶದಲ್ಲಿ ಅವಾಚ್ಯವಾಗಿ ಬೈಯಲು ಬಿಡದು, ನಿಮಗೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ನಗಲು ಬಿಡದು. ಇಬ್ಬರದೂ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದೆ.

ಕುಂತಿ: ತಪ್ಪಾಗಿ ಗೃಹಿಸಿದಿರಿ. ತಮ್ಮನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುವ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶವೂ ನಮಗಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕುರಿತಾಗಿ ಆಕ್ರೋಶವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ನಾವು ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ಹೇಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಕಳೆದು ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಬಂದೆವಷ್ಟೇ.

ಗಾಂಧಾರಿ: ಸಗಣೆಗೆ ಸುತ್ತಿದ ರೇಷ್ಮೆಯ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲವೇ ಈ ಸಾಂತ್ವನದ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ?! ಕ್ಷಮಿಸಿ.. ಇಂದು ನಮ್ಮ ಬಾಯಿಯ ಲಗಾಮು ತಪ್ಪಿದೆ. ತಾವು ಒಂದೆರಡು ದಿನದ ನಂತರ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಒಳಿತಿತ್ತು.

ಕುಂತಿ: ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ತಮಗೀಗ ಏಕಾಂತವೇ ಹಿತವಾದದ್ದು. ನಾವೂ ಅದನ್ನೇ ಅರಸಿ ಇತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಮಾತಾಡಲೇಬೇಕು ಎಂಬ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ?

ಗಾಂಧಾರಿ : ಸುಮ್ಮನೇ ಕೂರುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಬರಬೇಕಿತ್ತೇ?! ತಮ್ಮ ಅಂತಃಪುರ ಇದೆಯಲ್ಲ.

ಕುಂತಿ : ಅಲ್ಲಿರುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತ ಬಂದೆವು; ಸಾಂತ್ವನ ಹೇಳುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ.

ಗಾಂಧಾರಿ : ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕುಂತಿ : ನಮ್ಮ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಗೆಲುವಿನ ಸಂಭ್ರಮ ತುಂಬಿದೆ. ಈ ಊಳಿಗದ ಸಖಿಯರದೋ, ಬಂದು, ಬಂದು ವಿಜಯೋತ್ಸಾಹದ ಮಾತುಗಳು, ಹಾಡುಗಳು, ಹೊಗಳಿಕೆಗಳು ಇವೇ ಆಗಿವೆ. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಮೀರಿಸುವ ಸ್ಪರ್ಧೆ! ಎಲ್ಲವೂ ಬಹುಮಾನದ ಆಸೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೃತಕ ಭಾವನೆಗಳು.. ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲೊಂದಾದರೂ ಇದಾವುದರ ಕಾಟ ಇರದು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆವು.

ಗಾಂಧಾರಿ : ನಿಮಗೇಕೆ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ವಿಜಯದ ಸಂಭ್ರಮ ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸಬೇಕು? ನಮಗೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೇನು?! ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಗೆಲುವಿಗಿಂತ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಸಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದೇ? ಶಿಷ್ಟಾಚಾರದ ಮಾತಿನ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೂ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಅತಿರೇಕವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ?!

ಕುಂತಿ : (ತಾನು ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅರಿವಾಗಿ ತಕ್ಷಣ ಉತ್ತರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.) ಅಕ್ಕಾ, ತಮಗೆ ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕೂರುವುದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಭಾವನೆ. ನಮಗೂ ಈಗ ಅದು ಭಾರವಾದ ಕೆಲಸ. ತಮಗೆ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮೌನವಾಗಿ ಒಂದಷ್ಟು ಸಮಯ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೊರಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿ.

ಗಾಂಧಾರಿ : (ಗೊಣಗುವಂತೆ) ವಿಚಿತ್ರ (ಕುಂತಿಗೆ ಕೇಳುವಂತೆ) ತಮ್ಮದೇ ಅಂತಃಪುರವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.

(ಇಬ್ಬರೂ ಮೌನವಾಗಿ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವು ಕೂರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಸುಮತಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಏನೋ ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ತುಡಿತವಿದೆ)

ಕುಂತಿ: ಹೃಂ.. ಹೇಳು. ಏನು ವಿಷಯ?

ಸುಮತಿ : ರಾಣಿ ದ್ರೌಪದಿ ದೇವಿಯವರು ಇತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

(ಗಾಂಧಾರಿ ಅಸಹನೆಯಿಂದ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ಕುಂತಿ: ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ?

ಸುಮತಿ : ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಪೂರ್ವ ನಿರ್ದೇಶನವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಗಾಂಧಾರಿ : ಹೌಂ.. ಅವರೂ ಬರಲಿ ಬಿಡು. ಯಾರು ತಡೆಯುವವರು? ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರಬ್ಧ!

(ಸುಮತಿ ಮತ್ತೆ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾಳೆ. ದ್ರೌಪದಿ ತನ್ನ ಸಖಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸುಮಾರು ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ಈಗಿನ ಕಾಲಮಾನಕ್ಕೆನಲವತ್ತರ ಆಸುಪಾಸು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಲಂಕೃತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ದುಶ್ಯಾಸನ ವಧೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಕಾಲದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಕೂದಲು ಜಡೆ ಹಾಕಿದ್ದಾಳೆ.)

ದ್ರೌಪದಿ : ನಮಸ್ಕಾರಗಳು ಮಾತೆ ಗಾಂಧಾರಿ. ನಮಸ್ಕಾರಗಳು ಅತ್ತೆ.

ಗಾಂಧಾರಿ : ಬನ್ನಿ ಮಹಾರಾಣಿ. ತಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿರಲಿಲ್ಲ! ತಾವಿನ್ನೂ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೇ ಇರುವಿರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆವು.

ದ್ರೌಪದಿ : ದಿಢೀರನೇ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬಂದದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಷಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಿನ್ನೆ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಯಿತು ಎಂದಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಹೊರಟು, ಈಗ ಕೆಲವೇ ಘಟಿಗಳ ಹಿಂದೆ ತಲುಪಿದೆವು. ನಾಳೆ ಪುರಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಪೂರ್ವಭಾವಿ ತಯಾರಿಗಳಾಗಬೇಕಿದೆ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಹಿರಿಯರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ತರತುರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದೆವು. (ಕುಂತಿಗೆ) ತಾವೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಿರಿ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ತರದಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಭಾವಿಸಬಾರದು.

(ಗಾಂಧಾರಿಗಾಗಿ ತಂದಿದ್ದ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಗಾಂಧಾರಿಗೆ ನೀಡಿ, ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಗಾಂಧಾರಿ ಕೊಟ್ಟ ಉಡುಗೊರೆಯ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸಖಿಯ ಬಳಿ ಕೊಟ್ಟು ಗಾಂಧಾರಿಯ ಕಾಲಿಗೆರಗುತ್ತಾಳೆ. ಗಾಂಧಾರಿ ದ್ರೌಪದಿಯ ಭುಜಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎತ್ತಲೆಂದು ಬಾಗಿದವಳು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅವಳ ಕೂದಲನ್ನು ಮೂಸುತ್ತಾಳೆ. ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯನ್ನು ಸವರುತ್ತಾ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಭುಜ ಹಿಡಿದು ಎತ್ತುತ್ತಾಳೆ. ಕೂದಲು ಸವರುವಾಗ ದುಶ್ಯಾಸನನನ್ನೇ ಸ್ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮೈ ಮರೆಯುತ್ತಾಳೆ. ತಕ್ಷಣ ಎಚ್ಚೆತ್ತು..)

ಗಾಂಧಾರಿ : ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧರಸ್ತು.

(ದ್ರೌಪದಿ ಹಾಗೆಯೇ ಕುಂತಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಕುಂತಿಯ ಬಳಿ ನಡೆಯುತ್ತಾಳೆ.)

ಗಾಂಧಾರಿ : ಮಹಾರಾಣಿಯವರ ಕೂದಲೆಷ್ಟು ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ ಅಲ್ಲವೇ ಕುಂತಿ ದೇವಿ?! ನಾವು ಸುಮ್ಮನೇ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಸೀಗೇಪುಡಿ ಉಜ್ಜಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ನೋಡಿ. (ಮಾತಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ವಿಷಾದದ ನಗು ಉಕ್ಕುತ್ತದೆ.)

ದ್ರೌಪದಿ : (ಕುಂತಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎದ್ದು) ತಮ್ಮ ಮಾತಿನ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ ತಾವು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ನೋವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ ಮಾತೆ ಗಾಂಧಾರಿ. ಆದರೆ ಈ ಯುದ್ಧವೀಗ ಮುಗಿದಿದೆ. ನಾವ್ಯಾರೂ ಇದಾವುದನ್ನೂ ಬಯಸಿದವರಲ್ಲ.. ಗತಿಸಿ ಹೋದದ್ದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಅಶಕ್ಯರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಮಚಿತ್ತದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕಿದೆ.

ಗಾಂಧಾರಿ : (ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ) ಯಾರೂ ಬಯಸಿದವರಲ್ಲ ಖಂಡಿತ. ಬನ್ನಿ, ಆಸೀನರಾಗಿ. (ತನ್ನ ಆಸನವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾಳೆ.)

ದ್ರೌಪದಿ : ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ.. ಆ ಆಸನಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಭೂಷಣ. ನಾವಿಲ್ಲಿಯೇ ಕೂರುತ್ತೇವೆ.

ಗಾಂಧಾರಿ : ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳೆ ತಮ್ಮದೇ ಆಗಬೇಕಾದ ಆಸನ, ಅಂತಃಪುರ ದಯಮಾಡಿ.

ದ್ರೌಪದಿ : ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮುಂದೆಯೂ ತಮ್ಮದೇ. ನಾವು ಭಾನುಮತಿ ದೇವಿಯವರ ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಸೇರುವುದು ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿದೆ.

ಗಾಂಧಾರಿ : (ತನ್ನ ಆಸನಕ್ಕೆ ಮರಳುತ್ತಾ) ಆ ನತದೃಷ್ಟಿಗೆ ಅದೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲವೇನು? ಸರಿ, ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತ. ಈ ಪುರಪ್ರವೇಶದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿರುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವೇನು?

ದ್ರೌಪದಿ : ತಮಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾದೀತೇ?! ತಮ್ಮ ಉಪಸ್ಥಿತಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಪತಿಯರಿಗೆ ಹರ್ಷದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಬಲ್ಲೆವು. ಅಲ್ಲದೇ, ಆರತಿ ಎತ್ತಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ರಾಜಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸುಮಂಗಲೆಯರು ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ..

ಗಾಂಧಾರಿ: ಅದೊಂದು ಉಳಿದಿದೆ ನೋಡಿ, ಯಾವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯವೇನೋ! (ನಗುತ್ತಾಳೆ) ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪತಿಯರಿಗೆ ಹರ್ಷವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಮೊದಲ.. ನಮ್ಮ ಆದ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ತಮಗಿದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಕುಂತಿ : ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲಾ ವಿಜೃಂಭಣೆಗಳು ಅಗತ್ಯವೇ ದ್ರೌಪದಿ?

ದ್ರೌಪದಿ : ಇದೇನು ಹೀಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅತ್ತೆ?! ಅಂತಹಾ ಮಹಾಯುದ್ಧವನ್ನು ಗೆದ್ದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮರಳುತ್ತಿರುವ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಸ್ವಾಗತವೂ ಬೇಡವೇ? ಆಶ್ಚರ್ಯ ಜನಕವಾಗಿದೆ ತಮ್ಮ ಮಾತು! (ಗಾಂಧಾರಿಗೆ)

ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಜಟಿಲತೆ ನಮಗೂ ಕಸಿವಿಸಿ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ಕಷ್ಟಗಳು ಏನೇ ಇದ್ದರೂ ಈಗ ಇದೇ ವಾಸ್ತವ. ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ನಾವಿದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು.

ಗಾಂಧಾರಿ : ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹೇಳುವುದು ಸುಲಭ. ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಆಚರಿಸುವುದು, ಅಸಾಧ್ಯ.

ದ್ರೌಪದಿ : ಈ ಯುದ್ಧ ತಮಗೆ ತಂದೊಡ್ಡಿರುವ ಅಪಾರ ದುಃಖಕ್ಕೆ ನಮಗೂ ಖೇದ..

ಗಾಂಧಾರಿ : ಆ ಖೇದವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಿಕ್ಕೇಯೇನು ಈ ವಿಜಯೋತ್ಸವ?

ದ್ರೌಪದಿ : (ಒಂದು ಕ್ಷಣ ತಡೆದು) ಕ್ಷಮಿಸಿ ಮಾತೆ ಗಾಂಧಾರಿ.. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾತೃ ಸಹಜವಾದ ದುಃಖ, ಆಕ್ರೋಶಗಳಿವೆ, ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿಸಿ ಆಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಮೊನಚು ಮಾತುಗಳು.. ಇವು ಅನಗತ್ಯವಾದವು.

(ಗಾಂಧಾರಿಗೆ ಸಹನೆ ಮೀರುತ್ತಿದೆ)

ಗಾಂಧಾರಿ : ನನ್ನ ಮಾತಿನ ಇರಿತ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದವರು, ನಾವು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ ಇರಿತವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಬಹುದೇ?

ದ್ರೌಪದಿ : (ಕೋಪವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗದೇ) ಅಂತದ್ದೇನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ನಾವು?

ಕುಂತಿ : ಮಗಳೇ ದ್ರೌಪದಿ.. ನೀವು ಹೊರಡುವುದು ಒಳಿತೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ದ್ರೌಪದಿ : ತಡೆಯಿರಿ ಅತ್ತೆ.. ನಾವಿದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವರಲ್ಲ, ನೀವೇ ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ನಾವು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸಂಯಮ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕಿದೆಯೋ ಹೇಳಲಿ, ನಮಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವುದು ತಿಳಿದಿದೆ.

ಗಾಂಧಾರಿ : ನೂರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಂದು ನೂರಾ ಒಂದನೆಯವಳನ್ನು ವಿಧವೆಯಾಗಿಸಿದ್ದು ಸಾಲದೇ?! ಅವರನ್ನು ಕೊಂದ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ನಾವು ಮತ್ತೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತೇವೆ.

ದ್ರೌಪದಿ : ಕೊಂದದ್ದು ಎಂದರೆ ಕೊಲೆಗೈದದ್ದು ಎಂಬಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ತಾವು. ಅವು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆದ ಸಾವುಗಳು. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆಂದು ಬಂದ ವೀರನಿಗೆ ಶತ್ರುನಾಶವೇ ಕರ್ತವ್ಯ. ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸದೇ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕೂರಬೇಕಿತ್ತೇನು?! ಆಗ ತಮ್ಮ ಪುತ್ರಶ್ರೇಷ್ಠರು ನಮ್ಮ ಪತಿಯರನ್ನು ಸುಮ್ಮನೇ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೇನು? ಯುದ್ಧದ ಸಾವುಗಳಿಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದವರನ್ನು ದೋಷಿಸಬೇಕೆ ಹೊರತು ಯುದ್ಧ ಗೆದ್ದವರನ್ನಲ್ಲ.

ಗಾಂಧಾರಿ : ಅದೂ ತಾವೇ ಅಲ್ಲವೇ?!

ದ್ರೌಪದಿ : ಏನು, ಏನಂದಿರಿ?!

ಗಾಂಧಾರಿ : ನೀವೇ ಅಲ್ಲವೇ ಈ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣ? ನಿಮ್ಮಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎಲ್ಲವೂ ಶುರುವಾದದ್ದು?

ಕುಂತಿ : ಅಕ್ಕಾ.. ಇದೇನು ಶುರುಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ.. ಅಗತ್ಯವೇ ಇದೀಗ?

(ಇಬ್ಬರೂ ಅವಳ ಮಾತನ್ನು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.. ಅವರ ನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ ವಾಗ್ವಾದವೇ ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪರಸ್ಪರ ಮಾತಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ತಾವು ಮಾತು ಶುರುಮಾಡುತ್ತಾರೆ.)

ದ್ರೌಪದಿ : ತಮಗೆ ಆ ಭ್ರಮೆ ಇರಬಹುದು, ನಮಗಿಲ್ಲ. ದ್ರೌಪದಿಗಾಗಿ ಯುದ್ಧವೊಂದು ಆಗಬೇಕಿದ್ದರೆ ಅಂದು ದ್ಯೂತದ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲೇ ಶುರುವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆದ ಯುದ್ಧ. ತಮ್ಮ ಮಗ ಹಠಮಾಡದೇ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಇದು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ .

ಗಾಂಧಾರಿ : ಗಾಜಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗೊಂಬೆಗಳು ನಾವು ದ್ರೌಪದಿ ದೇವಿ. ರಾಜಕಾರಿಣಿಗಳಂತೆ ಪೊಳ್ಳು ಸಮರ್ಥನೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಂಧಾನಕ್ಕೆಂದು ಸಿದ್ಧರಾದ ಪಾಂಡವರಿಗೆ, “ನೀವು ಯುದ್ಧ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಾನೇ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು, ಅಪ್ಪನ ಸೇನೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ”, ಎಂದು ಬೆದರಿಸಿ , ಕೆರಳಿಸಿದ್ದು ನಮಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ.

ದ್ರೌಪದಿ : ಸಖಿ ಪರಿವಾರದವರ ಹರಕುಬಾಯಿ ಯಾವ ಸುದ್ದಿಯನ್ನೂ ಬಿಡದು ಎಂಬುದು ನಮಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ಮಾತು ಅಸತ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮಗಾಗಿ ನಡೆದ ಯುದ್ಧವಲ್ಲ. ಯುದ್ಧವೊಂದು ನಡೆಯುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಾಗ ನಾವದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿದ್ದು ನಿಜ. ತಪ್ಪೇನು?! ನಾವು ಅಷ್ಟು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೂ ಅವರು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದು, ಕೃಷ್ಣ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಅರ್ಥ ರಾಜ್ಯ ಕೊಡು, ಐದು ಗ್ರಾಮವಾದರೂ ಕೊಡು, ಯುದ್ಧ ಬೇಡವೆಂದೇ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೆದ ಯುದ್ಧ ಹೇಗಾಯಿತು ಇದು?

ಗಾಂಧಾರಿ : ಕೃಷ್ಣ ಹೇಗೆ ಬಂದ, ಏನು ಹೇಳಿದ, ಯಾವ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಎಲ್ಲವೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದೇ.

ದ್ರೌಪದಿ : ಅದು ಅವರವರ ರಾಜಕೀಯ. ಅದಕ್ಕೂ ನಮಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ?

ಗಾಂಧಾರಿ : ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲವೇನು? ನೀವು ನನಗೆ ಈ ಯುದ್ಧ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನಾನು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂದಿದ್ದರೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಈ ಯುದ್ಧ. ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಯುದ್ಧವೇ ಆಗಬೇಕೆಂದೇನಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೃಷ್ಣ ಸಂಧಾನದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಕುಟಲತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದೇಕೆ? ಏಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಚೋದನೆಯಿತ್ತು. ನಿಮಗೆ ಯುದ್ಧ ಬೇಕಿತ್ತು.

ದ್ರೌಪದಿ : ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ ನಿಮ್ಮ ತರ್ಕ! ಮಾತೃವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಮಂಪರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಯುದ್ಧ ಬೇಕಿದ್ದದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಮಗ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕೃಷ್ಣನೆಂದು ಅಷ್ಟು ಧೂರ್ತನ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದು, ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಯುದ್ಧವೂ ನಡೆದದ್ದು. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಒಂದು ಮಾತು.. ನಾನೇಕೆ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಅಸಹ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು?!

ಗಾಂಧಾರಿ : ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯುವುದೇ ಸಹನೆಯ ಬೀಜದಿಂದ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಹೆಣ್ಣೆಂಬುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರಣ ಬೇಕೇ?

ದ್ರೌಪದಿ : ತಾವು ಆಡುತ್ತಿರುವ ಮಾತುಗಳು ತಮಗೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿವೆಯೇ?! ಎಂತಹಾ ಅರ್ಥಹೀನ ಮಾತುಗಳಿವು! ಕುಂತಿದೇವಿಯವರಿಗೆ ತಮಗಿಂತ ಮೊದಲು ಮಕ್ಕಳಾದದ್ದನ್ನೇ ಸಹಿಸಲಾಗದೇ ಗರ್ಭ ಹಿಸುಕಿಕೊಂಡು ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದೆ ಹೆತ್ತವರು ನೀವು, ನಮಗೆ ಸಹನೆಯ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದೇ?

ಸಹನೀಯವೇ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡಿದ ನೀಚ ಕೆಲಸ. ಕ್ಷಮಾರ್ಹವೇ ಅಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದು.. ನಾನು ರಜ..

ಗಾಂಧಾರಿ : (ದ್ರೌಪದಿಯ ಭಾವೋದ್ವೇಗವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಇದು ಅತಿರೇಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಅರಿವಾಗಿ, ಅವಳನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ತಡೆದು) ತಾವು

ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಿಂಸೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಡ್ಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ.. ನಮಗೆ ಎಲ್ಲದರ ಅರಿವಿದೆ.

ದ್ರೌಪದಿ : (ಏನೂ ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೇ) ರಜಸ್ವಲೆಯಾಗಿದ್ದೆವು ನಾವು, ಏಕ ವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದೆವು. ಅಂಥವರನ್ನು ಅರಮನೆಯ ಜಗುಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಳೆದಾಡುತ್ತಾ ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದು. ರಾಜಸೂಯದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಧಾಭಿಷಿಕ್ತವಾದ ಈ ತಲೆಯ ಕೂದಲನ್ನು ಹಿಡಿದೆಳೆದ ನಿಮ್ಮ ಮಗ.. ರಕ್ತ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬಟ್ಟೆ ಜಾರುತ್ತಿತ್ತು.. ನಾವು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದೆವು; ಗತಿಯಿಲ್ಲದ ಆರ್ಥಗಳಂತೆ. ಯಾರೂ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.. ಯಾರೂ ಶಸ್ತ್ರ ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ಣ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಂಧಕಿ ಎಂದು ಜರಿದ. ದುರ್ಯೋಧನ.. ಆ ನೀಚ ದುರ್ಯೋಧನ ತನ್ನ ಅಂತರೀಯವನ್ನು ಸರಿಸಿ..

ಗಾಂಧಾರಿ: (ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ) ಹ್ಲಾಂ..ಎಡ ತೊಡೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಿಲ್ಲಿಸಿ.

ದ್ರೌಪದಿ : (ಇನ್ನೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ) ಬರೀ ತೊಡೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಅವನು ತೋರಿಸಿದ್ದು..

ಗಾಂಧಾರಿ : ಶಿವ ಶಿವಾ.

ದ್ರೌಪದಿ : ಕರ್ಣ ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ವಿವಸ್ತ್ರಗೊಳಿಸಿ ಎಂದ. ನಮ್ಮ ಪತಿಯಂದಿರು ಕೌಶೀನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳಚಿಟ್ಟರು.. ಇವಳೂ ಬೆತ್ತಲಾಗಬೇಕೆಂದ!! ಒಬ್ಬರೂ ವಿರೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವೇ ನಿಮಗೆ? ಸಾಧ್ಯವೇ?! ಮಹಾರಾಣಿಯೆಂದು ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗಂಡಸರೇ ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯೊಂದು ಕಾಮದ ತೆವಲಿಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತುವಿನಂತೆ ನೋಡಿದಾಗ ಹೇಗೆನಿಸುತ್ತದೆ ಗೊತ್ತೇ ನಿಮಗೆ? ಮೈಯ್ಯು ಇಂಚಿಂಚೂ ಭಯದಲ್ಲಿ (ನಡುಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಹೊರಡುವುದಿಲ್ಲ.. ನಡುಗುವಂತೆ ಕೈ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.) ಓಡಲೇ, ಕಿರುಚಲೇ, ಬೇಡಲೇ, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ ? ಸಾವಿರ ಯೋಚನೆಗಳು ಒಂದೇ ಸಲ.. ಆಗಲೇ ದುಶ್ಯಾಸನ ಸೆರಗ (ಧ್ವನಿ ಹೊರಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಬರೀ ಉಬ್ಬಸದ ಉಸಿರು ಬರುತ್ತದೆ. ದಮ್ಮು ಕಟ್ಟಿದಂತಾಗಿ, ಉಸಿರಾಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಎದೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೂರುತ್ತಾಳೆ.)

ಕುಂತಿ : (ಭಯದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಬಂದು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.) ಮಹಾರಾಣಿ ಸಮಾಧಾನ.. ತಾವು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದ್ದೀರಿ.. ಸಮಾಧಾನ.. ಯಾರಲ್ಲಿ.. ನೀರು ತನ್ನಿ..

(ಗಾಂಧಾರಿಯೂ ಎದ್ದು ಬರುತ್ತಾಳೆ; ಸುಮತಿ ನೀರು ತರುತ್ತಾಳೆ; ಕುಂತಿ ಬೆನ್ನು ಉಜ್ಜುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ದ್ರೌಪದಿಗೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಲು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.. ಕೆಲ ಸಮಯದ ನಂತರ ದ್ರೌಪದಿ ಶಾಂತವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಇನ್ನೂ ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಕುಂತಿ ಮತ್ತು ಗಾಂಧಾರಿ ತಮ್ಮ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಮರಳುತ್ತಾರೆ.. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮೌನ)

ಗಾಂಧಾರಿ : ನಮಗೆ ಅಂದು ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಸಭೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದೆವು.. ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಕಟುವಾಗಿ ನಿಂದಿಸಿದೆವು; ಕುರು ಕುಲಕ್ಕೆ ಕಳಂಕ ತಂದಿರಲು ಎಂದು ಜರಿದೆವು. ಅಷ್ಟಾದಮೇಲೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ ಅವರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ ಕೋರಿ ಗೆದ್ದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದ್ದು? ತಾವು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತಂತಿದೆ.

ದ್ರೌಪದಿ : ತಮ್ಮ ಕಟು ನಿಂದನೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಡೆದದ್ದೇನನ್ನಾದರೂ ಬದಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಏನು ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ? ನಿಮ್ಮ ಈ ಅಮೋಘ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೆನೆದು ನಾವು ಯುದ್ಧ ಬೇಡವೆಂದು ಗೋಗರೆಯಬೇಕಿತ್ತೇ?!

(ಗಾಂಧಾರಿ ಉತ್ತರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.)

ಕುಂತಿ : ದಯವಿಟ್ಟು ಸಾಕುಮಾಡಿ.. ಸಾಕು ಈ ಚರ್ಚೆ.. ದ್ರೌಪದಿ ದೇವಿ, ತಾವು ಹೋಗಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೇ?

ದ್ರೌಪದಿ : ಆಗಿನಿಂದಲೂ ಕೇವಲ ಸಾಕೆಂದಿರೇ ಹೊರತು ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಖಂಡಿಸಿದಿರೇ? ಒಪ್ಪಿ ಸುಮ್ಮನೇ ಹೋಗುವಂತಹ ಮಾತೇ ಅವರಾಡುತ್ತಿರುವುದು?

ಕುಂತಿ : ವಾಸ್ತವವೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠ ಕಲ್ಪನೆ ಮಹಾರಾಣಿ. ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳ ಪರದೆಯ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕಂಡದ್ದನ್ನು ನಾವು ವಾಸ್ತವ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಅವರವರು ಕಂಡದ್ದು ಅವರವರ ಸತ್ಯ. ಬಿಡಿ.

ದ್ರೌಪದಿ : ವಾಸ್ತವ ಎಂಬುದು ಒಂದೇ. ಅದರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಬೇರೆ ಇರಬಹುದು ಆದರೆ ವಾಸ್ತವ, ಸತ್ಯ ಯಾವತ್ತೂ ಒಂದೇ. ಅದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅಷ್ಟೇ.

ಕುಂತಿ : ಆ ಸತ್ಯದ ತುಣುಕುಗಳು ಇಬ್ಬರ ಮಾತಿನಲ್ಲೂ ಇವೆ. ಯಾವ ಮಾನದಂಡದಲ್ಲಿ ಯಾರದು ಜಾಸ್ತಿ ಸತ್ಯ ಎಂದು ಅಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ?

ದ್ರೌಪದಿ : ಇದೆಂತಹ ಜಾಣ ಕಣ್ಣು ನಿಮ್ಮದು?! ಅದೇನು ಸತ್ಯ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ನಿಮಗೆ ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ?

ಕುಂತಿ : ಆವೇಶದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ನಮ್ಮ ಮಾತು ರುಚಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ.. ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡಿ. ನಾವೇನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ದ್ರೌಪದಿ : ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ.. ನಮಗೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಕುಂತಿ : ಮಹಾರಾಣಿ, ಸಮಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಬೇಕು. ಇದು ತಮ್ಮಿಂದ ನಡೆದ ಯುದ್ಧವೆಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ, ತಾವು ಕೌರವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವ, ಈ ಯುದ್ಧವನ್ನು ತಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯವೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮದೇ ಆದ ಕಾರ..

ದ್ರೌಪದಿ : ನೀವೂ ಅವರ ಧಾಟಿಯಲ್ಲೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ! ಇಷ್ಟು ದಿನ ಅವರ ಅನ್ನ ತಿಂದು ಯಾರು ನಮ್ಮವರು ಎಂಬುದೇ ಮರೆತುಹೋಗಿದೆ ನಿಮಗೆ. ಅಷ್ಟು ಯುದ್ಧ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ನೀವೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಿತ್ತು.

ಕುಂತಿ : ನಾವು ಅದಕ್ಕೇ ಸಮಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿ ಎಂದದ್ದು. ನಮ್ಮನ್ನೇಕೆ ಎಳೆದು ತರುತ್ತೀರಿ ಇದರಲ್ಲಿ? ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆರೋಪಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಈ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಂದು ತಾರ್ಕಿಕ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದೆ ಅಷ್ಟೇ; ಇದು ನಿಲ್ಲಲಿ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ. ನಮಗೆ ಇದರ ಭಾಗವಾಗುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲ..

ದ್ರೌಪದಿ : ಆಯ್ತು. ನೀವು ಬಳಸಿದ ತರ್ಕದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನೀವೂ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಬಹುದಲ್ಲವೇ?

ಕುಂತಿ : ನಾವೇನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು? ಮೊದಲೇ ನೊಂದಿದ್ದೇವೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ಇನ್ನಷ್ಟು ಹಿಂಸಿಸಬೇಡಿ.

ದ್ರೌಪದಿ : ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿದಾಗ ಹಿಂಸೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೇ?!

(ಕುಂತಿ ತಲೆ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿ ಸುಮ್ಮನೇ ಕೂರುತ್ತಾಳೆ.)

ಗಾಂಧಾರಿ : ತೀರಾ ಅಸಹಾಯಕರಂತೆ ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟಿರಿ ಕುಂತೀದೇವೀ! ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗದವರೇನೂ ಅಲ್ಲ ನೀವು. ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಮೀರದಿದ್ದವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು. ಈಗ ಮೀರುತ್ತಿದ್ದರೇ?

ಕುಂತಿ : ದಯವಿಟ್ಟು ನಿಲ್ಲಿಸಿ.

ದ್ರೌಪದಿ : ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹಣ್ಣೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದಾಗ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಆಡಿದ ಮಾತು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೇ ಪತ್ನಿಯನ್ನೇ ಹಂಚಿಕೊಂಡವರು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು! ಅಂತಹಾ ಮಾತೃವಾಕ್ಯ ಪರಿಪಾಲಕರು ಈಗ ಯುದ್ಧ ಬೇಡವೆಂದರೆ ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ?!

(ಕುಂತಿಗೆ ಇನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ.)

ಕುಂತಿ : ಹೌದು.. ನಾನು ಈ ಯುದ್ಧವನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕಿತ್ತು.. ಪಾಪಿ ನಾನು..

(ಜೋರಾಗಿ ಅಳತೊಡಗುತ್ತಾಳೆ. ದ್ರೌಪದಿ ಮತ್ತು ಗಾಂಧಾರಿ ಏನು ಮಾಡುವುದು ತಿಳಿಯದೇ ಕಸಿವಿಸಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ)

ದ್ರೌಪದಿ : ಕ್ಷಮಿಸಿ ಅತ್ತೆ. ತಮಗೆ ನೋವುಂಟುಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರಡೆಗೆ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು ಅಷ್ಟೇ. ಅದಕ್ಕೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಅಳುತ್ತೀರಿ?! ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಇನ್ನು ಕಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಗಾಂಧಾರಿ : ತಮ್ಮ ವರ್ತನೆ ಇಂದು ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ ಕುಂತೀದೇವೀ! ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣಲಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಇದಾವುದರ ಸಂತೋಷ ತಮ್ಮ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತು ಸಹಿಸಲಾಗದೇ ಅಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ!

(ಕುಂತಿ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಅಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾಳೆ.)

ಗಾಂಧಾರಿ : ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರು ನಾವು. ನಾವೇ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಆಕ್ರೋಶದ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿಸಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ. ನೀವೇಕೆ ಹೀಗೆ ಅಳುತ್ತೀರಿ? ಬಿಡಿ. ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಕುಂತಿ : ನನ್ನ ಮಗನೂ ಸತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ದ್ರೌಪದಿ : ಛೀ ಛೀ! ಇದೇನಿದು ಅಪಲಾಪ?! ನಮ್ಮ ಪತಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

(ಕುಂತಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ)

ಗಾಂಧಾರಿ : ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಕುರಿತು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿಯ ಮಮಕಾರ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ!

ಕುಂತಿ : ಅವರ್ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ..

ಗಾಂಧಾರಿ : ಏನು?

ಕುಂತಿ : ಇನ್ನು ನಾನು ಮುಚ್ಚಿಡಲಾರೆ ನನ್ನ ಎದೆ ಒಡೆಯುತ್ತಿದೆ.. ಸಹಿಸಲಾರೆ..

(ಮತ್ತೆ ಜೋರಾಗಿ ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ.)

ದ್ರೌಪದಿ : ನಮಗೊಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗದು.

(ಕುಂತಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ನಂತರ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಪರಾಧಿ ಭಾವ ಆವರಿಸಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಬೆನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಕಂಬದ ಬಳಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ.)

ಕುಂತಿ: ನಮಗೆ ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ವರ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದೇ. ಅವರು ಆ ವರವನ್ನಿತ್ತಾಗ ನಮಗಿನ್ನೂ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕ ವರದ ಗಂಭೀರತೆ ತಿಳಿಯದು. ಅವರೂ ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾವೋ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಂಟಿ; ಮಾತನಾಡುವವರು ಬೇಕಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೇ ನೀಡದ ಗೊಂಬೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಕಳೆಯುವುದು? ಮಗುವೆಂದರೆ ಮಾತನಾಡುವ ಗೊಂಬೆ ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಅಶ್ವನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಆಟವೆಲ್ಲಾ ಬೇಸರವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು. ಸೂರ್ಯ ಕಂಡ. ದೇವರು! ಅವನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಆಟವಾಡಲು ಮಗು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ! ಮಿಷಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆವು. ನೋಡನೋಡುತ್ತಲೇ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಸೂರ್ಯ ಕಿರಣಗಳು ಪ್ರಖರವಾದವು. ಸಹಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಬೆಳಕು..

ಅವನು ಮೈ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿದಾಗಲೇ ಅರಿವಾದದ್ದು, ಇಲ್ಲೇನೋ ನಮ್ಮ ಅರಿವನ್ನು ಮೀರಿದ್ದಿದೆ! ಭಯವಾಯಿತು. ನನಗೇನೂ ಬೇಡ, ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು ಎಂದೆ. ನನಗೆ ಆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದೆ. ದೇವರಲ್ಲವೇ ನೀನು? ನಾನಿನ್ನೂ ಬಾಲೆ.. ಬಾಲಾಪರಾಧವನ್ನು ದೇವರು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಗೋಗರೆದೆ.. ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಬಲವಂತವಾಗಿ.. (ಮುಂದೆ ಹೇಳಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾಳೆ.)

ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಲು ಧೈರ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟುದಿನ ಮುಚ್ಚಿಡಲಿ? ದೇಹದಲ್ಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಒಂದು ದಿನ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಕಾಣದೇ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆವು. ಕುಟುಂಬದವರು, ಬೈದರು, ಹೊಡೆದರು ಕೊನೆಗೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತಹ ರಹಸ್ಯ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅರಮನೆಯಿಂದ ದೂರದ ಕಾಡು. ಮಗು ಹುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಪರಿಚಾರಕರು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡರು.. ರಾಜಾಜ್ಞೆ ನಾವು ಒಮ್ಮೆಯೇ ಕಂಡದ್ದು. ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮಗು. ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಮೈಯಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡೇ ಒಂದು ಕವಚವಿತ್ತು! ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಹೊಳಪಿನ ಕುಂಡಲಗಳು..

(ಗಾಂಧಾರಿ ಮತ್ತು ದ್ರೌಪದಿಗೆ ನಂಬಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದಿಗ್ಭಯಿಂದ ಉದ್ಗರಿಸುತ್ತಾರೆ.)

ಗಾಂಧಾರಿ ಮತ್ತು ದ್ರೌಪದಿ : ಕರ್ಣ!!

ಕುಂತಿ : ಮತ್ತೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಮಗುವನ್ನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅಶ್ವ ನದಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರಂತೆ.. ನಾವು ಸತ್ತೇ ಹೋದನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದೆವು; ಶಸ್ತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಆ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ.

(ಯಾರಿಗೂ ಮಾತು ಹೊರಡದು. ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ಥಂಭೀಭೂತರಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲ ಕಾಲ ಕಳೆದು..)

ದ್ರೌಪದಿ : ಇದು ನಮ್ಮ ಪತಿಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ?!

ಕುಂತಿ : ಕೃಷ್ಣ ಬಂದಾಗ ಅವನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅವನು ತಿಳಿಸದೇ ಇದ್ದಾನೆಯೇ?

ಗಾಂಧಾರಿ : ಶಿವನೇ... ಇದೇನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿರಿ ಕುಂತಿದೇವಿ? ಮೊದಲೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದಿತ್ತೇ? ಎಷ್ಟೊಂದು ಅವಘಡಗಳು ತಪ್ಪುತ್ತಿತ್ತು!

ಕುಂತಿ : ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ? ಅಂತಹಾ ಸೀತಾಮಾತೆಯ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನೇ ಶಂಕಿಸಿದ ಸಮಾಜ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತೇ? ರಸಭರಿತ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಇರುವಾಗ ಯಾರಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದರೇ? ಕುಂತಿ ಹಾದರಗೈದವಳು ಎಂದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೊಂದು ಕಥೆ ಕಟ್ಟಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಾಂಡು ಮಹಾರಾಜರು, ಇಡೀ ಕುರು ವಂಶ, ತಂದೆ ಕುಂತೀಭೋಜರು, ರಾಜಸೂಯ ಮಾಡಿ ಮೆರೆದಿದ್ದ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಎಲ್ಲರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೂ ನಮ್ಮ ಅಪಖ್ಯಾತಿಯ ಗೆದ್ದಲು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಗಾಂಧಾರಿ : ಹಾಗೆಂದು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರೇ ಎದುರುಬದುರಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತು, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕೊಲ್ಲುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯುಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸುಮ್ಮನೇ ಕೂರುವುದೇ?!

ಕುಂತಿ : ಸುಮ್ಮನೇ ಕೂರಲಿಲ್ಲ ನಾವು. ಯುದ್ಧದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗಾದರೂ ಸತ್ಯ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಹವಣಿಸಿದೆವು. ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾರದೂ ಭೇಟಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದೂತರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಬಹುದಾದ ವಿಷಯವೇ ಇದು? ಅಂತೂ ಕೃಷ್ಣ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸು ಕೃಷ್ಣ, ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೇ ಪರಸ್ಪರ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಲಾರೆ ಎಂದು ಅವನಲ್ಲೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅತ್ತೆ.. ಅವನು, ಇದು ಧರ್ಮಯುದ್ಧ ತಾಯಿ, ನನ್ನ ನಿಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಿಂತ ಆರ್ಯಾವರ್ತದ ಭವಿಷ್ಯ ದೊಡ್ಡದು ಎಂದು ಅಲ್ಲಗಳೆದ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಕರ್ಣನನ್ನಾದರೂ ಒಲಿಸಿ ಪಾಂಡವರ ಕಡೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬಾರದೇ? ಅದಕ್ಕೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದ. ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾವೇ ಅವಕಾಶ ನೋಡಿ ಖುದ್ದಾಗಿ ಗಂಗಾ ತಟದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದೆವು

ಗಾಂಧಾರಿ : ಶಿವನೇ.... ಕರ್ಣನಿಗೆ ಸತ್ಯ ತಿಳಿದೂ ನಮ್ಮ ಮಗನೊಡನೆ ನಿಂತಿದ್ದನೇ?

ಕುಂತಿ : (ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ತಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತಾಳೆ.) ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಬೇಡಿದೆವು.. ನಿನ್ನನ್ನೇ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ, ನೀನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಅವಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ; ಬಂದುಬಿಡು.. ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ನೀನೆಂತಹ ತಾಯಿ. ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ರಾಧೇಯ. ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಬಿಸುಟದ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಹಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕಟುವಾಗಿ ಬೈದ. ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದರೂ ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದರೆ ಇತಿಹಾಸ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸದು, ಬರಲೊಲ್ಲ ಎಂದುಬಿಟ್ಟು, ನನ್ನದೇ ಮಕ್ಕಳು ಹೊಡೆದಾಡಿ ಸಾಯುವುದು ನೋಡಲಾರೆ ಎಂದು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅತ್ತೆ. ಕುಂತಿಗೆ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳು ಎಂದೇ ತಿಳಿದಿರುವುದಲ್ಲವೇ ಜಗತ್ತು? ಮುಂದೆಯೂ ಹಾಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಉಳಿದಿಬ್ಬರು, ನಾನು ಅಥವಾ ಅರ್ಜುನ. ಯಾರೆಂದು ನಮ್ಮ ಪೌರುಷ ನಿರ್ಧರಿಸಲಿ ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಗಾಂಧಾರಿ : ಛೇ.. ನೀವು ಇದಾಗಗೊಡಬಾರದಿತ್ತು ಕುಂತೀ ದೇವಿ.. ಹೇಗಾದರೂ ತಡೆಯಬೇಕಿತ್ತು. ಹೇಗಾದರೂ.

ಕುಂತಿ : ಅದೇ ಚಾಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಎದೆ ಬಿರಿಯುವಷ್ಟು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡಾಯಿತು... ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೇಗೆ ತಡೆಯಬಹುದಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಹೊಳೆದಿಲ್ಲ.

ಗಾಂಧಾರಿ : ಎಂತಹಾ ಉದಾತ್ತ ವೀರನನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೆವು!

ದ್ರೌಪದಿ : ನಿಮ್ಮ ಮಗನ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ನಿಂತ ಮಾತೃಕೈ ಉದಾತ್ತನಾಗಿ ಹೋದನೇನು? ಅಂದಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕುರಿತಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೀಳಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದವನೇ ಕರ್ಣ. ಇವಳನ್ನು ಐದು ಗಂಡಸರು ಭೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವಳು ಬಂಧಕಿ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ದಾಸಿಯಾಗಿರುವ ಇವಳನ್ನು ಬೆತ್ತಲಾಗಿಸಿದರೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟವನು. ಅವನು ಸತ್ತದ್ದು ಯೋಗ್ಯವೇ ಇದೆ.

(ಕುಂತಿ ನೋವಿನಿಂದ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ.)

ದ್ರೌಪದಿ : ಕ್ಷಮಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಾತೃಕೈ ಅವನ ಪಾಪಗಳು ಕ್ಷಮಾರ್ಹವಾಗದು.

ಗಾಂಧಾರಿ : ಅವನು ಸತ್ತು ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ ದ್ರೌಪದೀ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನಾದರೂ ಈ ಸೇಡಿನ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಆರಿಸಬಾರದೇ? ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಸುಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ?!

ದ್ರೌಪದಿ : ಸಾವು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೇನು? ಸಾಯುವ ಕ್ಷಣದವರೆಗೂ ಒಂದಿನಿತಾದರೂ ಪಾಪ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇತ್ತೇನು ಅವರಲ್ಲಿ? ತಮ್ಮ ಮೊಂಡು ಹಗೆಯನ್ನೇ ಸಾಧಿಸಲು ಹೋಗಿ ವಿನಾಶವಾದರು.

ಗಾಂಧಾರಿ : ವಿನಾಶವಾದರು ಎಂಬುದೇ ಸಾಲದೇ? ಇನ್ನೇನು ಆಗಬೇಕಿದೆ?

ದ್ರೌಪದಿ : ಮಾಡಿದ ಪಾಪದ ಸ್ವೀಕೃತಿ? ಅದು ಆಗಬಹುದೇ?

ಗಾಂಧಾರಿ : ಯಾರು ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ ದ್ರೌಪದಿ; ತಮ್ಮದು ತಪ್ಪಾಯಿತು ಎಂದು ಬೇಡಲು? ಎಲ್ಲರೂ ಹತರಾದರಲ್ಲ. ತಾವೇ ಅದನ್ನು ಕಣ್ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಲ್ಲ.

ದ್ರೌಪದಿ : ತಾವು? ಮಹಾರಾಜ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ?

ಗಾಂಧಾರಿ : ನಾವೇಕೆ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಬೇಕು?

ದ್ರೌಪದಿ : ತಾವುಗಳು ಭಾಗಿಯಲ್ಲವೇನು ಈ ಪಾಪದಲ್ಲಿ? ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಕುಕೃತ್ಯಗಳು ನಿಮ್ಮ ವೈಫಲ್ಯದ ಫಲವೇ. ತಂದೆ - ತಾಯಿಯಾಗಿ, ರಾಜ್ಯವಾಳುವ ದೊರೆಗಳಾಗಿ, ಎರಡು ವಿಧದ ವೈಫಲ್ಯ.

ಕುಂತಿ : ಮತ್ತೆ ಶುರು ಮಾಡಿದಿರೇನು? ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಇದನ್ನೇ ವಾದಿಸುತ್ತಾ ಕೂರುವುದು?

ದ್ರೌಪದಿ : ಅವರ ಸರದಿಯೂ ಬರಲಿ ಏನಾಯಿತು? ಈಗಲೂ ನಮ್ಮನ್ನೋ, ನಿಮ್ಮನ್ನೋ ಯುದ್ಧ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ದೂರುವರಲ್ಲಾ, ಇವರ ಮಗನ ಹರದಿಂದ ಈ ಯುದ್ಧ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೇ? ಅವನು ಅಧರ್ಮ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೇ? ಮಹಾರಾಣಿಯಾದ ಇವರು, ಮಹಾರಾಜ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಇವರಲ್ಲವೇ ನಮಗೆ ರಾಜ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾದವರು? ಅವನು ಸೂಜಿಯ ಮೊನೆಯಷ್ಟೂ ಜಾಗ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೇಕೆ ತಲೆದೂಗಬೇಕಿತ್ತು? ಅದರಿಂದಲೇ ಯುದ್ಧವಾದದ್ದು.

ಗಾಂಧಾರಿ : ಇರಲಿ ಕುಂತೀದೇವಿ. ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳೆ ಎದುರಿಸಲೇ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಈಗಿಂದಲೇ ಉತ್ತರಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ದ್ರೌಪದೀ ದೇವಿ, ಮಹಾರಾಣಿಯ ಸ್ಥಾನ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂಬಂತೆ ಕಂಡರೂ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಸಾಧಿಸಬಹುದಾದದ್ದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ತಮಗೂ ಇದು ಮುಂದೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು. ಕೃಷ್ಣ ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಈ ಯುದ್ಧ ಬೇಡವೇ ಬೇಡ ಎಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದವರಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಒಬ್ಬರು. “ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಪೂರೈಸಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ರಾಜ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು. ಉಳಿದ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯ ನಿನ್ನ ಸುಖ ಭೋಗಕ್ಕೆ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಸಾಕು. ನಿನ್ನ ಬಳಿ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯವಿದೆ, ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣ, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರಂತಾ ಪ್ರಚಂಡ ವೀರರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮೆರೆಯಬೇಡ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪಾಂಡವರ ಕುರಿತಾಗಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಉಳ್ಳವರು. ನಮ್ಮ ಅನ್ನವನ್ನು ತಿಂದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಕೊಡಲೂ ಹಿಂಜರಿಯದಿದ್ದರೂ, ಮನಸಿಟ್ಟು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲಾರರು. ಅವರ ಕಡೆ ಹಾಗಲ್ಲ. ಯುದ್ಧವಾದರೆ ನಿನ್ನ ಸೇನೆಯ ಸರ್ವನಾಶ ಖಂಡಿತ. ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೋ”, ನಾವಾಡಿದ ಮಾತುಗಳು ಈಗಲೂ ಕಂಠ ಪಾಠವಾಗಿವೆ. ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಅವು ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೋಪಗೊಂಡು ಸಭೆಯಿಂದಲೇ ಹೊರನಡೆದ. ಮಹಾರಾಜರೋ.. ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ನನ್ನ ಮಗ ಮಾತು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧ ನಡೆದು ಕುರುಕುಲದ ವಿನಾಶವೇ ಆಗಬೇಕೆಂಬುದು ವಿಧಿ ಲಿಖಿತವಾದರೆ ನಾನೆಂತು ತಡೆಯಲಿ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ಕೊರತೆಯನ್ನು ವಿಧಿಯ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಿಸಿ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡರು.

ದ್ರೌಪದಿ : ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾತಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತೇ? ಅಂದೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲವಲ್ಲ ದುರ್ಯೋಧನನ ಪಾಂಡವ ದ್ವೇಷ ಅಥವಾ ಅವನ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ? ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು ಅದು. ಅದನ್ನೇಕೆ ಬೆಳೆಯಬಿಟ್ಟಿರಿ? ಅದು ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪಲ್ಲವೇ?

ಗಾಂಧಾರಿ : ನಮಗಿರುವ ಒಂದೇ ಪಶ್ಚತ್ತಾಪ ಏನು ಗೊತ್ತೇ? ಅವನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೇ ಬಹಳಷ್ಟು ಅಪಶಕುನಗಳಾದವು. ವಿದುರರು ಹೇಳಿದ್ದರು, “ಈ ಮಗನನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿಬಿಡಿ. ಇವನೊಬ್ಬನಿಂದಲೇ ಇಡೀ ಕುರು ವಂಶದ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಂದುಬಿಡಿ. ಭರತ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅಧರ್ಮಿಗಳಾದ ತನ್ನ ಒಂಭತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದಂತೆ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಇದೊಂದು ಮಗುವನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಡಿ.” ಎರಡು ವರ್ಷ ಗರ್ಭ ಹೊತ್ತು, ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು ಆ ತುಪ್ಪದ ಗಡಿಗೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಈ ಪ್ರಯೋಗ ಸಫಲವಾಗಲಿ ಎಂದು ಆರ್ತಳಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ, ಕಡೆಗೊಂದು ಮಗ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ. ಅವನನ್ನೆಂತು ಕೊಂದುಬಿಡಲಿ. ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸದ್ಗುಣಿಯನ್ನಿತ್ತು ಬೆಳೆಸಿದರಾಯಿತು ಎಂದುಕೊಂಡೆವು. ಆದರೆ.. ಅದು ಅವನ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ಹಠ, ಮಹಾರಾಜರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸದೇ ಹುದುಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಆಸೆಗಳ ಮೂರ್ತರೂಪ ಅದಕ್ಕೇ ಅವರಿಗೆ ಮುದ್ದು. ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಮಾತುಗಳು ಅವರ ಮಮಕಾರದ ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ರುಚಿಸಿತು? ದಿನವೂ ಅದೇ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳನ್ನು ಘೋಷಿಸುವ ಸ್ಫುತಿಪಾಠಕರೆಡೆಗೆ ತೋರುವ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಬುದ್ಧಿಮಾತುಗಳಿಗೂ ದೊರೆಯಿತು.

ದ್ರೌಪದಿ : ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ತಾವೊಬ್ಬರು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಲ್ಲರೂ ಕಾರಣ ತಮ್ಮ ಮಗನ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಗೆ. ಮಹಾರಾಜರು, ವಿಧಿ, ಸ್ನೇಹಿತರು, ನಾವು..

ಗಾಂಧಾರಿ : ನಾವು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ, ಪರಮ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೂ ಅವನನ್ನು ಸರಿದಾರಿಗೆ ತರಲು ಸೋತೆವು ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯಿದ್ದರೆ ಆ ಸುಮತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ. ಅವಳು ಕಂಡಿದ್ದಾಳೆ ನಮ್ಮ ಸಂಕಟ ಏ ಸುಮತಿ ಬಾ ಇಲ್ಲಿ. ಸುಮತಿ..

(ಸುಮತಿ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತ ಆಗಮಿಸುತ್ತಾಳೆ.)

ಗಾಂಧಾರಿ : ಬಂದೆಯಾ?

ಸುಮತಿ : ಬಂದೆ ತಾಯಿ.

ಗಾಂಧಾರಿ : ಹ್ಲಂ.. ಕೇಳಿ ಅವಳಲ್ಲಿ.. ನಾವೆಷ್ಟು ಬಾರಿ ಅವಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದ್ದೇವೆ; ಎಷ್ಟುಬಾರಿ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮಹಾರಾಜರಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಈ ಯುದ್ಧ ಬೇಡವೆಂದು ಗೋಳಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ..

(ಸುಮತಿ ತಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತಾಳೆ.)

ದ್ರೌಪದಿ : ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಕ್ಷಿ.. ಸಾಕಾಯಿತು ನಮಗೆ. ತಮ್ಮ ವಿಚಾರ ಬಂದಾಗ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಸಹಾಯಕತೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗದ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಾವು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಿತ್ತು ಎಂದು ಆರೋಪಿಸುವುದೇಕೆ?!

ಗಾಂಧಾರಿ : ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಹಾಗಲ್ಲ. ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ..

ದ್ರೌಪದಿ : ನೀವು ಮಾತ್ರ ಅಶಕ್ತರು, ಬೇರೆಯವರೆಲ್ಲ ಯುದ್ಧ ಪಿಪಾಸುಗಳು ಅಲ್ಲವೇ? ಶುದ್ಧ ವಿತಂಡವಾದ ನಿಮ್ಮದು..

ಗಾಂಧಾರಿ : ವಿತಂಡವಾದವಲ್ಲ.. ತಾವೆಷ್ಟು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದರೂ ಇದೇ ಸತ್ಯ. ಯಾರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೇಳಿ. ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದವರು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವಲೋಕಿಸಿದವರು, ಯಾರಾದರೂ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರನ್ನೋ ಏಕೆ? ಇವಳನ್ನೇ ಕೇಳಿ..

ಸುಮತಿ : ಅಯ್ಯೋ ತಾಯಿ.. ತಾವುಗಳು ತಿಳಿದವರು, ಸುಶಿಕ್ಷಿತರು.. ತಮ್ಮ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವುದೇ? ನನಗೆ ಆ ಯೋಗ್ಯತೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸೇವೆ ಆಗಬೇಕಿದ್ದರೆ ಹೇಳಿ..

ಗಾಂಧಾರಿ : ಇವೆಲ್ಲಾ ನಾಟಕ ಬೇಡ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ನಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಸರಿಯೆನಿಸಿದ್ದು ಹೇಳು.

ದ್ರೌಪದಿ : ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಸಖಿ. ಅವಳೇನು ಹೇಳಿಯಾಳು ಊಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೇ? ನಮ್ಮನ್ನು ಅಪರಾಧಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದಾಗ ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಾಜ್ಞರಾಗುತ್ತಾರೆ ನಿಮಗೆ. ಹಾಸ್ಯಸ್ವದ.

ಸುಮತಿ : ಸತ್ಯ ತಾಯಿ. ನಾವು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತರಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಮೀರಿದ್ದು.

ಗಾಂಧಾರಿ : ಸಿಟ್ಟು ತರಿಸಬೇಡ ಸುಮತಿ. ನನ್ನ ಸೇವಕಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಅಂತಃಪುರಗಳ ರಾಜಕೀಯದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅರಿತವಳಾಗಿ ಹೇಳು. ಯಾರು ತಡೆಯಬಹುದಿತ್ತು ಯುದ್ಧ? ಯಾರಿಗೂ ಹೆದರಬೇಕಿಲ್ಲ.

ದ್ರೌಪದಿ : ಹುಚ್ಚಾಟ.. ಹುಚ್ಚಾಟ ಇದು. ನಾವ್ಯಾಕೆ ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ ಅರ್ಥವಾಗದು. ತಮ್ಮ ಬಾಯಿಂದಲೇ ಸತ್ಯ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಹಠವಿತ್ತು. ಕುರುಡರಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡವರಿಗೆ ತೋರಿಸುವುದು.. ನಮ್ಮ ಸಮಯ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೇ.. ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಗಾಂಧಾರಿ : ಸುಮತಿ ಹೇಳು..ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಹೇಳು..

ದ್ರೌಪದಿ : ಸರಿ. ಇದನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಾವಿನ್ನು ಹೊರಡುತ್ತೇವೆ ಅತ್ತೆ.. ಬರುತ್ತೇವೆ.

ಗಾಂಧಾರಿ : ಸುಮತಿ.. ಹೇಳುತ್ತೀಯೋ ಇಲ್ಲವೋ?! ಪರಶಿವನಾಣೆ.

(ವಿದಾಯವನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಿಯಾರು ಎಂದು ಕಾದು ನಿಂತವಳಿಗೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ದ್ರೌಪದಿ ಹೊರಡಲು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ.)

ಸುಮತಿ : ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ಗಾಂಧಾರಿ : ಏನು? ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಸುಮತಿ : ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವ್ಯಾರೂ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

(ದ್ರೌಪದಿ ಹೊರಟವಳು ಚಿಕ್ಕಿಕ್ಕಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ.)

ಸುಮತಿ : ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಈ ಯುದ್ಧ ನಡೆದೇ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಗಂಡಸರು ಯುದ್ಧ. ಅವರ ಹಗೆ, ಅವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಅವರ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ಅವರ ಅಹಂಕಾರ, ಅದು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಯುದ್ಧೋನ್ಮಾದ ಇಷ್ಟೇ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಯುದ್ಧದ ಘೋರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಹತಭಾಗ್ಯರು ನಾವು ಎಂಬುದು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಮಗೂ ಅದಕ್ಕೂ ಏನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ.

ಗಾಂಧಾರಿ : ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ.. ಇದು ತೀರಾ ಮೇಲ್ಮೋಟದ ತರ್ಕ. ವಿಷಯದ

ಸುಮತಿ : ನಿಮಗೇನೆನಿಸುತ್ತದೆ? ಹದಿನೆಂಟು ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೈನ್ಯ ಸೇರಿತ್ತಂತೆ ಅಲ್ಲಿ. ಅವರಾರ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಹೆಂಗಸರು ತಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ಈ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರ ಹಗೆಯ ಬೆಂಕಿಗೆ ಉರುವಲು ನಮ್ಮ ಸೂರಿನ ತೊಲೆಗಳೆಂದು? ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ತಡೆದಿದ್ದೆ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು. ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠೆ, ಕರ್ತವ್ಯ, ವೀರ ಸ್ವರ್ಗ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಿಸಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳಿದ. ಯುದ್ಧದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸುರಿಯುವುದು ವೀರರ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ, ನಾನು ಹೇಡಿಯಾಗಿ ಬಾಳಲಾರೆ ಎಂದ. ಇದು ವೀರತನ-ಹೇಡಿತನದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೋ? ಜಾಣತನ- ಹೆಡ್ಡತನದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೋ? ನೀವೇ ಹೇಳಿ. ಉರಿಯುವ ಬೆಂಕಿಗೆ ಜಿಗಿಯುವ ಹುಳಗಳನ್ನು ವೀರರನ್ನುವಿರೋ ಮೂರ್ಖರನ್ನುವಿರೋ? ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪಡೆದ ಮಹಾ ಅಸ್ತ್ರ, ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ರುಳುಪಿಸುವವರು, ಅತಿ ಮಾನುಷ ಶಕ್ತಿವಂತರು ಕೂಡಿರುವ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ಗುರಾಣಿ ಹಿಡಿದ ಇವರೇನು ಮಾಡಿಯಾರು?

ಮಾತು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಾಲು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೆ. ಬಿಡು ಬಿಡು ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಪುಕ್ಕಲು ಹೆಂಗಸು ಎಲ್ಲರೆದುರು ನನ್ನ ಮಾನ ತೆಗೆಯುತ್ತಿರುವೆ ಎಂದು ಅವಾಚ್ಯವಾಗಿ ಬೈದ, ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ತಕ್ಷಣ ಹೊರಡಬೇಕೆಂದು ಡಂಗೂರವಾಯಿತು ಇನ್ನೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೆ. ರುಠಾಡಿಸಿ ಒದ್ದು ಹೋದ.

ಗಾಂಧಾರಿ : ತಿರುಗಿ ಬಂದನೇ?

ಸುಮತಿ : ಇಲ್ಲ..ಏನಾಗಿದ್ದಾನೆ ತಿಳಿಯದು. ತಾನೇ ನೋಡಿ ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಸೊಸೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾಲಾಳು. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಏನಾದರೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಇಡುವವರಾರು? ಅವರು ಕೇವಲ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು.. ವೀರಾಧಿವೀರರ ಪ್ರತಾಪವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಲು, ಹೋಲಿಸಲು ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು.. “ಭೀಷ್ಮ

ಪಿತಾಮಹ ದಿನಕ್ಕೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕೊಂದರು”, “ಭೀಮಸೇನ ಒಂದೇ ದಿನ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಜನರನ್ನು ಬಡಿದು ಹಾಕಿದ”, “ಅಭಿಮನ್ಯು ಕುಮಾರ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಷಡ್ರಥರಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ”. ನನ್ನ ಮಗ ಏನು ಮಾಡಿದ? ಏನಾದ? ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು?!

(ಒಮ್ಮೆ ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಸುಮ್ಮನೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ.)

ಸುಮತಿ : ಕ್ಷಮಿಸಿ. ವಿಷಯಾಂತರವಾಯಿತು. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಏನೆಂದರೆ.. ನನ್ನ ಮಗನಿಗೂ ಈ ಯುದ್ಧಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧವಿತ್ತು? ಯಾರು ಗೆದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಸಿಗುವುದೇನಿತ್ತು? ಆದರೂ ಅವನನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ ನನ್ನಿಂದ. ನಿಮ್ಮವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ಗಳಿಸುವುದಿತ್ತು. ಇಡೀ ಭರತ ಖಂಡದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸುವ ಕನಸು, ಬಹುಕಾಲದ ವೈರ.. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೇ; ತಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳಿ? ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯುತರಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರು ಪಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಪಣಕ್ಕಿಡಲ್ಪಟ್ಟವರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು, ಹತ್ತ ತಂದೆಯಿಂದ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವರು. ಇನ್ನು ತಾವು; ರಾಜಕೀಯ ಬಲವರ್ಧನೆಗಾಗಿ ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡನಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವರು. ಗಂಡಸರ ರಾಜಕಾರಣದ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀವೂ ಒಂದೊಂದು ಬಾಣಗಳು. ಈಗಲೂ ನೀವು ಆಡುತ್ತಿರುವುದು ಅವರ ಮಾತುಗಳು; ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಅವರ ಕಾರಣಗಳು; ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅವರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಹಗೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಯಾರು ನೀವುಗಳು ? ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನೋವಿನ ಭಾರ ಹೊರಲಾಗದೇ ಹೇಣಗುತ್ತಿರುವ ಅಶಕ್ತರು. ಬರೀ ವೃಥಾ ಪ್ರಲಾಪ ಈ ಚರ್ಚೆ.

(ಸುಮತಿ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೂ ಯಾರೂ ಬಾಯಿ ತೆರೆಯಲೂ ಆಗದಷ್ಟು ಸ್ಥಬ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮತಿಯೇ ತನ್ನ ಸಮಗ್ರ ಭಾಷಣವನ್ನು ನೆನದು ಸಂಕೋಚಗೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.)

ಸುಮತಿ : ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಹಲುಬಿದೆ. ಮಹಾ ಪ್ರಮಾದವಾಯಿತು. (ಏನೋ ನೆನಪಾದವಳಂತೆ) ದ್ರೌಪದಿ ದೇವಿ.. ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣಲು ಆಗಲೇ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ದೂತನೊಬ್ಬ ಬಂದು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಮಧ್ಯೆ ಬರುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೆ. ಆತುರದಲ್ಲಿರುವಂತಿದೆ. ಅಪ್ಪಣೆಯಿದ್ದರೆ ಕರೆಸುತ್ತೇವೆ.

(ದ್ರೌಪದಿ ಇನ್ನೂ ಸುಮತಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲರ ಮುಖ ನೋಡಿ, ಮುಖವನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.)

ದ್ರೌಪದಿ : ಕರೆಸಿ. (ತಾನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ಧ್ವನಿ ಹೊರಡದ ಕಾರಣ ಗಂಟಲು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ..) ಕರೆಸಿ.

(ಸುಮತಿ ಹೊರನಡೆದು ಕರೆದು ಬರುತ್ತಾಳೆ. ದೂತ ಅವಳಿಗಿಂತ ಮುಂದೆ ಓಡೋಡಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದಾನೆ.)

ದೂತ: ನಮಸ್ಕಾರ ತಾಯಿ. ಧರ್ಮರಾಯ ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಅತಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕರೆತರಬೇಕು ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ದ್ರೌಪದಿ : ಏನಾಯಿತು? ಇಲ್ಲಿ ಪುರಪ್ರವೇಶದ ತಯಾರಿ..?! ಅವರೇ ಕಳಿಸಿದ್ದು ನಮ್ಮನ್ನು.

ದೂತ: (ತಡವರಿಸುತ್ತಾ) ಅದೊಂದೂ ತಿಳಿಯದು ತಾಯಿ.. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುವಂತೆ. ನಾವು ಈಗಲೇ ಹೊರಡಬೇಕು. ರಥ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ದ್ರೌಪದಿ : ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಹೊರಡುವುದೇ? ನಾವಿನ್ನೂ

ದೂತ: ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ತಾಯಿ. ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳ ತಡವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಹೊರಡಲೇ ಬೇಕು.

(ದ್ರೌಪದಿಗೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆತಂಕ. ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ.)

ದ್ರೌಪದಿ : (ಕೈ ಮುಗಿದು) ಬರುತ್ತೇವೆ ಮಾತೆ ಗಾಂಧಾರಿ. ಬರುತ್ತೇವೆ ಅತ್ತೆ.

(ವೇಗವಾಗಿ ಹೊರನಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಹೋದನಂತರ ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ದೂತನೂ ಹೊರಡಲು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕುಂತಿ ಸುಮತಿಗೆ ಏನು ವಿಷಯ ಕೇಳು ಎಂಬಂತೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಲಾಗಿ, ಅವಳು ದೂತನನ್ನು ತಡೆದು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವನು ಗಡಿಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳಿ ಹೊರಗೋಡುತ್ತಾನೆ. ಸುಮತಿ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಉದ್ಗರಿಸುತ್ತಾಳೆ.)

ಕುಂತಿ : ಏನಾಯಿತು?

ಸುಮತಿ : ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲರೂ ನಿದ್ರಿಸಿರುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಯಾರೋ ದ್ರೌಪದಿ ದೇವಿಯವರ ಮಕ್ಕಳು, ಸಹೋದರರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೊಲೆಗೈದಿರುವಂತೆ.

(ಗಾಂಧಾರಿ ಶಿವನೇ ಎಂದು ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಗೆ ಹೋದದವರನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವಂತೆ ತಾವೂ ಹೊರನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೂರದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುವ, ಚೀರುವ ಶಬ್ದ ಅದರೊಟ್ಟಿಗೇ ಆಕ್ರೋಶದ ಧ್ವನಿಗಳು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿವೆ.)

ಧ್ವನಿಗಳು : ನೋಡು ದ್ರೌಪದಿ. ಇವನೇ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಂದ ನೀಚ. ಇವನನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಹೇಳು..ಯಾವ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲಲಿ ಹೇಳು.. ಹೇಳು ದ್ರೌಪದಿ.. ಇವನ ಮುಖದ ಭಯವನ್ನು ನೋಡು ನಿನ್ನ ನಿರ್ಧಾರವೇ ಅಂತಿಮ, ಹೇಳು..

(ಎತ್ತರದ ಜಾಗವೊಂದರಲ್ಲಿ, ಪಂಜಿನಿ ಬೆಳಕಿನಂತಹಾ ಮಂದ ಬೆಳಕು. ಅಲ್ಲಿ ದ್ರೌಪದಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಳೆ. ಸೀರೆ, ಒಡವೆಗಳು, ಕೂದಲು ಎಲ್ಲವೂ ಕೊಳೆಯಾಗಿವೆ; ಅಸ್ಥವ್ಯಸ್ಥವಾಗಿವೆ. ಹೃದಯವೇ ಒಡೆದಂತೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಕಾಲಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಆಕ್ರೋಶದಲ್ಲಿ ಬುಸುಗುಡುತ್ತಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಹೇಳು ಎಂಬ ಧ್ವನಿಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಇನ್ನಷ್ಟು ಧ್ವನಿಗಳು ಸೇರಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ದ್ರೌಪದಿ ಆಕಾಶದತ್ತ ಮುಖಮಾಡಿ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಾಳೆ.)

ದ್ರೌಪದಿ :(ದೃಢವಾಗಿ) ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ ಅವನನ್ನು. ಸಾಕು ಈ ಯುದ್ಧ. ಇನ್ನೊಂದು ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ.

(ಮೌನ.)

ದ್ವಿತೀಯ ಬಹುಮಾನ :

“ಎಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ”

ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಜೋಶಿ

ತಂದೆಯ ಹೆಸರು: ದಿ. ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಚ್. ಜೋಶಿ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರು: ಶ್ರೀಮತಿ ದಮಯಂತಿ ಜೋಶಿ
ಹುಟ್ಟಿದ್ದು: ಹುನಗುಂದ (ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಜಿಲ್ಲೆ)

ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆ ನೃಪತುಂಗ ಶಾಲೆ, ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಿಂದ ಪದವಿಪೂರ್ವದ
ಹಂತದವರೆಗಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಗ್ರಾಜುಯೇಶನ್ - ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣ: ನಿಜಾಮ್ ಕಾಲೇಜ್, ಹೈದರಾಬಾದ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದಿನಗಳಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಹಾಗೂ ರಂಗಭೂಮಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ. ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಪ್ರಮುಖ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಕರ್ನಾಟಕ
ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರದ ಸಕ್ರಿಯ ಸದಸ್ಯರು. ಎರಡು ಅವಧಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ಮತ್ತು ಒಂದು ಅವಧಿ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು
ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಅನ್ವೇಷಕರು " ಹೈದರಾಬಾದಿನ ನಾಟಕ ತಂಡದ ಸಂಸ್ಥಾಪಕ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರು; ತಂಡ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಅನೇಕ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.
ಪ್ರಕಾಶ ಬೆಳವಾಡಿ ಅವರು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ "ಗರ್ವ" ಟಿವಿ ಧಾರಾವಾಹಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ,
ಟೆಲಿಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಕವನಗಳನ್ನು, ಕೆಲವು ಕತೆಗಳನ್ನು, ಅಂಕಣಗಳನ್ನು, ಒಂದು ನಾಟಕವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ರೇಡಿಯೋ ನಾಟಕ
ಬರೆಯುವುದಲ್ಲದೆ ರೇಡಿಯೋ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 2012ನಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ನಿಂದ ಚೀಫ್ ಮೇನೇಜರ್ ಆಗಿ
ನಿವೃತ್ತರಾದ ಶ್ರೀಯುತರು, ತಮ್ಮ ನಿವೃತ್ತಿ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪಾತ್ರಗಳು:

ವಾಚೇಂದ್ರ ರಾಯರು (ಅಪ್ಪ)

ತನುಜಾ (ಅಮ್ಮ)

ರಾಜೇಂದ್ರ (ಮಗ)

ಅನುಶ್ರೀ (ಸೋಸೆ)

ಸಂಧ್ಯಾ ಮತ್ತು ರವಿ (ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು)

ಪರಶುರಾಮ ಮತ್ತು ಶಾಂತಾ (ಕೇರ್ ಗಿವರ್ಸ್)

ತರೆ ಏಳುತ್ತದೆ, ಸ್ಟೇಜಿನ ಎರಡು ಸಮಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಬೀರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಎಡ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬದ ಮನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ
ರಂಗ ಸಜ್ಜಿಕೆ, ಮತ್ತು ಬಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಸುಸಜ್ಜಿತ ಮನೆಯ ಸೆಟ್ಟನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿದೆ)

ಮೆಲ್ಲನೆ, ಸ್ಟೇಜಿನ ಎಡಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ (ಗಂಡ ಸುಮಾರು 75 ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಸುಮಾರು 70 ವಯಸ್ಸಿನವರು)
ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೆಂಡತಿ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೊಬೈಲ್ ರಿಂಗ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ವೃದ್ಧ ದಂಪತಿಗಳು ಇಬ್ಬರೂ ಧಾವಿಸಿ ಫೋನ್ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಪತಿಯೇ ಮೊದಲು
ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಯೋವೃದ್ಧ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ವಾಚೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿಯ ಹೆಸರು ತನುಜಾ. ಅವರ ಮಗ ರಾಜೇಂದ್ರ,
ಸೋಸೆ ಅನುಶ್ರೀ. ಅವರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಸಂಧ್ಯಾ, ಮಗಳು, ವಯಸ್ಸು ಸುಮಾರು 10 ವರ್ಷ. ಮಗ ರವಿ, ವಯಸ್ಸು ಸುಮಾರು 6 ವರ್ಷ. ಅವರು
ವರ್ಜೀನಿಯಾ, US ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ.)

ಫೋನ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ ವಾಚೇಂದ್ರರಾಯರು: ಯಾರು ರಾಜಣ್ಣ.. (ಮಗನನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿ)

ಏನು ಎಲ್ಲಾ ಆರಾಮ ಏನು. ಅನು ಮತ್ತೆ ಹುಡುಗರು ಹೆಂಗಿದ್ದಾರೆ.

(ಸ್ಟೇಜಿನ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಆಗುತ್ತದೆ)

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಅಣ್ಣ, ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಆರಾಮ ಇದ್ದೀವಿ. ನೀನು ಅಮ್ಮ ಹೆಂಗ ಇದ್ದೀರಿ. ಎಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಅಡಿಗಿ ಮನ್ಯಾಗ ಇದ್ದಾಳೇನು. ಆಕೆನ್ನು ವೀಡಿಯೋದೊಳಗ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳು. ಭಾಳ ದಿನಾ ಆತು ಮಾತಾಡಿ.

ವಾಚೇಂದ್ರರಾಯರು: ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾಳೆ. ಮಾತಾಡು ತೊಗೊ.ಏ ತನು, ಸ್ವಲ್ಪ ಹತ್ತಿರ ಬಾ. ನಿನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಮಗ ಮೊನ್ನೇ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ
ಜೊತೆಮಾತಾಡಿದ್ದ. ಆದರೂ, ಅದನ್ನೇ ಭಾಳ ದಿನ ಆದುವು ಅಂತ ಅನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾನೆ? ಮಾತಾಡು ಬಾ ಸ್ವಲ್ಪ. (ಎಂದು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹತ್ತರ ಬರಲು
ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ.)

ತನುಜಾ : (ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್‌ನ್ನು ಈಗ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲಿರುವ ಒಂದು ಸ್ಟಾಂಡ್ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ವಾಚೇಂದ್ರರಾಯರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಎರಡು
ಕುರ್ಚಿಗಳನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಟೇಬಲ್ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಸಂಭಾಷಣೆ ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾರೆ.)

ರಾಜೇಂದ್ರ : ಏನಮ್ಮಾ ಹೆಂಗಿದ್ದಿ

ತನುಜಾ : ರಾಜಣ್ಣ, ನನಗೇನು ಆಗ್ಯದೋ, ಘಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗೇ, ಕಲ್ಲುಗುಂಡಿವ್ವಂಗ ಇದ್ದೀನಿ. ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣನೇ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಭಾಳಸೊರಗಿ, ಅವರ ತೂಕ ಕಮ್ಮಿ ಆಗ್ಯದ.

ರಾಜೇಂದ್ರ : ಅಮ್ಮ, ಅಣ್ಣ ಭಾಳ ಸೆನ್ನಿಟಿವ್ ಅಂತ ಗೊತ್ತು. ನಮ್ಮ ಕಾಳಜಿ ಭಾಳ ಮಾಡತಾರ. ಅದಕ್ಕೇ ಒಂದು ಗುಡ್ ನ್ಯೂಸ್.

ವಾಜೇಂದ್ರರಾಯರು: ಏನೋ ಅದು ರಾಜಣ್ಣ, ಅದನ್ನ ಮೊದಲ ಅಮ್ಮಗೇ ಹೇಳಬೇಕೇನೋ. ಯಾಕ, ನನಗ ಹೇಳಬಾರದ (ಎನ್ನುತ್ತ ಹುಸಿಮುನಿಸನ್ನು ತೋರುತ್ತಾರೆ)

ರಾಜೇಂದ್ರ : ಅಣ್ಣ ನಾನು ಹಂಗ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ, ನಮಗ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಬೇಕು. ನಾವು ಇನ್ನ ಬ್ಯಾರೆ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನೀವೂ ನಮ್ಮ ಜೊತಿ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲೇ ಬಂದು ಬಿಡಬಹುದು. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರದು ಗ್ರೀನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಮಂಜೂರ್ ಆಗ್ಯದ.

ನಮಗ ಆಗಲೇ ಸಿಟಿಜೆನ್ ಶಿಪ್ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ, ಮುಂದ ನಿಮಗೂ ಸಿಟಿಜೆನಶಿಪ್ ಸಿಗಲಿಕ್ಕೆ ಸುಲಭ ಆಗತದ.

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು : ಮೊನ್ನೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಇನ್ನೂ ಭಾಳ ಟೈಮು ಹಿಡೀತದ ಅಂತ ಅಂದಿದ್ದಿ. ಅಂಥಾದ್ದೇನು ಜಾದೂ ಮಾಡಿದಿ, ಏನು ಟ್ರಂಪ್ ಕರ್ಡ್ ಆಡಿದಿ, ಇತ್ತು ಜಲ್ಡಿ ಆಯಿತು ಕೆಲಸ.

ರಾಜೇಂದ್ರ : ಏನಿಲ್ಲ ಅಣ್ಣ, ಅದು ಲಾಟರಿ ಇದ್ದ ಹಂಗ. ಏನು ರೂಲ್ನೋ ಏನೋ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರೋದಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಚೀಟಿ ತಗೀತಾರ, ಎಲ್ಲ ಅವರವರು ಮಾಡಿದ ಹಿಂದಿನ ಜನುಮದ ಪುಣ್ಯ ಅಂತನೇ ತಿಳೀಬೇಕು. (ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ನಗುತ್ತಾನೆ)

ಅಣ್ಣ, ಅಮ್ಮ, ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದಿನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ನಿಮ್ಮ ಸಂಗತಿ ಮಾತಾಡತಾರಂತ. ಏ ಸಂಧ್ಯಾ, ರವಿ, ಸ್ವೀಕ್ ಟು ತಾತಾ ಎಂಡ್ ಅಜ್ಜಿ.

ಸಂಧ್ಯಾ ಮತ್ತು ರವಿ: (ಒಕ್ಕೂರಿಲಿನಿಂದ) ಅಜ್ಜಿ ತಾತಾ, ವರ್ಷಿನಿಯಾಗೆ ಬರಿ; ವಿ ರ್ ಮಿಸ್ಸಿಂಗ್ ಯು ಬ್ಯಾಡ್ಡಿ. (ಅಮೇರಿಕನ್ ಯಾಕ್ಸೆಂಟ್ ಇದೆ). ತಾತಾ ಅಜ್ಜಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಪೋರೀಸ್ ಕೇಳಬೇಕು ಅಂತ ವಿ ಆರ್ ಈಗರ್.

ತಾತಾ : ಓಹೋ, ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ, ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಕತಿಗಳು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಕತಿಗಳನ್ನ ಹೇಳತೀವಿ. ನೀವು ದೊಡ್ಡೋರು ಆಗೋತನಾನೂ ಕತಿ ಬೆಳೆಸೋತ ಹೋಗತೀವಿ. ದೊಡ್ಡೋರ ಆದ ಮ್ಯಾಲೆ ಸ್ಟಾಪ್.

ರವಿ : (ಮುದ್ದಾಗಿ) ತಾ ತಾ, ಹಂಗಾದರ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಣ್ಣವರೇ ರ್ತೀವಿ. ಗೋ ಆಗೋದಿಲ್ಲ. ವಿ ಆಲ್ವೇಸ್ ವಾಂಟ್ ಟು ರೀಮೇನ್ ಯಾಸ್ ಚಿಲ್ಡ್ರನ್ : ವಿ ಆಲ್ವೇಸ್ ಲೈಕ್ ಟು ಹಿಯರ್ ಯುವರ್ ಸ್ಪೋರೀಸ್.

ಸಂಧ್ಯಾ : ಹೌದು, ತಮ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದು ರೈಟ್, ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಬಂದ್ರ ಭಾಳ ಮಜಾ ಇರ್ದದ.

ಅಜ್ಜಿ : ಹಂಗಂದ್ರ ಹೆಂಗ ಆಗತದ. ನೀವು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡೋರ ಆಗಬೇಕು, ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಬೇಕು, ಶ್ಯಾನ್ಟಾರ ಆಗಬೇಕು. ಆವಾಗ ನೀವು ಕತಿ ಹೇಳಬೇಕು, ನಾವು ಕೇಳಬೇಕು.

ಸಂಧ್ಯಾ ಮತ್ತು ರವಿ ಇಬ್ಬರೂ : ಓಕೆ ಅಜ್ಜಿ ಎಂಡ್ ತಾತಾ. ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದಂಗ ನಾವು ಕೇಳತೀವಿ.

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ತನುಜ (ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ): ಇಬ್ಬರೂ ಮುದ್ದು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ನಮಗ ಮುದ್ದು ಕೊಡಿರಿ, ಫ್ಲೆಯಿಂಗ್ ಕಿಸ್. (ಎನ್ನುತ್ತಾ ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಮುದ್ದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆಚೆ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ಉತ್ಸುಕತೆ ಮಕ್ಕಳ ಮುಖಗಳ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ)

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ಪುಟ್ಟಾ, ಸ್ವಲ್ಪ ಅಪ್ಪಗ ಫೋನ್ ಕೊಡಿ.

(ರಾಜೇಂದ್ರ ಫೋನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು): ಏನಪ್ಪಾ, ನಿಮಗ ಟೆಕೆಟ್ ಯಾವಾಗ ಬುಕ್ ಮಾಡ್ಲಿ. ಒಂದು 6 ತಿಂಗಳಾದರೂ ಮಿನಿಮಮ್ ಇರಬೇಕು.

ತನುಜ : ಹಂಗೆಂಗ ಆಗತದ ರಾಜಣ್ಣ. ಮನೀಗೆ ಅಷ್ಟು ದಿನ ಕೀಲಿ ಹಾಕಿ ಬರೋದು ಅಂದ್ರ...

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು : ಹೌದು, ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದು ಖರೆ. ಇಲ್ಲೆ ನಮಗ ರೂಢಿ ಆಗ್ಯದ. ನಮ್ಮ ಸರೀಕರು ಇದ್ದಾರೆ; ಗುಡಿ ಗುಂಡಾರ ಅಂತ ಹೋಗ್ತೀವಿ. ಪರಮರ್ಥಾನೂ ಆಗತದ. ಮತ್ತೆ ನೀವು ಅಲ್ಲೆ ಭಾಳ ಬಿಜಿ. ಮನ್ಯಾಗ ಇದ್ದರೂ ವರ್ಕ್ ಫ್ರಾಮ್ ಹೋಮ್ ನಡದೇ ಇರತದ. ಪಾಪ ಅನು ನೌಕರಿ ಅಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಸಂಭಾಳಸಬೇಕು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪನೂ ಪರುಸೊತ್ತು ಇರೋದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ವೀಕ್ ಎಂಡ್ಸ್ ಬಂದರ ನಮ್ಮನ್ನ ಎಲ್ಲೆರ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಭಾಳ ಧಾ ಧಾ ಆಗತದ. ಸೂಟ್ನಾಗ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೇ ಬಂದರ, ನಿಮಗೂ ಚೇಂಜ್ ಆಗತದ.

ತನುಜ : ಅಪ್ಪ, ನೀವು ಹಂಗ ನಮ್ಮನ್ನ ನಿರಾಶ ಮಾಡಬ್ಯಾಡರಿ. ಅಮ್ಮ, ನೀವು ಇಲ್ಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಬರತೀರಿ ಅಂತ ಭಾಳ ಎಕ್ಸೈಟೆಡ್ ಇದ್ದೀವಿ. ಡಿಸಪಾಯಂಟ್ ಮಾಡ ಬ್ಯಾಡರಿ.

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ಹಂಗೇ ಆಗಲಿ ಅಮ್ಮ, ನಿಮ್ಮನ್ನ ಯಾಕ ನಿರಾಶಗೊಳಿಸಬೇಕು. ನಮಗೂ ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಬೇಕಂತದ, ಮಕ್ಕಳ ಜೊತಿ ಆಡಬೇಕಂತ ಅನಿಸ್ತದೆ, ಆದರ ಆರಾರು ತಿಂಗಳ ಬ್ಯಾಡಾ. ನಮ್ಮ ರಿಟರ್ನ್ ಟೆಕೆಟ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಲ್ಡಿ ಬುಕ್ ಮಾಡು.

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಈಗೇ ಅವೆಲ್ಲ ಯಾಕ. ನೀವು ಬಂದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ.

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ಹಂಗೇ ಆಗಲಿ. ಟೆಕೆಟ್ ಕೇರ್. ಮತ್ತೆ ಟೈಮ್ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಫೋನ್ ಮಾಡು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೈ

ತನುಜ: ದೇವರು ನಿಮಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಳ್ಳೇದು ಮಾಡಲಿ. ಬೈ ..

(ರಂಗ ಮಂಟಪದ ಬೆಳಕು ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಫೇಡ್ ಔಟ್ ಆಗಿದೆ. ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಮತ್ತು ಅವರ ಮಡದಿ ಇರುವಲ್ಲಿ ಎಡ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಇದೆ.)

ತನುಜ: ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಟೈಮ್ ಆಗಿರಬಹುದು..

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ಇದು ಒಳ್ಳೆ ಆಯ್ಕೆ ನಿಂದು. ಎಷ್ಟು ಸಲ ನೀನು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಿ, ಅದೆಷ್ಟು ಸಲ ನಿನಗ ಹೇಳಿನಿ. ಅವರು ನಮಗಿಂತ ಸುಮಾರು 9.30 ತಾಸು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಾರೆ.

ತನುಜ: ಅಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪೇನದ. ವಯಸಾದ್ದು ಮರೆವು ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತದ. ಅಲ್ಲ, ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಭಾಳ ರಾತ್ರಿ ಆಗ್ಯದೇನೋ ಪಾಪ ಹುಡುಗರೂ ನಿನ್ನಿ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲ; ನಾಳೆ ಸಾಲಿಗೆ ಹೋಗತಾವ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಏಳಬ್ಯಾಡರಿ (ನಿಜವಾಗಲೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಇಲ್ಲ ದನಿಯಲ್ಲಿ. ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕೀಟಲೆ ಇದೆ.)

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: (ಅದೇ ಲಘುವಾದ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ) ನಾನೇನೂ ನಿನ್ನ ಮಾತೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದಿಲ್ಲ ಮಾರಾಯ್ತಿ. ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳಬೇಕೆಂದ್ರೂ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಬಂದ ಸಿಟ್ಟು ಸರಕ್ ಅಂತ ಇಳಿದು ಬಿಡತದ.

ತನುಜ: ಭಾಳ ಶ್ಯಾಣ್ಯಾರಿದ್ದೀರಿ.

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ಮೊದಲ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಆದೆ. ಆದರೂ, ಸಿಟ್ಟು ನೀ ಮಾಡತೀ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಕ್ಕೂ. ಹಾಲು ಉಕ್ಕಿಸಿದರೆ, ಕೈಯಾಗಿಂದ ಏನಾದರೂ ಬಿದ್ದರೆ.

ತನುಜ: ಹಂಗೆಂಗ ಸುಮನರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗತದ, ಎಲ್ಲಾ ಕೆಡತಿದ್ವರ ಸುಮ್ಮೆ ನೋಡೋತ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗತದೇನು.

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ಗ್ರಾವಿಟಿ, ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣ ನ್ಯೂಟನ್ ಹೆಂಗ ಕಂಡು ಹಿಡಿದ ಅಂತ ನಿನಗ ಗೊತ್ತು ಅದ ಅಲ್ಲ. ಸೇಬು ಹಣ್ಣು ಗಿಡದ ಮ್ಯಾಲಿಂದ ಬಿದ್ದ ಕಾರಣವೇನು ಅಂತ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ. ಅವ, ಯಾವ ಹುಡುಗನೇನಾದರೂ ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆದದ್ದಕ್ಕೆ ಸೇಬು ಕೆಳಗ ಬಿತ್ತೇನೋ ಅಂತ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ, ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮುಕ್ಕಾಟೆ ಸೇಬು ತಿಂದಿದ್ದಿದ್ದರೆ , ಇವತ್ತ ನಮಗ ಗ್ರಾವಿಟಿ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಾಗತೀತೇನು.

ತನುಜ: ಅದಕ್ಕೂ, ನೀವು ಹಾಲು ಉಕ್ಕಿಸೋದಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ ಅದ.

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ನೀನು ಚಿಡಿ ಚಿಡಿ ಆಗಲಿಲ್ಲಾ ಅಂದರೆ, ನನಗೂ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಹಾಲು ಯಾಕ ಉಕ್ಕಿತು, ಕೈಯಾಗಿಂದ ಸಾಮಾನು ಯಾಕ ಬಿತ್ತು, ಒಪ್ಪಾ ಅಂತ ಬಿತ್ತೋ ಅಥವಾ ಯಾರ ದ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದು ಹಂಗಾತೋ ಅಂತ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ, ತರ್ಕ ಮಾಡಿ ಹೊಸದೇನಾದರೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಆಗಬಹುದಿತ್ತು.

ತನುಜ : ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಭಾಳ ಮೊದಲೇ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಾರೆ. ನೀವೇನೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಲೀ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು : ಹಂಗಲ್ಲ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ, ಸೈಂಟಿಫಿಕ್ ಟೆಂಪೆರಮೆಂಟ್, ಅದು ಮುಖ್ಯ. ಅದರಿಂದ ಹೊಸ ಕಾರಣಗಳು ಮತ್ತ ಹೊಳಹುಗಳು ಹೊಳೇತಾವ. (ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾ ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಾರೆ.)

ತನುಜ: ಎಷ್ಟಂದರೂ ನೀವೇ ಖರೆ, ಆಯ್ತಲ್ಲೋ.

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು : ಆಯ್ತು, ನೀನೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಖರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿನ್ ವಿನ್ ಸನ್ನಿವೇಶ ಅಂತಾರ. ಡೈಯಾಸ್ಪೋರಾ (ಎಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಗೊಣಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ)

ತನುಜ : ಏನಂದ್ರಿ, ಯಾವುದಾದರೂ ಮಾತೆ, ಗುಳಿಗಿ ಬೇಕಾಗಿತ್ತೇನು. ಆರಾಮ ಅದಲ್ಲ.

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ಹಂಗ ಯಾಕ ಕೇಳತಿ.

ತನುಜ: ಯಾಕಂದ್ರ, ನೀವು ಯಾವದೋ ಟ್ಯಾಬ್ಲೆಟ್ ಹೆಸರು ಅಂಧಂಗ ಆಯ್ತು.

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ಏನಿಲ್ಲ ಡೈಯಾಸ್ಪೋರಾ ಅಂದರೆ ತಮ್ಮ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಚದುರಿ ಹೋದವರು; ವಲಸೆ ಹೋದವರು. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ದೇಶದೊಳಗ ಇರುವ ತಂದೆ ತಾಯಂದಿರ ಚಿಂತಿ. ಆದರೆ, ನೌಕರಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರಲಾರದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಬಂದ್ರೂ, ವೀಸಾ ಸ್ಟಾಂಪಿಂಗ ಅಂತ, ವರ್ಕ ಫ್ರಾಮ್ ಹೋಮ್ ಅಂತ ಮನಿಯವರ ಜೊತಿ ಕಳೀಲಿಕ್ಕೆ ಸಮಯನೇ ಸಿಗೋದಿಲ್ಲ. ಭಾಳ ಒದ್ದಾಡತಾವ ಪಾಪ. ಇಲ್ಲಿರಲಾರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಾರೆ ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ.

ತನುಜ: ಭಾಳ ಖರೇ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಅವರ ಜೀವನದ ಬಹುಭಾಗ ತಮ್ಮ ಗ್ರೀನ್ ಕಾರ್ಡ್, ಸಿಟಿಜನ್ಶಿಪ್ ಪಡೆಕೊಳ್ಳಿಕ್ಕೆ ಹೋಗತದ, ಆಮ್ಯಾಲೆ ತಂದಿ ತಾಯಂದಿರ ಸಲುವಾಗಿ.

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ಎಷ್ಟು ಸರಿಯಾದ ಮಾತು. ಉಮ್ಮೆ ದರಾಜ್ ಮಾಂಗ ಕೆ ಲಾಯೆ ಥೆ ಚಾರ್ ದಿನ, ಕಟ್ ಗಯೇ ದೋ ವೀಸಾ ಮೆ, ಬಾಕಿ ದೋ ಕಟ್ ಗಯೆ ಗ್ರೀನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಮೆ ಔರ ಸಿಟಿಜೆನಶಿಪ್ ಪಾನೆ ಮೆ.

ತನುಜ: ಏನಂದ್ರಿ..

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ಏನಿಲ್ಲ, ಪ್ರಖ್ಯಾತರು ಕವಿಯೊಬ್ಬನ ಸಾಲುಗಳು. 'ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಾಳಲ್ಲಿ, ಎರಡು ಬಯಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆದವು; ಇನ್ನೆರಡು ಪ್ರತೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ' ಅಂತ ಅಂತಾನ ಕವಿ.

ನಾನೇನಂತೀನಿ ಅಂದ್ರ, ಪಡೆದುಕೊಂಡ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳೊಳಗ ಎರಡು ವೀಸಾಕ್ಕೆ ಹೋದವು, ಇನ್ನೆರಡು ಗ್ರೀನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಸಿಟಿಜನಶಿಪ್ ಗೆ ಅಂತ. (ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ)

ಹಂಗ ನೋಡಿದರ, ಅಮೇರಿಕಾದ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನ ಉದ್ಧಸ್ತಗೊಳಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಈಗ ನೆಲೆಸಿರುವವರೇ, ಬ್ಯಾರೆಯವರು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಕಾಯದೇ ಕಾನೂನು. ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಕಬ್ಬಾ ಇದು.

ತನುಜ: ಅವೆಲ್ಲಾ ಯಾಕ ನಮಗೀಗ, ಹುಡುಗರು ಖಟಿಖಟಿ ಮಾಡಿ ನಮಗ ಗ್ರೀನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಕೊಡಿಸ್ತಾರಲ್ಲ, ಅದ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಾ ಅನಬೇಕು.

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ಹೌದು ಹೌದು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪದ್ರಾವ ಬ್ಯಾಡ. (ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬೆಳಕು ಫೇಡ್ ಔಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ)

(ಬಲಭಾಗದ ರಂಗ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರಲಾಗುತ್ತದೆ)

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಏ ತನು, ಅಪ್ಪಾ ಅಮ್ಮಾನ್ನ ಎಂದ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಎಂದಿಂದು ಟಿಕೆಟ್ ಬುಕ್ ಮಾಡಲಿ. (ಪತ್ನಿ ತನು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಹತ್ತಿರವೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ, ಅವಳ ಮೈಗೆ ಆತುಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಸಂಧ್ಯಾ ಮತ್ತು ರವಿ ಕಾತರರಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ)

ತನು : ಆದಷ್ಟು ಜಲ್ಲಿ ಬುಕ್ ಮಾಡರಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಂಪಿಟಿಟಿವ್ ಟ್ಯಾರಿಫ್ ಸಿಗದಿದ್ದರೂ ಓಕೆ.

ರಾಜೇಂದ್ರ: ನನಗೂ ಹಂಗ ಅನಿಸ್ತದೆ. ಇಂದ ಮೇ ಮೊದಲನೇ ತಾರೀಕು. ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವೆಕೇಷನ್. ಈ ತಿಂಗಳು ಕೊನೇ ವಾರದಾಗ ಬುಕ್ ಮಾಡಿದರ, ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಚೆಟ್ ಲ್ಯಾಗ್ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದರೂ. ಹುಡುಗರ ಸೂಟಿ ಶುರು ಆಗೋದೊಳಗ ಸೆಟ್ ಆಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗತದೆ.

ತನು : ಐ ಫೀಲ್ ದೆಟ್ ಶುಡ್ ಬಿ ಪರ್ಫೆಕ್ಟಲಿ ಫೈನ್.

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಓಹ್ ಗುಡ್ ವನ್. ಈ ತಿಂಗಳು 21ನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ಛೊಲೋ ರೇಟೂ ಅದ. ಐ ವಿಲ್ ಗೋ ಅಹೆಡ್. ಬುಕ್ ಮಾಡಿ ಬಿಡತೀನಿ.

ತನು: ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ (ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಸಂಧ್ಯಾ ಮತ್ತು ರವಿ 'ತಾತಾ ಅಜ್ಜಿ ಕಮಿಂಗ್ ಅಂತ ಎಕ್ಸೈಟ್ ಆಗಿ ಕುಣಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ)

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಹಂಗಾದರ, ಈಗ ವೀಡಿಯೋ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿಬಿಡತೀನಿ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಗೆ ಸಮಯ ಬೇಕಲ್ಲ. (ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮೊಬೈಲ್ ನಲ್ಲಿ ವೀಡಿಯೋ ಕರೆ ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನೋಡಲು, ಮಾತನಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಲೆಂದು ಮೊಬೈಲ್‌ನ್ನು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡ್ ಮೇಲೆ ಇರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಹಲೋ, ಹಲೋ, ಅಮ್ಮ, ನಾನು

ತನುಜ: (ಮುಷಿಯಿಂದ) ನೀ ಹೇಳೂದ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ನೀನಂತ.

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಯಾಮ್ಮ, ರಿಂಗ ಟೋನ್‌ನಿಂದ ಗುರು ಹಿಡಿತಿಯೇನು.

ತನುಜಾ: ರಿಂಗ ಟೋನ್‌ನ ಮಣ್ಣು, ನೀನು ಯಾವುದೇ ರಿಂಗ ಟೋನಿಡು, ಅದೊಳಗ ನೀ ಅಮ್ಮ ಅಂತ ಕರೆದದ್ದು ಕೇಳಸ್ತದೆ (ಎನ್ನುತ್ತಾ ನಗುತ್ತಾಳೆ)

ರಾಜೇಂದ್ರ: ನೀನೂ ಭಾರೀ ಬಿಡು ಅಮ್ಮ! ಅಮ್ಮ, ನಿಮ್ಮ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಬರುವ ಟಿಕೆಟ್ ಬುಕ್ ಆಗ್ಯದೆ. ಇದೇ ತಿಂಗಳು 21 ನೇ ತಾರೀಖು. ಭಡ ಭಡ ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ತಯಾರಿ ಶುರು ಮಾಡಿರಿ.

ತನುಜ: ಅಲ್ಲಪ್ಪ ರಾಜಣ್ಣ, ನಮಗ ವಯಸ್ಸು ಆಯಿತಪ್ಪ, ಎಲ್ಲಾ ನಿಧಾನ ನಡೀತದೆ. ಅಲ್ಲೆ ಬರೋದು ಅಂದ್ರ ಸುಮ್ಮನೆ ಏನು. ಮೆಂತೇದ ಹಿಟ್ಟು, ಚಟ್ನಿ ಪುಡಿ, ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರವೇದ ಉಂಡಿ, ಬೇಸನ್ ಉಂಡಿ ಅಂದ್ರ ಪ್ರಾಣ. ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಮಾವಿನ ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ ಅಂದ್ರೂ ಜೀವವರಿಗೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಂದ್ರ ಸಾಲತದೇನೋ ಟೈಮು.

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಅವೆಲ್ಲಾ ಯಾಕ ಹಚ್ಚಿಗೋತಿ. ಇಲ್ಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಗತಾವ, ಇಂಡಿಯನ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್ ಅವ, ಅಲ್ಲೆ ಸಿಗೋವೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೆ ಸಿಗತಾವ. ಇಂಥಾದ್ದು ಸಿಗಂಗಿಲ್ಲ ಅಂತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲೇ ಸಿಗಲಿಕ್ಕೆ ತ್ರಾಸು ಆಗಬಹುದು.

ತನುಜ: ಹಂಗಲ್ಲ ರಾಜಣ್ಣ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆಗಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಸ್ಟೋರ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಸಿಗೋ ವಸ್ತುಗಳೊಳಗ ಮಮತೆ, ಪ್ರೀತಿ ಇರತದೇನಪ್ಪ. ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ಟೋರ್ ಆದ ಪ್ರೀತಿ ಅಂತಃಕರಣ ಬೆರೆಸತೀವಿ ನಾವು ಮಾಡೋದರೊಳಗ. ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಖಾಲಿ ಆಗಲಾರದಂಥ ಸ್ಟೋರ್.

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಅಮ್ಮ, ನೀನು ಹಿಂಗ ಮಾತಾಡಿದರ ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಬಂದಾಗತದೆ. ಕಣ್ಣುಗಳ ಭಾಷೆಯೊಳಗ ಉತ್ತರ ದಳ ದಳ ಅಂತರ್ದದ. ನಿನಗ ಏನು ಮುಷಿ ಕೊಡತದೋ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಮ್ಮ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅಣ್ಣಾನ ಕೈಗೆ ಫೋನ್ ಕೊಡತೀಯಾ.

(ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರಿಗೆ ತನುಜಾ ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ)

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡೆ ರಾಜಣ್ಣ, ಅಮ್ಮ ಸ್ವೀಕರ್ ಮ್ಯಾಲೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಳು ಫೋನ್‌ನ್ನ. ಆಗಲಿ ಇರೀವಿ. ನಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಬೇಕಂತ ನಿಮಗ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಸುಕತೆ ಅದನೋ, ನಮಗೂ ಅದ ರಾಜಣ್ಣ ಆದರ, ನಾನು ಖಾಲಿ ಇರಬಾರದು, ಎಂಗೇಜೆಡ್ ಇದ್ದರ ಛೊಲೋ ಅಂತ, ವಾರದೊಳಗ ಮೂರು ದಿನ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗತೀನಿ. ಮುಂಜಾನಿದ ಸಂಜೀತನ ಅಲ್ಲ. ಭಾಳ ಫೆಕ್ಸಿಬ್ಲ್. ಒಂದು ರೀತಿ ಕನ್ನಲೆನ್ನಿ. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಅಂದ್ರ ಸರಿ ಹೋಗತದೆ.

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಹಂಗ ಅಂದ್ರ ಹೆಂಗ ಅಣ್ಣ. ಈಗ ನೀವು ಸೆವೆಂಟಿ ಫ್ಲಸ್. ಇನ್ನ ನೀವು ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೆಲಸ ಅಂತ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗೋ ಟೈಮಲ್ಲ ಇದು.

ತನುಜ: ನಾನೂ ಅದೇ ಅಂತೀನಿ ರಾಜಣ್ಣ. ಮೊದಲ ಆಫೀಸಿಗೆ ಲಂಚ್ ಡಬ್ಬಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡತಿದ್ವೆ. ಈಗ ಸದ್ಯ ಡಬ್ಬಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡು ಅಂತ ಅನ್ನೋದಿಲ್ಲ, ತಮಗ ಟೈಮ್ ಆದಾಗ ಹೋಗಿ ಬರತಾರ. ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಡ ಅನ್ನೋದಿಲ್ಲ ನಾನು. ಆದರ ಹೆಚ್ಚು ತ್ರಾಸು ಮತ್ತ ಸ್ಟೇನ್ ಮಾಡಿಕೊಬ್ಯಾಡರಿ ಅಂತ ಹೇಳತೀನಿ. (ಈಗ ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್‌ನ್ನು ಸ್ಪಾಂಡ ಮೇಲೆ ಇಡಲಾಗಿದೆ) ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ನೀವು ಅಂದ್ವಂಗೇ ಆಗಲಿ. ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ತಯಾರಿ ಶುರು ಮಾಡತೀವಿ. (ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಾಳ ಖುಷಿಯಾಗಿ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುತ್ತ, ಸ್ವೀಟ್ ಆಫ್ ಯು ಅಜ್ಜಿ ತಾತಾ, ಡೆ ಲೊವ್ ಅಜ್ಜಿ ತಾತಾ ಅಂತ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. (ರಂಗ ಮಂಟಪದ ಬಲಭಾಗದ ಬೆಳಕು ಫೇಡ್ ಔಟಾಗುತ್ತದೆ)

(ರಂಗ ಮಂಟಪದ ಎಡ ಭಾಗದಲ್ಲಿ)

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ತನು, ಖರೆ ಹೇಳಬೇಕಂದರೆ, ನಮಗೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಭಾಳ ದಿನ ಬಿಟ್ಟು ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗತದೇನು. ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ತಯಾರಿ ಮಾಡೋಣ. ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸು ಏನೇನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗತದೋ ನೋಡು. ಅದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಸಾಮಾನು ಬೇಕೋ ಒಂದು ಲಿಸ್ಟ್ ಮಾಡು. ನಾನು ಅವನ್ನು ತಂದು ಹಾಕತೀನಿ.

ತನುಜ: ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ. ಲಿಸ್ಟ್ ತಯಾರ ಮಾಡತೀನಿ.

(ರಂಗ ಮಂಟಪದ ಎಡ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಫೇಡ್ ಔಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ.)

(ಎಡ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಬೆಳಕು ಕಾಣಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈಗ ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ತನುಜ, ಇಬ್ಬರೂ ಸಡಗರ-ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಂದ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಅದು ಬಿರುಸಾಗಿ ನಡೆದಿರುವುದೆಂದು

ಬರೀ ಇಬ್ಬರ ನಡತೆ-ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಸೂಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ- ಇಬ್ಬರೂ ನಗುತ್ತ, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ನೆರವಾಗುತ್ತ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ- ಮತ್ತೆ ರಂಗದ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲು. ಇದೇ ರೀತಿ ಬೆಳಕು- ಕತ್ತಲು, ಅದಾದ ಬಳಿಕ, ಮತ್ತೆ ಇದರ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬೆಳಕು ಇದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ, ಪ್ರಯಾಣದ ವಿವಿಧ ತಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ತೊಡಗಿರುವುದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಬೆಳಕು ಆದಾಗ-ಎಡಭಾಗ)

(ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಬಹಳ ದಣಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸೂಟ್ ಕೇಸನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೂಕದ ಮಶೀನಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಾಗ ಅವರು ಅಸ್ವಸ್ಥರಂತೆ ಕಂಡು, ಉಸಿರಾಡಲು ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆ ಆದಾಗ, ಇದನ್ನು ಅವರ ಪತ್ನಿ ತನುಜಾ ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಅವರು: ಅಲ್ಲ ರೀ, ಸಾಮಾನು ಹೊತ್ತಾಟ ಒಬ್ಬರೇ ಮಾಡಬ್ಯಾಡರಿ, ನನ್ನನ್ನೂ ಕರೆಯಿರಿ ಅಂತ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಹೇಳಿದರೂ ನೀವು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕಿವಿಯೊಳಗ ಹಾಕೊಳ್ಳೋದಿಲ್ಲ.

ಆ ಸೂಟ್ ಕೇಸನ್ನು ಒಬ್ಬರೇ ಯಾಕ ಎತ್ತಿ ಇಟ್ಟಿರಿ; ಟೊಂಕ ಗಿಂಕ ಹಿಡಕೊಂಡರ ಹೆಂಗ. ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗೋ ದಿನ ಸಮೀಪ ಬಂತು.

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ನನಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ನೀನೇನೂ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ. ಸ್ವಲ್ಪ ರೆಸ್ಪ್ ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಹೋಗತದೆ (ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತ, ಅಲ್ಲೇ ಇರುವ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಸಿಯುತ್ತಾರೆ. ಪತ್ನಿ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಆತಂಕದಿಂದ, ಪತಿಯ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು, ತಲೆಯನ್ನು ನೇವರಿಸುತ್ತ)

ತನುಜ: ಯಾಕರಿ, ಆರಾಮ ಇದ್ದೀರಲ್ಲ. ಹಿಂಗ ಯಾಕ ಬೆವಿಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತೀರಿ. (ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು ತಮಗೆ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಪತ್ನಿಯ ಕೈಯನ್ನು ಅದಮಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತನುಜ ಅವರು ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಹೂಜಿಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಗ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಪತಿಗೆ ನೀರು ಕಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮೊಬೈಲ್ ರಿಂಗ್ ಮಾಡಿ.)

ತನುಜ: ಹಲೋ ಹಲೋ ಪ್ರಕಾಶ, ನಾನು ನಿನ್ನ ತನುಜಾ ಆಂಟಿ. ನಿಮ್ಮ ಅಂಕಲ್ ಗೆ ಭಾಳ ಬೆವರು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತೆದ, ಸುಸ್ತು ಹೊಡದಾರ. ಸ್ವಲ್ಪ ಬರತೀಯಾ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದು. ನನಗ ಒಬ್ಬಾಕಿಗೇ ಆಗೋದಿಲ್ಲ; ಕೈಕಾಲು ಥಣ್ಣಗ ಆಗ್ಯಾವ. (ನೇಪಥ್ಯದಿಂದ, ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸುವಂಥ ಧ್ವನಿ ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ)

ಫೋನ್ ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಧ್ವನಿ: ಆಂಟಿ, ನೀವೇನೂ ಗಾಬರಿ ಆಗಬ್ಯಾಡರಿ, ನಾನು ಈ ಸದ್ಯ ಬರತೀನಿ. ಹಾಸ್ಪಿಟಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಥರೋ ಚೆಕ್ ಅಪ್ ಮಾಡಿಸಿದರೆ, ಕಾರಣ ತಿಳಿದು ಸರಿಯಾದ ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಟರ್ಟ್ ಮಾಡತಾರೆ. ಎವರಿಥಿಂಗ್ ವಿಲ್ ಬಿ ಫೈನ್. ನಾನು ಈಗಲೇ ಬಂದೆ. (ಬೆಳಕು ಫೇಡ್ ಔಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ)

(ಮತ್ತೆ ರಂಗ ಮಂಟಪದ ಎಡ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು)

ತನುಜಾ ಅವರು ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಗನ ಜೊತೆ: ರಾಜಣ್ಣ, ಏನೂ ಗಾಬರಿ ಆಗಬ್ಯಾಡ. ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ಅವರು ಈಗ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಾರೆ.

ರಾಜೇಂದ್ರ: (ಆತಂಕದಿಂದ) ಅಲ್ಲಮ್ಮ, ಗಾಬರಿ ಆಗ ಬ್ಯಾಡ ಅಂದ್ರ ಹೆಂಗ, ಅಣ್ಣ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್ ಅಡ್ಮಿಟ್ ಆಗಿದ್ದರು, ಮತ್ತ ಐಸಿಯು ಒಳಗೆ ಎರಡು ದಿನ ಇರಬೇಕಾಯಿತು ಅಂತ ಹೇಳತೀ, ಕಾಳಜಿ ಆಗೋದಿಲ್ಲೇನು.

ತನುಜ: ರಾಜಣ್ಣ, ಕಾಳಜಿ ಆಗೋದು ಸಹಜ ಅದ. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ನೆರೆ ಹೊರೆಯವರೇ ನಮಗೆ ನೆರವಾದರು. ನೀನು ನೋಡಿರಬೇಕಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶನ್ನು, ನಮ್ಮ ಅಪರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಎದುರಿಗೆ ಇರತಾನೆ: ಅವ ಭಾಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ. ಅಂಬುಲೆನ್ಸ್ ಬುಕ್ ಮಾಡೋದರಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್‌ಆಗೋ ತನಕಾನೂ ನಮ್ಮ ಜೊತಿನೇ ಇದ್ದೆ. ನೀನು ಇದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಮಾಡತಿದ್ದಿಯೋ, ಅವನೂ ಹಂಗೇ ಮಾಡಿದ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಹಚ್ಚಲಾರದೆ ನಾ ಕೂತರೆ, ತಾನೂ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಖಡೀ ಕೂತುಕೊಂಡ. ಯಾವ ಜನುಮದ ಋಣಾನುಬಂಧನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ರಾಜೇಂದ್ರ: ನನಗೆ ಗೊತ್ತಮ್ಮ ಅವರು. ಪ್ರಕಾಶ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಭಾಳ ಭಾಳ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಹೇಳು. ನಾನು ಟೆಕೆಟ್ ಗಾಗಿ ಟೈ ನಡೆಸೀನಿ. ಎರಡು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ನಾನು ಅಲ್ಲೆ ಇರತೀನಿ.

ತನುಜ: ಭಾಳ ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಾಡಿಕೋ ಬ್ಯಾಡ. ಹಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬ್ಲಾಕ್ ಅಂತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದರು. ಎರಡು ರೈಗಿಗಳೊಳಗೆ 90% ಮ್ಯಾಲೆ ಇದ್ದವು, ಒಂದು ಮಾತ್ರ 65% ಬ್ಲಾಕ್ ಅಂತ. ಎರಡು ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳಿಗೆ ಸ್ಟೆಂಟ್ ಕೂಡಿಸ್ಸಾರ. ಕಮ್ಮಿ ಬ್ಲಾಕ್ ಇದೆ ಅಪಧಮನಿಗೆ ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಏನೂ ಬ್ಯಾಡ ಅಂದಾರ. ಭಾಳ ಛೋಲೋ ಕರ್ಟಿಆಲಜಿಸ್; ಚಿಂತಿ ಮಾಡಬ್ಯಾಡರಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ಯಾರ. ಇನ್ನೊಂದು ಎರಡು ದಿನದಾಗ ಡಿಸ್ಟರ್ಸ್ ಅಂತ ತಿಳಿಸ್ಸಾರ.

ನೀ ಬಾ, ಆದರ ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಾಡಿಕೋಬ್ಯಾಡ.

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಇಲ್ಲಮ್ಮ, ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಬರತೀನಿ. ಇಂಥಾ ಪ್ರಸಂಗದೊಳಗೆ ಏರಲೈನ್ಸ್ ಅವರೂ ಪ್ರಿಫರೆನ್ಸ್ - ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡತಾರ.

ತನುಜ: ಹಂಗೇ ಆಗಲಿ ರಾಜಣ್ಣ

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಬೈ ಅಮ್ಮ, ಟೀಕ್ ಕೇರ್. (ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ರಂಗಮಂಟಪದ ಎಡಭಾಗದ ಬೆಳಕು ಫೇಡ್ ಔಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ, ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬೆಳಕು ಇದೆ)

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಏ ಅನು, ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾ ಇಲ್ಲೆ (ರಾಜೇಂದ್ರನ ಪತ್ನಿ ಅನುಶ್ರಿ ಪತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದಾರೆ)

ಅನುಶ್ರಿ: ಏನು ಕರೆದರಿ. ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಅಮ್ಮ ಅವರ ಜೊತಿ ಮಾತಾಡಿದಿರೆಲ್ಲ, ಏನು ಹೇಳಿದರು ಅಮ್ಮಾ. ಅಣ್ಣ ಆರಾಮಾಗಿ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ. ಏನೂ ಕಾಳಜಿ ಇಲ್ಲ ಹೌದಲ್ಲೋ.

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಏನೂ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡೋ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ, ಹಿ ಇಸ್ ಔಟ್ ಆಫ್ ಡೇಂಜರ್ ಅಂತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂದಾರಂತ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೀ ಪ್ರಕಾಶ ನಿನಗ ಗೊತ್ತಲ್ಲ, ಅವರು ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರಂತ. ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್ ಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗೋದಲ್ಲೆ, ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಾ ಅಮ್ಮಾನ ಜೊತೀನೇ ಇದ್ದರಂತ.

ಅನುಶ್ರಿ: ಆಪತ್ತಿಗೆ ಆದವರೇ ನಮ್ಮವರು.

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಭಾಳ ಖರೆ ಹೇಳಿದಿ. ನಾವಂತೂ ದೂರ ಇರತೀವಿ. ಅಲ್ಲೆ ಸೇರಬೇಕಂದರ ಟೈಮ್ ಹಿಡೀತದ. ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಇಂಥೋರ್ ಸಹಾಯ ಇತ್ತಂತ ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲಾ ಛೋಲೋ ಆಯಿತು. ಅನು, ನಾನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಅವರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಐ ಹ್ಯಾವ್ ಟೋಲ್ಡ್ ಮೈ ಕಂಪನಿ ದೆಟ್, ದಿಸ್ ಟೈಮ್ ಇಟ್ ವುಡ್ ನಾಟ್ ಬಿ ಪಾಸಿಬಲ್ ಟು ಕಂಬೈನ್ ಬೋತ್ ವಿಸಿಟ್ ಎಂಡ್ ವರ್ಕ್. ಅವರು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಾನೇನೂ ಇಂಡಿಯಾದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಅಂದಾರ.

ಅನುಶ್ರಿ : ದೆಟ್ ಇಸ್ ಗುಡ್: ನೀವು ಅಪ್ಪಾ ಅಮ್ಮಾ ಅವರ ಮೇಲೆ ಫೋಕಸ್ ಮಾಡಬಹುದು.

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಆದರ ಅನು, ಯು ವಿಲ್ ಹ್ಯಾವ್ ಟು ಹೋಲ್ಡ್ ದ ಫರ್ಸ್ಟ್ ಹಿಯರ್; ನಾನು ತಿರುಗಿ ಬರೋತನಕ, ಮನೀ ಮತ್ತೆ ಹುಡುಗರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿನ್ ಒಬ್ಬಾಕಿ ಮ್ಯಾಲ ಬೀಳತದ.

ಅನುಶ್ರಿ : ಯು ಡೋಂಟ್ ಹ್ಯಾವ ಟು ವರಿ, ಹುಡುಗರೂ ಕೊಆಪರೆಟ್ ಮಾಡತಾರ; ಅವರು ಶ್ಯಾನ್ಯಾರಾಗ್ಯಾರ.

(ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಸಂಧ್ಯಾ ಮತ್ತು ರವಿ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ): ಪಾಪಾ, ನೀನು ವರಿ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ, ಹೋಗು. ನೀನು ಅಲ್ಲೆ ತಾತಾ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಹೆಲ್ಪ ಮಾಡು; ನಾವು ಅಮ್ಮಾಗ ತ್ರಾಸು ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ.

ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಅಮ್ಮಾನ್ನ ಛೋಲೋ ನೋಡಿಕೋತೀವಿ (ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ರಾಜೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ಅನುಶ್ರಿಗೆ ನಗು ಬರುತ್ತದೆ)

ರಾಜೇಂದ್ರ : ಹೌದು, ನೀವೇ ನೋಡಿಕೋಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲ ಅಮ್ಮಾನ್ನ. ಸೊ ಸ್ಟೀಟ್ ಆಫ್ ಯು ಬೋತ್ (ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ರಂಗ ಮಂಟಪದ ಬಲಭಾಗದ ಬೆಳಕು ಫೇಡ್ ಔಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ)

(ಮತ್ತೆ ರಂಗ ಮಂಟಪದ ಎಡ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಆದಾಗ, ರಾಜೇಂದ್ರ ತನ್ನ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಸೂಟ್ ಕೇಸ್‌ಗಳ ಸಮೇತ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅಡಿಯಿಡುತ್ತಾನೆ. ಬಂದೊಡನೆ ಬಾಗಿ ತಾಯಿಯ ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ತಂದೆ ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹಾಕಿರುವ ಒಂದು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾರೆ.)

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಅಮ್ಮಾ, ನಾನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆನೆ ಅಪ್ಪನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗತೀನಿ. ಹಂಗೇ ಹೋದರ ಇನ್ಸೆಕ್ಸ್ ಆಗೋ ಚಾನ್ಸ್ ಇರತಾವ. (ಅಪ್ಪನನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೇ)

ಅಪ್ಪಾ ಹೆಂಗಿದ್ದಿ, ನಿನಗ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಶುಷ್ಕೋಷ್ ಟ್ರೀಟ್ ಮೆಂಟ್ ಸಿಕ್ಕು ಆರಾಮ ಆದದ್ದು ತಿಳಿದು ನನಗ ಸಂತೋಷ ಆಯಿತು. ಇನ್ನೇನು ನಾಲ್ಕು ಐದು ದಿನಗಳಾಗಿದ್ದರ, ನೀವೇ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಿಡತಿದ್ದಿರಿ. ಆದರ ಏನು ಮಾಡೋದು: ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ಹಾದಿಯೋಳಗೆ ಏನಾದರೂ ಆಗಿದ್ದರ ಫಜೀತಿ ಇತ್ತು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ದೇವರ ದಯಾ, ಹಂಗೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಬಾ.

ನೀನು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಆರಾಮ ಆದ ಮ್ಯಾಲೆ ರಿ. ನಿಮ್ಮ ಈಗಿನ ಟೆಕೆಟ್ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡೀನಿ. (ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬಂದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗದೆ, ಹಿಂಬದಿಯ ಬಲಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಮತ್ತು ಬಾತ್ ರೂಮ್ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಎಡ ಭಾಗದ ಬೆಳಕು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಫೇಡ್ ಔಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ)

(ಮತ್ತೆ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಆದಾಗ ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ದಿಂಬೊಂದಕ್ಕೆ ಆನಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಮಗ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಿಂಗಾಣಿ ಕಪ್ಪು ಮತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಗಿನ ಸಾಸರ್ ಇದೆ. ಬಿಸಿಯಾದ ಹಾಲನ್ನು ಸಾಸರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಕೊಂಚ ಹಾಲು ಹಾಕಿ ತಂದೆಗೆ ಕುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ; ತಂದೆ ರಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಮಗನ ಕಡೆ ತೃಪ್ತಿ ಸಮಾಧಾನಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.)

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ರಾಜಣ್ಣ, ನೀನು ಬಂದಿ, ನನಗ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಬಲ ಬಂತು ನೋಡು.

ರಾಜೇಂದ್ರ: ನನಗೂ ನಿನ್ನನ್ನ ನೋಡಿ ಎಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನ ಆಯಿತು ಅಂತ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. (ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರದ ದನಿಯಲ್ಲಿ)

ಅಮ್ಮ, ಅಪ್ಪ, ನಾನು ಈಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದೆ ಗೊತ್ತೇನು; ಪ್ರಕಾಶನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿದ್ದೆ. 'ನೀನು ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಂದಿರ ಕಾಳಜಿ ತೋಗೊಂಡು, ಮಗ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ನೀನು ಮಾಡಿದಿ; ನಿನಗ ಎಷ್ಟು ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನ ಹೇಳಿದರೂ ಸಾಲದು' ಅಂತ ಅಂದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಾ ಏನನ್ನಬೇಕು ಹೇಳು. 'ನಾನೇನು ಅಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಜಗಾದೊಳಗ ನೀನಿದ್ದೆ, ನೀನೂ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡತಿದ್ದಿ' ಅಂತ ಅನಬೇಕ; ದೊಡ್ಡ ಮನಸು; ಸೊ ನೈಸ್ ಆಫ್ ಹಿಮ್.

ತನುಜ ಮತ್ತು ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ: ಬಂಗಾರದಂಥ ಹುಡುಗ! (ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಎಡಭಾಗದ ಬೆಳಕು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಫೇಡ್ ಔಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ)

(ಮತ್ತೆ ಬೆಳಕು ಆದಾಗ, ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪತ್ನಿ ಮತ್ತು ಮಗ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಗ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿಯ ಪ್ಲೇಟ್ ಇದೆ. ಅದರೊಳಗಿಂದ ಒಂದೊಂದು ತುತ್ತನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಬ್ರೇಕ್ ಫಾಸ್ಟ್ ಅನ್ನು ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಸವಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರ ಮುಖಗಳ ಮೇಲೆ ನಿರಾಳ ಭಾವನೆ ಇದೆ; ಮಂದವಾದ ನಗು ಇದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕರೆಗಂಟೆ ಆದ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಎಲ್ಲರ ಗಮನ ಬಾಗಿಲು ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ರಾಜೇಂದ್ರನು ಬಾಗಿಲು ಇರುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ - ರಂಗ ಮಂಟಪದ ಎಡಬದಿಯ ಪ್ರವೇಶ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ; ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರದ ಭಾವಾಭಿನಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ರಂಗ ಮಂಟಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ, ವಯಸ್ಸು ಸುಮಾರು 28, ಮತ್ತು ಯುವತಿ, ವಯಸ್ಸು ಸುಮಾರು 24, ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ರಾಜೇಂದ್ರ ಅವರನ್ನು ಒಳಗೆ ಬರಲು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸುತ್ತ.

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಯಾರು, ನೀವು ಕೇರ್ ಗಿವರ್ಸ್ ಸೊಸೈಟಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದೀರೇನು. ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನನ್ನ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರು ಯುವಕ, ಹಾಗೂ ಯುವತಿಯರು ಬೇಕು ಎಂದು. ನನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಕಾರವೇ, ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಂತಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳೇನು. ಯಾಕ ನಿಂತೇ ಇದ್ದೀರಿ, ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿರಿ (ಅನ್ನುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಎರಡು ಕುರ್ಚಿಗಳ ಕಡೆ ಕೈ ಮಾಡಿ ತೋರುತ್ತಾನೆ.)

ಯುವಕ ಮತ್ತು ಯುವತಿ: ಏನೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ನಾವು ನಿಂತೇ ಇರತೀವಿ.

ರಾಜೇಂದ್ರ: ನೀವು ನನ್ನ ಅಪ್ಪಾ ಅಮ್ಮರನ್ನ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀರಿ ಅಂದ ಮ್ಯಾಲೆ, ನೀವು ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದ ಹಂಗ. ಅದಕ್ಕೆ, ಇದು ನಿಮ್ಮದೇ ಮನಿ ಆಯಿತಲ್ಲ (ಎನ್ನುತ್ತ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ)

ಯುವಕ: ಸಾಬರ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಪರಶುರಾಮ ರಿ. ಹೌದು, ನಾವು ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ, ನಾವು ಬರೀ ಅದಕ್ಕಾಗೇ ಮಾಡತಾ ಇಲ್ಲ ರಿ. ನನಗ ತಂದಿ ತಾಯಿ ಇಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ; ಈ ನೆವದಿಂದ ನನಗ ತಂದಿ ಮತ್ತ ತಾಯಿ ಇಬ್ಬರೂ ಸಿಕ್ಕಷ್ಟು ಆನಂದ ಆಗ್ತದೆ ರಿ. ನಾವು ಅವರನ್ನ ಭೋಲೋ ನೋಡಿಕೊಂಡೀವಿ; ನೀವೇನೂ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ ರಿ.

ಯುವತಿ: ಅಪ್ಪಾ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಶಾಂತಾ. ನಾನು ಸಣ್ಣವಳಿದ್ದಾಗಲೇ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಇಬ್ಬರನ್ನ ಕಳಕೊಂಡೀನಿ. ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿ, ತಾಯಿಯ ತಾಯಿ ನನ್ನ ಸಾಕಾಳ. ಭಾಳ ಬಡತನದಾಗ ಬೆಳದೀನಿ. ಅಮ್ಮಾ ಅಪ್ಪಾ ಅವರನ್ನ ನಮ್ಮ ತಂದಿ ತಾಯಿ ಹಂಗೇ ನೋಡಿಕೊಂಡೀವಿ ರಿ.

ರಾಜೇಂದ್ರ: ನನಗ ನಿಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಿದರೇನೆ ಅನಸ್ತದೆ, ನೀವು ಭಾಳ ಸಂಭಾವಿತರು ಅಂತ. ನನ್ನ ಅಪ್ಪಾ ಅಮ್ಮಾ ಇಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು. ಭೋಲೋ ನೋಡಿಕೊಂಡೀವಿ. ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಆರಾಮ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಟೈಮ್ ಟೈಮ್ ಗೆ ಔಷಧ, ಗುಳಿಗೆ ಕೊಡೋ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿನ್ನದು ಪರಶುರಾಮಾ. ಮತ್ತ ಶಾಂತಮ್ಮ, ಅಮ್ಮ, ಅಪ್ಪಾ ಅವರ ಕಡೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ, ಅಡಿಗಿ ಮಾಡೋದು ಮತ್ತ ಬ್ಯಾರೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡೋ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿನ್ನದು.

(ಎನ್ನುತ್ತ ರಂಗ ಮಂಟಪದ ಹಿಂಭಾಗದ ಎಡಬದಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತ, ಪರಶುರಾಮ ಮತ್ತು ಶಾಂತಾಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ರಂಗ ಮಂಟಪದ ಮುಂಭಾಗದ ಬೆಳಕು ಫೇಡ್ ಔಟ್ ಆಗಿ, ಹಿಂಭಾಗದ ಬೆಳಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಳಕಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಅಡಿಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸೆಟ್ಟು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಶೆಲ್ಫ್ ಅನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇದೆ, ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಕಟ್ಟೆ ಇದೆ. ರಾಜೇಂದ್ರ ಗೆಸ್ಟರ್ - ಭಾವನಾಭಿನಯದ ಮೂಲಕ, ಶಾಂತಾ ಮತ್ತು ಪರಶುರಾಮರಿಗೆ ಏನೋ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ; ಅವರು ತಿಳಿದಂತೆ ಭಾವ ತೋರುತ್ತ ಗೋಣು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.)

ರಾಜೇಂದ್ರ (ಇಬ್ಬರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ): ನಿಮಗ ಎಲ್ಲಾ ತೋರಿಸೀನಿ. ಯಾವುದ್ಯಾವುದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೆ ಅದ ಅಂತ. ಔಷಧ, ಗುಳಿಗೆ ಇಡೋ ಜಾಗಾನೂ ನೋಡೀರಿ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಬರತದ ಅಂತ ನಿಮ್ಮ ಏಜೆನ್ನಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ತಪ್ಪದೇ ಕೊಡಬೇಕು.

ಶಾಂತಾ : ಹಂಗೇ ಆಗಲೆಪ್ಪಾ. ನಾವು ತಪ್ಪದೇ ಟೈಮ್ ಟೈಮ್ ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಡತೀವಿ.

ಪರಶುರಾಮ : ನೀವೇನೂ ಚಿಂತಿ ಮಾಡ ಬ್ಯಾಡರಿ. ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಆರಾಮ ಇರಿ. (ಎಡಭಾಗದ ಹಿಂಬದಿಯ ಬೆಳಕು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಫೇಡ್ ಔಟ್ ಆಗಿ, ರಂಗದ ಇಡೀ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆ)

(ಮತ್ತೆ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಆದಾಗ, ರಾಜೇಂದ್ರ, ಅವನ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಇದ್ದಾರೆ. ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪಕ್ಕದ ಇನ್ನೆರಡು ಕುರ್ಚಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪತ್ನಿ ತನುಜಾ ಮತ್ತು ಮಗ ರಾಜೇಂದ್ರ ಅವರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಡುವೆ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಸೂಟ್

ಕೇಸ್‌ಗಳನ್ನು ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂಬದಿಯಿಂದ ಪರಶುರಾಮ ಮತ್ತು ಶಾಂತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಪರಶುರಾಮ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರಗಳ ಬಾಕ್ಸಿದೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಗ್ಲಾಸ್ ಇದೆ. ಶಾಂತಾ ಒಂದು ಟ್ರೇ ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ತಿಂಡಿಯ ಪ್ಲೇಟುಗಳನ್ನು ತಂದು, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಒಂದು ಟೀಪಾಯ್ ಮೇಲೆ ಇಡುತ್ತಾಳೆ. ಪರಶುರಾಮನು ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಕುಡಿಯಲು ನೀರು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ; ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆದ ಮೇಲೆ, ತಿರುಗಿ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ನೀರಿನ ಗ್ಲಾಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ)

ರಾಜೇಂದ್ರ: (ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ತೃಪ್ತಿಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ) ಅಮ್ಮ, ಅಪ್ಪಾ, ನನಗ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳೊಳಗ ಖಾತ್ರಿ ಆಯಿತು; ಶಾಂತಾ ಮತ್ತ ಪರಶುರಾಮ ನಿಮ್ಮಿ ಛೋಲೋ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತಾರಂತ. ನನಗ ಭಾಳ ನಿರಾಳ ಆಗ್ಯದ. ಇನ್ನ ನನ್ನ ಫೈಟ್ ರಾತ್ರಿ 12 ಕ್ಕ ಅದ. ಇಗಾಗಲೇ 7 ಆಗ್ಯದ. ಇನ್ನೊಂದು ತಾಸಿಗೆ ನಾನು ಮನಿ ಬಿಡಬೇಕು. ನೀವು ಛೋಲೋ, ಆರಾಮ ರಿ. ಅಲ್ಲೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ದಿನಾ ವೀಡಿಯೋ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡತೀವಿ. (ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬೆಳಕು ಫೇಡ್ ಔಟ್ ಆಗಿ ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಬೆಳಕು ಆಗುತ್ತದೆ. ರಾಜೇಂದ್ರ ತಂದೆ, ತಾಯಿ ಇಬ್ಬರ ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಇಬ್ಬರನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಕಣ್ಣಂಚಿನಿಂದ ನೀರು ಹರಿದು, ಅವನ ಗಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಜಾರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತೋರಬಾರದೆಂದು, ಜೇಬಿನಿಂದ ಕರ್ವೀಫ್ ತೆಗೆದು ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ತನುಜಾ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ತೇವಗೊಂಡಿವೆ. ಪರಶುರಾಮ ಮತ್ತು ಶಾಂತಾ ಇಬ್ಬರೂ ಭಾವುಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲೂ ನೀರು ತೇಲುತ್ತಿದೆ.

ತನುಜಾ; ಹೋಗಿ ಬಾ ರಾಜಣ್ಣ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಆರಾಮ ಆಗ್ಯಾರ. ಪರಶುರಾಮ ಮತ್ತ ಶಾಂತಾ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನೋಡೋತಿದ್ದಾರೆ. ವರ್ದೀನಿಯಾ ಸೇರಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ಫೋನ್ ಮಾಡು. (ಎನ್ನುತ್ತ ಮಗನ ತಲೆಯನ್ನು ನೇವರಿಸುತ್ತಾಳೆ.)

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ರಾಜಣ್ಣ, ನಾನು ಮತ್ತ ಮೊದಲಿಷ್ಟಂಗ ಫಿಟ್ ಆಗೀನಿ. 1 ತಾಸು ವಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡಿದರೂ ಏನೂ ತ್ರಾಸು ಆಗೋದಿಲ್ಲ.

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಹಂಗಂತ ನಾಳೆಯಿಂದಲೇ ವಾಕಿಂಗ್ ಶುರು ಮಾಡ ಬ್ಯಾಡರಿ.

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ಹಂಗ ಚೇಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದೆ. ಹೋಗಿ ಬಾ, ನಾವು ಆರಾಮ ಇರತೀವಿ. ನಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂಗಾರದಂಥ ಪರಶುರಾಮ ಮತ್ತ ಶಾಂತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ಪರಶುರಾಮ: ಸರ್, ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಿಂತವಾಗಿ ಹೋಗಿರಿ.

ಶಾಂತಾ: ಹೌದಪ್ಪಾ. ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಇಡರಿ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮಗೆ ಏನೂ ತ್ರಾಸು ಆಗದ ಹಂಗ ನೋಡಿಕೋತೀವಿ.

(ಇಬ್ಬರ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಸಿಕ್ಕ ಸಂತೋಷ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲರನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಬಾಗಿಲ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಪರಶುರಾಮ ತನ್ನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸೂಟ್ ಕೇಸ್ ನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ, ರಾಜೇಂದ್ರ ಒಂದನ್ನಾದರೂ ತನಗೆ ಕೊಡು ಎಂದರೂ ಕೊಡದೆ, ಲಗೇಜ್ ಸಮೇತ ರಾಜೇಂದ್ರನನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ರಂಗದ ಎಡಭಾಗದ ಬೆಳಕು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಫೇಡ್ ಔಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ.)

(ಮತ್ತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎಡಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಶಾಂತಾ ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರ ಮತ್ತು ತನುಜಾ ಅವರುಗೆ ಉಪಾಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಪರಶುರಾಮ ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರ ಶುಷ್ಕಾಪೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಉಪಚಾರ ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಬೆಳಕಿನ ಫೇಡ್ ಇನ್ - ಫೇಡ್ ಔಟ್ ಮೂಲಕ ಸೂಚಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲ, ಪರಶುರಾಮ ಮತ್ತು ಶಾಂತಾ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹತ್ತಿರವಾಗುವಂಥ ಹಾವಭಾವಗಳು ಧಾಳಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ, ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಮತ್ತು ತನುಜಾ ಅವರು ಶಾಂತಾ ಹಾಗೂ ಪರಶುರಾಮರ ಪ್ರತಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ತೋರುವುದನ್ನು ಭಾವನಾಭಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಸಲ ಆದ ಬಳಿಕ, ರಂಗ ಮಂಟಪದ ಹಿಂಭಾಗದ ಎಡಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಆಗುತ್ತದೆ, ಮುಂದೆ ಇರುವ ಬೆಳಕು ಮಂದವಾಗುತ್ತ ಪೂರ್ಣ ಫೇಡ್ ಔಟ್. ಈ ಮೊದಲೇ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ದೂರ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.)

ಶಾಂತಾ: ಅಪ್ಪಾ ಅವರ ಔಷಧ ಮುಗೀಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಾವ, ತರೋದಿತ್ತು.

ಪರಶುರಾಮ: ಅದನ್ನ ಹೆಂಗ ಮರಿತೀನಿ ನಾನು; ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗಾಗೋವಷ್ಟು ನಿನ್ನೆನೇ ತಂದೀನಿ.

ಶಾಂತಾ: ತರಕಾರಿ ಏನು ತಂದಿ.

ಪರಶುರಾಮ: ಅಪ್ಪಾ ಅಮ್ಮಾ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಬೆಂಡೀ ಕಾಯಿ ಅಂದ್ರ ಪ್ರಾಣ. ತಂದೀನಿ ಅದನ್ನ.

ಶಾಂತಾ: ಪಡುವಲ ಕಾಯಿ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮಜ್ಜಿಗೆ ಪಳದೆ ಸೇರತದ. ಈಗ ಊಟಕ್ಕೆ ಪಡುವಲ ಪಲ್ಯಾ ಹಾಕಿ ಮಾಡತೀನಿ.

ಪರಶುರಾಮ: ಶಾಂತಾ, ನಾವೀಗ ಈ ಮನೀಗೆ ಬಂದು ಸನೆ ಸನೆ ಒಂದು ವರುಷ ಆಗತಾ ಬಂತು. ನಮಗ ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಪ್ರೀತಿ ಮೊದಲೆಂದೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಶಾಂತಾ: ಖರೆ ಅಂದಿ ಪರಶುರಾಮ, ನಮಗ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟು ನಮಗ ಮನಿಯೊಳಗ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಅವರ ವಿಶಾಲ ಮನಗಳೊಳಗೂ ನಮಗ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಇತ್ತರು.

ಪರಶುರಾಮ: ನಾವು ಎಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯ ಶಾಲಿಗಳು. ನಮ್ಮ ಮನಿ ಎಲ್ಲೆ ಅಂತ ಹುಡುಕೋದೇ ಬೇಕಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶಾಂತಾ : ಹೌದು, ಹುಡುಕದೇನೇ, ನಮಗ ಪ್ರೀತಿಯ ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಗೂಡು ಸಿಕ್ಕಿತು. (ಬೆಳಕು ಮಂದವಾಗಿ ಫೇಡ್ ಔಟ್. ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಾಗುತ್ತದೆ.)

ಅಲ್ಲಿ ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಮತ್ತು ತನುಜಾ ಅವರು ಕುರ್ಚಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಬ್ಬರ ಕೈಯಲ್ಲೂ ಪತ್ರಿಕೆ ಇದೆ. ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು, ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ)

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ತನು, ನಾವು ಎಷ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿವಿ; ನಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಪರಶುರಾಮ ಮತ್ತ ಶಾಂತಾ ಅಂಥ ಮಕ್ಕಳು ಸಿಕ್ಕಾರ.

ತನುಜ: ಬರೋಬ್ಬರಿ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಅವರು ಕೆಲಸದವರಲ್ಲ ಅಲ್ಲ; ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ನಮಗ

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು : ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೇ ಅವರು.

ತನುಜಾ : ಹೌದು, ಅಪ್ಪಟ ಬಂಗಾರ!

(ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪರಶುರಾಮ ಮತ್ತು ಶಾಂತಾ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಶಾಂತಾ ಊಟದ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನವನ್ನು ಬಡಿಸಿ, ಪರಶುರಾಮನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರಿಗೆ ಉಣಿಸಲು ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಪರಶುರಾಮ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ಚಮಚಿಯಿಂದ ಉಣಿಸಬೇಕು ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ)

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ಪರಶು, ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮ ಸೇವಾ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿರೇನು; ನಾನು ಈಗ ಆರಾಮ ಆಗಿವೆ. ಹಾರ್ಟ್ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ವೀಕನೆಸ್ ಇದ್ದಾಗ ಕೂಸಿನ್ನ ನೋಡಿಕೊಂಡ್ಲೆ ನೋಡಿಕೊಂಡ್ಲಿ. ಈಗ ನಾನೇ ಉಣತೀನಿ, ತಟ್ಟೆ ಕೊಡು (ಎಂದು ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ)

ಪರಶುರಾಮ: ಅಪ್ಪ, ನೀವೇನು ನಮಗ ಕಮ್ಮಿ ಪ್ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟಿರೇನು; ಸ್ವಂತ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಪ್ರೀತಿ ನಾವು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ನೀವೇ ನಮಗ ಎಲ್ಲಾ.

ಶಾಂತಾ : ಅಮ್ಮಾ, ಮೊದಲ ಊಟ ಮಾಡಿರಿ. ಟೈಮ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಹಾರ ತೋಗೋಳ್ಳಿಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರ ವೀಕನೆಸ್ ಬರತದ.

ತನುಜ : ಹೌದು ನನ್ನ ಹಡೆದವ್ವ; ಎಷ್ಟು ವೈನಾಗಿ ಮಾತಾಡತೀ. ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಾಗ ಮಮತೆ ಉಕ್ಕಿ ಬರತದ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಮಗೇನೂ ಆಗೋದಿಲ್ಲ; ಘಟ್ಟ ಮುಟ್ಟಾಗೇ ಇರತೀವಿ.

ಶಾಂತಾ : ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರೀತಿ, ಮಮತೆಗಳ ಮುಂದ ನಾವು ಮಾಡುವುದು ಏನೂ ಅಲ್ಲ. ಏಳೇಳು ಜನುಮದ ಪ್ರೀತಿ, ನಮಗ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರನೇ ದೊರೆಯಿತು.

ತನುಜಾ : ಯಾವ ಜನುಮದ ಋಣಾನುಬಂಧವೋ ಏನೋ, ನೀವು ನಮಗ ಸಿಕ್ಕಿರಿ. (ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರ ಮೊಬೈಲ್ ರಿಂಗ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ರಂಗ ಮಂಟಪದ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲೂ ಬೆಳಕು. ಅಲ್ಲಿ, ರಾಜೇಂದ್ರ ಅವನ ಪತ್ನಿ ಅನುಶ್ರೀ, ಮಕ್ಕಳು ಸಂಧ್ಯಾ ಹಾಗೂ ರವಿ ಇದ್ದಾರೆ. ತನುಜಾ ಮೊಬೈಲ ಅನ್ನು ಸ್ಟಾಂಡ್ ಮೇಲೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ)

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಅಣ್ಣ, ಅಮ್ಮ, ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಹೆಂಗಿದ್ದೀರಿ ಅಂತ ಕೇಳೋದೇ ಬ್ಯಾಡ. ಪರಶುರಾಮ ಮತ್ತ ಶಾಂತಾ ಇದ್ದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅದರ ಪ್ರಶ್ನೇನೇ ಬರೋದಿಲ್ಲ.

ತನುಜಾ: ಹೌದು, ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಖರೆ. ಶಾಂತಾ ಮತ್ತ ಪರಶುರಾಮ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಭಾಳ ಭೋಲೋ ನೋಡಿಕೋತಾರಂತ ಇವರು ಹೇಳ್ತಾರೆ.

ತನುಜ : ಭೋಲೋ ಏನು ಬಂತು, ಹೂವಿನ್ನ ಜ್ವಾಪಾನ ಮಾಡಿದ್ದಂಗ ಮಾಡತಾರ; ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆಗಳಂತೆ ನೋಡಿಕೋತಾರ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಮತ್ತ ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣಾ ಇಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಆರಾಮ ಆಗಿದ್ದು.

ಅನುಶ್ರೀ : ಅಮ್ಮಾ ಮಕ್ಕಳು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಬೇಕಂತಾರ. ಪರಶುರಾಮ ಮತ್ತು ಶಾಂತಾ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹಾಯ್ ಹೇಳುತ್ತಾರಂತೆ.

ಸಂಧ್ಯಾ ಮತ್ತು ರವಿ: ಹಾಯ್ ಅಜ್ಜಿ ತಾತಾ ಹೆಂಗಿದ್ದೀರಿ (ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಸಲ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.)

ರವಿ; ತಾತಾ ಗಿವ್ ಮಿ ಏ ಬ್ರಾಡ್ ಸ್ಮಿಲ್!

ಸಂಧ್ಯಾ: ಅಜ್ಜಿ ತಾತಾ ಇಬ್ಬರೂ ನಗಬೇಕು. (ತಾತಾ ಅಜ್ಜಿ ಪರಶುರಾಮ ಅಂಕಲ್ ಮತ್ತ ಶಾಂತಾ ಆಂಟಿ ಎಲ್ಲೆ ಇದ್ದಾರೆ. ವಿ ವಾಂಟ್ ಟು ಸೆ ಹಲೋ (ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಶಾಂತಾ ಮತ್ತು ಪರಶುರಾಮರನ್ನು ಫೋನ್ ನ ಹತ್ತಿರ ಬರಲು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಫೋನಿನ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ)

ರವಿ ಮತ್ತು ಸಂಧ್ಯಾ: (ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ) ಅಂಕಲ್, ಆಂಟಿ ಹೆಂಗಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗ ಭಾಳ ಭಾಳ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್.

ಪರಶುರಾಮ: ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಹೇಳಬಾರದು

ಶಾಂತಾ : ಹೌದು. ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಅವರು. ಯಾಕ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್

(ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ರಾಜೇಂದ್ರ ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ): ಅಣ್ಣ, ಈಗ ನೀವು ಪೂರ್ತಿ ಆರಾಮ ಆಗೀರಿ; ಟ್ರಾವೆಲ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಏನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರ ಟಿಕೆಟ್ ಈ ತಿಂಗಳ ಕೊನೇ ವಾರದಾಗ ಬುಕ್ ಮಾಡತೀನಿ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಡಿರಿ. (ಇದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಪರಶುರಾಮ ಮತ್ತು ಶಾಂತಾ ಇಬ್ಬರ ಚಹರೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಇಬ್ಬರ ಮುಖಗಳ ಮೇಲೆ ನೈರಾಶ್ಯದ ಛಾಯೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.)

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ರಾಜಣ್ಣ, ಈಗೇ ಯಾಕ; ಮುಂದ ನೋಡೋಣ.

ರಾಜೇಂದ್ರ: ಅಣ್ಣ, ನಮ್ಮನ್ನ ಮತ್ತ ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನ ನಿರಾಶೆಗೊಳಿಸಬ್ಯಾಡ. ಅಮ್ಮ, ಅಣ್ಣ, ಹ್ಲೂ ಅಂದು ಬಿಡಿರಿ; ಡೋಂಟ್ ಡಿಸ್‌ಅಪಾಯಿಟ್ ಅಸ್. ನಾನು ಸ್ಕೆಟ್ ಅವೇ ನಿಮ್ಮ ಟಿಕೆಟ್ ಗಳನ್ನ ಬುಕ್ ಮಾಡತೀನಿ. ಇನ್ನ, ಅಲ್ಲಿ ಮನಿ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿ ಬ್ಯಾಡ. ಪರಶುರಾಮ ಮತ್ತ ಶಾಂತಾ ನಿಮ್ಮನ್ನ ತಂದಿ ತಾಯಿ ಹಂಗ ಕಂಡಾರ. ಅವರೇ ಇರಲಿ. ಅಥವಾ ಆ ಮನಿ ಮಾರೋಣ; ಅದರಿಂದ ಬಂದ ದುಡ್ಡು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅರ್ಧ ಅರ್ಧ ಕೊಡೋಣ. ಅವರು ಹೆಂಗ ಅಂತಾರೋ ಹಂಗ. ಓಕೆ, ಮತ್ತ ಫೋನ್ ಇಡತೀನಿ. ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಶುರು ಮಾಡಿರಿ. ನಿಮಗೇನೂ ಈ ಸಲ ತ್ರಾಸು ಆಗೋದಿಲ್ಲ, ಹೆಲ್ಪ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪರಶುರಾಮ ಮತ್ತು ಶಾಂತಾ ಇಬ್ಬರೂ ಇದ್ದಾರೆ. (ಇದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಶಾಂತಾ ಮತ್ತು ಪರಶುರಾಮ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪರಶುರಾಮ ಕುಸಿದು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಮತ್ತು ತನುಜ ಇಬ್ಬರೂ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಪರಶುರಾಮನ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಶಾಂತಾ

ಸಹಿತ ಪರಶುರಾಮನ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಪರಶುರಾಮನನ್ನು ಮೇಲೆ ಎಬ್ಬಿಸಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಶಾಂತಾ ಅವರನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತ: ಅಪ್ಪಾ, ನೀವು ಬ್ಯಾಡ, ನಾನು ಕೈಕೊಟ್ಟು ಎಬ್ಬಿಸಿ ನೀನು (ಅನ್ನುತ್ತ ಪರಶುರಾಮನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಹತ್ತಿರದ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಒಂದು ಲೋಟದಲ್ಲಿ ನೀರು ತಂದು ಅವನಿಗೆ ಕುಡಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ದೀರ್ಘ ಮೌನ. ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರೇ ಈ ಮೌನವನ್ನು ಮುರಿಯುತ್ತ

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ಏ ಹುಚ್ಚಪ್ಪ, ಯಾಕ ಹಂಗ ಮನಸಿಗೆ ತ್ರಾಸು ಮಾಡಿಕೋತಿ. ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ, ನೀವು ಇಲ್ಲೇ ಇರತೀರಿ. ಈಗ ನೀವು ನೋಡಿಲ್ಲ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಗ, ಸೂಸಿ, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ದಿನಾ ಮಾತನಾಡೋದನ್ನು; ಹಂಗೇ ದಿನಾ ಪೋನ್ ಹಚ್ಚಿ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡತೀವಿ. **ತನುಜಾ:** ಹೌದು, ಯಾಕ ಹೌಹಾರತಿ. ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ನಾವು ಮಾತನಾಡಲಾರದೆ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗತದೇನು. ಇದು ನಿಮ್ಮದೇ ಮನಿ; ನಾವು ಹೋಗಿಬರೋದು ಮಾಡತೀರತೀವಿ.

(ಮತ್ತೆ ದೀರ್ಘ ಮೌನ. ಆದ ಮೇಲೆ ಪರಶುರಾಮ ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರ ಮತ್ತು ತನುಜಾ ಅವರ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಾನೆ. ಶಾಂತಾ ಸಹಿತ ಅವರ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಗೋಳಿಡುತ್ತಾಳೆ)

ಪರಶುರಾಮ : ತಂದಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡದ ನಮಗ ನೀವೇ ತಂದಿ ಮತ್ತ ತಾಯಿ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ರುಚಿಯನ್ನು ಸವಿದ ನಮಗ ಏನೂ ರುಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಂತಾ: ನೀವು ಇಲ್ಲದ ಮನಿ ದೇವರಿಲ್ಲದ ಗುಡಿಗೆ ಸಮಾನ; ಇರು ಅಂದರ ಹೆಂಗ ಇರಬೇಕರಿ.

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ಭಾಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮನಸು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರದು. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ನೋಯಿಸಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲು ಕೀಳಾವೇನು.

ತನುಜಾ : ನೀವು ಹಂಗ ಅಂದು ನಮಗ ಹಳಾಳಿ ಮಾಡಬ್ಯಾಡಿರಿ. ನಗು ನಗುತ್ತಾ ನಮ್ಮನ್ನ ಬೀಳ್ಕೊಡಿ. ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಮರೀಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ (ಪರಶುರಾಮ ಮತ್ತು ಶಾಂತಾ ಮೊದಲೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡವರಂತೆ): ನಮಗೂ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಎಂದಿಗೂ ಮರೀಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ (ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬೆಳಕು ಮಂದವಾಗಿ ಪೂರ್ತಿ ಫೇಡ್ ಔಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ)

(ಮತ್ತೆ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ರಂಗ ಮಂಟಪದ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು. ಮೂರು ಸೂಟ್ ಕೇಸ್ ಮತ್ತು ಎರಡು ಹ್ಯಾಂಡ್ ಬ್ಯಾಗಗಳು ಸುಸಜ್ಜಿತವಾಗಿ ಇವೆ. ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರ ಮತ್ತು ತನುಜಾ ಅವರು ಯು.ಎಸ್.ಎ. ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರ ಮುಖದ ಮೇಲೂ ಗೆಲುವು ಇಲ್ಲ; ಎಲ್ಲರೂ ಉಮ್ಮಳಿಸಿ ಬರುವ ದುಃಖವನ್ನು ಅದುಮಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ)

ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು: ಹೋಗಿ ಬರತೀವಿ. ನಮ್ಮ ಕಾಳಜಿ ನೀವು ಮಾಡಬ್ಯಾಡಿರಿ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಕಡೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಿ. (ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರು ಕಣ್ಣಂಚಿನಿಂದ ಬಂದ ನೀರನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ) ನಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮ್ಯಾಲೆ ಸದಾ ಇರತದ. (ತನುಜಾ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಭಾರವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ತೋರಗೊಡದೆ, ಶಾಂತಾ ಮತ್ತು ಪರಶುರಾಮರ ತಲೆ ನೇವರಿಸಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾರೆ)

ಪರಶುರಾಮ: ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮಾ, ಕ್ಯಾಬ್ ಬರೋ ಟೈಮಾಯಿತು. ನಾನು ಲಗೇಜ್ ತೋಗೊಂಡು ಹೊರಗ ಹೋಗತೀನಿ ಶಾಂತಾ ನೀನು ಅವರಿಬ್ಬರ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. (ಎನ್ನುತ್ತ ಬಾಗಿಲು ದಾಟಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಶಾಂತಾ ವಾಜೇಂದ್ರ ರಾಯರನ್ನು ಮತ್ತು ತನುಜಾ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪರಶುರಾಮನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಬೆಳಕು ಮಂದವಾಗಿ ಫೇಡ್ ಔಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಇಡೀ ರಂಗ ಮಂಟಪ ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತದೆ.)

(ಕ್ಷಣಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬೆಳಕು ರಂಗ ಮಂಟಪದ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ. ಪರಶುರಾಮನು ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಹುದುಗಿಸಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ; ಬಳಿ ಇದ್ದ ಶಾಂತಾ ಅವನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಇಡುತ್ತಾಳೆ)

ಶಾಂತಾ : ಅಪ್ಪ ಮತ್ತ ಅಮ್ಮ ಅವರು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತ್ರಾಸು ಮಾಡಿಕೋಬ್ಯಾಡಿರಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ಯಾರಲ್ಲ ; ವಿಧೇಯ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ನಾವು ಅವರ ಮಾತು ನಡೆಸಬೇಕಲ್ಲ.

ನಿನಗ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮನಸಿಗೂ ಭಾಳ ನೋವಾಗ್ತದೆ. ಪ್ರೀತಿ ಕಂಡಿರಿಲ್ಲ, ಪ್ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟರು, ಆಶ್ರಯ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಮನೀ ಕೊಟ್ಟರು. ನೀನು ಏನೂ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳತೀನಿ. ಅಪ್ಪಾ ಅಮ್ಮಾ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ, ಈ ಮನಿಯೊಳಗ ಅವರ ಮಮತೆ, ಪ್ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಹರಡ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದ್ದರೆ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಇದನ್ನ ನಮ್ಮ ಮನಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣೇನು. (ಇದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಪರಶುರಾಮ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಮೇಲೆ ಮಾಡಿ, ಶಾಂತಾಳ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಈಗ ಅಳು, ಮತ್ತು ಕ್ಷೀಣವಾದ ನಗು ಎರಡೂ ಮಿಶ್ರಿತಗಂಡು, ಶಾಂತಾಳ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸೂಚಿಸುವಂತಿದೆ. ಬೆಳಕು ಫೇಡ್ ಔಟ್ ಆಗಿ ರಂಗ ಮಂಟಪ ಪೂರ್ಣ ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತದೆ)

ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಾಟಕ ಮುಗಿಯಿತು ಎನ್ನಬಹುದೆ

ತೃತೀಯ ಬಹುಮಾನ :

“ದಿ ಲಾಸ್ತ್ ಅಟೋನ್ಮೆಂಟ್”

✍ ಅಕ್ಷತಾ ರಾಜ್ ಪೆರ್ಲ

ಪರಿಚಯ : ಮೂಲತಃ ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮೂಡಬಿದ್ರೆಯವರಾಗಿದ್ದು ಕೇರಳದ ಕಾಸರಗೋಡು ಜಿಲ್ಲೆ ಪೆರ್ಲ ಕಯ್ಯಂಕೂಡಲಿನ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪದವಿ, ತುಳು ಡಿಪ್ಲೋಮಾ ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿ ಪ್ರವೀಣ ಆಗಿದ್ದು ಕನ್ನಡ, ತುಳು, ಹವ್ಯಕ, ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಗಳ ಬರಹಗಾರ್ತಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗೆ ತುಳು ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಹತ್ತು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾಟಕವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಕವಿತೆ ಮತ್ತು ಅಂಕಣ ಬರಹ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದು ಒಟ್ಟು 13 ಕೃತಿಗಳು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಲೇಖಕಿಯರ ಸಂಘದ ದತ್ತಿನಿಧಿ, ಕರಾವಳಿ ವಾಚಕಿಯರ ಲೇಖಕಿಯರ ಸಂಘದ ದತ್ತಿನಿಧಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ದತ್ತಿನಿಧಿ; ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪೂವರಿ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಎಸ್.ಯು.ಪಣಿಯಾಡಿ ತುಳು ಕಾದಂಬರಿ ಪುರಸ್ಕಾರ, ಸತತ ಮೂರು ಬಾರಿ ಕುಡ್ಲ ತುಳುಕೂಟ ಆಯೋಜನೆಯ ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಸ್ಥಳ ರತ್ನ ವರ್ಮ ಹೆಗ್ಗಡೆ ತುಳು ನಾಟಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ನಾಟಕ ವಿಭಾಗ ಪುಸ್ತಕ ಬಹುಮಾನ ಪುರಸ್ಕೃತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಆಯೋಜಿತ ಕವಿಗೋಷ್ಠಿ, ಮೈಸೂರು ದಸರಾ ಕವಿಗೋಷ್ಠಿ ಮತ್ತು ಅಬ್ಬಕ್ಕ ಉತ್ತಮ ಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ್ದು ಆಕಾಶವಾಣಿ ಮಂಗಳೂರು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಂಗಾಮಿ ನಿರೂಪಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ

ಅವಧಿ : ರಂಗಸಜ್ಜಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಟ್ಟು 50 ನಿಮಿಷಗಳು

ನಾಟಕದ ಕುರಿತು: ‘ಕಾಮಕ್ಕೆ ಲಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲ’ ಎಂಬುದು ಲೋಕಾರೂಢಿ ಮಾತು. ಕಾಮ ಲಜ್ಜೆಹೀನವಾದದ್ದಾದರೂ ಕಾಮಿಸುವ ಮನಸ್ಸು ಪರಸ್ಪರ ಸೇರಿರಬೇಕು. ಏಕಮುಖವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಲು ಹೊರಟ ಕಾಮ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ‘ಅತ್ಯಾಚಾರ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ. ಇದು ಕಾಲ, ವ್ಯಕ್ತಿ, ಮನಸ್ಸುಗಳ ಹಂಗಿಲ್ಲದ ಪೈಪಾಚಿಕ ಮನೋಭಾವದ ಕರಾಳ ಮುಖ. ನೇರಾನೇರ ದೈಹಿಕ ಸಂಪರ್ಕವಷ್ಟೇ ಈಗಿನ ಡಿಜಿಟಲ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರವಲ್ಲ. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ವೈಭವೀಕರಿಸುವ ಸುದ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿರುವುದೇ “ಅಪ್ಪನಿಂದ ಮಗಳ ಮೇಲೆ”, “ಅಣ್ಣನಿಂದ ತಂಗಿಗೆ”, “ಪ್ರಿಯಕರನಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಹುಡುಗಿಗೆ”, “ಮಾಲಿಕನಿಂದ ಕೆಲಸದಾಕೆ” ಅತ್ಯಾಚಾರ.....ಅತ್ಯಾಚಾರ.....ಅತ್ಯಾಚಾರ.....

ಪ್ರತೀ ಸಲ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೊಳಗಾದ ಹೆಣ್ಣು ಕೋರ್ಟು, ಕೇಸುಗಳಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವ ಮಾನಸಿಕ ತುಮುಲಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೇ ಆಗಿರುವಾಗ ಅತ್ಯಾಚಾರಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ದೂರದ ಮಾತು. ಇಂತಹ ವಿಕೃಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಏಕಾಂಕವೇ “ದಿ ಲಾಸ್ತ್ ಅಟೋನ್ಮೆಂಟ್”. ‘ಅಟೋನ್ಮೆಂಟ್’ ಎಂದರೆ ‘ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ’ದ ರೂಪ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇವೆರಡರ ಜೊತೆಗೆ ಆಗಾಗ ನುಸುಳುವ ಮಹಾಭಾರತದ ವಿಕರ್ಣನ ಅಸಹಾಯಕ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಗಳ ಒಟ್ಟು ರೂಪ. ಒಟ್ಟಂದದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ “ದಿ ಲಾಸ್ತ್ ಅಟೋನ್ಮೆಂಟ್” ಡಿಜಿಟಲ್ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಸುತ್ತ ಹೆಣೆಯಲಾಗಿರುವ ನಾಟಕ.

ಪಾತ್ರ ಪರಿಚಯ :

ಡಾ. ಕರ್ಣ - ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ (ವಯಸ್ಸು 32)

ವಿಜಯ್ ಸೇನ್ - ಕರ್ಣನ ತಂದೆ (ವಯಸ್ಸು 55ರಿಂದ 60ರ ಒಳಗೆ)

ಮೇಧಾ - ಕರ್ಣನ ತಾಯಿ (ವಯಸ್ಸು 45ರಿಂದ 50ರ ಒಳಗೆ)

ನೀಲಿ - ಮನೆ ಕೆಲಸದಾಕೆ (ಪಿ.ಯು.ಸಿ ಓದಿದ 24ರ ಹರೆಯದ ಯುವತಿ)

ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಯ ಚಾವಡಿ. ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಮೇಧಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಮನಸ್ಸು ಮೊಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನವಾಗಿದೆ. ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೇ ರೀಲ್ಸ್ ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಕೆಲಸದಾಕೆ ನೀಲಿ ಕಿಟಕಿ ಧೂಳು ಕೊಡವುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಕರ್ಣ ಏನನ್ನೋ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮೇಜು, ಸೋಫಾ, ಕಪಾಟು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ಮೇಧಾ ಕುಳಿತ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಲಘು ಸಂಗೀತ

ಕರ್ಣ : ಅಮ್ಮಾ.....ಅಮ್ಮಾ.....

(ಮೇಧಾ ಮೊಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನಳು)

ಕರ್ಣ : (ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗಿ) ಅಮ್ಮಾ....ಯೇ ಅಮ್ಮಾ.....

ಮೇಧಾ : (ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನಗು) ಹ್ಲ.....ಹ್ಲ.....ಹ್ಲಾ.....

ಕರ್ಣ : (ಅಮ್ಮನ ಕೈಯಿಂದ ಮೊಬೈಲ್ ಎಳೆದು ಅಸಹನೆಯಿಂದ) ಆಗಿನಿಂದ ಕೂಗಿದೀನಿ...ಏನು ಅಂಥಾನಾದ್ರೂ ಈ ಕಡೆ ನೋಡ್ಬಾರ್ದೇನಮ್ಮಾ?

ಮೇಧಾ : ಏನು! ಏನಂದೆ ನೀನು?

ಕರ್ಣ : ಆವಾಗಿನಿಂದ ಕರೀತಿದ್ದೀನಿ ಅಂದೆ.

ಮೇಧಾ : ಅದಲ್ಲ...ಅದಲ್ಲ....

ಕರ್ಣ : ಮತ್ತೇನಮ್ಮಾ?

ಮೇಧಾ : (ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ) ಹಾ.....ಇದೇ....ಇದೇ.....ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಬಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ, ಅಮ್ಮಾ ಅನ್ನೇಡ, ಸ್ವೈಲಾಗಿ "ಮಾಮ್" ಅನ್ನು ಅಂಥ.

ಕರ್ಣ : ಥೋ...ಇದಾ ನಿನ್ನ ಗೋಳು? ನನ್ನ ಚಿಂತೆ ನನಗಾದ್ರೆ, ನಿನ್ನೊಳ್ಳೆ ಕತೆ ಕಣಮ್ಮಾ....

ಮೇಧಾ : (ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ) ನೋಡು....ನೋಡು, ಮತ್ತೆ ಅಮ್ಮಾ ಗುಮ್ಮಾ ಅಂಥ!

ಕರ್ಣ : ಯೇ ಹೋಗೇ ಅಮ್ಮಾ...ನಾನು ಕರೆಯೋದೇ ಅಮ್ಮಾ ಅಂಥ. ಅದು ನಿಂಗೆ ಕಷ್ಟ ಆದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ, ನನ್ನಲ್ಲ.

ಮೇಧಾ : ನೀನೋ..ನಿನ್ನ ಮೊಂಡುತನಾನೋ, ನಿನ್ನ ಹಠ ನೀನು ಯಾವತ್ತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀ ಹೇಳು. ಸೈನ್ಸ್ ತೆಗೋ ಅಂದೆ, ಇಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಅಂತಂದೆ. ಹೋಗ್ಲಿ ಆಮೇಲೆ ಮಾರ್ಸು ಮಾರ್ಡೋವಾಗ್ಲೂ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ನೋಡ್ಕೋ ಅಂದೆ, ಅಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡ ಅಂದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಏಹೆಚ್ಚಿನೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಮುಗ್ಗಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿ ಕೂತಿದ್ದೀಯಲ್ಲ ಮೈ ಸನ್. ದಿ ಗ್ರೇಟ್ ಬ್ಯುಸಿನೆಸ್ ಐಕಾನ್ ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ ಮಗ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೊಫೆಸರ್.....

ಕರ್ಣ : (ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ) ನಿಲ್ಲು ಸಾಕು. ನಂಗೆ ಏನು ಬೇಕಾದ್ರೂ ಅನ್ನು. ಆದ್ರೆ ನನ್ನಿಷ್ಟದ ಭಾಷೆ ಮತ್ತೆ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸ್ತೇಡ ನೋಡು. ಕನ್ನಡ ನನ್ನ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲ, ಉಸಿರು.

ಮೇಧಾ : ನೀನೋ ನಿನ್ನ ಉಸಿರೋ! ನಾನೂ ಡ್ಯಾಡೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿದ ಕಂಪೆನೀಲಿ ನಿಂಗೆ ಇಂಟೆಸ್ಟೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲೋ?

ಕರ್ಣ : ಅದಕ್ಕೆ ಅಂತಾನೇ ಅಕ್ಕ ಇದ್ದಾಳಲ್ಲ, ಒಳ್ಳೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಹುಟ್ಟಿರೋ ತರಹ ಆಡ್ತಾಳೆ.

ಮೇಧಾ : ಅವ್ಯನ್ನು ನೋಡಿ ನೀನು ಕಲೀಬೇಕು. ಪಾಪ ಕಂಪೆನಿಗೆ ಅಂಥ ಎಷ್ಟು ಸ್ಟ್ರಗ್ಲ್ ಮಾಡ್ತಿದಾಳೆ. ಆದ್ರೆ ನೀನು? ನೀನೋ ನಿನ್ನ ಆದರ್ಶಗಳೋ! ಅದ್ಯಾವ್ದೋ ಎನ್.ಜಿ.ಓ ಸೇಕೋಂಡು ಬಡಮಕ್ಕಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳ್ತೊಡ್ತೀನಿ ಅಂಥ ಸ್ಲವನ್ ಗಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಿ ತಿರುಗ್ರೀಯಲ್ಲೋ....ಛೀ....ಛೀ (ಅಸಹ್ಯದಿಂದ)

ಕರ್ಣ : ಅಮ್ಮಾ ಸಾಕು ನಿಲ್ಲು. ಆಗ್ಲೇ ಹೇಳ್ತೆ ತಾನೇ ಇದು ನನ್ನ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲ, ಉಸಿರು ಅಂಥ. ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟದಂತೆ ಅಕ್ಕ ಇದ್ದಾಳಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿಡಿ.

ಮೇಧಾ : ಅಯ್ಯೋ ನಾನೆಲ್ಲಿ ಹಿಡ್ಕೊಂಡೆ ಡಿಯರ್ ಸನ್? ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನ ಹೇಟ್ ಮಾಡ್ಬೇಡ. ಯಾವತ್ತಾದರೂ ಒಂದು ಟೈಮಲ್ಲಿ ಈ ಇಂಗ್ಲಿಷೂ ನಿಂಗೆ ಹೆಲ್ಪ್ ಮಾಡ್ತೆ ನೋಡ್ತೀರು.

ಕರ್ಣ : ನಾನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೇಡ ಅಂದಿಲ್ಲಮ್ಮ, ನಮ್ಮತನ ಮರೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಬೇಡ ಅಂದೆ ಅಷ್ಟೇ. ಕಷ್ಟದ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಆಯ್ಕೆ ಕನ್ನಡ, ನೋಡ್ತೀರು.

ಮೇಧಾ : ಬೇಡ ಮೈ ಸನ್. ಸುಮ್ಮೇ ಏನೇನೋ ವಾದ ಮಾಡ್ಬೇಡ ನನ್ನಲ್ಲಿ. ಏನು ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್? ಯಾಕೆ ಜೋರಾಗಿ ಅರಚ್ಕೊಂಡೆ?

ಕರ್ಣ : ಹ್ಲಾಂ.....ನೋಡು ನಿನ್ನ ಈ 'ಅಮ್ಮಾ' 'ಮಾಮ್' ಗಲಾಟೇಲಿ ನಾನು ಏನನ್ನೋ ಹುಡುಕ್ತೀರೋ ವಿಷ್ಯಾನೇ ಮರೆತೆ.

ಮೇಧಾ : ಯೂ ಮೀನ್ ಸರ್ಚಿಂಗ್? ವ್ಹಾಟ್ ಯೂ ಸರ್ಚ್?

ಕರ್ಣ : ಥತ್ತೇರಿಕೆ...ಮತ್ತೆ ಶುರುವಾಯ್ತು ಕಂಗ್ಲಿಷ್ (ತನ್ನಲ್ಲೇ ಬೈದುಕೊಂಡು) ನನ್ನೊಂದು ಪುಸ್ತಕ ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣಿಸ್ತಿಲ್ಲ, ನೀನೇನಾದ್ರೂ ನೋಡಿದ್ಯಾ?

ಮೇಧಾ : (ತಾತ್ಕಾರದಲ್ಲಿ) ಯೂ ಮೀನ್ ಬುಕ್? ವ್ಹಿಚ್ ಬುಕ್!

ಕರ್ಣ : ಹಾ....ಪುಸ್ತಕಾನೇ, ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕ. ನಾಳೆಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡೋಕೆ ಇರೋದನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಎಲ್ಲಿಟ್ಟೆ ಅಂತಾನೇ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. (ಮತ್ತೆ ಹುಡುಕಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಮೇಧಾ : ಅಫ್ಟಾಲ್ ಒಂದು ಸ್ಮಾಲ್ ನೋಟ್‌ಬುಕ್‌ಗೆ ಇಷ್ಟು ರಂಪಾಟ....!

ಕರ್ಣ : (ಅಸಹನೆಯಿಂದ) ಅಮ್ಮಾ ದಯವಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಈ ಕಂಗ್ಲಿಷ್ ನಿಲ್ಲು ಪ್ಲೀಸ್.

ಮೇಧಾ : ಕಾಲ್ ಮೀ ಮಾಮ್. ಅಲ್ಲೋ ಅಂತದ್ದೇನು ಪಾಯಿಂಟ್ಸ್ ಬರೊಂಡಿದ್ದೆ ಆ ನೋಟ್ ಬುಕ್‌ನಲ್ಲಿ? ಕನ್ನಡ ಗ್ರಾಮರ್ ಅಥ್ವಾ ಯಾವ್ವಾದ್ರೂ ಸಾಂಗ್....

ಕರ್ಣ : ವ್ಯಾಕರಣ, ಪದ್ಯ ಇದ್ಯಾವ್ದೂ ಅಲ್ಲ ಅಮ್ಮಾ....ವ್ಯಾಸಭಾರತ ಪಾಠ ಶುರು ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀನಿ ಮಕ್ಕಿಗೆ. ನಾಳೆ ಪಾಂಡವ - ಕೌರವರ ಪಗಡೆಯಾಟ, ಪಾಂಚಾಲಿ ವಸ್ತ್ರಾಪಹರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡೋದಿತ್ತು. ವಿಕರ್ಣನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದಷ್ಟು ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಮಕ್ಕಿಗೆ ಹೇಳೋಕೆ.

ಮೇಧಾ : ವೆಯಿಟ್, ವೆಯಿಟ್.....ವ್ಹೂ ಈಸ್ ದ್ಯಾಟ್ ವಿಕರ್ಣ ಮ್ಯಾನ್? ಕರ್ಣ ಗೊತ್ತಿದೆ ಆದ್ರೆ ವಿಕರ್ಣ!

ಕರ್ಣ : ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳೋದು ನೋಡು....ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಕನ್ನಡಾನ ಲೇವಡಿ ಮಾಡ್ತೀಯಲ್ಲ...ಸ್ವಲ್ಪ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ, ಗದ್ಯ ಓದಿ ನೋಡು....

ಮೇಧಾ : ನೀನೀಗ ವಿಕರ್ಣ ಅಂದ್ರೆ ಯಾರು ಹೇಳು.

ಕರ್ಣ : ಅವ್ನು ಬೇರ್ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ, ಕೌರವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ.

ಮೇಧಾ : ಅಷ್ಟೇನಾ! ಮತ್ತೆ ಅವ್ನು ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳೋದೇನಿದೆ? ಏನೇನೋ ಕತೆ ಕಟ್ಟಿ ಚಿಲ್ವನ್ಸ್ ತಲೆಗೆ ಹಾಕ್ತೇಡ.

ಕರ್ಣ : ತಲೆಬುಡ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇ ಇರೋ ನಿನ್ನಂತವು ಇಷ್ಟೇ ಹೇಳೋದು ನೋಡು.

ಮೇಧಾ : ನೀನೊಬ್ಬ ಎಕ್ವಾರ್ಡಿನರಿ ಮ್ಯಾನ್ ಅಲ್ಲ. ಹೇಳು ನೀನೇ....ಯಾವುದು ವಿಕರ್ಣ ಅನ್ನೋ ಇಂಟೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಕ್ಯಾರೆಕ್ಟರ್?

ಕರ್ಣ : ನಿನ್ನ ಭಾಷೇಲಿ ಹೇಳೋದಾದ್ರೆ ನಿಜಾಗ್ಲೂ ಅವ್ನು ಗ್ರೇಟ್ ಅಮ್ಮಾ. ಕೌರವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ, ಗುಣದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರ.

ಮೇಧಾ : ಯೇ ಹೋಗೋ....ಕೌರವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವ್ನು ಗೋಲ್ಡ್ ಹೇಗಾಗ್ತಾನೆ? ಡರ್ಟಿ ಫೆಲೋ....

ಕರ್ಣ : ಇಲ್ಲ ಅಮ್ಮಾ. 99 ಕೌರವರು ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ್ರೆ, ವಿಕರ್ಣ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿ. ತುಂಬಿದ ಸಭೇಲಿ ದ್ರೌಪದಿ ವಸ್ತ್ರಾಪಹರಣ ನಡೆದಾಗ ವಿರೋಧಿಸಿದವ್ನು ಅವ್ನೋಬ್ಬೇ?

ಮೇಧಾ : (ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ) ಇಸ್ ಇಟ್ ಟ್ರೂ! ಹೌ ಪಾಸಿಬಲ್?

ಕರ್ಣ : ಹೌದು ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದು ವಿಕರ್ಣನಿಗೆ ಮಾತ್ರ.

ಮೇಧಾ : ಹಾಗಿದ್ರೆ ಮೈ ಸನ್, ವಿಕರ್ಣನೂ ವಾರ್ ಆಗೋವಾಗ ಸತ್ತ ತಾನೇ? ಒಳ್ಳೆಯವನಾದ ವಿಕರ್ಣನನ್ನು ಉಳಿಸಬಹುದಿತ್ತು.

ಕರ್ಣ : ಏನ್ಮಾಡೋದು ಅಮ್ಮಾ....ಅವ್ನು ಗುಣದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವನಾದ್ರೂ ಇದ್ದಿದ್ದು ಕೌರವರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತಾನೇ!? ದುಷ್ಟಕೂಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆತನ ಸಾವೇ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ.

ಮೇಧಾ : ನೋ ಮೈ ಸನ್. ಎಲ್ಲಾ ತಪ್ಪಿಗೂ ಸಾವೇ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ ಅಲ್ಲ. ಅವ್ನು ಬದುಕೇಕಿತ್ತು. (ಸಂತಾಪದ ಧ್ವನಿ)

ಕರ್ಣ : ನೀನು ಹೇಳೋದೂ ಸರೀನೇ ಅಮ್ಮಾ. ಆದ್ರೆ, ವಾಸ....ಸಹವಾಸ ಎರಡೂ ವಿಕರ್ಣನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿತು.

ಮೇಧಾ : ಐ ಡೋಂಟ್ ನೋ ಮೈ ಸನ್. ನಿನ್ನ ವಾಸ....ಸಹವಾಸ ಯಾವುದೂ ನಂಗ್ ಗೊತ್ತಾಗಲ್ಲ. ಐ ನೋ ಓನ್ಲೀ ಕ್ರೇಜೀ ಟಾಪಿಕ್ಸ್, ಯು ನೋ....

ಕರ್ಣ : (ನಗುತ್ತಾ) ನಿನ್ನ ಕಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾದ ಕ್ರೇಜೀ ವಿಷ್ಯ ಬೇರೆ ಯಾವುದೆ ಹೇಳು ಅಮ್ಮಾ.

ಮೇಧಾ : ಕಾಲ್ ಮಿ ಮಾಮ್.

ಕರ್ಣ : ಮಾಮ್....ಮಾಮಾ ಇದೆಲ್ಲ ಬೇಡ. ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಅಮ್ಮಾ ಅಂತಾನೇ ಅನ್ನೋದು ನಾನು.

ಮೇಧಾ : ಇಟ್ಸ್ ಓ.ಕೆ. ಅದೇನೋ ಗಾದೆ ಇದ್ದಲ್ಲ....ಡಾಗ್ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಸ್ಪಿಕ್.....ಸೈಟ್....

ಕರ್ಣ : ಥೋ...ಥೋ...ಗಾದೆ ಕೆಡಿಸ್ಟೇಡ್ಲೇ ಮಾರಾಯ್ತಿ. "ನಾಯಿ ಬಾಲಕ್ಕೆ ದಬ್ಬೆ ಕಟ್ಟಿದ್ರೂ ನೆಟ್ಟಗಾಗಲ್ಲ" ಅಂತಿರೋದು.

ಮೇಧಾ : ಯಾ....ಯಾ ಐ ನೋ.

ಕರ್ಣ : ಏನೋ ಒಂದು ಕರ್ಮ. ಅಮ್ಮಾ ಸ್ವಲ್ಪ ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ಹುಡುಕಿ ಕೊಡೇ.

ಮೇಧಾ : ನೊ....ನೋ..... ಐ ಯಾಮ್ ಬ್ಯುಸಿ ನೌ.

ಕರ್ಣ : (ಲೇವಡಿಯ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ) ರೀಲ್ಸ್ ನೋಡೋದ್ರಲ್ಲಿ, ಮಾಡೋದ್ರಲ್ಲಿರೋದು ನೋಡು ನಿನ್ನ ಬ್ಯುಸಿ! ಅದೇನು ಅಂಥ ರೀಲ್ಸ್ ಕಂಡುಹಿಡಿದ್ರೋ ದೇವ್ರೇ ಬಲ್ಲ.

ಮೇಧಾ : ಹೇ ಮೈ ಸನ್. ನಂಗ್ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಬೈಕ್ಯೋಲೋ ಬಟ್ ನನ್ನ ರೀಲ್ಸ್ ಸುದ್ದಿಗೇನಾದ್ರೂ ಬಂದ್ರೆ....(ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ)

ಕರ್ಣ : ನಿಂಗ್ ಹೇಳಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಮಕ್ಕಿಂದ ಹಿಡ್ಡು ನಿಮ್ಮಂತವು ತನ್ನ ಹಾಳು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಮೇಧಾ : ನಾಟ್ ಹಾಳು....ಇಟ್ಸ್ ಜಸ್ಟ್ ಟೈಮ್ ಪಾಸ್.

ಕರ್ಣ : (ನಗುತ್ತಾ) ಜಸ್ಟ್ ಟೈಮ್ ಪಾಸ್! ನೋ ನೋ ಟೈಮ್ ಕಿಲ್ಲರ್.

ಮೇಧಾ : ಶಟಪ್ ಮೈ ಸನ್. ನಿಂಗೇನೀಗ! ಅದೇನೋ ಬುಕ್ ಸರ್ಚ್ ಮಾಡ್ಲೇಕಲ್ಲ ವೆಯಿಟ್. (ಹುಡುಕಿದಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮೊಬೈಲ್ ರಿಂಗಣಿಸುತ್ತದೆ. (ಕರೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ) ಯಾ ಡಿಯರ್....ಶ್ಯೂರ್ ಶ್ಯೂರ್, ಓಕೆ....ಓಕೆ. ಸೀ ಯು ದೇರ್. (ಕರೆ ತುಂಡರಿಸಿ)

ಹೇ ಮೈ ಸನ್. ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಕಾಲ್ ಲೇಡೀಸ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಿಂದ. ವನ್ ಕಿಟ್ಟೀ ಪಾರ್ಟಿ. ಸ್ನಾರೀ....ನಿಂದೇನೋ ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರಲ್ಲ. ನೀನೇ ಸರ್ಚ್ ಮಾಡು. ಬೇಕಾದ್ರೆ ನೀಲಿ ಹೆಲ್ಪ್ ತೆಗೋ. ಸ್ನಾರೀ ಡಿಯರ್, ರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾರೀ.

ಕರ್ಣ : ಹೈ ಇದೊಂದು ಬಾಕಿಯಿತ್ತು ನೋಡು. ಹೋಗು ಹೋಗು, ನಿನ್ನಲ್ಲೂ ಅಪ್ಪನಲ್ಲೂ ಹೇಳೋದೇ ವ್ಯರ್ಥ.

ಮೇಧಾ : ಬರೋದು ಲೇಟಾಗುತ್ತೆ ಕಣೋ. ಡ್ಯಾಡ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಗ ಬರ್ತಾರೆ. ಡಿನ್ನರ್ ಮೆನು ಆಲ್ರೆಡೀ ನೀಲಿ ಹತ್ರ ಹೇಳಿದೀನಿ. ಓಕೆ ಬಾಯ್....ಸೀ ಯು ಲೇಟರ್ (ನಿರ್ಗಮನ)

ಕರ್ಣ : (ಅಮ್ಮ ಹೊರಟುಹೋದ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ) ಏನು ಹಣೆಬರಹಾನೋ ನನ್ನ. ನೆನಪು ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಈ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಬಾಳೋಕೆ ಇದೆಲ್ಲ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯಾ? ಇವಿಗಿಲ್ಲ ಮೋಜು ಮಸ್ತಿ, ಕಿಟ್ಟಿ ಪಾರ್ಟಿ, ಲೇಟ್ ನೈಟ್ ಡಿನ್ನರ್. ಅದೇ ಆ ಸ್ಲಮ್ ಹುಡುಗಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಊಟಕ್ಕೂ ಪರದಾಟ. ಹೀಗೆ ದುಡ್ಡು ಹಾಳು ಮಾಡೋ ಬದಲು ಅಂತವಿಗಾದ್ರೂ ಕೊಟ್ಟಿ... ಛೇ! ಜಗತ್ತಿನ ನಿಯಮಾನೇ

ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಇದ್ದವಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೊಡೋ ದೇವು ಇಲ್ಲದವಿಂದ ಎಲ್ಲಾನೂ ಕಿತ್ಯೋತಾನೆ. ಹುಟ್ಟು ಸಾವಿಗೂ ತಾರತಮ್ಯ. ಏನು ಶೋಕಿನೋ ಏನೋ! ತುಂಡುಡುಗೆ, ಹಾಡು, ಕುಣಿತ, ಮೋಜು ಮಸ್ತಿ ಇದರಾಚೆಗಿನ ಬದುಕು ಇವಿಗಿಲ್ಲ ಕಾಣೋದಾದ್ರೂ ಯಾವಾಗ? ಇಂತವಿಗೆ ಹೇಳೋದಕ್ಕಿಂತ ಸುಮ್ಮಿರೋದೇ ವಾಸಿ. ಆದ್ರೆ ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯ್ತು ಅಂತಾನೇ ಕಾಣ್ತೆಲ್ಲವೂ...ಇನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬರೆಯೋಕೂ ತಲೆ ಓಡ್ತಿಲ್ಲ. ಏನ್ನಾಡ್ಡಿ (ನಿಂತು ಒಂದು ಸಲ ಸೋಫಾವನ್ನೇ ನೋಡಿ ತಲೆಗೇನೋ ಹೊಳೆದಂತೆ)

ನೀಲಿ ಬಾ ಇಲ್ಲಿ.....

ನೀಲಿ : (ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ ನಿಂತಿದ್ದವಳು ಓಡಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ) ಮ್ಯಾಂ ಹೋದ್ರಾ ಸಾರ್?

ಕರ್ಣ : ನಿಂಗೂ ಹೇಳೋಟ್ಟಿದಾಳ ನನ್ನ ಮಾಮ್, ಮ್ಯಾಂ ಅನ್ನೋಕೆ ?(ನಗುತ್ತಾನೆ)

ನೀಲಿ : ಹು ಸಾರ್....ಹಾಗೇ ಕೂಗ್ತೀಕೆಂದವೇ

ಕರ್ಣ : ನೋಡು ನಾನು ಕೂಗೋ ಮಾಮ್‌ಗೂ ನಿನ್ನ ಮ್ಯಾಂ‌ಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಏನಿಲ್ಲ.

ನೀಲಿ : ಹು ಸಾರ್.....ಮ್ಯಾಂ ತುಂಬಾ ತಿಳೊಂಡಿರೋರು.

ಕರ್ಣ : ಹೌದಮ್ಮ ತಾಯಿ, ಲೆಕ್ಕಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿನೇ ತಿಳೊಂಡಿದಾರೆ. ಅದಿರ್ಲಿ, ನಂದೊಂದು ಪುಸ್ತಕ ನೀನೇನಾದ್ರೂ ನೋಡಿದ್ಯ?

ನೀಲಿ : ಏನು ಪುಸ್ತಕ ಸಾರ್, ಲೆಕ್ಕ ಬಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ?

ಕರ್ಣ : ಯೇ ಅದಲ್ಲೇ...ನಾಳೆ ಪಾಠ ಮಾಡೋಕೆ ಇರೋದನ್ನು ಬಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಈಗ ಕಾಣಿಸ್ತಿಲ್ಲ. ಬಾ, ಇಲ್ಲಿ ಸೋಫಾ ಕೆಳಗೆ ಇದೆಯಾ ಅಂಥ ಹುಡುಕೋಣ. ಆ ಕಡೆ ಸೋಫಾ ಹಿಡಿ.

(ಇಬ್ಬರೂ ಸೋಫಾ ಜರುಗಿಸಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ. ಪುಸ್ತಕ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಸರಿ ಹೊಂದಿಸಿ ಸೋಫಾ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಕರ್ಣ. ನೀಲಿ ಅಲ್ಲೇ ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಏನೋ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ.)

ಕರ್ಣ : ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಿದ್ರೂ ಸಿಗ್ತಿಲ್ಲ. ಪುಸ್ತಕ ಎಲ್ಲಿಟ್ಟೆ ಅಂಥ ನೆನಪೇ ಬರ್ತಿಲ್ಲ ನೀಲಿ.

ನೀಲಿ : ಸಾರ್ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. ನಿಮ್ಮ ರೂಮಲ್ಲಿ...ಬಾಲ್ಕನೀಲಿ ಅಥವಾ ಹಿತ್ತಿಲ ಕಡೆಗಿನ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ?

ಕರ್ಣ : ಇಲ್ಲೇ....ಇಲ್ಲೇ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪಾಯಿಂಟ್ಸ್ ಬರೀತಿದ್ದ ನೆನಪು ನಂಗಿ. ಆದ್ರೆ ಈಗ ನೋಡಿದ್ರೆ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ನೀನೊಮ್ಮೆ ನೆನಪು ಮಾಡೋ, ಕಸ ಅಂಥ ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಎಸೆದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯ ಏನುತೆ?

ನೀಲಿ : ಅಯ್ಯೋ ಶಿವ್ವೇ. ನಾ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಹೇಳ್ತೆ ಕೇಳ್ತೆ ಎಸೆದ್ರೆ ಮ್ಯಾಂ ಬಿಡೋದುಂಟೇ ನನ್ನ? ನೋಡಿ ಸಾರ್, ಒಮ್ಮೆ ಅವ ಲಿಪ್ ಸ್ಪಿಕ್ ಖಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು ಅಂಥ ಅದನ್ನ ಕಸದಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೆ. ಅದು ಮ್ಯಾಂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತಾ...ಯಾವ ಪರಿ ಬೈದ್ದು ಅಂದ್ರೆ...(ಬೇಸರದಲ್ಲಿ)

ಕರ್ಣ : ಎಲಾ! ಖಾಲಿ ಡಬ್ಬಿ ಎಸೆದ್ರೆ ತಪ್ಪೇನೇ ನೀಲಿ?

ನೀಲಿ : ನಂಗೂ ಅದೇ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲ ಸಾರ್. ಯಾಕೆ ಮ್ಯಾಂ ಕಸವನ್ನು ಎಸೆದು ನಿಮ್ಮ ಡ್ರೆಸಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ ಶುಚಿಗೊಳಿಸೋದು ತಪ್ಪು ಅಂಥ ಕೇಳ್ತೆ.

ಕರ್ಣ : ಏನಂದ್ರೂ ನಿನ್ನ ಮ್ಯಾಂ?

ನೀಲಿ : ಅಯ್ಯೋ ಸಾರ್ ಆ ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಅದೇನೋ ಕೋಡು ಇತ್ತಂತೆ. ಖಾಲಿಯಾದ್ರೆಲೆ ಆ ಕೋಡು ನಂಬರು ಕಳ್ಳದ್ರೆ ಗಿಪ್ಪು ಸಿಗುತ್ತಂತೆ....

ಕರ್ಣ : ಓಹೋ ಓಹೋ ಇದಾ ವಿಷ್ಣು...ಆಮೇಲೆ ಎಸೆದಿದ್ದನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಾ ನೀನು?

ನೀಲಿ : (ಜೋರಾಗಿ ನಗುತ್ತಾಳೆ) ಸಾರ್ ತಮಾಷೆ ಕೇಳಿ ಇಲ್ಲಿ. ಅವು ಕೇಳೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅದನ್ನು ನಂಗಿ ಕಸದ ಗಾಡಿಯವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ್ತಿತ್ತಾ...ಮ್ಯಾಂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಂತೀನಿ.

ಕರ್ಣ : ಹೌದ! ಆಮೇಲೇನಾಯ್ತು?

ನೀಲಿ : ಮತ್ತೆ ಗಾಡಿಯವನ್ನು ಕರೆದು, ಹೀಗೀಗೆ ಅಂಥ ಗಾಡಿಯ ಅಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಅಂದು, ಆದ್ರೆ ಅಣ್ಣ ಮಾತ್ರ "ಆಸೆ ಇರ್ಬೇಕು ಆದ್ರೆ ದುರಾಸೆಯಲ್ಲ" ಅಂತಂದು ರೇಗ್ಗಿಟ್ಟು ಹೋದ್ದು. ಪಾಪ ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾಂ ಮುಖ ನೋಡ್ತೀಕಿತ್ತು.

ಕರ್ಣ : ನೋಡು ಮತ್ತೆ ಅಣ್ಣ ಸರಿಯಾಗಿನೇ ಅಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕಸಕ್ಕೆ ಎಸೆದಿರೋ ಖಾಲಿಯಾದ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹುಡುಕಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಸಿಟ್ಟು ಬರೋದು ಸಹಜ. ನಿಮ್ಮ ಮ್ಯಾಂ ಮುಖ ನೋಡು, ಮೇಕಪ್ ನಾಲ್ಕಿಂಚು.

ನೀಲಿ : ಯೇ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಅನ್ವಾರ್ಡ್ ಸಾರ್. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ. ನೋಡಿ ನಿಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡೋದ್ರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಇಷ್ಟಾನೋ ಹಾಗೆ ಮ್ಯಾಂಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತಾಡೋದ್ರಲ್ಲಿ, ಮಿಣಮಿಣ ಮಿಂಚೋದ್ರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ.

ಕರ್ಣ : (ಅವಳ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ) ನೀನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಣ್ಣ ಬಳೋಬಹುದಪ್ಪಾ ಮ್ಯಾಂ ಹತ್ರ ಕೇಳಿ.

ನೀಲಿ : ನಾನಾ.....!(ತುಸು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ) ನಂಗ್ಯಾಕೆ ಸಾರ್ ಬಣ್ಣ? ನೆಟ್ಟಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನಾಲ್ಕುಕರ ಮಾತಾಡಕೆ ಬರಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಆ ಪಾಟಿ ಬಣ್ಣ ಬಳೊಂಡು ಕೂತ್ರ ದೊಂಬರಾಟದ ಮಂಗನ ಹಾಗೆ ಕಾಣ್ತೀನಷ್ಟೇ.

ಕರ್ಣ : ಅಲ್ಲೇ ನೀಲಿ, ನಿಂಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲೀಬಾರ್ದು ಅಂಥ ಹೇಳಿದ್ಯಾರು? ನಿನ್ನ ಮ್ಯಾಂ ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿರೋ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಮಾತಾಡೋವಾಗ ನೀನ್ಯಾಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸ್ತಾರ್ದು ಅಂತೀನಿ.

ನೀಲಿ : ಬಿಡ್ಡು ಎನ್ನಿ...ಬಿಡ್ಡು ಎನ್ನಿ. ಯಾರ್ಯಾರು ಎಲ್ಲಿಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿದ್ದೇನೇ ಚೆನ್ನ ಸಾರ್. ಮ್ಯಾಮ್ ಸ್ವೈಲಾಗಿ ಕೂತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತಾಡೋದು ಚೆನ್ನ, ನಾನು ಈ ಲಂಗ ದಾವಣಿ ಹಾಕೊಂಡು ಕನ್ನಡ ಮಾತಾಡೋದು ಚೆನ್ನ.

ಕರ್ಣ : (ನಕ್ಕು) ಭಲೇ ಇದ್ದೀಯಾ ಕಣೇ ನೀಲಿ ನೀನು. ಹೌದು, ಮೊನ್ನೆ ಪಪ್ಪನ ಹತ್ರ ಏನೋ ಮಾತಾಡಿದ್ದ ಹಾಗಿತ್ತು, ಏನು ವಿಷಯ?

ನೀಲಿ : (ತೊದಲುತ್ವಾ) ಅದೂ.....ಮ....ಮತ್ತೆ...ಮತ್ತೆ....

ಕರ್ಣ : ಯಾಕೆ ಭಯ, ಹೇಳು ಏನು ವಿಷಯ?

ನೀಲಿ : ಊರಿಂದ ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಪೋನು ಮಾಡಿದ್ದು ಸಾರ್.

ಕರ್ಣ : ಏನಂತೆ! ಕಾಸೇನಾದ್ರೂ ಅಗತ್ಯ ಇತ್ತಾ? ಅಪ್ಪನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕಿತ್ತು ತಾನೇ, ಅವ್ರಲ್ಲಿ ಕೇಳೋಕೆ ಮುಜುಗರ ಆದೆ ನನ್ನಲ್ಲಾದ್ರೂ ಕೇಳಿಕಿತ್ತಲ್ಲ?

ನೀಲಿ : ಅಯ್ಯೋ ಬಡಾಸಾರ್ ಹತ್ರ ಕೇಳೋಕೆ ನಂಗ್ಯಾಕೆ ಮುಜುಗರ ಸಾರ್? ನಂಗೆ ಇಲ್ಲಿತನ್ನ ಯಾವ್ವಿಕ್ಕಾದ್ರೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ರಾರ ಹೇಳಿ ನೀವೇ. ಊರಲ್ಲಿರೋ ನನ್ನ ಅಪ್ಪಯ್ಯನ ಮರೆಸೋ ಅಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ಕೊಡಿದಾರೆ.

ಕರ್ಣ : ಅಂದ್ರೆ!(ಸಂಶಯದಿಂದ) ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡೋತಾರ?

ನೀಲಿ : ಹೂಂ ಅಂತೀನಿ.....ಕೇಳೋ ಮೊದ್ದೇ ನನ್ನ ಬೇಕುಬೇಡಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ತಂದುಕೊಡ್ತಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಏನಾಯ್ತು ಗೊತ್ತಾ?

(ತಾನು ಕುಳಿತ ಕಡೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ಸೋಫಾಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.)

ಕರ್ಣ : ಅಂತದ್ದೇನಾಯ್ತು?

ನೀಲಿ : ನಾನು ಸ್ಟೋರ್ ರೂಮ್ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾ....ಮ್ಯಾಮ್ ಮನೇಲಿ ಇರ್ಲಿಲ್ಲ. ಬಡಾಸಾಬ್ ಇಲ್ಲೇ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಟಿ.ವಿ ನೋಡಿದ್ದಾ.....(ರಾಗವಾಗಿ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ಕರ್ಣ : ಹೇಳೋದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿಕು ನೀಲಿ. ಈ ವಯ್ಯಾರದ ಮಾತು ನಂಗಿಷ್ಟ ಆಗಲ್ಲ.

ನೀಲಿ : ಸಾರಿ ಸಾರ್. ಏನಾಯ್ತಂದ್ರೆ ಸ್ಟೋರ್ ರೂಮಲ್ಲಿ ಜಿರಳೆಗೆ ಹೊಡೆಯೋ ಔಷಧಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದು. ನಾನು ನೋಡ್ಲೆ ಮೂಸಿಬಿಟ್ಟೆ. ಅದೆಂತಾ ಘಾಟು ಅಂತೀನಿ, ಆ ವಾಸ್ನೆಗೆ ತಲೆಸುತ್ತು ಬಂದು ಬಿದ್ದಾ.....ಎಚ್ಚರ ಆಗೋವಾಗ ಇದೇ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದೆ. ಬಡಾಸಾಬ್ ನಿಂಬೆ ಪಾನಕ ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟು "ಕುಡ್ಡು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೋ" ಅಂದು.

ಕರ್ಣ : ನಿಜಾಗ್ಲೂ ಪಪ್ಪಂಗೆ ಇಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆ ಗುಣ ಇದೆ ಅಂತೀಯಾ?

ನೀಲಿ : ಇದೆ ಸಾರ್. ನೀವು ಅವ್ರಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡೋದು ಕಡಿಮೆ ಅಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ಒರಟು ಅನ್ನಿಸಿರ್ತಾರೆ. ಪಾಪ ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಆಫೀಸ್ ಕೆಲ್ಸದ ಮೇಲೆ ಹೋದ್ರೆ ಬರೋವಾಗ ಮ್ಯಾಮ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ, ನಂಗೂ ಡ್ರೆಸ್ಸು ತರ್ತಾರೆ. ಸುಮ್ಮೇ ದೂರಬಾರದು, ಮ್ಯಾಮೂ, ನಿಮ್ಮಕ್ಕಾನೂ ತರ್ತಾರೆ ಅನ್ನಿ. ಆದ್ರೆ ಬಡಾಸಾರ್ ಮಾತ್ರ 'ಏನೇ ಹುಡ್ಗೇ, ಅದೇ ಹಳೇಕಾಲದವು ಹಾಗಿರೋದು? ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡರ್ನ್ ಆಗ್ಲೇಕು' ಅಂತೇಳಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ರೀತೀದು ತಂದುಕೊಡ್ತಾರೆ. ಕರ್ಣ : (ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ) ಮತ್ತೆ, ನೀನ್ಯಾವತ್ತೂ ಮಾಡರ್ನ್ ಡ್ರೆಸ್ ಹಾಕಿರೋದು ನಾನು ನೋಡೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲೇ. ಇದೇ ಲಂಗ ದಾವಣಿಲಿ ಇರ್ತಿ.

ನೀಲಿ : ಅಯ್ಯೋ... 'ನಾಚ್ಚಿ ಆಗುತ್ತೆ ಸಾರ್. ನಾನು ಹಾಕೊಳ್ಳಲ್ಲ ಇಂತದ್ದೆಲ್ಲ' ಅಂಥ ಹೇಳ್ವಿಟ್ಟೆ ಬಡಾಸಾರ್ ಹತ್ರ. 'ನಿಂಗೂ ಆಸೆ ಇರುತ್ತಲ್ಲ? ಹಾಗೂ ಮುಜುಗರ ಆಗೋದಿದ್ದೆ ನಿನ್ನ ರೂಮಲ್ಲಿ ಹಾಕೋ' ಅಂತಂದು.

ಕರ್ಣ : ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕೇಗೇ ಇಷ್ಟು ಅಕ್ಕರೆ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ ಕಣೇ ನಿನ್ನ ಬಡಾಸಾರ್.

ನೀಲಿ : ನೀವೂ ಹಾಗೇ ಆಡೋದು ಬಿಡಿ. ಮನೇಲಿ ಇರೋದೇ ಅಪೂರ್ವ. ಈ ಮನೆಗೇ ಏನೂ ತರದವು ಅಂದ್ರೆ ನೀವು ಮಾತ್ರ ಸಾರ್. ಅದ್ಯಾಕೆ ನೀವು ಹೀಗಿರೋದು? (ಗೇಲಿ ಮಾಡುವ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ)

ಕರ್ಣ : (ಗಂಭೀರವಾಗಿ) ಏನು....ಏನದು ಮಾತು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಹೋಗಿದೆ? ಈ ಮನೇನ, ಮನೇಲಿ ಇರೋರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡು. ಯಾರಿಗಾದ್ರೂ ಯಾವ್ವಕ್ಕಾದ್ರೂ ಕೊರತೆ ಇದೆ ಅನ್ನಿಸ್ತಿದ್ಯಾ ನಿಂಗೆ? ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿನೇ ಇದೆ, ಇನ್ನೂ ವ್ಯರ್ಥ ಸರಕುಗಳನ್ನು ತಂದು ನಾನ್ಯಾಕೆ ತುಂಬಿಸಿ ನೀನೇ ಹೇಳು.

ನೀಲಿ : ಅದೂ ನಿಜ ಅನ್ನಿ. ಆದ್ರೂ ನೀವು ಮದ್ದೆ ಆಗೋ ಹುಡುಗಿ 'ಇಂತದ್ದು ಬೇಕು' ಅಂದ್ರೆ ಆವಾಗ್ಲೂ ಇದೇ ಮಾತು ಹೇಳ್ತೀರಾ ಸಾರ್?(ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಲೇವಡಿ)

ಕರ್ಣ : ನಿನ್ನನ್ನೇನಾದ್ರೂ ಮದ್ದೆಯಾದ್ರೆ ಹಾಗೇ ಹೇಳ್ತೀನಿ ನೋಡಿರು.

ನೀಲಿ : ಅಯ್ಯೋ ನೀವೂ ಅದೇ ವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದ್ರಾ ಸಾರ್ (ವಿಷಾದ ಧ್ವನಿ)

ಕರ್ಣ : ಯಾಕೇ ಹುಡುಗಿ....ಏನಾಯ್ತು? ನಾನೂ ಅಂದ್ರೆ...ಮತ್ತಾರು ಮದ್ದೆ ಸುದ್ದಿ ತೆಗೆದು? (ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ)

ನೀಲಿ : ಅದೇ ಆವಾಗ್ಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ, ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಪೋನು ಮಾಡಿದ್ದು ಅಂಥ.....

ಕರ್ಣ : ಓಹೋ...ಹಾಗಿದ್ದೆ ಸಿಹಿಯೂಟ ಇದೆ ಅಂತಾಯ್ತು, ಹುಡುಗ ಯಾರೇ ನೀಲಿ? ಮದ್ದೆಯಾದ್ರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರೋದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸೋಡ್ಲೆ ಮಾರಾಯ್ತಿ. ನಿನ್ನ ಗಂಡನಿಗೂ ಒಂದು ಕೆಲ್ಸ ಇಲ್ಲೇ ಕೊಡಿಸೋಣ ಬಿಡು. (ಕಿಚಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ)

ನೀಲಿ : ಸುಮ್ಮಿರಿ ಸಾರ್. ನಂಗಿಷ್ಟ ಇಲ್ಲ ಈ ಮದ್ದೆ

ಕರ್ಣ : ಯಾಕೇ? ಮದ್ದೆ ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಮಯ ಒಬ್ಬೇ ಇರ್ತಿ ಹೇಳು. ಹುಡುಗ ಒಳ್ಳೆಯವನಾದ್ರೆ ಒಪ್ಪೋ ನೀಲಿ.

ನೀಲಿ : ಒಳ್ಳೆದಿರೋದು ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ.(ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ) ನಮ್ಮೇ ಹಳ್ಳಿಲಿರೋ ಗಂಡು, ಅತ್ತೆ ಮಗನೇ ಸಾರ್. ಮಹಾ ಕುಡುಕ. ಇನ್ನು ಅತ್ತೆನೋ ಹುಟ್ಟು ಗಯ್ಯಾಳಿ. ಇವಿಬ್ಬ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಏಗೋದುಂಟೇ...(ಅಳು ಧ್ವನಿ)

ಕರ್ಣ : ಛೇ...ಛೇ...ಮತ್ಯಾಕೆ ನಿನ್ನಪ್ಪನಿಗೆ ಅದೇ ಗಂಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದ್ದೆ ಮಾಡೋ ಹರ?

ನೀಲಿ : ಅತ್ತೆ ಹತ್ತ ಸಾಲ ತೆಗೊಂಡಿದಾನೆ ಅಪ್ಪಯ್ಯ. ಅದ್ಲೆ ಮಗ್ಗನ್ನು ಬಲಿ ಕೊಡೋಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾನೆ.

ಕರ್ಣ : ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟೋ ನೀಲಿ. ಪಪ್ಪನಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಯ ಹೇಳಿದೆ ತಾನೇ, ಏನಂದ್ರು ಪಪ್ಪ?

ನೀಲಿ : ಹಾ....ಹಾ (ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ತುಸು ಗೆಲುವು) ಅಪ್ಪಯ್ಯಂಗೆ ಬಡಾಸಾರ್ ಕೂಡ್ಲೇ ಪೋನು ಮಾಡಿದ್ದು ಅಂತೀನಿ.

ಕರ್ಣ : ಯಾರು ಪಪ್ಪನಾ?(ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ) ಏನು ಹೇಳಿದ್ದು ಕಾಲ್ ಮಾಡಿ?

ನೀಲಿ : ಹೌದು....ಹೌದು.....ಬಡಾಸಾಬ್ ಪೋನು ಹಚ್ಚಿದ್ದಾ ನನ್ನ ಅಪ್ಪಯ್ಯಂಗೆ. “ಮಗ್ಗಿಗೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡೋಕೆ ಹೊರಟಂತೆ..ನಿಜಾನಾ” ಅಂಥ ಕೇಳಿದ್ದು. ‘ಹು, ಹಣದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಇತ್ತು ಅಕ್ಕನಲ್ಲಿ, ಈಗ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಅಕ್ಕನ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಡ್ಲೇಕು ಅನ್ನೋ ಮಾತುಕತೆ’ ಅಂದ್ಲಿಟ್ಟ ಅಪ್ಪಯ್ಯ.

ಕರ್ಣ : ಮತ್ತೇನಾಯ್ತು?

ನೀಲಿ : ಬಡಾಸಾರ್ಗೆ ಅದೆಲ್ಲೆತ್ತೋ ಕೋಪ ನಾ ಕಾಣೆ. “ಲೇವಾದೇವಿ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನೇ ನಡುವೆ ತಂದ್ಲಿಟ್ಟಾ? ಎಷ್ಟು ಬಾಕಿ ಇದೆ ಹೇಳು, ನಾನೇ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಹಣ. ನೀಲಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಊರಿಗೆ ಕಳ್ಳಲ್ಲ” ಅಂದ್ಲಿಟ್ಟು ಸಾರ್. (ಖುಷಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.)

ಕರ್ಣ : (ಸಂಶಯದಿಂದ) ನಿಜ ಹೇಳು ನೀಲಿ. ನನ್ನ ಪಪ್ಪ...ಅದೂ ನನ್ನ ಪಪ್ಪ ಇಷ್ಟೊಳ್ಳೆ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದಾ?

ನೀಲಿ : ನೀವೇನ್ಸಾರ್...ಆವಾಗ್ಲೇ ಮ್ಯಾಮ್ಗೆ ಒಳ್ಳೇತನದ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟುದ್ದ ಪಾಠ ಮಾಡಿದೋರು, ಈಗ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ರೂ, ನಂಬ್ರಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲ.

ಕರ್ಣ : ಯಾವ ಪಾಠದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀ ನೀನು?

ನೀಲಿ : ಅದೇ, ಆ ಕೌರವರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯವ್ನು ಇದ್ದಂತಲ್ಲ....ಅದೇನೋ ಹೆಪ್ಪು ಅಂದ್ರಲ್ಲ (ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು) ಹಾ....ವಿಕರ್ಣ. ಕರ್ಣ ‘ವಿಕರ್ಣ’ನ ಪಾಠ ಮಾಡಿ ಅವ್ನು ಗುಣವನ್ನೇ ಮರೆತಲ್ಲಾ ಸಾರ್.

ಕರ್ಣ : ಕಳ್ಳೇ..ಆವಾಗ್ಲೇ ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದಿದ್ದು ಕೇಳಿಸ್ಕೊಂಡಾ?

ನೀಲಿ : ತಪ್ಪು ತಿಳ್ಳೋಬೇಡಿ ಸಾರ್. ನಿಮ್ಮ ಪಾಠ ಕೇಳೋದು ಅಂದ್ರೆ ಏನೋ ಒಂತರಾ ಖುಷಿ. ಅದ್ಲೆ ಇಲ್ಲೇ ಕಿಟಕಿ ಹತ್ತ ನಿಂತೂ.....

ಕರ್ಣ : ಇರ್ಲಿಬಿಡು. ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಆ ಏಕಲವ್ಯಾನೇ ಪಾಠ ಕೇಳಿದ್ದಾನಂತೆ. ಇನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಿದ್ರೆ ತಪ್ಪು ಎನ್ನಲ್ಲ.

ನೀಲಿ : ಹೂ ಬಿಲ್ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವ್ನು ಬೆರಳನ್ನೇ ಕೇಳಿದ್ದು ದ್ರೋಣರು. ನೀವು ನನ್ನ ಕಿವಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ರೆ ಅನ್ನೋ ಭಯ (ಛೇಡಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ಕರ್ಣ : ಓಹೋಹೋ.....ಕಿವಿ ನೀನೇ ಇಟ್ಟೋ, ನಾನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳೋನಿ. ಅದ್ಲೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡು ನೋಡೋಣ.

ನೀಲಿ : ಸುಲಭವಾಗಿರೋದು ಕೇಳಿ ಸಾರ್. (ನುಲಿಯುತ್ತಾಳೆ)

ಕರ್ಣ : ಸುಲಭಾನೇ. ಆಗ್ಲೇ ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದಿದ್ದು ಕೇಳಿಸ್ತು ಅಂದ್ರಲ್ಲ. ಕರ್ಣನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡೋಕೆ ಹೋದ ವಿಕರ್ಣ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭೀಮನಿಂದ ಹತನಾದ. ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಭೀಮನೂ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದ್ದಂತೆ.

ನೀಲಿ : ಅಲ್ಲೇ ಮತ್ತೆ ಪಾಪ! ಒಳ್ಳೆಯವ್ನಿಗೂ ಸಾವು ಬಂತು.

ಕರ್ಣ : ಯುದ್ಧವೆಂದರೆ ಹಾಗೇ ನೀಲಿ. ಇಲ್ಲಿ ನಾಶ ಮಾಡುವುದಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ. ಒಳ್ಳೆಯದು ಕೆಟ್ಟದರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಯುದ್ಧ ಆರಂಭವಾಯಿತೆಂದರೆ ಉರುಳುವ ತಲೆಗಳು ಅದೆಷ್ಟೋ....ಜೊತೆಗೆ ನರಳುವ ಕುಟುಂಬಗಳೂ. ಯುದ್ಧ ಬಯಸುವುದು ರಕ್ತವನ್ನೇ ಹೊರತು ಬದುಕಿಸುವ ಅಮೃತವನ್ನಲ್ಲ.

ನೀಲಿ : ಹೂಂ.....ಪ್ರಶ್ನೆ, ಉತ್ತರ ಎರಡೂ ನೀವೇ ಹೇಳಿದ್ದೀರಲ್ಲ ಸಾರ್.

ಕರ್ಣ : ತಡಿ ತಡೀ, ಅವಸರ ಏಕೆ? ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲಿದೆ ಕೇಳು. ವಿಕರ್ಣ ಒಳ್ಳೆಯವನಾದರೂ ಅವನಿಗೇಕೆ ಅಂತಹಾ ಮರಣ ಬಂತು! ನೂರು ಜನ ಕೌರವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದದ್ದೇ ಗುಣವಂತ ವಿಕರ್ಣನ ದೋಷವೇ?

ನೀಲಿ : ಅಲ್ಲ ಸಾರ್. ಯುದ್ಧಕಾಲದ ಸಾವು ತನಗೆ ತಾನೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ ಯಾಕಾಗಿರಬಾರದು?

ಕರ್ಣ : ಯಾಕೆ ಹೀಗಂತಿ?

ನೀಲಿ : ಹೌದು ಸಾರ್. ಭೀಮ ದುಶ್ಯಾಸನನ ತೊಡೆ ಮುರಿವೆನೆಂಬ ಶಪಥ ತೊಟ್ಟಿದ್ದನೇ ಹೊರತು ಅವನಿಗೆ ವಿಕರ್ಣನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ದ್ವೇಷವಿತ್ತು ಹೇಳಿ! ಆದರೆ ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅತ್ತಿಗೆ ಪಾಂಚಾಲಿಯ ಮಾನಭಂಗವಾದರೂ ತಾನು ಅಸಹಾಯಕನಾಗಿ ನಿಂತ ತಪ್ಪಿಗೆ ವಿಕರ್ಣ ಕರ್ಣನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಸಾವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ.

ಕರ್ಣ : ಆದರೆ ಯುದ್ಧದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ ವಿಕರ್ಣನಿಗೆ?

ನೀಲಿ : ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ವಿಕರ್ಣ ರಾಜ್ಯದ್ರೋಹಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಾರ್. ರಾಜಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ಬಂದವನು ಸಾವಿನಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ ಕಂಡುಕೊಂಡ.

ಕರ್ಣ : ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಸಾವು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ ಅಲ್ಲವಲ್ಲ ನೀಲಿ.

ನೀಲಿ : ನೀವೇ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ಸಾರ್, ಯುದ್ಧ ಬಯಸುವುದು ಕೇವಲ ನೋವು ಅಂಥ. ವಿಕರ್ಣ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಕಿದ ಜಾಗ ರಣರಂಗವಾದರೆ ಯಾರೇನು ಮಾಡಲಾದೀತು ಹೇಳಿ.

ಕರ್ಣ : ಯುದ್ಧದ ಹೊರತಾಗಿ ವಿಕರ್ಣನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು ಎಂದು ನೀನು ಹೇಳುತ್ತೀ?

ನೀಲಿ : ಆತ ಪಾಂಚಾಲಿ ಮಾನಭಂಗವನ್ನೇ ಸಭೆಯೆದುರು ಅಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೆ ಆಗುತ್ತೇನೋ!

ಕರ್ಣ : ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅಂದೇ ಆತ ಭ್ರಾತೃವಿರೋಧಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ.

ನೀಲಿ : ಆಗಲಿ ಬಿಡಿ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಾನರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತುವ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿದವನು ಕೌರವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ವಿಕರ್ಣ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಲೋಕ, ಪಾಂಚಾಲಿಯ ವಸ್ತ್ರಾಪಹರಣ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ವೀರ ವಿಕರ್ಣನೆಂದು ಇಂದಿಗೂ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಚರಿತ್ರೆಯ ನಾಯಕನಾಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಕರ್ಣ : ಆದರೆ ಅದು ಅಂದು ರಾಜದ್ರೋಹ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆತ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡುತ್ತಿದ್ದ.

ನೀಲಿ : ದುಷ್ಪ ಕೌರವರ ಪರವಾಗಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋತು ಸಾಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಾನ ರಕ್ಷಣೆ ಸಲುವಾಗಿ ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ವಿಕರ್ಣನ ಘನತೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು.

ಕರ್ಣ : ಹೂಂ...ಹಾಗಂತೀಯಾ!

ನೀಲಿ : ಹೌದು ಸಾರ್. ಹೆಣ್ಣು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನಾದರೂ ಎದುರಿಸಬಲ್ಲಳು, ಆದರೆ ಮಾನಕ್ಕೆ ಆಪತ್ತು ಬಂದರೆ ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಬಲ್ಲಳು? ಪಾಪ ಪಾಂಚಾಲಿ! ವಿಕರ್ಣ ಮಾನಭಂಗ ವಿರೋಧಿಸಿದಾಗ ಅವನ ಮೇಲೆ ತನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಬಲ್ಲನು ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಳಿದ್ದು.....ಸಿಡಿದೆದ್ದ ವಿಕರ್ಣ ತಡೆದಿದ್ದರೆ ಆದರ್ಶನಾಗುತ್ತಿದ್ದ, ಎಂದೋ ಬರುವ ಸಾವನ್ನು ಭೀಮನೆದುರು ನಿಂತು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕರ್ಣ : ಶಹಬ್ಬಾಸ್ ನೀಲಿ...ಶಹಬ್ಬಾಸ್

ನೀಲಿ : (ನಾಚುತ್ತಾ) ಯಾಕೆ ಸಾರ್?

ಕರ್ಣ : ನಾಳೆ ಪಾಠ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂದು ಒಂದಷ್ಟು ವಿಷಯ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಅದರೊಡನೆ ನಿನ್ನ ವಿಚಾರಮಂಡನೆಯನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆ.

ನೀಲಿ : ಅಯ್ಯೋ ಬಿಡಿ ಸಾರ್. ನಿಮ್ಮ ಓದು ಎಲ್ಲಿ, ನಂದೆಲ್ಲಿ? ಸುಮ್ಮನೆ ನೀವು ಮಾತಾಡೋವಾಗ ನಾನೂ ಹೇಳಿ ಅಷ್ಟೇ.

ಕರ್ಣ : ಇಲ್ಲೇ...ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದೀ. ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಸೋದಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಓದು ಹೆಚ್ಚು, ನಿನ್ನ ಓದು ಕಡಿಮೆ ಅನ್ನೋ ಮಾತೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ನೋಡು. ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರೇ ಹೊಸ ಹೊಳಪು, ಆದರೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆ.

ನೀಲಿ : (ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ಅದೇನು ಹೇಳಿದ್ರೋ.....ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ ನಂಗ. ಅರ್ಥವಾಗಿದ್ದೊಂದೇ, ಹೆಚ್ಚೇನಾದ್ರೂ ಮಾತಾಡಿದ್ಯಾ ಅಂಥ! ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಸಾರ್.

ಕರ್ಣ : ಛೇ...ಛೇ...ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ. ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ನನ್ನ ವಿಚಾರಧಾರೆಗೆ ಹೊಸ ದಿಕ್ಕು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ ನೀನು.

ನೀಲಿ : ಆ ದಿಕ್ಕು ಹಾಗಿರ್ಲಿ ಸಾರ್, ಮೊದ್ಲು ನಿಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕ ಇರೋ ದಿಕ್ಕು ಹುಡುಕೋಣ.

ಕರ್ಣ : ಅದೇ ನೀಲಿ, ಪುಸ್ತಕ ಸಿಗ್ಗೇಬೇಕು

ನೀಲಿ : ಅಲ್ಲ ಸಾರ್, ನೀವು ಇಷ್ಟು ಓದಿರೋರು. ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದು ಸಿಗದಿದ್ದೆ ಮತ್ತೆ ಕೂತು ಬರೆದೇನು ಅಂತೀನಿ.

ಕರ್ಣ : ಆದರೆ ಬರೆಯೋಕೆ ನಂಗ ಪುಸ್ತಕಿಲ್ಲ ನೀಲಿ. ಇವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಮೀಟಿಂಗ್ ಇದೆ ನಮ್ಮ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ. ಒಂದು ಹೊಸ ಸ್ಲಮ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಗಿದೆ ಪಾಠಕ್ಕೆ, ಅಲ್ಲಿ ನೂರಾಳಪ್ಪತ್ತು ಮಕ್ಕಿದ್ದಾರಂತೆ. ಅದ್ರದ್ದೇ ಮೀಟಿಂಗ್ ಇರೋದು.

ನೀಲಿ : ಸಾರ್, ನಾನೇನೋ ಕೇಳಾ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ.

ಕರ್ಣ : (ನಗುತ್ತಾ)ಕೇಳು, ಕೇಳು.....

ನೀಲಿ : ನನ್ನನ್ನೂ ಒಮ್ಮೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀರಾ, ನೀವು ಪಾಠ ಮಾಡೋಕೆ ಹೋಗೋ ಸ್ಲಮ್‌ಗೆ.

ಕರ್ಣ : (ಚಕಿತನಾಗಿ) ನೀನು! ನೀ ಬರ್ತೀಯಾ?

ನೀಲಿ : ಹು ಸಾರ್.....ನಂಗೂ ಒಂದ್ಲ ನೋಡ್ಬೇಕು ಅನ್ನೋ ಆಸೆ.

ಕರ್ಣ : ಹಾಗೋ.....! ಹೋಗೋಣ ಬಿಡು. ನೀನೀಗ ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ಹುಡುಕಿ ಕೊಟ್ಟಿ ನನ್ನಾಣೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀನಿ. ಆದ್ರೆ ಅಮ್ಮನ ಹತ್ರ ಮಾತ್ರ ಹೇಳ್ಬಾರ್.

ನೀಲಿ : ಏನ್ಸಾರ್ ಕದ್ದು ಹಾರಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀರ, ಅಷ್ಟೊಂದು ಭಯಾನಾ ?(ತಮಾಷೆಗೆ)

ಕರ್ಣ : ಭಯ.....ನಂಗ? ಅದೆಲ್ಲ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಮ್ಮ ಪಪ್ಪಗೆ ನಾನು ಹೋಗೋದೇ ಇಷ್ಟ ಆಗೋಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀನಿ ಅಂದ್ರೆ ರಂಪ ರಾಮಾಯಣ ಆಗುತ್ತೆ ಮಾರಾಯ್ತಿ. ಅದ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು.

ನೀಲಿ : ಹಾಗೇನಾ.....! ಸರಿ ಸರಿ. ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಅಂಥ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡ್ತೀನಿ. ನೋ ಟೆನ್ಷನ್ನು ಸಾರ್.....

ಕರ್ಣ : ನೀನೀಗ ಮೊದ್ಲು ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ಹುಡುಕಿ ಕೊಡು.

ನೀಲಿ : (ಮೇಜು, ಕಪಾಟು ಮತ್ತೆ ಹುಡುಕುತ್ತಾಳೆ. ಖುರ್ಚಿಯೆಳೆದು ಕಪಾಟಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗ ತಡಕಾಡುತ್ತಿದ್ದವಳು ಛಾವಣಿ ಸಂದು ನೋಡಿ) ಸಾರ್..... (ಖುರ್ಚಿಯಿಂದ ಜಿಗಿದು ಕರ್ಣನೆದುರು ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ)

ಕರ್ಣ : ಏನೇ.....ಸಿಕ್ಕಿತಾ ಪುಸ್ತಕ?

ನೀಲಿ : ಯೇ ಇಲ್ಲ ಸಾರ್.....ಒಂದು ಐಡಿಯಾ ಸಿಕ್ಕು.

ಕರ್ಣ : ನಿನ್ನ ಐಡಿಯಾ ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿತ್ತು. ಹುಡುಕು ಪುಸ್ತಕ (ಗದರುತ್ತಾನೆ)

ನೀಲಿ : ಸಾರ್, ನನ್ನ ಐಡಿಯಾವನ್ನು ನೀವೇ ಮೆಚ್ಚಿರಿ ನೋಡಿ. ವ್ಹಾವ್ ನೀಲಿ ಅಂತೀರಿ.....

ಕರ್ಣ : ಅಂತದ್ದೇನು ಹೊಳಿತು, ನ್ಯೂಟನ್ ತಲೆಗೆ ಹೊಳೆದ ಹಾಗೆ?

ನೀಲಿ : ನೂಟನ್ನೋ ಪಾಟನ್ನೋ ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಮೂಲೆ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ. (ಛಾವಣಿ ಸಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ಕರ್ಣ : ಏನಿದೆ? ಹಲ್ಲಿ ಗಿಲ್ಲಿಯೇನಾದ್ರೂ ನೋಡಿದ್ಯಾ! ಆ ಹಲ್ಲಿ ಹತ್ತ ಶಕುನ ಕೇಳೋಣ ಅಂತೀಯಾ.....(ರೇಗುತ್ತಾನೆ)

ನೀಲಿ : ಹಾಗಲ್ಲ ಸಾರ್. ಸುಲಭದ ಕೆಲಸ ನೀವೇ ಕಷ್ಟ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿ ನೋಡಿ.

ಕರ್ಣ : ಅಂದ್ರೆ?

ನೀಲಿ : ಅಯ್ಯೋ ದೇವ್ರೇ.....ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ ಸಾರ್. ನೋಡಿ ಆ ಕಡೆ, ಮನೆ ತುಂಬಾ ಕೆಮರಾ ಇಟ್ಟು ಈ ಪಾಟಿ ಹುಡುಕಿದೀರಲ್ಲ. ಅದಲ್ಲೇ ನೋಡಿದ್ರಾಯ್ತಪ್ಪ

ಕರ್ಣ : (ಸಿ.ಸಿ ಕ್ಯಾಮೆರಾ ನೋಡಿದವನ ಕಣ್ಣು ಮಿಗುಗುತ್ತದೆ) ನೀಲಿ, ನೀನು ತುಂಬಾ.....ತುಂಬಾ ಜಾಣೆ.

ನೀಲಿ : ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪೊಳ್ಳಿ ಸಾರ್. ಈ ಕೆಮರಾ ಇಡೋದೇನಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ? ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಹಾಕ್ಟಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ಅಲಾ.

ಕರ್ಣ : (ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿ) ಆದ್ರೆ.....ಆದ್ರೆ ನೀಲಿ, ಕೆಮರಾ ಕನೆಕ್ಷನ್ ಇರೋ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಇರೋದು ಅಪ್ಪನ ಕೋಣಲಿ.

ನೀಲಿ : ಇದೊಳ್ಳೆ ಕೆತೆ ಸಾರ್ ನಿಮ್ಮ. ಮನೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲದ್ದೂ ಅಂತೀರಿ, ಆದ್ರೆ ಕೋಣೆ ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬದ್ದು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸ್ತೀರಿ, ಅದ್ರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಕೋಣೆ. ಅವು ಕೋಣೆ....ಇವು ಕೋಣೆ ಅಂಥ ಇರೋ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಗೆರೆ ಎಳೊಂಡು ಬಿಡ್ತೀರಿ. ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಬರ್ತೀರಿ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬೇ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ತಿನ್ನೀರಿ. ಅದು ಸಾಯ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮವು ಮೇಲೆ ನೀವುಗಳೇ ಸಂಶಯಪಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಕೆಮರಾ ಹಾಕಿಸ್ತೀರಿ. ಏನುತೆನೋ, ಒಂದೂ ಅರ್ಥ ಆಗಲ್ಲ. ಅದೇ ನಮ್ಮಂತಹ ಬಡವು ಮನೆ ನೋಡಿ. ಅಡ್ಡೆ ಮನೆ, ದೇವು ಮನೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಹಾಲ್ ಬಿಟ್ಟೆ ಬೇರೇನಿದೆ? ಎಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬ ಜೊತೆ ಒಬ್ಬ ಸೇರಲೇಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂತು ಉಣ್ಣಲೇಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ತರಹ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ.

ಕರ್ಣ : ನೀನು ಹೇಳೋದು ಒಪ್ಪಿನಿ ನೀಲಿ. ಅದಕ್ಕೇ ನಂಗೆ ಶ್ರೀಮಂತ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗದ್ದು. ಆದ್ರೂ ಅನಿವಾರ್ಯ ನೋಡು ನಂಗೆ

ನೀಲಿ : ಅಲ್ಲ ಸಾರ್, ನಾನು ಸಿರಿವಂತಿಕೇನಾ ದೂರುತ್ತಿದೀನಿ ಅಥವಾ ನಂಗೆ ಮತ್ತರ ಅಂದ್ಕೋಬೇಡಿ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಈ ಸೌಕರ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ನೋಡೋವಾಗ ನಮ್ಮೂ ಇದೆಲ್ಲ ಇಬೇರ್ಕಿತ್ತು ಅನ್ನತ್ತೆ. ಆದ್ರೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಸಿದ್ರೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮ್ಯಾಮೂ, ಬಡಾಸಾರೂ ಕಿತ್ತಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋದು ನೋಡೋವಾಗ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಒಪ್ಪೊತ್ತಿನ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ದುಡಿಯೋ ನನ್ನ ಅವು ಅಪ್ಪಯ್ಯನೇ ಸುಖವಾಗಿದಾರೆ ಅಂದ್ಕೋತೀನಿ.

ಕರ್ಣ : ಹು ಕಣೆ. ಸಂಪತ್ತು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲ, ಶಾಂತಿಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತು ಇರೋದೇ ಹಾಗೇ. ಅದ್ಯೇ ನೋಡು "ಶ್ರೀಮಂತನ ಮನೆಯ ನೋಟ ಚೆನ್ನ, ಬಡವನ ಮನೆಯ ಊಟ ಚೆನ್ನ" ಅಂಥ ಗಾದೆ ಇರೋದು.

ನೀಲಿ : ಓ ಸಾರ್.....(ಏನೋ ನೆನಪಾದವಳಂತೆ) ನೀವೀಗ ಕಂಪ್ಯೂಟರಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಪುಸ್ತಕ ಹುಡ್ಕೋ ಮನ್ನು ಮಾಡಿ. ನಿಮ್ಮೆತೆ ಮಾತಿಗಳಿವು ನಂಗೂ ಹೊತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದು ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಬಡಾಸಾರ್ ಬರೋ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಡುಗೆ ಆಗಿಬೇಕು. ಆಗಿಲ್ಲಂದ್ರೆ ಸಾರ್ ಏನೂ ಅನ್ನಲ್ಲ, ಆದ್ರೆ ಮ್ಯಾಮ್‌ಗೆ ಗೊತ್ತಾದ್ರೆ ಮಾತ್ರ.....

ಕರ್ಣ : ಅಲ್ಲೇ ನೀಲಿ, ನಿಂಗಿ ಅಪ್ಪನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿದ್ರೆ ಭಯ ಅಂದ್ಕೋತೀನಿ ನಾನು.

ನೀಲಿ : (ನಗುತ್ತಾ) ಹುಊ ಸಾರ್. ಏನಾದ್ರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ರೆ ಬಡಾಸಾರ್ ಹತ್ತ ಕೂತ್ಕೋಳೋಕೆ ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ತಿಳಿ ಹೇಳ್ತಾರೆ. ಮ್ಯಾಮ್ ಹಾಗಲ್ಲ, ಒಂದೇ ಸಮನೆ ರೇಗ್ತಾರೆ. ಹಾಗಂತ ಮ್ಯಾಮ್ ಜೋರಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆ ಮನಿದೆ ಅವಿಗೂ.

ಕರ್ಣ : ಎರಡೂ ನೀನೇ ಹೇಳ್ತೆ ಮಾರಾಯ್ತೀ. ಇರ್ಲಿ ಬಿಡು, ನಾನೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಮಾತನಾಡಿದಷ್ಟು ಈ ತನ್ನ ಮಾತಾಡಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನೂ ಮನ್ನಲ್ಲಿ ಬೈಕೊಂಡಿರ್ತೀಯಾ ಅಲ್ಲ?

ನೀಲಿ : ಹ್ಹೆ....ಹ್ಹೆ.....(ನಗುವಿನಲ್ಲೇ ತೇಲಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ಕರ್ಣ : ಬಿಡು ಆ ಮಾತು. ನೀನು ಹೇಳಿದ ಉಪಾಯ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಸಿ.ಸಿ ಕೆಮರಾ ರೆಕಾರ್ಡ್ ನೋಡಿದ್ರೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ಬಹುದೇನೋ. ಆದ್ರೆ ಕೆಮರಾ ಕನೆಕ್ಟ್ ಆಗಿರೋ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಇರೋದು ಪಪ್ಪನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನು ನೋಡ್ಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ ಲಾಕ್ ಆಗಿದೆ. ಏನಾಡೋದು? (ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ)

ನೀಲಿ : (ಆತನೆದುರು ನಿಂತು) ಸಾರ್, ಇಲ್ಲೋಡಿ. (ಕೀಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ಕರ್ಣ : (ದಂಗಾಗಿ) ಕೀಲಿ.....ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ?

ನೀಲಿ : ಅದೂ ಬಡಾಸಾರ್ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ರೂಮ್ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿಡು ಅಂಥ ಕೀ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗ್ತಾರೆ ಸಾರ್. ಇವತ್ತು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೋಗೋವಾಗ ಕೊಟ್ಟು ಹೋದ್ದು. ರೂಮು ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿಟ್ಟೆ ಆವಾಗ್ಲೇ. ತೆಗೊಳಿ ಕೀ, ಆ ಕಂಪ್ಯೂಟರಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ಸಾರ್.

ಕರ್ಣ : (ಮುಖ ಅರಳುತ್ತದೆ) ಓಹ್ ನೀಲಿ, ತುಂಬಾ....ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರ ಆಯ್ತು ನಿನ್ನಿಂದ. ಕೊಡು ಕೀಲಿ, ಈಗ್ಲೇ ನೋಡೋಣಂತೆ.

(ಕೀ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಪ್ಪನ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಬಂದು ಸಿಸ್ಟಮ್ ಆನ್ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹಿಂದೆಯೇ ನೀಲಿಯೂ ಬಂದಿರುತ್ತಾಳೆ.)

ರಂಗ ಸಜ್ಜಿಕೆ ಸುತ್ತಲೂ ಕತ್ತಲೆ. ರಂಗದ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುವಂತೆ ಬೆಳಕು

ನೀಲಿ : ಬೇಗ...ಬೇಗ ಹುಡುಕಿ ಸಾರ್.

ಕರ್ಣ : ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತೋಯ್ಯೋ.(ಗದರುತ್ತಾನೆ)

ನೀಲಿ : ಓ....ಕೆ ಸಾರ್

(ಕೋಣೆಯ ಶೋಕಿಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಲಾಕೃತಿಯೊಂದನ್ನು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಾ ಕರ್ಣನಿಗೆ ಬೆನ್ನು ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ)

ಕರ್ಣ : (ಸಿ.ಸಿ ಕೆಮರಾದ ಒಂದೊಂದೇ ದೃಶ್ಯ ದಾಖಲೆ (ಫುಟೇಜ್) ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮುಖಭಾವ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಅನ್ನೂ, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೀಲಿಯನ್ನೂ ಪದೇಪದೇ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಮುಖದಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ, ರೋಷ ಆವರಿಸುತ್ತದೆ)

ನೀಲಿ : ಸಾರ್, ಸಿಕ್ವಾ.....ಎಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದು ಗೊತ್ತಾಯ್ತು?

(ಕಲಾಕೃತಿ ಹಿಡಿದು ತಿರುಗಿ ನಿಂತು ಕೇಳುವ ರಭಸದಲ್ಲಿ ಕೈ ಜಾರಿ ಕಲಾಕೃತಿ ಮುರಿಯುತ್ತದೆ. ಭಯದಲ್ಲಿ) ಸಾ.....ರ್.....ಸಾ.....ರೀ.....

ಕರ್ಣ : (ತಕ್ಷಣ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ದೃಶ್ಯ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು) ಏ.....ಏನು.....ಯಾ.....ಯಾಕೆ ಸ್ವಾರಿ?

ನೀಲಿ : ಸಾ.....ರ್ ಗೊಂಬೆ ಬೀಳ್ಳಿ ಮುರಿದಿದ್ದು ನಾನು. ನೀವ್ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದಿ!

ಕರ್ಣ : ಅದು.....ಅದೂ.....ಹಾ....ಹಾ....ನೀನು ಬೀಳಿಸಿಕೊಂಡ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದೆ.

ನೀಲಿ : ಬೀಳ್ಳಿದವಿಗೆ ಒಂತರಾ ಭಯ ಆದೆ, ಕೇಳುಸೊಂಡೋರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದರಾ ಭಯ.....

ಕರ್ಣ : ಹು ನೀಲಿ. ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು ನೋಡೋಕೆ ಸಿಗೋದಕ್ಕಿಂತ ಕಣ್ಣಿಗೇ ಕಾಣದಿದ್ದೆ ಒಳ್ಳೇದು.

ನೀಲಿ : ಏನಂದ್ರಿ ಸಾರ್.....(ನೆಲದಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿದ ಗೊಂಬೆಯ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ) ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಬಿಡಿ. ಬಡಾಸಾರ್‌ಗೆ ಏನೋ ಹೇಳ್ವಹುದು, ಆದ್ರೆ ಮ್ಯಾಂ ನೋಡಿದ್ರೆಏವಿ.....

ಕರ್ಣ : ತಾಳು....ತಾಳು....ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂಥ ಎಸೀಬೇಡ. (ಮಿರ್ಚಿಯಿಂದಿದ್ದು ಕಲಾಕೃತಿಯ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು ಸೇರಿಸಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ) ನನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಪಾಟಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿದೆ.....ಹೋಗಿ ತಾ.

ನೀಲಿ : ಮತ್ತೆ ಜೋಡಿಸ್ತೀರಾ? ಮೊದಲಿನ ಚೆಂದ ಬಾರದು ಸಾರ್.

ಕರ್ಣ : (ಗಂಭೀರವಾಗಿ) ಅಂದಚೆಂದ ನೋಡುವವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ನೀಲಿ. ನೀನೀಗ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ಮುರಿದು ಹೋಗಿದ್ದಾಗಿದೆ, ಸರಿಪಡಿಸಲೆತ್ತಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಅಷ್ಟೇ.

ನೀಲಿ : (ಆತನ ಮಾತಿನ ಶೈಲಿಗೆ ವಿಚಲಿತಳಾಗಿ) ಸ್ವಾರೀ.....ಸಾ.....ರ್.....(ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ)

(ಕರ್ಣ ಚೂರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಟೇಬಲ್ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಆನ್ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲು ನೋಡಿದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಅಸಹ್ಯ ಭಾವ ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.)

ಕರ್ಣ : ಪಪ್ಪಾ ಇದನ್ನು ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ದಿ ಗ್ರೇಟ್ ಬ್ಯುಸಿನೆಸ್ ಐಕಾನ್ ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ ಇಷ್ಟು ವಿಕೃತ ಮನಸ್ಥಿತಿಯವನೇ? ಇಂತಹವನು ನನ್ನಪ್ಪನೇ! ದೇವರೇ, ಎಂತಹಾ ಸಂದಿಗ್ಧ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ತಳ್ಳಿದೆ. ಯಾಕಾದರೂ ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ಕಾಣೆಯಾಯಿತೋ, ಯಾಕಾಗಿಯಾದರೂ ಹುಡುಕುಕೊರತಿಸೋ, ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪಪ್ಪನ ಕೋಣೆಗೆ ಬರದಿದ್ದವನು ಇಂದು ಹೀಗ್ಯಾಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟನೋ? ಯಾರಲ್ಲೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ, ನುಂಗಲೂ ಆಗದ ವಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ! (ಕುಸಿದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಲಾಕೃತಿಯ ಮುಖದ ಭಾಗವಿದೆ) ಪಪ್ಪ....ನನ್ನ ಪಪ್ಪ ಒರಟ, ಕಾಸಿನ ಮದ ಇರುವವನು ಅಷ್ಟೇ.....ಅಷ್ಟೇ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಇಂದು ಸುಳ್ಳಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಈ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಫುಟೇಜ್ ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟಿತು.

(ಯಾರೋ ಬರುವ ಸದ್ದಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಿರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ)

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ ಒಳಬರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದರೂ ತೋರ್ಪಡಿಸದೆಯೇ

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಓಹ್ ಡಿಯರ್ ಸನ್.....ನೀನೇನಿಲ್ಲಿ?

ಕರ್ಣ : ಯಾಕೆ ಪಪ್ಪಾ ಬರಬಾರದಿತ್ತೇ? ಮಗ ಅಪ್ಪನ ಕೋಣೆಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೂ ಅನುಮತಿ ಕೇಳಬೇಕೇ! ನಾನು ಬಂದಿರೋದು ನಿಮ್ಮ ಕಚೇರಿ ಕೋಣೆಗೆ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ನಮ್ಮೇ ಕೋಣೆಗೆ.

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಆದ್ರೂ ಮೈ ಸನ್, ಇದು ನನ್ನ ರೂಮ್. 'ಡ್ಯಾಡ್ ನಿಮ್ಮ ರೂಮ್‌ಗೆ ಬರ್ಲಾ' ಅಂಥ ಕೇಳಿದೆ 'ನಾನಿರೋವಾಗ್ಲೇ ಬಾ' ಅಂಥ ಹೇಳಿದೆ.

ಕರ್ಣ : ಯಾಕೆ ಪಪ್ಪಾ, ನೀವಿಲ್ಲದಿರೋವಾಗ ಬರಬಾರದು ಅನ್ನೋ ನಿಯಮ ಇದೆಯಾ, ಅಥವಾ ಕೆಲವಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರವೇಶ ಇರೋದಾ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಛೇ.....ಛೇ.....ಹಾಗಲ್ಲ. ರೂಮ್ ಅಂದ್ರೆ ಪ್ರೈವೆಸಿ ಮ್ಯಾಟರ್. ಪರ್ಮಿಷನ್ ಇಲ್ಲೇ ನಾನು ನಿನ್ನ ರೂಮ್‌ಗೆ ಬಂದ್ರೂ ತಪ್ಪೇ.

ಕರ್ಣ : ಪಪ್ಪಾ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಪ್ರೈವೆಸಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಇದು ಹೋಟೆಲ್ ರೂಮ್ ಅಲ್ಲ. ಮನೆ ಎನ್ನೋದು ನೆನಪಿರಲಿ.

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ವ್ಹಾಟ್ ಡು ಯು ಮೀನ್! ಮನೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರೈವೆಸಿ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲ ಅಂಥ ಹೇಳಿದೀಯಾ?

ಕರ್ಣ : ಪಪ್ಪಾ ಮನೆ ತುಂಬಾ ಸಿ.ಸಿ.ಕೆಮರಾ ಹಾಕಿದ್ದೇಲೂ ನೀವು ಪ್ರೈವೆಸಿ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡ್ತಿದ್ದೀರಾ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಸಿ.ಸಿ ಕೆಮರಾ ಇಸ್ ಓನೀ ಸೇಪ್ಟಿ ಪರ್ಮೋಸ್, ಡ್ಯಾಟ್ಸ್ ಆಲ್.

ಕರ್ಣ : (ಅಷ್ಟನಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತು) ಓನ್ನೀ ಸೇಪ್ಟೀ ಪರ್ಪೋಸ್?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಯಾ ಶುವರ್.

ಕರ್ಣ : ಹಾಗಿದೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮನೇಲಿ ಕೆಮರಾ ಕನೆಕ್ಷನ್ ಇರೋ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಇಡೋಕೆ ನಿಮ್ಮ ಕೋಣೇನೇ ಆಗ್ಲೇಕಿತ್ತಾ ಪಪ್ಪಾ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಇಡ್ಲೇಕಿತ್ತು? ಆ ಕೆಮರಾ ರೆಕಾರ್ಡಿಂಗ್ ಚೆಕ್ ಮಾಡೋಕೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೆ ಟೈಮ್ ಇದೆ ಈ ಮನೇಲಿ! ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಯುಸೀ.

ಕರ್ಣ : ಮನೆಯವಿಗೆ ಟೈಮ್ ಇಲ್ಲದಿದ್ದೆ ಯಾರನ್ನಾದ್ರೂ ಅದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಕೋಬೇಕಿತ್ತು.

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ನೋ...ನೋ....ನಮ್ಮ ಮನೆ ಸಿ.ಸಿ ಕೆಮರಾ ಫುಟೇಜ್ ಥರ್ಡ್ ಪರ್ಸನ್ ಕೈಗೆ ಕೊಡೋದಾ! ಅದೂ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ?

ಕರ್ಣ : (ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತಾ) ಆದ್ರೆ ಪಪ್ಪಾ, ಮನೇಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಮರಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಿದೆಯಾ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : (ಆತನಿಗೆ ಅಡ್ಡ ನಿಂತು) ಯೆಸ್, ಆಗ್ತಿದೆ. ನಾನೇ ಡೈಲಿ ಚೆಕ್ ಮಾಡ್ತಿದೀನಿ.

(ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೀಲಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆ ಬಂದಿರುವುದು ಗಮನಿಸಿ)

ಕರ್ಣ : ಇಸ್ ಇಟ್ ಶುವರ್ ಪಪ್ಪಾ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಯಾ ಮೈ ಸನ್.

ಕರ್ಣ : ದೆನ್ ಐ ವಿಲ್ ಚೆಕ್ ಪಪ್ಪಾ.

ನೀಲಿ : (ಕರ್ಣನೆದುರು ನಿಂತು) ಸಾರ್, ಇದುವೇ ತಾನೇ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : (ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿ) ವ್ಹಾಟ್ ಇಸ್ ದಿ ನೀಲಿ?

ನೀಲಿ : ಅದೂ.....ಅ.....ದೂ (ಕರ್ಣನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ.)

ಕರ್ಣ : ಏನಿಲ್ಲ, ದಿ ಗ್ರೇಟ್ ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್. ನಿಮ್ಮ ಶೋಕೇಸಿನ ಬ್ಯೂಟಿಫುಲ್ ಶೋಪೀಸ್ ಕೈ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದು ಚೂರಾಯ್ತು. ಮತ್ತೆ ಜೋಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಬೀಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೊಂದು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ ಆಗ್ಲೇಬೇಕಲ್ಲ.

ನೀಲಿ : ಬಡಾಸಾರ್ ಇವದ್ದೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಬೀಳ್ತಿದ್ದು ನಾನು.

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : (ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಚೂರುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ) ಇಟ್ಸ್ ಓಕೆ ನೀಲಿ. ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಅಪ್ಪರ್‌ಆಲ್ ಒಂದು ಶೋಪೀಸ್, ಅದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಗಾಬರಿಯಾದ್ರೆ ಹೇಗೆ?

ನೀಲಿ : ಸಾರ್ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಕೊಡ್ತೇನೆ ಅಂಥ ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತರೋಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು. ಸ್ವಾರೀ ಬಡಾಸಾರ್.

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : (ಆಕೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ) ಇಟ್ಸ್ ಓಕೆ ಅಂದ್ವಲ್ಲ ನೀಲಿ. ಇದು ಹೋದ್ರೆ ಹೋಯ್ತು, ನೆಕ್ಸ್ಟ್ ಟ್ರಿಪ್ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಬ್ಯೂಟಿಫುಲ್ ಶೋಪೀಸ್ ತಂದು ಇಲ್ಲೇ ಇಡ್ತೇನೆ, ಡೋಂಟ್ ವರೀ.

ಕರ್ಣ : (ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ತಲೆ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿದ ನೀಲಿಯ ನೋಟ ಒಡೆದ ಚೂರುಗಳತ್ತ. ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.) ನೀಲಿ.....ನಾನು ಹೇಳಿದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಇದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೇ ಕಪಾಟಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಇತ್ತಲ್ಲ. ಹೋಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ.

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : (ಥಟ್ಟಿನೇ ಕೈ ತೆಗೆಯುತ್ತಾನೆ) ಸನ್, ಹೋಗ್ಲಿಬಿಡು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಇರೋ ನಮ್ಮ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಶೋಪೀಸ್ ಪರ್ಚೇಸ್ ಮಾಡೋಕೆ ಮನೀ ಇಲ್ಲೇನೋ? ಇದು ಓಂ ಮಜ್ ಆಯ್ತು.

ಕರ್ಣ : ನೋ ಪಪ್ಪಾ. ಐ ವಾಂಟ್ ದಿಸ್ ಶೋಪೀಸ್.

ನೀಲಿ : (ಕರ್ಣನಲ್ಲಿ) ಅಲ್ಲ ಸಾರ್, ಇದ್ಯಾಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡ್ತಿದೀರಿ? ಓಹೋ ನಂಗೆ ತಿಳಿಬಾರ್ದು ಅಂತಾನಾ?

ಕರ್ಣ : ಓಹ್ ನೀಲಿ.....(ಅಸಹಾಯಕನಂತೆ) ನಿಂಗೆ ತಿಳಿಯದ ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ತಿಳಿಯೋದೂ ಬೇಡ. ನೀನು ಹೋಗಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಹುಡುಕಿ ತಾ ಅಷ್ಟೇ.

ನೀಲಿ : ಸರಿ ಬಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗಿಂತ ಕನ್ನಡ ಮಾತುಗಳೇ ಅರ್ಥ ಆಗೋ ತರಹ ಇರೋದು. ತಡೀರಿ, ಮತ್ತೆ ಹುಡುಕಿ ತರ್ತೇನೆ. (ನಿರ್ಗಮನ)

ಕರ್ಣ : (ನೀಲಿ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಹೋದ ದಿಕ್ಕನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾನೆ) ಹ್ಮ್.....ಇದೊಂದು ಪೆದ್ದು ಹುಡುಗಿ.

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : (ಅವರವಸರವಾಗಿ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಶಟ್‌ಡೌನ್ ಮಾಡಹೊರಡುತ್ತಾನೆ)

ಕರ್ಣ : ಪಪ್ಪಾ ಇರಿ...ಇರಿ. ಯಾಕಿಷ್ಟು ಗಡಿಬಿಡಿ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಯೂ ನಾನ್ಸೆನ್ಸ್, ನನ್ನ ಸಿಸ್ಟಮ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಂಗೇನಿತ್ತು ಕೆಲಸ?

ಕರ್ಣ : ಯಾಕೆ ಪಪ್ಪಾ ಇಷ್ಟು ಬೆವರ್ತಿದೀರಿ? ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕವೊಂದು ಕಳೆದುಹೋಗಿದೆ. ಸಿ.ಸಿ ಟಿವಿ ಫುಟೇಜ್ ನೋಡಿದ್ದೆ ಸಿಗ್ಗಹುದು ಅಂಥ ಬಂದೆ.

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಓವರಾಯ್ತು ಇದು. ನಿನ್ನ ಜುಜುಬಿ ಪುಸ್ತಕ ಹುಡುಕೋಕೆ ಸಿ.ಸಿ ಟಿವಿ ಫುಟೇಜ್ ಅಗತ್ಯ ಇದೆಯಾ? ಅಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೋ ಸೋಫಾ ಕೆಳಗೆ ಅಥವಾ ಬಾಲ್ಕನಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತೆ. ಹುಡುಕ್ಕೋ, ಗೆಟ್‌ಔಟ್.

ಕರ್ಣ : ಪಪ್ಪಾ ಯಾಕಿಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟು? ನಿಮ್ಮ ಸಿಸ್ಟಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿ.ಸಿ ಟಿವಿ ಫುಟೇಜ್ ಅಲ್ಲೇ ಬೇರೇನಾದ್ರೂ....!

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : (ಮುಖ ಬಿಳುಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ತೋರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆಯೇ) ಒಬ್ಬ ಸನ್, ಡ್ಯಾಡ್ ಹತ್ರ ಕೇಳೋ ಪ್ರಶ್ನೇನಾ ಇದು?

ಕರ್ಣ : ನೋ ಪಪ್ಪಾ. ಒಬ್ಬ ನಾಗರಿಕನಾಗಿ ಕೇಳಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಏನಿದೆ ಸಿಸ್ಟಮಲ್ಲಿ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ನಥಿಂಗ್.....

ಕರ್ಣ : ಟೀಲ್ ಮೀ ಟ್ರಿಥ್ ಮೈ ಡಿಯರ್ ಡ್ಯಾಡ್ (ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಖ ಇಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ)

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಗೆಟ್‌ಔಟ್ ಫ್ರಂ ಹಿಯರ್.

ಕರ್ಣ : ಕಮ್ ಹಿಯರ್ ಪಪ್ಪಾ

(ಕೈ ಹಿಡಿದು ಕರೆತಂದು ಸಿಸ್ಟಮ್ ಎಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಒಂದೊಂದೇ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ ಮುಖ ಕಪ್ಪಡರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.)

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಸ್ವಾಪ್ ಇಟ್. (ಹೋಗಿ ದೂರ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ)

ರಂಗಸಜ್ಜಿಕೆ ಬೆಳಕು ಕರ್ಣ ಮತ್ತು ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಬೀಳುವಂತಿರಬೇಕು. ಉಳಿದ ಕಡೆ ಕತ್ತಲೆ.

ಕರ್ಣ : ಯಾಕೆ ಪಪ್ಪಾ, ನೋಡಿ.....ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡಿ. ನೋಡಬೇಕು ಅಂಥ ತಾನೇ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿಟ್ಟಿರೋದು ತಾವು.

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : (ಗಹಗಹಿಸಿ) ಯಾರೂ ಮಾಡದೇ ಇರೋದನ್ನು ನಾನೇನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹೈಫೈ ಲೈಫಲಿ ಇದೆಲ್ಲ ಕಾಮನ್ ಡಿಯರ್ ಸನ್. ಬೇಕಿದ್ರೆ ನೀನೂ ನೋಡು, ಬೇಡ ಅಂಥ ಹೇಳಿದವು ಯಾರು?

ಕರ್ಣ : ಪಪ್ಪಾ, ನಾಚ್ಕೆ ಆಗಲ್ಲ ಈ ಮಾತು ಹೇಳೋಕೆ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ನಾಚ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಆಗ್ವೇಕು! ಎಲಿಗೂ ಆಸೆ ಇರುತ್ತೆ, ಇಲ್ಲದವು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ತೋರಿಸು.

ಕರ್ಣ : ಪಪ್ಪಾ ಇದನ್ನು ಆಸೆ ಎನ್ನಲ್ಲ, ವಿಕೃತಿ ಅಂತಾರೆ.

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಓಹ್ ಡಿಯರ್ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೊಫೆಸರ್, ನಿನ್ನ ಲೆಕ್ಚರ್ ಆ ಸ್ಲಮ್ ಮಕ್ಕಿಗೆ ಇಟ್ಕೋ, ನಂಗಲ್ಲ.

ಕರ್ಣ : ಪಪ್ಪಾ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳ್ತೇನಿ, ಉತ್ತರ ಕೊಡ್ತೀರಾ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ವ್ಯಾಟ್?

ಕರ್ಣ : ಇದು ಕಾಮನ್ ಅಂದ್ರಲ್ಲ. ಮಮ್ಮಿ ಹೋಗೋ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಕ್ಕ ಆಗಾಗ ಹೋಗೋ ಟೂರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದ್ರೂ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಅದನ್ನೂ ಕಾಮನ್ ಅಂಥ ಬಿಡ್ತಿದ್ದಾ ಪಪ್ಪ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : (ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ) ಬಿಹೇವ್ ಯುವರ್ ಸೆಲ್ಫ್. ನಾವೇನು....ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟಸ್ ಏನು ಅಂಥ ತಿಳ್ಕೊಂಡು ಮಾತಾಡು.

ಕರ್ಣ : (ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಖುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಸೋತವನಂತೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ) ಸ್ಟೇಟಸ್.....!ಯಾವ ಸ್ಟೇಟಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡ್ತೀರಿ ಪಪ್ಪಾ! ನಿಮ್ಮ ಮಗು ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗಿಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಮರಾ ಇಡ್ತೀರಲ್ಲ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟಸ್. ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ಮನೆ ಕೆಲಸಕ್ಕಿಂದು ಬಂದ ಎಳೆವಯಸ್ಸಿನಾಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಹೇಗೇಗೋ ಮುಟ್ಟುತ್ತೀರಲ್ಲ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟಸ್. (ರೋಷದಿಂದ) ಹ್ಮ.....ಬೆಂಕಿ ಬಿತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟಸ್‌ಗೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ, ಬೇಡ ನಿಮ್ಮ ಮಗಿಗೆ ಯಾವನೋ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಏನಾಡ್ತಿದ್ದಿ ಪಪ್ಪಾ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಒಬ್ಬ ಸರ್ವೆಂಟ್ ಪರವಾಗಿ ನಿಂತು ನಿನ್ನ ಡ್ಯಾಡ್‌ಗೆ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದೀಯಾ ಸ್ಪುಪಿಡ್ ಫೆಲೋ.

ಕರ್ಣ : ಪಪ್ಪಾ....(ವಿಷಾದ ನಗು) ಸರ್ವೆಂಟ್..... ಓನೀ ಸರ್ವೆಂಟ್! ಪಪ್ಪಾ ನೀವೊಬ್ಬ ಧನದಾಹಿ ಅಷ್ಟೇ ಎಂದು ನಾನಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದ್ರೆ ಆವಾಗ್ಲೇ ನೀಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದು ಗೊತ್ತಾ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : (ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು) ಏ.....ಏನಂದ್ರು?

ಕರ್ಣ : ಓಹೋ ಭಯ ಎನ್ನೋದು ಎಲಿಗೂ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ ಪಪ್ಪಾ? ಸ್ಟೇಟಸ್ ಇರೋ ನಿಮ್ಮೂ ಭಯ ಎನ್ನೋದು ಇದೆ ನೋಡಿ. 'ಬಡಾಸಾರ್ ಒಳ್ಳೆಯವು, ನಂಗೇ ಬರೋವಾಗ ಏನಾದ್ರೂ ತರ್ತಾರೆ. ನೀವೇ ಅವನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳ್ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ' ಅಂಥ ನೀಲಿ ಹೇಳಿದಾಗ, ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಹೌದಾಗಿರಬಹುದೇನೋ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಆದರೆ ನೀವು ತಂದು ಕೊಡ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತೀ ವಸ್ತುವಿನ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಕಾಮುಕತನ ಎನ್ನೋದು ನೀಲಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ? ಅಯ್ಯೋ.....ಒಂದುಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನಾನೇ ನಂಬಲಾಗದ ಸತ್ಯ! ಇನ್ನು ನೀಲಿ ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಿಯಾಳು?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ನೀನು ಗೆಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಬಿಡು ಸನ್. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಅವು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕೆಮರಾ ಇದೆ ಎನ್ನೋದು ನಂಗೇ, ಬಿಟ್ಟಿ ಈಗ ನಿಂಗೇ, ಅಷ್ಟೇ ಗೊತ್ತಿರೋದು. ಹೇ.....ಏನೇನೋ ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಡೈವರ್ಸ್ ಮಾಡ್ಬೇಡ. (ಬೆನ್ನು ಹಾಕಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ)

ಕರ್ಣ : ಸಾಕು ನಿಲ್ಲಿ ಪಪ್ಪಾ. ಇಂತಹ ಮಾತು ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತೆ? 'ಪಾಪ ಬಡಾಸಾಬ್, ತಲೆ ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದಾಗ ನಿಂಬೆಹಣ್ಣಿನ ಪಾನಕ ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟು' ಎಂದ ಹುಡುಗಿಗೆ, ಆಕೆಯ ಮೈಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಿದ ಸತ್ಯ ಗೊತ್ತಾದರೆ? ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡೋದಷ್ಟೇ ಕ್ರೈಂ ಅಲ್ಲ ಪಪ್ಪಾ, ಹೀಗೆ.....ಹೀಗೆ ಮಾಡೋದಿದೆಯಲ್ಲ ಅದೂ ಕ್ರೈಂ. ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತೆ ಆ ಪರಿಚ್ಛಾನ ಆದ್ರೂ ಇದೇನೂ ನಿಮ್ಮೆ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಹ್ಹ.....ಹ್ಹ.....ಹ್ಹ.....ಕ್ರೈಂ! ನೀನೀಗ ಪನಿಶ್ಮೆಂಟ್ ಕೊಡ್ತೀಯಾ ಸನ್? ಆ ಹುಡುಗಿ, ಮತ್ತವಳ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ, ಲೈಫ್‌ಟೈಂ ದುಡಿದ್ರೂ ನನ್ನ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಅರ್ನ್ ಮಾಡೋದು ಕಷ್ಟ. ಇನ್ನು ಕೋರ್ಟು, ಕೇಸ್.....ಶಿಕ್ಷೆ.....ಬಿಗ್ ಜೋಕ್ (ನಗುತ್ತಾನೆ)

ಕರ್ಣ : ಗೊತ್ತಿದೆ ಪಪ್ಪಾ. ನೀವು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೇಸದವು ಅಂಥ, ನೀಲಿ ಕೋಣೆಯ ಕೆಮರಾ ಕಣ್ಣಲ್ಲೇ ಅವನ್ನು ಅನುಭವಿಸ್ತಿದ್ದ ಸತ್ಯ ನೋಡಿದಾಗಲೇ

ಅರ್ಥ ಮಾಡ್ಕೊಂಡೆ. ಆದ್ರೆ ಅವು ಮದ್ದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಹಿಂದಿನ ನಿಜ ನಂಗೀಗ ಗೊತ್ತಾಗ್ಲೇಕಿದೆ. ಬರೀ ನೋಡಿದ್ದು, ಮುಟ್ಟಿದ್ದು ಮಾತ್ರಾನ.....ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ನೋ.....(ಕಿರುಚುತ್ತಾನೆ) ಅವುನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದೂ ಹೌದು, ಅವು ಕೋಣೇಲಿ ಕೆಮರಾ ಇಟ್ಟು ಪ್ರತೀ ರಾತ್ರಿ ಅವುನ್ನು ಕೆಮರಾ ಕಣ್ಣಲ್ಲೇ ಸುಖಿಸಿದ್ದೂ ಹೌದು. ಬಟ್ ಪ್ಯಾಮಿಸ್, ಒಂದು ದಿನಾನೂ.....

ಕರ್ಣ : ಶ್ಯಾ.....(ಅಪ್ಪನ ಮುಖದ ಹತ್ತಿರ ಬಾಗಿ) ಕೂಗಾಡಿದ್ರೆ ಯಾರೂ ಬರಲ್ಲ ಪಪ್ಪಾ. ಇಲ್ಲಿರೋದು ನಾನು, ಮತ್ತೆ ಈ ವಿಕೃತ ಕಾಮಿ, ಸ್ಯಾಡಿಸ್ಟ್ ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್.

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಅಲ್ಲ.....ನಾನು ಸ್ಯಾಡಿಸ್ಟ್ ಅಲ್ಲ.

ಕರ್ಣ : ಮತ್ತೇನನ್ನಲಿ ನಾನು? ಪಪ್ಪನನ್ನಲು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀವೊಬ್ಬ ಹುಚ್ಚ ಎನ್ನಲೇ.....!ಇಲ್ಲ, ನೀವು ಮಾನಸಿಕ ರೋಗಿಗಿಂತಲೂ ಕಡೆ. ಯಾವಾಗ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೋಣೆಗೆ ಕೆಮರಾ ಇಟ್ಟು ಆಕೆಯನ್ನು ಕಾಮಿಸಿದಿರೋ ಅಂದಿಗೇ ನೀವೊಬ್ಬ ಅತ್ಯಾಚಾರಿ.....ಯೆಸ್, ಯೂ ಆರ್ ರೇಪಿಸ್ಟ್, ಸ್ಯಾಡಿಸ್ಟ್, ಫೈನಲೀ ಯೂ ಆರ್ ಸ್ಕೌಂಡಲ್. (ಅಪ್ಪನ ಕತ್ತಿನಪಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ)

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಬಿಡೋ....ಬಿಡೋ ಕರ್ಣ. ನಿಲ್ಲಿಸು ಇಲ್ಲಿಗೇ. ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು, ನೀನು ನೋಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಇನ್ನುಂದೆ ಇಂತಹ ತಪ್ಪು ನಡೆಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಸಿಬಿಡೋಣ.

ಕರ್ಣ : ಮುಗಿಸೋದು.....!(ಅಪ್ಪನ ಕತ್ತಿನಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಕೈ ಸಡಿಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ)ನಾನ್ಯಾರು? ಬಡಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಕನ್ನಡ ಮೇಷ್ಟ್ರು. ಸ್ಲಂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು ಹೊರಟ ಆದರ್ಶವಾದಿ ಡಾ.ಕರ್ಣ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ? ಛೀ.....! ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೇ ಅಸಹ್ಯ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿದೆ. 'ದ್ರೌಪದಿಯ ಮಾನಭಂಗ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಿಸಿದ ವಿಕರ್ಣ ವಸ್ತ್ರಾಪಹರಣವನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೆ ಆದರ್ಶನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ' ಎಂದು ಆಗಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದ ನೀಲಿಗೆ ತನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲೂ ತನ್ನರಿವಿಗೆ ಬಾರದಂತೆ ಇಂತಹ ಘಟನೆ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಿಯಾಳು? ನಾನೀಗ ಕರ್ಣನಾಗಲೇ! ವಿಕರ್ಣನಾಗಲೇ?

ಬೇಡ. ದುರ್ಯೋಧನ ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಮಿತ್ರನೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾದ ಕರ್ಣನಲ್ಲ ನಾನು. ಮತ್ತೆ.....! ಮತ್ತೆ.....! ಯಾರಾಗಲಿ ನಾನು? ಹೇಳಿ ಯಾರಾಗಲಿ ನಾನು?

ಹಿನ್ನೆಲೆ ಧ್ವನಿ:

ದುಶ್ಯಾಸನಾ, ಇಗೋ ಈ ವಿಕರ್ಣ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಬಿಡು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು. ಯುಧಿಷ್ಠಿರ, ಶಕುನಿಯ ಮೋಸದಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಪಣವಾಗಿಟ್ಟ, ಶಕುನಿ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಗೆದ್ದಿಲ್ಲ, ಅವಳು ದಾಸಿಯಲ್ಲ.....ದಾಸಿಯಲ್ಲ.

ಕರ್ಣ : ಹೌದು. ದ್ರೌಪದಿ ಶಕುನಿಯ ಮೋಸದಾಟಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದವಳು. ಇಲ್ಲಿ ಪಾಂಚಾಲಿಯದ್ದೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಹೌದು, ನನ್ನ ಪಪ್ಪ ಶಕುನಿ. ಈ ಶಕುನಿಯ ಕಾಮುಕತನಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದವಳು ಮುಗ್ಧೆ ನೀಲಿ. ಹೌದು ನೀಲಿ ಮುಗ್ಧೆ.....ಮುಗ್ಧೆ.....ಮುಗ್ಧೆ.....ಮುಗ್ಧೆ. (ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಜೋರಾಗಿ ಕಿರುಚುತ್ತಾನೆ)

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಗೆಟಪ್ ಮೈ ಸನ್. ಇಷ್ಟು ಸಿಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಟರನ್ನು ಕ್ರಿಟಿಕಲ್ ಮಾಡ್ಕೊಬೇಡ.

ಕರ್ಣ : ಡೋಂಟ್ ಟಚ್ ಮೀ ಮೈ ಡ್ಯಾಡ್. ಇವತ್ತಿನಿಂದ ಇನ್ನೆಂದೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಪಪ್ಪನೆಂದು ಕರೆಯಲಾರೆ ಮೈ ಡ್ಯಾಡ್. ನೀನೊಬ್ಬ ಶಕುನಿ, ಆ ದುಶ್ಯಾಸನನಿಗಿಂತಲೂ ನೀಚ ಗೋಮುಖಿ ವ್ಯಾಘ್ರ.

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಲೀವ್ ಇಟ್. ಬಿಟ್ಟು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ.

ಕರ್ಣ : ಹ್ಲೆ ಬಿಡಲೇ ಮೈ ಡ್ಯಾಡ್, ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲೇ! ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣಿಗಾದ ಅವಮಾನದ ಪ್ರತೀಕಾರಕ್ಕೆ ಅಂದು ಯುದ್ಧವೇ ನಡೆದಿರುವಾಗ, ಇಂದು ನೀನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದರೂ ಆಗಬೇಡವೇ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಶಿಕ್ಷೆ? ಅಂದ್ರೆ ಪೊಲೀಸ್ ಕಂಪ್ಲೈಂಟ್ ಕೊಡ್ತೀಯಾ? ಬೇಡ ಮೈ ಸನ್, ಪಪ್ಪನನ್ನು ಮಗನಾಗಿ ನೀನೇ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಸ್ತೇಡ.

ಕರ್ಣ : ಡೋಂಟ್ ವರೀ ಡ್ಯಾಡ್, ಕಾನೂನಿನ ಶಿಕ್ಷೆ ನಿಂಗೆ ಸಾಕಾಗಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದು ಏನು ಕೊಡೋಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಅಂಥ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ. (ಅತ್ತಿಂದತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಕ್ಷಣಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಅಪ್ಪನ ಮುಖ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಏನೋ ಹೊಳೆದಂತೆ)ಸರಿಯಾಗಿದೆ.....ಇದೇ ನನಗೂ ನಿನಗೂ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ.

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಯೂ ಮೀನ್ ಅಟೋನೈಂಟ್?

ಕರ್ಣ : ಯೆಸ್ ಅಟೋನೈಂಟ್. ನಿನ್ನ ಪಾಪಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ನೀನು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದ ಲಾಸ್ಟ್ ಅಟೋನೈಂಟ್. ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ, ನನ್ನದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಡವಾಗಿ ಅರಿವಾದುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ನಾನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ.

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ನೋ....ನೋ.....ದುಡುಕಿನ ನಿರ್ಧಾರ ನಾಟ್ ಗುಡ್.

ಕರ್ಣ : ಭಯ ಪಡ್ಡೇಡ ಡಿಯರ್ ಡ್ಯಾಡ್. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಜೈಲಿಗೆ ಕಳ್ಳಲ್ಲ, ಕೊಲ್ಲೋದೂ ಇಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ....ಬದಲಾಗಿ.....

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಮಾಮ್‌ಗೆ, ಸಿಸ್ಟರ್‌ಗೆ ಹೇಳ್ತೀಯಾ? ಒಂದು ಹದಿನೈದು ದಿನ ಕೋಪ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಇರ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೇ.

ಕರ್ಣ : ನೋ ಡ್ಯಾಡ್. ನಿನ್ನಿಂದ ಅನ್ಯಾಯ ಆಗಿರೋ ನೀಲಿಗೆ ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಸ್ಪೆಟಿಸ್, ಸಂಪತ್ತು, ದುಡ್ಡು ಅಂಥ ಒದ್ದಾಡೋ ನಿಂಗೆ ನಿನ್ನ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಬರ್ತೀನಿ.

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : (ಮಗನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾನೆ)

ಕರ್ಣ : ಅರ್ಥ ಆಗಿಲ್ಲಾ ಮೈ ಡ್ಯಾಡ್? ನೀಲೀನಾ ನಿನ್ನ ಡಾಟರ್ ಇನ್ ಲಾ ಐ ಮೀನ್ ಈ ಮನೆ ಸೊಸೆ ಮಾಡಿಸ್ತೀನಿ. ಅಂದ್ರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿಯಾಗಿ ಜೀವನಪೂರ್ತಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಮಾವ ಅಂಥ ಕರೀತಾ ಓಡಾಡ್ತಾಳೆ.

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಇಟ್ಸ್ ಇಂಪಾಸಿಬಲ್. ಇದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಮಾಮ್, ಸಿಸ್ಟರ್ ಯಾರೂ ಒಪ್ಪಲ್ಲ.

ಕರ್ಣ : ಇಟ್ಸ್ ಪಾಸಿಬಲ್ ಡ್ಯಾಡ್. ನೀನು ಅವ್ರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸ್ತೀ, ಒಪ್ಪಿಸ್ತೇಬೇಕು. ಇದೇ ನೀನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಲಾಸ್ಟ್ ಅಟೋನೈಟ್, ಐ ಮೀನ್ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ.

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಆಗಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ?

ಕರ್ಣ : ವೆರೀ ಸಿಂಪಲ್. ಅಪ್ಪ ಅಂತಾನೂ ನೋಡ್ತೆ ಸೋಶಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳೋನೆ. ಪ್ರೆಸ್‌ಮೀಟ್ ಕರಿಸ್ತೀನಿ. ಆವಾಗ ಬ್ಯುಸಿನೆಸ್ ಐಕಾನ್ ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ ಕತೆ ಏನಾಗುತ್ತೆ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ವಿಯಾ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಬ್ಲಾಕ್ಬೇಲ್ ಮಾಡಿದ್ವಿಯಾ?

ಕರ್ಣ : ನೋ ಡ್ಯಾಡ್, ನಾನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದೆ. ಸೋತು ಸುಣ್ಣವಾಗುವ ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್‌ಗಿಂತ ನೀಲಿ ಮಾವನಾಗೋದೇ ವಾಸಿ ಅಲ್ಲ, ಏನಂತಿ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಬಟ್.....ನಿನ್ನ ಮಾಮ್‌ನ ಒಪ್ಪಿಸೋದು ಆಗದ ಕೆಲಸ.

ಕರ್ಣ : ನಿನ್ನಿಂದಾಗದ್ದು ಏನಿದೆ ಡ್ಯಾಡ್? ಮನೆ ಕಾಯೋಕೆ ಅಂಥ ಇಡೋ ಸಿ.ಸಿ ಕೆಮರಾದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕೆಲಸದ ಹುಡ್ಡಿಯನ್ನೇ ಕೆಡಿಸಿದ ಕಿರಾತಕನಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸ ಕಷ್ಟವೇ?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : (ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿ) ಮಾಮ್‌ನ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲೂ ಹೊರಗೆ ಬಾಯಿ ಬಿಡಲ್ಲ ತಾನೇ?

ಕರ್ಣ : ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿತು ಅಂಥ ಅಂದ್ಕೋಬೇಡ. ಈ ಫುಟೇಜ್ ಈಗ್ಗೆ ಡಿಲಿಟ್ ಮಾಡಿದೀನಿ ನೋಡು. ಇದೇ ನಿನ್ನ ಕೊನೆಯ ಆಟ ಆಗ್ತೀಕು, ಬೇರೇನಾದ್ರೂ ಇಂತಹದ್ದೇ ಕಿತಾಪತಿಗೆ ಹೊರಟ್ರೆ ಆಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲ ಡ್ಯಾಡ್ ನಾನೇನು ಅಂಥ.

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡು. ನಿಂಗೆ ಸರಿಯಾಗಿರೋ ಬೇರೆ ಹುಡ್ಡೀನ ನಾನು ಹುಡುಕ್ತೀನಿ. ಈ ನೀಲಿ.....

ಕರ್ಣ : ನೋ ಡ್ಯಾಡ್. ಆಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ, ಮದ್ದೆ ಆಗೋದಿದ್ದೆ ನೀಲಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ. ಮದ್ದೆ ನೀನೇ ನಿಂತು ಮಾಡಿಸ್ತೀಕು, ಇದೇ ನೀನು ನೀಲಿಗೆ ಕೊಡೋ ಪರಿಹಾರ. ಈ ಮನೇಲಿದ್ದೂ ನೀಲಿಗಾದ ಅನ್ಯಾಯ ತಡೆಯೋಕೆ ಆಗದಿರೋದಕ್ಕೆ ಈ ಮದುವೆ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ ಅಷ್ಟೇ.

(ನೀಲಿ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಬರುತ್ತಾಳೆ)

ನೀಲಿ : ಸಾರ್, ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಇದನ್ನೇ ತಂದೆ.

ಕರ್ಣ : (ಅಪ್ಪನ ಮುಖವನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿ) ಇಲ್ಲಿ ತಾ ನೀಲಿ

(ನೀಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಅಂಟು, ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ ತುಂಡುಗಳು ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹೊರತೆಗೆದು ಕಲಾಕೃತಿಯನ್ನು ಪುನಹ ಜೋಡಿಸಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ)

ನೀಲಿ : ಬಡಾಸಾರ್, ನೋಡಿ ಇಲ್ಲಿ. ಸಾರ್ ಮತ್ತೆ ಜೋಡಿಸಿ ಕೊಡ್ತಾರೆ. ಹೊಸತು ತರೋದೇನೂ ಬೇಡ. ಮ್ಯಾಕ್ ನೋಡಿದ್ರೆ ನೀವೇ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮಿಂದಾನೇ ಒಡೆದು ಹೋಯ್ತು ಅನ್ನಿ.

ಕರ್ಣ : ಹೇಳ್ತಾರೆ ನೀಲಿ, ಹೇಳ್ತಾರೆ. ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಇಡೋ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿನ್ನ ಬಡಾಸಾರ್ ಮೇಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಾ ಬಡಾಸಾರ್?

ವಿಜಯ್‌ಸೇನ್ : ಅದೂ.....ಅದೂ (ಬಡಬಡಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ)

ನೀಲಿ : ಯಾಕೆ, ಬಡಾಸಾರ್ ಏನಾಯ್ತು? ನನ್ನೆಲೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತಾ!

ಕರ್ಣ : ಛೇ!ಛೇ! ಅವು ಸಿಟ್ಟಾಕೆ ಮಾಡ್ಕೋತಾರೆ ನೀಲಿ? ಅವು ಅಟೋನೈಟ್, ಲಾಸ್ಟ್ ಅಟೋನೈಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನೀಲಿ : ಹಾಗಂದ್ರೇನು ಸಾರ್?

ಕರ್ಣ : (ಕಲಾಕೃತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಜೋಡಿಸಿ ಅವಳ ಕೈಗಿಟ್ಟು) ಅದ್ಯಾಕೆ ನಿಂಗೆ? ನೀನೇ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ಆವಾಗ್ಗೆ “ಬಡಾಸಾರ್ ಒಳ್ಳೆಯವು” ಅಂಥ. ಅವು ಒಳ್ಳೇತನ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ನಂಗೂ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಿಗೊಂದು ಉಡುಗೊರೆ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಅಟೋನೈಟ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಶೋಪೀಸ್ ನನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀನಿ. ಶೋಕೇಸ್ ತುಂಬಾ ದಿನದಿಂದ ಖಾಲಿಯಿದೆ. (ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ)

ನೀಲಿ : ಅಯ್ಯೋ, ನಂದಿನ್ನೂ ಅಡುಗೆನೇ ಆಗಿಲ್ಲ.....ದೇವ್ರೇ....ದೇವ್ರೇ (ನಿರ್ಗಮನ)

ಕರ್ಣ : (ನಿಸ್ತೇಜನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಅಪ್ಪನ ಕಿವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಮುಖ ತಂದು) ನೆನಪಿರಲಿ.....ಇದು ನಿಜವಾದ ಅಟೋನೈಟ್.....ದಿ ಲಾಸ್ಟ್ ಅಟೋನೈಟ್.....ದಿ ಲಾಸ್ಟ್ ಅಟೋನೈಟ್ (ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಮುಕ್ತಾಯ

ತೀರ್ಪುಗಾರರು:

ಡಾ. ಭರತ್ ಕುಮಾರ್ ಪೊಲಿಪು

ಪರಿಚಯ : ಭರತ್ ಕುಮಾರ್ ಪೊಲಿಪು ಇವರು ಲೇಖಕ, ಸಂಘಟಕ, ರಂಗಕರ್ಮಿ, ನಾಟಕ ನಿರ್ದೇಶಕ. ಮೂಲತಃ ಅಖಿಲಾಚಿತ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪೊಲಿಪು ಅವರು ಜನಿಸಿದ ಸ್ಥಾನ. 'ಉಡುಪಿಯ ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞ ಕಾಲೇಜಿ'ನಲ್ಲಿ ಬಿ.ಕಾಂ ಪದವಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿ, ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಎಂ.ಎ.ಪದವಿ'ಯನ್ನು ಪ್ರಥಮ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿ ನಂತರ, ಕೆಲ ಕಾಲ ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ನಂತರ ಅವರು ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ.ಗೆ ಓದುವ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಪುನಃ ಆರಂಭಿಸಿ, 'ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿ-ಒಂದು ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ವೆಂಬ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ, ಡಾ.ಜಿ.ಎನ್.ಉಪಾಧ್ಯರವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿ, 'ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿ'ಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ

ವಸ್ತು ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ನಾಟಕಗಳು :

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್ ಮುಂಬಯಿ ತನ್ನ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ಈ ಬಾರಿ ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಖಿತ ನಾಟಕಗಳ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಮರಾಠಿ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕಕಾರರ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯುವ ನಾಟಕಕಾರರ ಪಡೆಯೆ ಇದೆ. ಇರಲಿ ಅದು ಬೇರೆಯೆ ಚರ್ಚೆ. ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೂ ಮೀರಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಬಂದಿರುವುದು ಸಂತೋಷ ಪಡುವ ಸಂಗತಿ. ಸುಮಾರು 63 ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಇದು ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿ ಅಭಿಮಾನ ಪಡುವ ವಿದ್ಯಮಾನವಾಗಿದೆ. ರಂಗಕೃತಿ ಮತ್ತು ಲಿಖಿತ ನಾಟಕ ಎರಡೂ ಭಿನ್ನ. ಲಿಖಿತ ನಾಟಕವನ್ನು ಅನೇಕ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು. ನಾಟಕ ರಚಿಸುವವರಿಗೆ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಅನಂತ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಕುರಿತು ಅರಿವು ಇರುವುದು ಅಗತ್ಯ. ದೃಶ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ, ಪಾತ್ರ ಪೋಷಣೆ, ದೃಶ್ಯ ಜೋಡಣೆ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿಸುವುದು, ನಾಟಕದ ಆಶಯದ ನಿಖರತೆ, ಭಾಷೆಯನ್ನು ವಾಚ್ಯವಾಗದಂತೆ ತೂಕಬದ್ಧವಾಗಿ ಬಳಸುವುದು, ಒಂದು ಗಟ್ಟಿ ರಂಗಕೃತಿಯಾಗಿ ಸಮಗ್ರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕುಸುರಿ ಕೆಲಸ, ಇತ್ಯಾದಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನಿಕಷಕ್ಕೆ ಒಡ್ಡಲಾಗಿದೆ. ನಾಟಕ ರಚನೆಯ ರಂಗವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು ನಾಟಕಕಾರರಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯ.

ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ನಾಟಕಗಳು ಅಚ್ಚರಿ ಪಡುವಂತೆ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ವಸ್ತುವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವವಾದಿ ನಾಟಕಗಳ ಕೊರತೆ ಯಾವತ್ತಿನ್ನಿಂದಲೂ ಇದೆ. ನಮ್ಮದು ಪುರಾಣ, ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಬರೆದ ನಾಟಕಗಳೇ ಅಧಿಕ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ವಾಸ್ತವವಾದಿ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವುಗಳು. ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಊಳಿಗ ಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅನಾವರಣ, ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳು, ಜಾತಿ ವರ್ಗ ತಾರತಮ್ಯ, ದಾಸ ಸಾಹಿತಿಯ ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರಣ, ಯುದ್ಧ ವಿರೋಧಿ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಮಹಾಭಾರತದ ಮತ್ತು ರಾಮಾಯಣದ ಪಾತ್ರಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ಉದ್ಯೋಗಸೃಷ್ಟಿ ಮಹಿಳೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ, ಗಾಂಧಿ ತತ್ವದ ಕುರಿತು, ಕಾರ್ಪರೇಟ್ ಕಂಪೆನಿಯೊಳಗಿನ ರಾಜಕೀಯ, ಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ನಗರ ಬದುಕಿನ ಮುಖಾಮುಖಿ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಪಲ್ಲಟವಾಗುತ್ತಿರುವ ಪರಿಯ ಚಿತ್ರಣ. ಭ್ರೂಣ ಹತ್ಯೆಯ ಕಾರಣ ಪರಿಣಾಮಗಳು, ಅಬ್ಬುಲ್ ಖಾದಿರ್ ಗಿಲಾನಿ ಎಂಬ ಸೂಫಿ ಸಂತನ ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರಣದ ಮೂಲಕ ಮತೀಯ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸಂದೇಶ ಸಾರುವ ಆಶಯದ ವಸ್ತು, ಗಣಿತ ಪರಿಣಿತ ರಾಮಾನುಜನ್ ಅವರ ಜೀವನ ಚಿತ್ರಣ, ಪ್ರಕೃತಿ -ಪುರುಷ, ಪೃಥ್ವಿಯ ಉದಯ. ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಎಂಬ ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳ ಹುಟ್ಟು, ಸಂತಾನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇತ್ಯಾದಿಯಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾ, ಮದುವೆ, ಎಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಾ, "ಲಿವ್ ಇನ್ ರಿಲೇಷನ್ ಶಿಪ್" ಅನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ ಅಥವಾ ಪ್ರೇಮವೇ ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯ ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವಸ್ತು ವಿನ್ಯಾಸ (ಪ್ರೇಮ ಲೋಕ), ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನ ಬದುಕಿನ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾ ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಶೋಧರೆ ಹಾಗೂ ಗೌತಮ ಬುದ್ಧನ ಜೀವನ ವೃತ್ತಾಂತ, ಮಾನಸಿಕ ತುಮುಲ, ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಬುದ್ಧನಾಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, ಬೌದ್ಧ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಹೀಗೆ ಬಹು ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ತೆರೆದು ಕೊಳ್ಳುವ "ಬುದ್ಧನೆಂಬ ಬೆಳಕು", ಸಲಿಂಗ ಕಾಮದ ಬಗೆಗೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗ್ರಾಮವಾಸ್ತವ್ಯ, ಡಿಜಿಟಲ್ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಕುರಿತಾದ ವಿಭಿನ್ನ ಸಮಕಾಲೀನ ವಸ್ತುವಿನ "ಲಾಸ್್ಟ್ ಅಟೋನ್ಮೆಂಟ್.", ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಕೊಲ್ಹಾಪುರ, ಶಹವಾಡಿ ಮತ್ತು ಕರ್ವೇರ್ ತಾಲೂಕುಗಳ ದೂರದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸತಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅನಿಷ್ಟ "ನಕೋಶಿ, ಪದ್ಧತಿ ಬಗ್ಗೆ, ಸಂಶೋಧಕನೋರ್ವ ಒಂದು ರಾಜ ಮನೆತನದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಶೋಧಿಸಲು ಐತಿಹ್ಯವನ್ನು ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಾ ಕೊನೆಗೆ ಆ ರಾಜ ವಂಶಸ್ಥರೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಅ ಕಾಲದ ಕುರುಹಾದ "ದೇವಿಯ ಖಡ್ಗ"ದ ಮೂಲಕ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತಾ, ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿಸಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯುವ ಆಶಯದ "ದೇವಿಯ ಖಡ್ಗ", ಮಹಾಭಾರತದ ಕೃಷ್ಣನ ಮಗ ಸಾಂಬನ ಬದುಕಿನ ಸುತ್ತಲಿನ ಘಟನೆಯ ಮೂಲಕ ಮಹಾಭಾರತದ ಮೌಲ್ಯ ಶೋಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನ ಅಥವಾ ಸಮಕಾಲೀನತೆ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಕಾಲೀನತೆಯ ಅನುಸಂಧಾನದ ಗಂಭೀರ ಪ್ರಯತ್ನದ "ಸಾಂಬ", ಕೊರೊನಾ ಕಾಲದ ದುರಂತದ ಚಿತ್ರಣ, ಹೀಗೆ ಬಂದ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ವಸ್ತುವಿನ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಶೋಧಿಸಲು ಕೆಲವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿನ ನಾಟಕಕಾರರು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿದ್ದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಇಂದಿನ ಅಗತ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ. ನಾಟಕಗಳ ಮೌಲ್ಯ ಮಾಪನ ಮಾಡುವ ಇಬ್ಬರು ತೀರ್ಪುಗಾರರೂ ನಾಟಕ ನಿರ್ದೇಶಕರೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ನಾಟಕಗಳು ಉತ್ತಮ ರಂಗಕೃತಿ ಆಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ನಾಟಕ ರಚನೆಕಾರರು ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು. ಮಾತುಗಳು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪಾತ್ರ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡುವ, ಹಲವು ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರಬೇಕು. ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದ 63 ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಐದಾರು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿದರೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ರಂಗ ಯೋಗ್ಯವಾದವುಗಳೆ ಎನ್ನಲು ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಮಾನಿತ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಂದರೆ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಇದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಒಡ್ಡಿದ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಎನ್ನಲು ಅಭಿಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ.

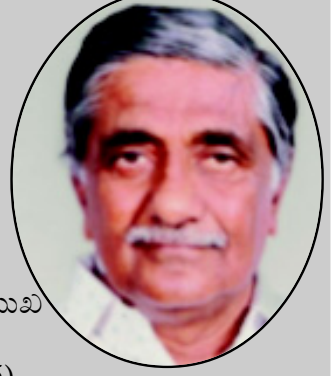
ಎಚ್. ಎಸ್. ಉಮೇಶ್

ಕಿರುಪರಿಚಯ : ಎಚ್. ಎಸ್. ಉಮೇಶ್ ಅವರು ಜನವರಿ 15, 1954ರಂದು ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ, ಎಂ.ಎ ಮತ್ತು ಎಂ.ಎಡ್ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಶಾರದಾ ವಿಲಾಸ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಮತ್ತು 1999ರಿಂದ 2014 ರ ವರೆಗೆ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಮತ್ತು ಅಕಾಡೆಮಿಕ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಸುಮಾರು 97 ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕುವೆಂಪು, ಗಿರೀಶ್ ಕಾರ್ನಾಡ್, ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ, ಶೇಕ್‌ಪಿಯರ್ ಮತ್ತು ಬೈಕ್ ಅವರ ಪ್ರಮುಖ ನಾಟಕಗಳು ಸೇರಿವೆ.

ಕೃತಿಗಳು : ಶಿಕ್ಷಣ, ಮನೋ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ರಂಗ ಭೂಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ 44ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ/ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ 'ದುರ್ವಿನೀತ' ಮತ್ತು 'ಬಿಟ್ಟ ಪಯಣವ ಬಿಡದೆ' ಪ್ರಮುಖ ನಾಟಕಗಳು. ಅನುವಾದ: ಶೇಕ್‌ಪಿಯರ್, ಆಸ್ಟರ್‌ಲ್ ಮತ್ತು ಸ್ಟಿಂಡ್ ಬರ್ಗ್ ಅವರ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು: ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ (1993)

★ ಕೆ. ವಿ. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಪ್ರಶಸ್ತಿ (2006) ★ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ (2010) ★ ರಂಗದ್ರಾಣಾಚಾರ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ (2025)

ಎಚ್. ಎಸ್. ಉಮೇಶ್ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೇವಲ ತರಗತಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸದೆ, ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸಿದ ಅಪರೂಪದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ. ಮೈಸೂರಿನ ರಂಗ ಭೂಮಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಇವರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಆಶಾದಾಯಕ ಗುಣಮಟ್ಟದ ನಾಟಕಗಳು :

ಅನಿಸಿಕೆ: ಇಂದು ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಯುರೋಪಿನ ಪರಂಪರೆಯ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಾವಧಿಯ ನಾಟಕಗಳು ಎಂದರೆ ಹಲವು ಅಂಕಗಳು ಮತ್ತು ಹಲವು ದೃಶ್ಯಗಳಿದ್ದ ನಾಟಕವಾಗಿದ್ದು ಸರಾಸರಿ ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಅವಧಿಯ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನಾದರೂ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ ನಾಟಕಗಳಾಗಿದ್ದವು. ನಾಟಕರಚನೆ ಅಥವಾ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕೈಪಳಗಲೆಂಬ ಮೂಲ ಆಶಯದೊಂದಿಗೆ ಏಕಾಂಕಗಳು ಚಾಲ್ತಿಗೆ ಬಂದವು. ಆದರೆ ಆಗ ಮೂಲ ಅರ್ಥ ಅಥವಾ ಆಶಯಗಳು ಇಂದಿನ ಏಕಾಂಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀರಂಗರ ಏಕಾಂಕಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಲಂಕೇಶರ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಈ ಅಂಶ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ದೀರ್ಘಕಾಲೀನ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಬದುಕಿನ ಕ್ರಮವೇ ಅದನ್ನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಹೇರುತ್ತಿದೆ. ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಎಲ್ಲಾ ಭಾವ-ವಿಭಾವಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅನುಭವ-ಮಾಹಿತಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಂತರ್ಗತ ಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆವರಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಥ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಂಗತಿಗಳು, ಅಗತ್ಯಗಳು ಏಕಾಂಕದ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಮಾರ್ಪಾಟನ್ನು ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಈ ಸೂಚನೆಗಳು ಮೈಸೂರು ಮುಂಬೈ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಅವರು ನಡೆಸಿದ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳ ರಚನಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಇಂತಹ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುವಂತೆ ಹಸಿಹಸಿಯಾದ ಮೊದಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು, ನುರಿತ ಬರವಣಿಗೆಯಿಂದ ಮೂಡಿದ ಫಲಶ್ರುತಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಇದು ವಸ್ತುವಿನ ಆಯ್ಕೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ತನ್ನೆಲ್ಲ ಮಿತಿಯೊಳಗೂ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿನ ಯಶಸ್ವಿ ರಚನೆಗಳು ಕನ್ನಡರಂಗಭೂಮಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದುದು ಆಶಾದಾಯಕವೂ ಆಗಿದೆ. ಬಹುತೇಕ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿನ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯ ಸ್ವರೂಪವೂ ಇದೇ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಗ್ರಾಂಥಿಕವಾದ ಭಾಷಾಬಳಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಡುಮಾತಿನ ಲಯವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನದ ನಾಟಕಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಗೆ ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟಿರುವ ಒಂದೆರಡು ನಾಟಕಗಳನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿನ ಹದಿನಾರು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಸಮಕಾಲೀನ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳೇ ಬಹುತೇಕ ನಾಟಕಗಳ ಹೂರಣವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ಮೀರಿ ತುಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವ ಪಾತ್ರಚಿತ್ರಣವೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ನಾರಿ ಭಾರತದಂತಹ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಕಥಾನಕ ಅಗದಷ್ಟೂ ಹೊಸ ಅದಿರುಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಚರ್ವಿತಚರ್ವಣದಾಚೆಗೆ ಸೃಜನಶೀಲ ರಚನಾಕಾರರು ರಚಿಸಬಲ್ಲರು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಕತ್ತಲು ಕುಡಿದವಳು ಅಥವಾ ಹಸಿವು ಅಂತಹ ನಾಟಕಗಳು ಸದ್ಯದ ಬದುಕಿನ ತಲ್ಲಣಗಳ ಕಡೆಗೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂಥಹ ಗುಣಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮೇಲು ಸ್ತರದಲ್ಲೇ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ನಾಟಕಗಳೂ ಇಲ್ಲಿವೆ. ನಕೋಶಿ ನಾಟಕ ಅಂಥ ಶ್ರದ್ಧೆಯೊಂದರ ಸುತ್ತ ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿನ ವಸ್ತು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕಕಾರರು ಅದೇ ಗಟ್ಟಿತನವನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಒಂದು ಸಂದೇಹ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ನಾಟಕರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಇಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ನಾಟಕಕಾರರು ರಂಗಭೂಮಿಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯವನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ವಸ್ತು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿಕೊಂಡು ದೃಶ್ಯಗಳಾಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲನ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದೃಶ್ಯಕ್ಕಿರಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳದ ಗಣನೆಯನ್ನು ನಾಟಕಕಾರರು ಮಾಡಿಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕೂ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ರಂಗಭೂಮಿಯ ಪರಿಚಯದಿಂದಾಗಿ ಇಂತಹ ಮಿತಿಗಳು ತಮ್ಮ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬರದಂತೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಿರುವ ಒಂದೆರಡು ನಾಟಕಗಳೂ ಇಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ನಾಟಕಕಾರರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಅಥವಾ ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಇಲ್ಲಿನ ನಾಟಕಕಾರರಿಗೆ ರಂಗ ಭೂಮಿಯ ಒಡನಾಟ - ನೇರವಾಗಿ ನಟ/ನಿರ್ದೇಶಕನಾಗಿ ಅಥವಾ ಸಹ್ಯದಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನಾಗಿ - ಕಡಿಮೆಯೇನೋ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೊಸದಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು, ಹೊಸ ನಿರೂಪಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಹೊಸತನವನ್ನು ತಮ್ಮ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ತವಕವನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಹಲವು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಕುನರಪಿ, ಯಾರಿಗೆ ಯಾರುಂಟುವಿನಂತಹ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದು ಮಾರ್ದನಿಸಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ನಾಟಕಗಳಾದರೂ ಉಳಿಯಬಲ್ಲ ನಾಟಕಗಳಾಗಿವೆ, ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಯಶಸ್ಸು ಪಡೆಯುವ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ನಾಟಕಗಳು ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಗೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಂದಿನ ಬರವಣಿಗೆಯ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ನಾಟಕಗಳು ಅಜ್ಜಾಗಿ ಓದುಗನ ಕೈ ಸೇರುವುದು ಕಡಿಮೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳು ರಂಗದ ಮೇಲೂ ಬೆಳಕು ಕಾಣದೆ, ಪುಸ್ತಕ ರೂಪಕ್ಕೂ ಬರದೆ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಈ ಗತಿ ಬರದಿರಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ನಾಟಕರಚನೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ನಮ್ಮ ನಾಟಕಕಾರರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲಿ; ಕನ್ನಡರಂಗ ಭೂಮಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ನಾಟಕಗಳು ದೊರೆಯಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬಯಿ ಇವರ ಸಂಯುಕ್ತ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಬಂಗಾರ ಹಬ್ಬದ ದತ್ತಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲಿಕೆ-2026 ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಭಕ್ತಿ, ಸರಳತೆ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತದಿಂದ ಜನಮನವನ್ನು ಗೆದ್ದವರು ಪುರಂದರ ದಾಸರು” - ಡಾ. ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲ್ಹಾರ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಪುರಂದರದಾಸರು ಜನತೆಗೆ ಆದರ್ಶ ಹಾಗೂ ಅನುಕರಣೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಸರಳವಾಗಿ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿ, ಚಿಟಿಕೆ ಬಾರಿಸುತ್ತಾ ತಂಬೂರಿ ನುಡಿಸುತ್ತಾ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ಮೂಲಕ ಜನರನ್ನು ತಮ್ಮತ್ತ ಆಕರ್ಷಿಸಿದರು. ಅವರ ಭಕ್ತಿ, ಸರಳತೆ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತದ ಮೂಲಕ ಜನಮನಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದರು. ಎಂದು ಹಿರಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಸಂಶೋಧಕ ಡಾ. ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲ್ಹಾರ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು.

ಮುಂಬೈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ಹಾಗೂ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ ಸಂಯುಕ್ತ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಮಾತುಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಚ್ 14, ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ ನಡೆದ “ಬಂಗಾರ ಹಬ್ಬದ ದತ್ತಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲಿಕೆ - 2026” ಮೊದಲ ದಿನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕೃತರು, ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಖ್ಯಾತ ಸಂಶೋಧಕರು ಮತ್ತು ಕನಕಶ್ರೀ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕೃತರಾದ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಡಾ. ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲ್ಹಾರ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರು “ಪುರಂದರ ದಾಸರ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದರು. “ಮಾನವ ಜನ್ಮ ದೊಡ್ಡದು ಇದು, ಹಾನಿ ಮಾಡಲಿ

ಬೇಡಿ ಹುಚ್ಚುಗಳಿರಾ ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಪುರಂದರ ದಾಸರ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾ ದಾಸರ ವಿಭಿನ್ನಮುಖವನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿದರು. ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದ ಸಂಗೀತ ಪಿತಾಮಹ ಪುರಂದರ ದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ನಿಷ್ಠೆ, ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯ ಸಂದೇಶ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನೇ ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದರೂ ಬೆನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಎದುರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಅವರ ರಚನೆಗಳು ನೀಡುತ್ತವೆ.

ಶಿವಶರಣರು, ಹರಿದಾಸ ಪರಂಪರೆಯವರು ದಟ್ಟ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಪುಷ್ಪದಂತೆ ಯಾರನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಅಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದ ತುಡಿತದಿಂದ ವಚನಗಳನ್ನು, ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಮತ, ಕುಲ ಅಥವಾ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ಜನರಿಂದ, ಜನರ ನಡುವೆ, ಜನರಿಗಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆಯುವ ಜನಪರ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಮತದವರಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿ ಅಂಟಿರುವುದು ವಿಷಾದನೀಯ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಹರಿ ದಾಸರು, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತದ ಸಮನ್ವಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಕೇವಲ ಮನರಂಜನೆಗಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಮತ್ತು ಅಂತರಂಗದ ಶುದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿವೆ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಮುಂಬೈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ, ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಡಾ. ಜಿ. ಎನ್. ಉಪಾಧ್ಯ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ಕಳೆದ 44 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದು, ಕನ್ನಡದ ಅನೇಕ ಗಣ್ಯರು ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಮುಂಬೈ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕನ್ನಡತನವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಡಾ. ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲ್ಹಾರ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರು ಚಿರಚೇತನರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ನಾಮಾಂಕಿತ ಸಂಶೋಧಕರಾಗಿ, ಸಾಹಿತ್ಯಿಯಾಗಿ ನಾಡಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. 1960ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದ ಅವರು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದವರು ಎಂದು ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಪುತಿನ ಅವರ ಲೇಖನವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಪುರಂದರ ದಾಸರು ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ದಶಾವತಾರವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬದುಕಿನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು.

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹಂಪಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರೊ. ರವೀಂದ್ರನಾಥ್, ವಿಮರ್ಶಕ ಡಾ. ಗುರುಪಾದ ಮರಿಗುದ್ದಿ, ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಕೆ. ಕಮಲಾ ಅವರು, ಸದಸ್ಯರು, ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತರು ಹಾಗೂ ಮುಂಬೈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉಪಸ್ಥಿತ ರಿದ್ದರು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಸಂಶೋಧನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕಲಾ ಭಾಗ್ವತ್ ಅವರು ಕನಕದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದರು. ಮುಂಬೈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕಿ ಡಾ. ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಿ ನಿರೂಪಿಸಿದರು.

ವಚನ - ಅಭಂಗ - ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮೂಲ ಸ್ತೋತ್ರ ಭಕ್ತಿ: ಡಾ. ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲ್ಹಾರ ಕುಲಕರ್ಣಿ ನಮ್ಮ ಬೇರುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನ ನಾಣ್ಯದಂತೆ; ಒಂದು ಮುಖ ಲೌಕಿಕವಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮ. ಅಭಂಗ ಎಂದರೆ ವಚನ; ವಚನ ಎಂದರೆ ಅಭಂಗ. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಕಾಲದ 60-70 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಏಕತಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಭಂಗ ಬಂದಿತು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಂಬೂರಿ, ಕಾಲಿಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿ ದಾಸರು ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಗೀತದ ರೂಪ ಕೊಟ್ಟರು.

ವಚನ - ಅಭಂಗ - ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮೂಲ ಸ್ತೋತ್ರ ಭಕ್ತಿ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದವುಗಳು. ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂದು ಹಿರಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಖ್ಯಾತ ಸಂಶೋಧಕರೂ ಆದ ಡಾ. ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲ್ಹಾರ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

ಅವರು ಮಾರ್ಚ್ 15ರ ರವಿವಾರದಂದು ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬಯಿ ಇವರ ಸಂಯುಕ್ತ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ

ಮುಂಬರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

THE MYSORE ASSOCIATION, BOMBAY

Sunday, April 19, 2026 - 3.00 p.m. to 9.00 p.m.

AKSHAYA TRITIYA POOJA

GANESHA PRATISHTHAPANA DAY

The Mysore Association's

Centenary Valedictory Programmes

April 26, 2026 at 6.00 p.m.

BHARATANATYAM

by Shree Rajarajeshwari Bharata Natya Kala Mandir

based on Kannada Dasara Pada

.....ದತ್ತಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲಿಕೆ - 2026 ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

(ಪುಟ 59ರಿಂದ)

ನಡೆದ; ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಬಂಗಾರ ಹಬ್ಬದ ದತ್ತಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲಿಕೆ - 2026; ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು, ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ - ಒಂದು ತೌಲನಿಕ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ; ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರೂ ಆದ ಪ್ರೊ. ಜಿ. ಎನ್. ಉಪಾಧ್ಯ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ, ವಚನ ವಾಚ್ಯ ಮತ್ತು ದಾಸ ವಾಚ್ಯ- ಎರಡೂ ಕನ್ನಡದ ತವನಿಧಿಗಳು; ಅವು ಕನ್ನಡದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿವೆ. ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಜಾ ಸಾಹಿತ್ಯವಾದರೆ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ವಚನ ವಾಚ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದ ಅನ್ವೇಷಣೆ ನಡೆದರೆ, ದಾಸರು ಸಮಾಜದ ಜೊತೆ ಮುಖಾಮುಖಿ ನಡೆಸಿದರು. ವಚನ ಮತ್ತು ದಾಸ ವಾಚ್ಯಗಳು ವಿಶ್ವ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಧಾನ ಕೊಡುಗೆಗಳಾಗಿವೆ. ವಚನ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ದಾಸ ಪರಂಪರೆಗಳ ನಡುವೆ ಅನುಸಂಧಾನ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದಾಸರನ್ನು, ಶರಣರನ್ನು ನೆನೆಯಬೇಕಾದದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ನುಡಿದು ಎರಡು ಪ್ರಧಾನ ಭಕ್ತಿ ಧಾರೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತನ ಮಂಥನ ನಡೆಯಲಿರುವ ಕುರಿತು ಪ್ರವೇಶಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಅವರು ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ದಶಕಗಳಿಂದ ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಬಂಗಾರದ ಹಬ್ಬದ ದತ್ತಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲಿಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡಿದರು.

ವಿಮರ್ಶಕ ಡಾ. ಗುರುಪಾದ ಮರಿಗುದ್ದಿ ಮಾತನಾಡಿ, ವಚನಕಾರರಿಗೆ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಆ ಕಾಲದ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಕಡೆಗೆ ಹೇಗೆ ಒಯ್ಯಬಹುದು ಎಂಬ ತುಡಿತ ಇತ್ತು. ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಹೇಳಬಹುದು ಎಂದು ಅವರು ಚಿಂತಿಸಿದರು. ದಾಸರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ ಗಮಕದ ಮೂಲಕ ಒಡೆಯನನ್ನು ಕಾಣುವ, ನುತಿಸುವ ದಾಸಭಾವವಿತ್ತು. ಎರಡೂ ಹೋರಾಟಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದ್ದೇಶಗಳಿವೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು. ಎರಡೂ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳಿಂದ ಮೂರನೆಯದಾದ ತತ್ವಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಈ ಮೂರೂ ಧಾರೆಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೂ ಆಯಿತು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು.

ಹಂಪಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಡಾ. ಕೆ. ರವೀಂದ್ರನಾಥ್ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿ, ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎರಡನ್ನೂ ಜೊತೆಗೆ ಇಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ, ಸಾಧ್ಯವೂ ಅಲ್ಲ: ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಯುಗಧರ್ಮ ಎನ್ನುವುದು ಇರುತ್ತದೆ. ಎರಡರಲ್ಲೂ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯಾಗಿಲ್ಲ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಉಪ ಉತ್ಪಾದನೆ. ಭಕ್ತಿ ರಸದ ಕೊಡುಗೆ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯವಾದರೆ ಅನುಭಾವದ ಕೊಡುಗೆ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು.

ಕವಿ, ಸಾಹಿತಿ ಆನಂದ ಝಂಜರವಾಡ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಶುದ್ಧಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಜೀವನದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮಾಸಿಕಲ್ ಮಾಡುವಾಗ ಅದು ಉಪವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸುಧಾರಿತ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇತಿಹಾಸವನ್ನುವುದು ಸಹ ಕವಿ ಕಲ್ಪನೆಯಂತೆಯೇ ಕೇವಲ ಊಹೆ. ಶಾಸನ ಮುಂತಾದ ಪುರಾವೆ ಓದುವಾಗ ಪದ ಮತ್ತು ಅರ್ಥ, ಅರ್ಥ ನೀವು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಂತೆ... ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಊಹೆ ಇರುತ್ತೆ ಎಂದವರು ನುಡಿದರು. ಆ ಬಳಿಕ ನಡೆದ ಸಂವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರು ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮುಂಬೈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಸಂಶೋಧನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕಲಾ ಭಾಗ್ವತ್ ಅವರು ವಚನ ಒಂದನ್ನು ಸಾದರ ಪಡಿಸಿದರು. ವಿಭಾಗದ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಡಾ. ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಸುಧಾಕರ್ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ನಾರಾಯಣ ನವಿಲೇಕರ್ ಅವರು ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಕಮಲಾ, ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಡಾ. ಗಣಪತಿ ಶಂಕರಲಿಂಗ, ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥ್, ನಾರಾಯಣ ನವಿಲೇಕರ್, ಮಧುಸೂದನ್, ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥಯ್ಯ, ಡಾ. ಉಮಾ ರಾಮರಾವ್, ಡಾ. ಬಿ. ಲೀಲಾ, ಕರ್ನಾಟಕ ಮಲ್ಲದ ಉಪಸಂಪಾದಕ, ಪತ್ರಕರ್ತ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಕಟ್ಟೆ, ಅಹಲ್ಯಾ ಬಲ್ಲಾಳ್ ಮೊದಲಾದ ಗಣ್ಯರು, ವಿಭಾಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದರು.